

รายงานประเทศไทย

เพื่อศึกษาการแสวงหา
ประโยชน์ทางเพศจาก
เด็กชาย

โครงการวิจัยนี้เกิดขึ้นได้ด้วยความเมตตากรุณาและความช่วยเหลือทางด้านงบประมาณเป็นอย่างดีจากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (Thailand Institute of Justice: TIJ)

ECPAT International ยังได้รับความช่วยเหลือและได้รับการอนุเคราะห์โปรแกรมที่ใช้ออกแบบงานวิจัย จากหน่วยงานเพื่อความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ แห่งประเทศสวีเดน (Swedish International Development Cooperation: SIDA)

ความคิดเห็นที่ปรากฏในที่นี้ เป็นขององค์กร ECPAT International แต่เพียงผู้เดียว โดยมีได้เกี่ยวข้องกับกรรับรองจากผู้ให้การสนับสนุนทางการเงินแต่อย่างใด

ออกแบบและจัดวางโดย

มนิดา แนบกลาง

ออกแบบภาพประกอบหน้าปกโดย

Vicky Yang

การคัดลอก ทำซ้ำ หรือตีพิมพ์สิ่งพิมพ์นี้ ต้องได้รับการยอมรับและอนุมัติจาก ECPAT International ผู้ซึ่งเป็นผู้จัดทำสิ่งพิมพ์นี้เท่านั้น การทำสำเนาใดๆ เกี่ยวกับสิ่งตีพิมพ์ฉบับนี้จะต้องทำการจัดเตรียมให้ ECPAT International ทราบด้วย

แหล่งอ้างอิงแนะนำ:

ECPAT International (2021). รายงานประเทศไทยเพื่อการศึกษาค้นคว้าหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย

ประเทศไทย: ECPAT International

@ECPAT International, 2021

ตีพิมพ์โดย:

ECPAT International

328/1 ถนนพญาไท ราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 ประเทศไทย
Tel: +662 215 3388 | www.ecpat.org | info@ecpat.org

กิตติกรรมประกาศ

รายงานฉบับนี้เป็นผลมาจากความร่วมมือระหว่างสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (Thailand Institute of Justice - TIJ) และองค์กรเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตชันแนล (ECPAT International) ระหว่างปี พ.ศ. 2562-2563

คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ Dr. Meredith Dank Mr. Jarrett Davis และ Mr. Alastair Hilton ที่ได้ให้เกียรติเป็นที่ปรึกษาโครงการในการสำหรับออกแบบโครงการที่มีคุณภาพ ให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลผลวิจัย อันเป็นผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยและโครงการดำเนินจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ คุณ Maia Mounsher คุณปริญา จองไพจิตรสกุล คุณกัมพล ไหมจันทร์ดี และคุณอรุณเดช เอมหมีอ จากมูลนิธิ เออเบิร์น ไลท์ (ประเทศไทย) ที่เป็นผู้ให้ทั้งทักษะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและการประสานงานด้านต่าง ๆ โดยตลอดมา

องค์กรประกอบต่างๆ ในโครงการวิจัยนี้มาจากความร่วมมือกับองค์กรภาคีในจังหวัดเชียงใหม่ พัทยาและกรุงเทพมหานคร ที่ให้บริการและเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรเป้าหมายสำหรับงานวิจัยนี้ คณะผู้จัดทำจึงใคร่ขอขอบคุณองค์กรต่างๆ ที่ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์และสนับสนุนกิจกรรม ดังต่อไปนี้:

ผู้ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

- คุณ “นนนี่” ณัฐวิโรจน์ อินทะนิน จากสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย
- คุณ “ป๊อป” กัมพล ไหมจันทร์ดี จากมูลนิธิ เออเบิร์น ไลท์ ประเทศไทย
- คุณ “ฟ้า” ปวรา อินเหลา จาก V-Power
- CAREMAT

การประสานงานและทำการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า:

- คุณ ‘ม่อน’ อรุณเดช เอมหมีอ จากมูลนิธิ เออเบิร์น ไลท์ ประเทศไทย
- สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย
- มูลนิธิซิสเตอร์

จากองค์กรเอ็คแพท อินเทอร์เน็ตชันแนล ยังได้รับความช่วยเหลือจาก Dr. Mark Kavenagh ในการประสานงานด้านวิชาการ และ Ms. Andrea Varrella ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก Ms. Subha Nivedha และ Mr. Mark McKillop ขอขอบคุณ คุณวรวรรณ จิระธนาภิวัฒน์ และคุณสันที ดิษยบุตร ที่ช่วยตรวจทานเนื้อหาบทวิเคราะห์ทางกฎหมาย

คุณกิตติภูมิ เนียมหอม ผู้อำนวยการสำนักกิจการต่างประเทศและประสานนโยบายจากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย พร้อมด้วยทีมงานซึ่งประกอบด้วย คุณอุษา เลิศศรีสันทัต คุณอรปวีณ์ เอื้อนรินทร์ คุณกาญจนฉัตร มิ่งมงคล และ ดร. เชิญพร เรืองสวัสดิ์ ผู้ตรวจทานและแสดงข้อคิดเห็นรวมถึงคำแนะนำสำหรับรายงานฉบับสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณอดีตเจ้าหน้าที่ของ TIJ ที่ร่วมทำงานในโครงการนี้ อันได้แก่ คุณกรวิไล เทพพันธ์กุลงาม และคุณณัฐวุฒิ วรรณธำ

เราขอขอบคุณ คุณมลธิชา พุทธวงศ์, คุณภัทรวดี ระหา, คุณคริสตมาส คงมาก และ ณัฐฐณิชา เลอพิลิตแบร์ต ผู้ทำงานแปลภาษาไทยสำเร็จลุล่วงตลอดโครงการ และโครงการวิจัยนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากขาดเยาวชนและเจ้าหน้าที่ให้บริการส่วนหน้าที่มีส่วนร่วมและยินยอมแบ่งปันประสบการณ์และข้อมูลเชิงลึก

ผู้สนับสนุนงบประมาณ

โครงการวิจัยนี้จัดทำขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย การสนับสนุนจากผู้บริจาคไม่ถือเป็นการรับรองความคิดเห็นที่แสดงออกมาในรายงานฉบับนี้

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	4
ภูมิหลังและที่มาของปัญหาการวิจัย	10
หมายเหตุเกี่ยวกับคำศัพท์	11
กิจกรรมและวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	12
ระเบียบวิธี	13
การรับรองและการพิจารณาทางจริยธรรม	16
ข้อจำกัด	16
การสำรวจผู้ให้บริการในส่วนหน้า (frontline worker) ที่ช่วยเหลือเด็กชาย	18
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	18
ผู้กระทำความผิดและผู้ร่วมกระทำความผิด	20
ความเข้าใจเกี่ยวกับความเปราะบางของเพศชายและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	21
มุมมองต่ออุปสรรคของเพศชาย	30
การประเมินบริการความช่วยเหลือที่มีอยู่	32
การระบุการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	38
การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (SOGIE) ที่มีการแลกเปลี่ยนทางเพศกับเงินและสิ่งของ	43
กลุ่มตัวอย่าง	43
เพศ	43
รสนิยมทางเพศ	43
ภูมิลำเนา	44
การศึกษา	44
สถานการณ์ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน	44
สถานะความสัมพันธ์	44
ภาระหนี้สิน	44
การได้รับการเลี้ยงดูในวัยเด็ก	45
การย้ายถิ่นฐาน	51
ประสบการณ์การทำงานบริการทางเพศในปัจจุบัน	55
สถานที่ในการมีกิจกรรมทางเพศกับลูกค้าเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งของมีค่า	57
การรับรู้ของคนในครอบครัวและเพื่อน	59
ประสบการณ์ร่วมงานกับนายหน้า	60
ประสบการณ์การได้รับความรุนแรงเมื่อทำงานที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ	61
ความรุนแรงและการล่วงละเมิด	61
เครือข่ายในการทำงาน	63
สุขภาพและการป้องกันโรคติดต่อ	64

การเข้าถึงบริการและความช่วยเหลือ	66
มุมมองของเยาวชนต่อการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับงานให้บริการทางเพศ	68
การเปลี่ยนแปลงในชีวิตที่จำเป็นต่อการออกจากงานให้บริการทางเพศ (หากเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ) การย้ายถิ่นฐาน	70
การอภิปรายบทสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	71

บทบัญญัติทางกฎหมายของประเทศไทยเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่ให้ความสำคัญกับเด็กผู้ชาย

74

พันธสัญญาทางกฎหมายระหว่างประเทศและภูมิภาคของประเทศไทย	74
แนวกฎหมายเพื่อสิทธิเด็กในประเทศไทย	76
ทำความเข้าใจการคุ้มครองเด็กชายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในประเทศไทย	78
การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี	79
การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ (Online child sexual exploitation: OCSE)	81
การขายและการค้าเด็กเพื่อจุดประสงค์ทางเพศ	85
การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว (Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism: SECTT)	86
การบังคับสมรสและสมรสก่อนวัยอันควร (Child, Early and Forced Marriage: CEFM)	88
อำนาจลงโทษสากลและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน	89
การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเยียวยา	90
กลไกการร้องเรียนและแจ้งเหตุของไทย	91
ระบบยุติธรรมที่คำนึงถึงเงื่อนไขและความเปราะบางของเด็ก (Child sensitive justice)	92
การเข้าถึงการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม	93
การเข้าถึงการชดเชย	94
การอภิปรายบทวิเคราะห์กรอบกฎหมายไทย	95

ข้อเสนอแนะ

97

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ให้บริการส่วนหน้า	97
ข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นจากกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ	99
ข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์กรอบกฎหมายไทย	102
การเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยและข้อเสนอแนะโดยรวม	102

บทสรุปผู้บริหาร

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีความชัดเจนมากขึ้นว่ามีช่องว่างของความเข้าใจทั่วโลก ต่อผลกระทบที่เด็กชายได้รับการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในขณะที่ข้อมูลเกี่ยวกับความชุกของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมักมีน้อย หรือถ้าปรากฏ ก็มักเป็นข้อมูลที่มุ่งเน้นไปที่เด็กหญิง หลักฐานอันจำกัดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชายที่มีอยู่บ่งชี้ว่า ในสภาพแวดล้อมบางอย่าง เด็กผู้ชายได้รับผลกระทบมากกว่าที่เข้าใจกัน นอกจากนี้ ยังเป็นที่ทราบกันดีว่าเด็กบางกลุ่มมีความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากกว่ากลุ่มอื่นๆ อาทิเช่น กลุ่มที่มีเพศวิถี อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศที่หลากหลาย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในทุกเพศ โดยอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานตามความเป็นจริง

โครงการระดับสากลของเอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล จึงกำเนิดขึ้นเพื่อศึกษาสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นเหล่านี้ รายงานฉบับนี้มุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ของเด็กชายและกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย ซึ่งมักเป็นประเทศแนวหน้าในการดำเนินการป้องกันและตอบสนองต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

เพื่อสะท้อนความเปราะบางที่เด็กชายและกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทยต้องเผชิญ ในปี พ.ศ. 2563 โครงการวิจัยนี้ได้ทำการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline service providers) สัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของ และวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมาย รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อค้นพบดังกล่าว

วัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้ คือ

- เพื่อสะท้อนมุมมองและทัศนคติของผู้ให้บริการส่วนหน้าต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย และให้คำแนะนำในการเสริมสร้างศักยภาพ การฝึกอบรมและการให้การสนับสนุนแก่ผู้ให้บริการเหล่านั้น
- เพื่อสร้างความเข้าใจอันมีอยู่อย่างจำกัด เกี่ยวกับประสบการณ์ของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและปัจจัยผลักดัน ปัจจัยดึงดูดในการเข้าสู่การแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน (รวมถึงกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก) และจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ผู้ให้บริการทางสังคมและการริเริ่มการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน
- เพื่อชี้ให้เห็นถึงช่องว่างทางกฎหมาย อุปสรรคและโอกาสในการจัดการกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กชายโดยใช้วิธีการที่เป็นมาตรฐานในการทบทวนกรอบกฎหมายของประเทศเพื่อผลักดันให้เกิดการปรับปรุงข้อกฎหมายในอนาคต

ระเบียบวิธีวิจัย

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในเด็กชายและกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในประเทศไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่แตกต่างกัน 3 วิธี ได้แก่ : 1) ทำการสำรวจผู้ให้บริการสวัสดิการสังคมส่วนหน้า 2) การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีที่มีความหลากหลายทางเพศที่ยังคงมีการขายบริการทางเพศในปัจจุบัน 3) การวิเคราะห์โดยละเอียดของกรอบกฎหมายไทยโดยละเอียด ทั้งนี้ มีการจัดทำแบบสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า ในกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ และพัทยา นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่

การสำรวจความคิดเห็นของผู้ให้บริการส่วนหน้านั้น ดำเนินการร่วมกับมูลนิธิ เออเปิร์น โลท์ ประเทศไทย มูลนิธิซิสเตอร์และสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรของไทยที่ทำงานโดยตรงกับผู้เสียหายเพศชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การคัดเลือกผู้เข้าร่วมการสำรวจผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์อย่างน้อยสิบสองเดือนในการจัดบริการสวัสดิการในพื้นที่ 1 ใน 3 แห่งที่ระบุข้างต้น และปัจจุบันยังคงทำงานในด้านการให้ความช่วยเหลือเด็กชายผู้เสียหาย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ให้บริการส่วนหน้า (front-line service provider) จำนวน 65 คน ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้ให้บริการช่วยเหลือผู้เสียหายที่เป็นชายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ได้ตอบแบบสำรวจซึ่งประกอบด้วยคำถามแบบปรนัยจำนวน 89 ข้อ คำถามที่สมมติขึ้นตามสถานการณ์ต่างๆ และคำถามปลายเปิด คำถามในการสำรวจรวมถึงมุมมองของผู้ให้บริการเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เด็กชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ มีความเปราะบางต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของการให้บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมและยกตัวอย่างประกอบ มีการประเมินให้มุมมองและประสบการณ์ในการตอบแบบสำรวจ ซึ่งนำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กที่ยังไม่ได้รับการวิจัยและรายงานมาก่อน

การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวน 20 ราย ที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของ ยังดำเนินการร่วมกับองค์กรท้องถิ่น ได้แก่ CAREMAT, มูลนิธิเออเปิร์น โลท์ ประเทศไทย V-Power ในเชียงใหม่ และจากมูลนิธิฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแต่ละองค์กรมีความเชี่ยวชาญในการทำงานร่วมกับกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้ทำการสัมภาษณ์ได้รับการคัดเลือกอย่างรอบคอบและมีประสบการณ์ชีวิตที่คล้ายคลึงกันกับผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยคณะวิจัยผ่านการฝึกอบรมสองสัปดาห์ก่อนทำการสัมภาษณ์

เกณฑ์คุณสมบัติเฉพาะ รวมถึงผู้ได้รับการสัมภาษณ์จะต้องมีอายุระหว่าง 15–24 ปี ที่ระบุว่าเป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (หรือกลุ่มรักต่างเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพศเดียวกัน) และเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศเพื่อเงิน และ/หรือ สิ่งของมีค่า ในจังหวัดเชียงใหม่ และกรุงเทพมหานคร ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการกำหนดว่าต้องเป็นผู้ที่ได้รับการบริการสนับสนุนบางรูปแบบอยู่ เพื่อให้มั่นใจถึงความปลอดภัยทางจิตใจขณะที่เข้าร่วมการศึกษาที่มีความละเอียดอ่อนนี้ คำถามในการสัมภาษณ์เหล่านี้ มีตั้งแต่คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ไปจนถึงวิธีที่ผู้ได้รับการสัมภาษณ์มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศ และประสบการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องนี้

ในการวิเคราะห์กรอบกฎหมายไทยโดยละเอียด เอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล ได้ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย เพื่อประเมินว่ากรอบกฎหมายในปัจจุบันสามารถแก้ไขต่อปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงหาประโยชน์จากเด็กได้อย่างไร โดยมุ่งเน้นที่เด็กชาย สำหรับรูปแบบวิธีการและเครื่องมือในการวิเคราะห์ ที่จัดทำโดยเอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล จะถูกนำไปใช้รับการนำไปใช้ในประเทศอื่น ๆ ต่อไปภายใต้โครงการระดับโลก (Global Boys 'Initiative) โครงการได้ทำการสร้างรายการตรวจสอบกว่า 120 รายการ สำหรับโครงการ และร่างรายงานที่ได้รับการตรวจทานโดยผู้เชี่ยวชาญ (peer – review) กล่าวคือ พนักงานอัยการผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือวิจัยและข้อค้นพบเบื้องต้นของการวิเคราะห์กฎหมายได้รับการนำเสนอและอภิปรายในการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้แทนจากกระทรวงสำคัญ ๆ ซึ่งจัดขึ้น เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 ที่กรุงเทพมหานคร โดยการประชุมดังกล่าวจัดขึ้นหลังการปรับปรุงข้อเสนอแนะและเมื่อโครงการได้รับการอนุมัติด้านจริยธรรมแล้ว

ข้อค้นพบที่สำคัญ

แบบสำรวจของผู้ให้บริการส่วนหน้า

ข้อค้นพบที่สำคัญของการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline provider) แสดงให้เห็นว่าสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยง ผลลัพธ์ และความต้องการของเด็กชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นมีหลากหลาย ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันในขอบเขตทางสังคม รวมถึงสังคมวงกว้าง ชุมชน ภายในครอบครัวและรายบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่า บริการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กชายมีอยู่อย่างจำกัด บริการที่มีความจำเป็นกลับไม่สอดคล้องกับบริการที่มีอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการให้บริการนั้นขึ้นอยู่กับทรัพยากรมากกว่าการคำนึงถึงความต้องการของเด็ก เช่น ความยากจนและประสบการณ์ที่บ้านในวัยเด็ก เป็นปัจจัยเปราะบางที่สำคัญสำหรับเด็กชาย อย่างไรก็ตามมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงไม่กี่รายเท่านั้นที่ระบุไว้ว่าตนมีส่วนร่วมในการวางแผนการให้บริการ โดยตระหนักถึงปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้น นอกจากนี้ คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า การให้บริการนั้นเป็นการให้บริการทั่วไป ที่เน้นเรื่องการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนด้านสุขภาพจิต สุขภาพทางเพศ และการให้ความรู้ในชุมชน แม้ว่าบริการดังกล่าวจะมีความสำคัญ แต่ก็ยังไม่พอเพียงที่จะตอบสนองความต้องการของเด็กชายที่ประสบกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศได้อย่างครอบคลุม

ในทำนองเดียวกัน มีการเน้นย้ำว่าความต้องการการสนับสนุนทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยเปราะบางหลักสำหรับเด็กชาย แต่การสนับสนุนทางการเงินกลับเป็นหนึ่งในบริการที่ได้รับรายงานว่ามียุทธศาสตร์น้อยที่สุด นอกจากนี้ ผู้ให้บริการส่วนหน้าระบุว่า การขาดการเชื่อมต่อจากครอบครัวเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับเด็กชายและชายหนุ่มที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ปัจจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการให้บริการที่ครอบครัวต้องมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และส่งเสริมกลไกการป้องกันการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม การวางแผนการให้บริการที่ได้รับรายงานส่วนใหญ่ เป็นการดำเนินการตามความต้องการของเด็กชายแบบปัจเจกบุคคล - โดยมีเพียงร้อยละ 17 ของผู้ตอบแบบสำรวจที่ระบุว่า

มีการให้ความช่วยเหลือแก่ครอบครัวและผู้ดูแล (0 ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 4 ในพัทธยา และมากกว่า ร้อยละ 41 ในเชียงใหม่) มีสัญญาณเชิงบวกที่เห็นได้ชัดว่ามีบริการที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การเข้าถึงการสนับสนุนทางกฎหมาย การศึกษาการฝึกอบรมอาชีพและการสนับสนุนสำหรับผู้ปกครองและผู้ดูแล

ผู้ตอบแบบสำรวจรายงานว่า ปัจจัยทั่วไปที่เพิ่มความเปราะบางของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเด็กชาย ได้แก่ ความยากจนมาก (ร้อยละ 75) วัฒนธรรมการสัมผัสของผู้ใหญ่หรือเล่นกับอวัยวะเพศของเด็กชายในวัยทารกและปฐมวัย (ร้อยละ 72) การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามกอนาจาร (ร้อยละ 68) และการเข้าถึงและการเปิดรับอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 63) ข้อห้ามเกี่ยวกับเพศและเพศวิถี การเป็นส่วนหนึ่งของชนกลุ่มน้อยและการดำรงชีวิตอยู่กับสภาพพิการอย่างน้อย 1 ประเภท เป็นปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่ามีผลต่อความเปราะบางของเด็กชายน้อยที่สุด การค้นพบดังกล่าวเป็นเรื่องน่าสนใจ เนื่องจากขัดต่อหลักฐานที่นำเสนอโดยงานวิจัยชิ้นอื่น ๆ ที่ระบุว่าความเปราะบางเพิ่มขึ้นเนื่องจากความเชื่อทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเป็นชาย เรื่องเพศวิถีและการเกลียดกลัวคนรักเพศเดียวกัน (homophobia)

ข้อมูลยังระบุถึงความท้าทายต่อความสามารถของผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline worker) ในการระบุการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จากการถามคำถามสถานการณ์สมมติ พบว่าการรับรู้เกี่ยวกับความเปราะบางและการรับรู้เรื่องการแสวงหาประโยชน์ลดน้อยลงเมื่อผู้เสียหายในสถานการณ์คือในกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ แม้ว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะแสดงตัวอย่างที่ชัดเจนของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เป็นไปได้ว่ามุมมองที่เห็นความเปราะบางลดลงนี้เกิดจากสมมติฐานที่ว่า “โดยธรรมชาติแล้ว บุคคลรักร่วมเพศและเยาวชนข้ามเพศมีความต้องการทางเพศมากกว่าปกติ และมีพฤติกรรมล่าสอน” จากแบบสอบถามจำลองสถานการณ์สมมติชี้ให้เห็นว่าผู้ให้บริการมีอคติที่ไม่รู้ตัวต่อเด็ก ที่ถูกมองว่า “มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น” ในการถูกแสวงหาประโยชน์ของตน

เมื่อพิจารณาคำตอบจากแบบสอบถามแล้ว เป็นที่น่ากังวลว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่งระบุว่า เป็นงานที่ทำหายในการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับเด็กชาย “การรักษาความลับ” และ “การมีส่วนร่วมของเด็กผู้ชาย” ถือเป็นอุปสรรคทั่วไปในการทำงานกับเด็กผู้ชาย ผู้ตอบแบบสำรวจยังตั้งข้อสังเกต gender-specific difficulties ในที่นี้จะหมายถึง ปัญหาเฉพาะเพศ ที่เกิดขึ้นกับตัวเด็ก ซึ่งเป็นสิ่งเปราะบางที่เด็กชายต้องเจอมากประสบในการพูดถึงความเปราะบางของตน ทั้งนี้ อุปสรรคในการสร้างความไว้วางใจกับเด็กชายและการที่เด็กชายพบว่าเป็นการยากที่จะอธิบายถึงความเปราะบางของตน จึงเป็นสิ่งที่การยากที่จะให้เด็กชายเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ให้บริการ และยากต่อการทำความเข้าใจความแตกต่างอันเล็กน้อยของแต่ละกรณีและบริบทของเด็กแต่ละคน ผู้ตอบแบบสำรวจจะพูดถึงทรัพยากรสำคัญที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบริการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กชาย ได้แก่ ความจำเป็นในการฝึกอบรม การสร้างความตระหนักและการเสริมสร้างศักยภาพสำหรับผู้ให้บริการ

จากคำตอบของผู้ตอบแบบสำรวจจะเห็นได้ชัดว่า มีความต้องการอย่างมากในการเพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่และบุคลากร และการพัฒนาเครื่องมือและการฝึกอบรมเฉพาะทางเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงกับเด็กผู้ชายที่อาจลังเลที่จะเปิดเผยความเปราะบางและประสบการณ์ของการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ข้อมูลยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญมุมมองในเรื่องเพศสถานะไปใช้ในการฝึกอบรมและการสร้างความตระหนักของผู้ให้บริการทั้งหมด เพื่อจัดการกับความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ บรรทัดฐานชายหญิง และอัตลักษณ์ทางเพศ

เป็นที่น่าสนใจที่ ผลการสำรวจแสดงให้เห็นว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ที่ผู้ตอบแบบสำรวจจับผิดชอบเป็น (ร้อยละ 58) ในขณะที่การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยชาวต่างชาติ มักเกิดขึ้นในบริบทของการเดินทางและการท่องเที่ยวในประเทศไทย ผลลัพธ์นี้บ่งชี้ว่าควรให้ความสำคัญกับผู้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในชุมชนท้องถิ่นเช่นกัน

การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การสัมภาษณ์ครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนจำนวน 20 คน ซึ่งได้แบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับวิธีการและเหตุผลที่พวกเขาเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของ ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ค่อนข้างยากลำบาก ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากมาจากพื้นที่ชนบทในประเทศไทย และย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในตัวเมือง อนึ่ง มีผู้ให้ข้อมูลสี่คนเท่านั้นที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นสถานที่ในการสัมภาษณ์ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นถึงผลวิจัยที่ผ่านมา เป็นต้นว่าประสบการณ์ที่ผ่านมาของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ คือปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้เด็กต้องแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของ ความกดดันดังกล่าวรวมถึงความยากจนของครอบครัว ความรุนแรงและการถูกล่วงละเมิดในครอบครัว การถูกปฏิเสธและการเลือกปฏิบัติเนื่องจากกรณีทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ชุมชน หรือแม้แต่นายจ้าง

ผลจากการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าเยาวชนผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ยากจน อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ของผู้ให้สัมภาษณ์กับครอบครัวมีความแตกต่างกันไป บางครอบครัวใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิดในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์บางคนมาจากครอบครัวที่ให้ความรักและการยอมรับ เยาวชนหลายคนแสดงตัวว่าตนมีความหลากหลายทางเพศถูกครอบครัวตัดขาดความสัมพันธ์ในทันที และ/หรือ ถูกตำหนิและทำร้ายจิตใจอย่างรุนแรง ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเป็นสาวประเภทสองมีแนวโน้มจะถูกปฏิเสธจากครอบครัวมากที่สุด และในบางกรณี การปฏิเสธจากครอบครัวทำให้เยาวชนทำร้ายตัวเองและคิดฆ่าตัวตาย ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคน (16 คน) หนีออกจากบ้านอย่างน้อยหนึ่งครั้งตอนเป็นเด็ก เพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรงในครอบครัว สำหรับบางกรณี การหนีออกจากบ้านเกิดจากการทะเลาะเบาะแว้งกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ในขณะที่บางส่วน การหนีออกจากบ้านนั้นเพื่อหลบหนีจากการถูกล่วงละเมิดรุนแรงในระยะยาว แม้ว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความซับซ้อนและยากสำหรับผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ระบุว่า เพื่อนที่เติบโตขึ้นมาด้วยกันนั้นเป็นบุคคลกลุ่มแรกที่ยอมรับรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศของพวกเขา และคอยช่วยเหลือให้พวกเขาผ่านช่วงเวลาที่ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ในทำนอง

เดียวกัน โดยรวมแล้วผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกว่าคุณเติบโตขึ้นมาพร้อมกับการได้รับการปฏิบัติที่ดีและได้รับการสนับสนุนจากชุมชน จากจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดเป็นจำนวนเกือบครึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในขณะที่ได้กระทำการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน สินค้าที่ฟักฟิง การคุ้มครอง และ/หรือสถานะเป็นครั้งแรก และกว่าครึ่งมีอายุ 18 ปีขึ้นไป (ผู้ตอบแบบสอบถาม 2 คนไม่เปิดเผยอายุว่าทำการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศครั้งแรกเมื่อไร) โดยการสำรวจพบว่าเด็กที่มีอายุน้อยที่สุดที่เริ่มเข้าสู่การค้าบริการทางเพศมีอายุ 12 ปี ส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่ทำการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งของ อาหาร ที่ฟักฟิงและความปลอดภัย

ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากถูกชักจูงให้แลกเปลี่ยนบริการทางเพศโดยเพื่อนที่ทำอยู่แล้วหรือลูกค้าที่บาร์หรือร้านอาหารที่ทำงานอยู่ในเวลานั้น ผู้ให้ข้อมูลบางคนระบุว่าไม่ต้องการขายบริการทางเพศ แต่รู้สึกว่าเป็นวิธีเดียวที่จะให้ได้เงินเพียงพอที่จะอยู่รอด ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งที่ระบุว่า เป็นสาวประเภทสอง กล่าวว่าเธอรู้สึกว่าถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศเนื่องจากมีโอกาสในการประกอบอาชีพสำหรับสาวประเภทสองนั้นมีจำกัดอันเนื่องมาจากการเลือกปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากเก็บความลับเรื่องการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศจากครอบครัวและเพื่อนเนื่องจากกลัวเรื่องผลกระทบในทางลบ เรื่องราวที่น่ากังวลจากผู้ให้ข้อมูลผู้หนึ่ง เผยว่า เจ้าหน้าที่ในสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าที่เขาอาศัยอยู่สมัยเด็ก รู้ว่าเขามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศ แต่ไม่ได้กระทำการใด ๆ เพื่อห้ามไม่ให้เขาออกไปพบกับผู้กระทำความผิด

ที่น่าสนใจคือ ผู้ตอบคำถามที่ระบุว่าพวกเขาได้บอกครอบครัวของพวกเขาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการขายบริการทางเพศในปัจจุบัน ว่าพวกเขารู้สึกมีอำนาจ หรือว่าครอบครัวยอมรับสถานการณ์ดังกล่าวเพราะพวกเขาส่งเงินกลับบ้านซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต

การตอบคำถามเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการเผยให้เห็นระดับความตระหนักและการเข้าถึงผู้ให้บริการในจังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกันในปัจจุบัน เยาวชนส่วนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือจากผู้ให้บริการมาระยะหนึ่งบ้างแล้ว ในขณะที่อีกหลายคนไม่รู้จักองค์กรเฉพาะใด ๆ เลย ผู้ให้สัมภาษณ์ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า

พวกเขาได้ติดต่อและรับบริการจากองค์กรที่ให้บริการด้านสาธารณสุขที่มีอยู่ทั่วไปเป็นหลัก โดยไม่ทราบว่ามีบริการสวัสดิการจากผู้ให้บริการเฉพาะทาง และเมื่อถามผู้ให้สัมภาษณ์ว่าต้องการให้บริการช่วยเหลือเพิ่มเติมด้านไหนบ้าง พวกเขาได้บอกกับเราว่าอยากให้มีองค์กรที่ให้บริการด้านอื่นๆ เช่น การฝึกอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิต การบริการด้านกฎหมายและโอกาสทางการศึกษาและค่าจ้างเพื่อการดำรงชีพ

ในขณะที่ผู้รับบริการในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่พบว่า การให้บริการดังกล่าวนี้มีประโยชน์ แต่การบริการที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ อีกทั้งยังขาดทรัพยากรและเงินสนับสนุน เมื่อถามผู้ให้สัมภาษณ์ว่าอยากให้มีการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง คำตอบที่ได้รับคือ โอกาสในการจ้างงาน ความช่วยเหลือทางการเงิน ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การมีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ (mentorship) การให้คำปรึกษา ดังที่เห็นจากผลลัพธ์จากการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline service provider) ผลการสำรวจแสดงให้เห็นถึงปัญหาว่าการบริการที่มีนั้น ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ที่จำเป็นต้องใช้บริการดังกล่าว

ปัญหาของบริการที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก สะท้อนให้เห็นชัดเจนขึ้นเมื่อเปรียบเทียบคำตอบของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและผู้ให้บริการส่วนหน้า เกี่ยวกับปัจจัยผลักดัน/ปัจจัยดึงดูดสำคัญที่ทำให้เยาวชนถูกนำเข้าสู่การค้าบริการทางเพศ แม้ว่าความยากจนจะเป็นปัจจัยหลักตามความเห็นของผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline service provider) และกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศซึ่งแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของ ผู้ให้บริการส่วนหน้ายังระบุถึงปัจจัยประการอื่นๆ อันเป็นปัจจัยผลักดัน ได้แก่ การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามกอนาจาร พฤติกรรมที่ผู้ใหญ่สัมผัสส่ววัยวะเพศของเด็กชายเพื่อแสดงความรัก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้ยาเสพติด และการเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น

เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ต่างเล่าเรื่องราวที่แตกต่างกันไป เยาวชนส่วนใหญ่เปิดเผยว่าเติบโตมาจากครอบครัวที่ใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิด จึงจำเป็นต้องหนีออกจากบ้านเพื่อหลบหนีความรุนแรง นอกจากนี้การถูกปฏิเสธจากครอบครัวเนื่องจากกรณีทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออก ส่งผลให้พวกเขาใช้เวลากับเพื่อนมากกว่าที่บ้าน ซึ่งบางครั้งอาจนำไปสู่การหนีเรียน การใช้ยาเสพติด การหนีออกจากบ้านและความ

ต้องการในการที่จะเป็นอิสระทางการเงินจากครอบครัวทั้งหมด

ความสำคัญของการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กนั้นสมควรได้รับการเน้นย้ำ เมื่อพิจารณาว่าเยาวชนที่ตอบการสำรวจ 18 จาก 20 คนระบุว่าจะหยุดขายบริการทางเพศ หากทำได้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มเยาวชนรู้สึกว่าการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศดูเหมือนเป็นทางเลือกเดียวที่พวกเขาทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต หากจะต้องเลิกขายบริการทางเพศ ผู้ให้สัมภาษณ์ระบุว่าพวกเขาต้องการทางเลือกและบริการอื่น ๆ ความต้องการที่พวกเขาระบุนี้รวมถึงการฝึกอบรมอาชีพ โอกาสทางการศึกษา ความมั่นคงทางอาหาร การมีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ (mentorship) การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเอกสารทางกฎหมายและสิทธิประโยชน์ การดูแลด้านสุขภาพจิตและการให้คำปรึกษาโอกาสในการจ้างงานและค่าจ้างที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย

ผลการวิเคราะห์กรอบกฎหมายชี้ไปในทางบวก เนื่องจากกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ให้ความเท่าเทียมในการบังคับใช้กฎหมายกับบุคคลทุกเพศ (gender blind) ซึ่งหมายความว่ากฎหมายสามารถนำไปบังคับใช้กับเด็ก ๆ ทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ อย่างไรก็ตาม ในขณะที่กฎหมายอนุญาตให้มีการปฏิบัติต่อเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อทำความเข้าใจว่าในทางปฏิบัติแล้ว การบังคับใช้กฎหมายสำหรับเด็กผู้เสียหายจากกระบวนการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นอย่างไร

ผลการวิเคราะห์ยังระบุว่าเด็ก ไม่ได้ได้รับการคุ้มครองอย่างเพียงพอจากการดำเนินคดีทางอาญาในคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีมีความเสี่ยงที่จะถูกระบุว่าเป็นผู้กระทำความผิดจากการดำเนินคดีอาญาของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีภายใต้มาตรา 5 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996) ในทำนองเดียวกันอายุความรับผิดทางอาญาคือ 10 ปี ดังนั้น เด็กอาจถูกพิจารณาว่าเป็นผู้กระทำความผิด หากผลิตและส่งต่อภาพลามกอนาจารเด็กกับเด็กอีกคนโดยสมัครใจ อย่างไรก็ตาม มีข้อจำกัดเพิ่มเติมทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผ่านสื่อออนไลน์ ถ้อยคำของบทบัญญัติที่ทำให้เกิดความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการผลิต การเผยแพร่ การเสนอขายหรือการมีไว้ในครอบครอง นำเข้าและส่งออกสิ่งลามกใด ๆ ซึ่งอาจรวมถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ยังมีช่องว่างทางกฎหมายอ้างอิงถึงในกรณีที่มีการผลิต เผยแพร่ การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่ไม่มียัตถุประสงค์เพื่อการค้า แต่ใช้เพื่อการส่วนตัวเท่านั้น นอกจากนี้ ช่องว่างทางกฎหมายอาจทำให้ผู้กระทำความผิดหลีกเลี่ยงการได้รับโทษ โดยที่ผู้กระทำความผิดสามารถเข้าถึงสื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กแบบไม่เก็บข้อมูลไว้ในอุปกรณ์ของตน เช่นการถ่ายทอดสดในช่องทางออนไลน์

(สเต็มมิงออนไลน์)

ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายใดที่กำหนดความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผ่านสื่อออนไลน์อย่างชัดเจน นอกเหนือจากการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ซึ่งหมายความว่า การถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ภาพแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์และการชู้กรรโชกทางเพศ ไม่ได้ถูกห้ามภายใต้กฎหมายไทยในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่กำลังเขียนรายงานฉบับนี้ มีการดำเนินการร่างพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดความผิดของการถ่ายทอดสดแบบออนไลน์ ในการล่วงละเมิดทางเพศเด็กหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์

ท้ายที่สุด ข้อสังเกตจากการวิเคราะห์ทางกฎหมายแสดงให้เห็นถึงข้อกำหนดของอายุความตามกฎหมายสำหรับกรณีแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ซึ่งกำหนดไว้เพียง 15 ปี อายุความดังกล่าวไม่เพียงพอ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยว่าการเปิดเผยข้อมูลของผู้เสียหายมักจะล่าช้าด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ผู้เสียหายไม่เข้าใจต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรืออาจไม่เห็นว่าตนเองตกเป็นผู้เสียหาย จากกรณีดังกล่าว การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของผู้เสียหายอาจได้รับการกีดกันเนื่องจากข้อจำกัดด้านอายุความ นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายรองรับว่าผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงสามารถเข้าถึงกระบวนการบำบัดฟื้นฟูได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดมากกว่าที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายในสิ่งที่พวกเขาต้องการ จากการถูกแสวงหาประโยชน์

ภูมิหลังและที่มาของปัญหาการวิจัย

มีการประเมินว่าความรุนแรงต่อเด็ก รวมถึงการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก ส่งผลกระทบต่อเด็กหลายล้านคนทั่วโลกและไม่มีประเทศหรือภูมิภาคใดที่มี “ภูมิคุ้มกัน”¹ เรื่องนี้ ความรุนแรงดังกล่าวเกิดขึ้นกับเด็กทุกกลุ่มเศรษฐกิจและสังคม ทุกระดับการศึกษา หรือไม่ว่าจะกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรมใด และในสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไป ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีความตระหนักเพิ่มมากขึ้นถึงช่องว่างในความเข้าใจทั่วโลกว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (SEC) ส่งผลกระทบต่อเด็กผู้ชายอย่างไร² โดยทั่วไปข้อมูลส่วนนี้ไม่ค่อยมีมากนัก และจะยังมีข้อมูลที่จำกัดมากขึ้นหากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับเด็กชายโดยเฉพาะ น้อยมากที่ประเทศต่าง ๆ จะเก็บรวบรวมข้อมูลความชุกของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดเด็ก และในกรณีที่เกี่ยวข้องข้อมูลดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างมักจำกัดเฉพาะเด็กสาววัยรุ่น และปิดบังความเข้าใจใด ๆ ที่เกี่ยวกับประสบการณ์เฉพาะและความเปราะบางของเด็กผู้ชาย³ “ในขณะที่ปัจจัยเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดของเด็กทุกเพศสภาพมีความคล้ายคลึงกัน แต่ความสามารถในการเข้าถึงความช่วยเหลือสำหรับเด็กชายนั้นกลับถูกกำหนดโดยเงื่อนไขด้านบรรทัดฐานทางเพศ ซึ่งเป็นการจำกัดพฤติกรรมขอความช่วยเหลือและความสามารถในการเสาะหาการดูแล”⁴

บรรทัดฐานทางเพศส่งผลต่อการพัฒนา นโยบาย การปฏิบัติ การขับเคลื่อน และระเบียบวิธีการวิจัยที่ไม่ได้เป็นตัวแทนหรือไม่รวมเด็กผู้ชายและเยาวชนที่ไม่จำกัดความเป็นเพศใด (queer) ในขณะที่ผลกระทบของ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อเด็กผู้หญิงนั้นได้รับการค้นคว้าและทำความเข้าใจดีกว่า ในขณะที่หลักฐานเกี่ยวกับเด็กผู้ชายมีอยู่อย่างจำกัด ทั้งนี้ หลักฐานเหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าในบางบริบท เด็กผู้ชายได้รับผลกระทบไม่ต่างจากเด็กผู้หญิง และบางกรณีผลกระทบอาจจะมากกว่าด้วยซ้ำ⁵ นอกจากนี้เด็กกลุ่มที่เป็นที่รู้จักกันว่าเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มที่มีรสนิยมทางเพศหรืออัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศหลากหลาย (เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ - ดุกรอบด้านล่าง) กลุ่มเยาวชนดังกล่าวมักเผชิญกับความเครียดเพิ่มขึ้นอยู่แล้วและอาจรุนแรงมากขึ้นถ้าหากมีการเปิดเผยประสบการณ์ที่ถูกล่วงละเมิด ซึ่งรวมถึงความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น การถูกกลั่นแกล้ง ถูกปฏิเสธจากเพื่อนหรือครอบครัว กลัวถูกตอบโต้^{6,7} เด็กผู้ชายไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศหรือรักต่างเพศ – อาจต้องเผชิญกับผลทางกฎหมายหากผู้กระทำความผิดเป็นชายในบริบทที่การรักร่วมเพศถือเป็นอาชญากรรม

บรรทัดฐานเชิงระบบและวัฒนธรรมโดยทั่วไปเกี่ยวกับความเป็นชายและความเป็นหญิงที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจเรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและการล่วงละเมิด ถือว่าเพศชายเป็นเพศที่มีความเข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ ในขณะที่ผู้หญิงมีความเปราะบาง บรรทัดฐานดังกล่าวขัดขวางความเป็นธรรมและการอภิปรายที่จำเป็นเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทุกเพศสภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กผู้ชาย

- 1 Office of the Special Representative of the Secretary General on VAC. (2019, July). *Keeping the Promise: Ending Violence against Children by 2030*. New York: United Nations.
- 2 Josenhans, V., Kavenagh, M., Smith, S., & Wekerle, C. (in press). *Gender, rights and responsibilities: the need for a global analysis of the sexual exploitation of boys*. *Child Abuse and Neglect*.
- 3 The Economist Intelligence Unit (2018) *Methodology paper Out of the Shadows: Shining light on the response to child sexual abuse and exploitation – a 40-country benchmarking index*, London: The Economist Intelligence Unit, 3.
- 4 Josenhans, V., Kavenagh, M., Smith, S., & Wekerle, C. (in press). *Gender, rights and responsibilities: the need for a global analysis of the sexual exploitation of boys*. *Child Abuse and Neglect*.
- 5 Davis J and Miles, G (2015), “They didn’t help me: They shamed me.” A Baseline Study on the Vulnerabilities of Street-Involved Boys to Sexual Exploitation in Manila, Philippines, Manila: Love 146.
- 6 Olivier, S. & Thurasukarn, O. (2018). *Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Intersex and Queer Youth in Thailand*. Bangkok: Save the Children.
- 7 Alessi, E.J., Kahn, S., & Chatterji, S. (2016) ‘The darkest times of my life’: Recollections of child abuse among forced migrants persecuted because of their sexual orientation and gender identity. *Child Abuse and Neglect* 51. 93-105.

ในขณะที่บริบทที่กล่าวมานี้ไม่ควรเบี่ยงเบนความสนใจไปจากการศึกษาวิจัย การขับเคลื่อน และสนับสนุนต่อเด็กหญิงที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่มีมาต่อเนื้ออย่างไรก็ดี มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องขับเคลื่อน และผลิตหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีคุณภาพสูงขึ้นสำหรับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในทุกเพศสภาวะ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ดังนั้น เพื่อตอบสนองความจำเป็นดังกล่าว ในปลายปี พ.ศ. 2561 องค์การเอ็คแพท อินเตอร์เนชั่นแนล (ECPAT International) ได้เริ่มดำเนินการโครงการระดับโลก (global initiative) เพื่อศึกษาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชาย ความคิดริเริ่มดังกล่าวจะรวบรวมและเสริมสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กผู้ชายและระบุถึงกรอบการป้องกัน การคุ้มครองและการฟื้นฟูที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปกฎหมาย นโยบายและแผนงาน

ประเทศไทยมักจะเป็นแนวหน้าในการดำเนินการป้องกันและตอบสนองต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก และด้วยการสนับสนุนและความร่วมมือกับสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) โครงการนี้ถือเป็น

อีกครั้งหนึ่งที่ประเทศไทยจะเป็นผู้นำโครงการ global boys' initiative ของ องค์การเอ็คแพท อินเตอร์เนชั่นแนล รายงานประเทศไทย

โครงการนี้มุ่งเน้นที่ประเทศไทยและมีเป้าหมายในการ

- รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิใหม่จากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline welfare workers) ที่ให้การสนับสนุนเด็กผู้ชายในประเทศไทยที่ประสบกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศหรือการล่วงละเมิดทางเพศ
- รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิใหม่จากประชากรกลุ่มเสี่ยงที่เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ระบุว่ามีการแลกเปลี่ยนทางเพศกับเงิน
- วิเคราะห์กรอบกฎหมายคุ้มครองเด็กของไทยจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยมุ่งเน้นที่เด็กผู้ชาย

ผลลัพธ์ในรายงานฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการให้บริการต่อเด็ก โดยคำนึงถึงมิติทางเพศสภาวะและสามารถเข้าถึงได้โดยเด็กทุกเพศ โดยหวังว่าข้อค้นพบของรายงานจะช่วยลดการตีตราและข้อห้ามที่มีต่อเด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่ประสบกับการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ

หมายเหตุเกี่ยวกับคำศัพท์

แทนที่จะใช้คำว่า ‘เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวลและคนข้ามเพศ (LGBT) รายงานนี้เลือกใช้คำว่า “เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ” เพื่อระบุกลุ่มบุคคลที่มีรสนิยมทางเพศที่หลากหลาย (รวมถึงชายรักชาย, รักร่วมสองเพศ, บุคคลที่ไม่สนใจเพศสภาพ, บุคคลที่ไม่ฝึกในทางเพศและอื่น ๆ)

อัตลักษณ์ทางเพศและการแสดงออกทางเพศ (ชาย, หญิง, บุคคลที่มีสำนึกทางเพศไม่ใช่หญิงหรือชาย, คนข้ามเพศ, กลุ่มเพศที่สามและอื่น ๆ) SOGIE เป็นคำย่อที่ย่อมาจาก “Sexual Orientation, Gender Identify and Expression” “รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ และการแสดงออกทางเพศ” เป็นที่เข้าใจกันว่า **รสนิยมทางเพศ** หมายถึงการที่บุคคลหนึ่งมีความรู้สึกดึงดูดทางเพศต่อเพศใด ๆ **อัตลักษณ์ทางเพศ** หมายถึงเพศที่แต่ละบุคคลระบุตัวตนได้ เพศนี้ (หรือเพศเหล่านี้) อาจจะสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเพศทางชีววิทยาของบุคคล (โครโมโซมเพศและลักษณะทางกายวิภาคที่มาพร้อมกัน ในตัวบุคคลนั้นๆ) หรือเพศที่บุคคลนั้นได้ถูกกำหนดตั้งแต่แรกเกิด **การแสดงออกทางเพศ** หมายถึงลักษณะที่ปรากฏและ / หรือพฤติกรรมซึ่งอาจเป็นมีความเป็นชายมีความเป็นหญิงมีทั้งคู่หรือไม่ก็ได้ ซึ่งอาจรวมถึงการเลือกเสื้อผ้าที่ใส่ น้ำเสียงความยาวของผม การเลือกสรรพรมส่วนตัว ห้องน้ำที่พวกเขาใช้สบายใจเมื่อใช้ รวมถึงวิธีการแสดงออกอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ ควรพิจารณาด้วยว่าแม้ว่ารายงานฉบับนี้มุ่งเน้นไปที่ช่องว่างของการบริการและอุปสรรคสำหรับ ‘เด็กผู้ชาย’ ผู้วิจัยมีเจตนาที่จะรวมถึงบุคคลที่ไม่อาจจะระบุได้ว่าเป็นชาย แต่ถูกกำหนดให้เป็น ‘ชาย’ ตั้งแต่แรกเกิดและอาจมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในการถูกระบุว่าเป็นเพศดังกล่าวโดยพ่อแม่

ผู้ให้บริการ ครูหรือคนอื่นๆ ในชุมชนของคุณเสียงของพวกเขาจึงมีความสำคัญในการอภิปรายผลครั้งนี้ เนื่องจากมักได้รับผลกระทบจากบรรทัดฐานความเป็นชาย หน้าที่และความคาดหวังต่าง ๆ ที่กำหนดโดยครอบครัว ชุมชน และสังคมขนาดใหญ่

ระหว่างการอบรมกับผู้ให้สัมภาษณ์ มีการอภิปรายโดยละเอียดเกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับเพศ คำศัพท์เฉพาะทาง และภาษาไทย ในการสัมภาษณ์และระหว่างการรวบรวมข้อมูล กฎทั่วไปคือการสะท้อนภาษาที่ผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ใช้ผู้ตอบแบบสอบถาม หลายคนใช้คำว่า ‘ladyboy’ (กระเทย) เป็นตัวบ่งชี้ตัวเองและคนรอบข้าง อย่างไรก็ตาม ในบางบริบทโดยเฉพาะในพื้นที่ต่างจังหวัด ยังมีการใช้คำนี้ในทางเสียดสี ซึ่งมักจะดูหมิ่นหรือดูแคลนเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากมีการใช้คำดังกล่าวในทางเสียดสี รายงานฉบับนี้จึงเลือกใช้คำว่า “เพศที่สาม” (สาวประเภทสอง) เพื่อเป็นการสนับสนุนและให้มีความเป็นกลางมากขึ้นสำหรับเยาวชนที่ไม่สอดคล้องกับเพศ หากมีการใช้ “ladyboy” ในข้อความเพราะผู้ตอบระบุตัวตัวเองว่าเป็นเช่นนั้น

นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่า “ladyboy” หรือ “เพศที่สาม” นั้นแตกต่างจากคำว่า “สาวประเภทสอง” หรือ “ผู้หญิงข้ามเพศ” ที่ใช้ในระดับสากล อย่างไรก็ตาม คำว่า ‘คนข้ามเพศ’ เป็นที่เข้าใจว่ามีความแตกต่างแบบทวิภาคมากกว่า (เช่น บุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็น ‘ชาย’ ตั้งแต่แรกเกิด แต่รู้สึกและระบุตนว่าเป็นเพศหญิง) สาวประเภทสองหรือเพศที่สาม เป็นที่เข้าใจว่าเป็นคำที่แสดงถึง ‘เพศที่สาม’ ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนซึ่งไม่ใช่ทั้งชายหรือหญิงโดยสิ้นเชิง

กิจกรรมและวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีกิจกรรมและวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ

1. แบบสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า: พัฒนาและจัดการแบบสำรวจให้กับผู้ให้บริการส่วนหน้าของไทย ที่ให้บริการด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและความรุนแรงทางเพศในสามพื้นที่ (เชียงใหม่ กรุงเทพมหานครและพัทยา) เพื่อกำหนดแนวปฏิบัติที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้รับบริการทุกเพศ และให้ได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความท้าทายและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กผู้ชาย

วัตถุประสงค์: เพื่อระบุการรับรู้และทัศนคติอันเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้ให้บริการส่วนหน้าที่ต้องปฏิบัติงานกับเด็กผู้ชาย ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและให้คำแนะนำในการเสริมสร้างศักยภาพ การฝึกอบรม และการสนับสนุน

2. การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ:

ดำเนินการสัมภาษณ์ในสองสถานที่ (กรุงเทพมหานครและเชียงใหม่) เพื่อสำรวจอุปสรรคที่กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศต้องเผชิญในระหว่างที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและ/หรือสิ่งของที่แสดงฐานะทางสังคม (material goods) และอาจเคยถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก

วัตถุประสงค์: เพื่อสร้างความเข้าใจอันมีอยู่อย่างจำกัดเกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้ให้บริการที่มีต่อกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและปัจจัยผลักดัน/ปัจจัยดึงดูดในการการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า (รวมถึงกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก) และพัฒนาคำแนะนำสำหรับผู้กำหนดนโยบาย ผู้ให้บริการสวัสดิการสังคม และโครงการริเริ่มในชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

3. การวิเคราะห์ทางกฎหมาย: วิเคราะห์กฎหมายไทยในการคุ้มครองเด็กชายจากการถูกล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

วัตถุประสงค์: เพื่อระบุช่องว่างทางกฎหมาย อุปสรรค และโอกาสในการจัดการกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กผู้ชาย โดยใช้วิธีการที่เป็นมาตรฐานในการทบทวนกรอบกฎหมายของประเทศ เพื่อประโยชน์ในการขับเคลื่อนกฎหมายในอนาคต

ระเบียบวิธี

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์ และเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชายในประเทศไทย ในการสร้างข้อมูลปฐมภูมิ วิธีการของโครงการวิจัยนี้ได้รวมการวิจัยเชิงปริมาณ (การสำรวจของผู้ให้บริการส่วนหน้า) การวิจัยเชิงคุณภาพ (การสัมภาษณ์กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ) และการวิจัยเชิงเอกสาร (การวิเคราะห์กฎหมาย)

ระเบียบวิธีการวิจัย เครื่องมือการวิจัย และข้อค้นพบเบื้องต้นจากการวิเคราะห์กฎหมายได้ถูกนำเสนอและอภิปรายในการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเทพมหานครในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 โดยมีผู้แทนจากกระทรวงสำคัญของไทยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นเข้าร่วม

หลังจากการประชุมมีการรวบรวมข้อเสนอแนะและปรับปรุง รวมถึงการขอรับรองจริยธรรมการวิจัย (ดูรายละเอียดในส่วนจริยธรรมด้านล่าง)

แบบสำรวจของผู้ให้บริการส่วนหน้า (frontline providers' survey)

สำหรับกิจกรรมนี้ เอ็คแพท อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลได้ทำงานร่วมกับมูลนิธิ เออเบิร์น ไลท์ ประเทศไทย มูลนิธิซิสเตอร์ และมูลนิธิฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรไทยที่ให้ความช่วยเหลือโดยตรงแก่เพศชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เจ้าหน้าที่จากสามองค์กรนี้ได้รับการคัดเลือกเพื่อทำงานในโครงการเป็นเวลาหลายวัน (องค์กรพันธมิตรได้รับเงินชดเชยที่สละเวลาเข้าร่วม) และได้รับการฝึกอบรมโดยทีมงานของโครงการในฐานะผู้ดูแลโครงการทดลองปฏิบัติการนำร่องนำร่องทดสอบและปรับปรุงเครื่องมือภาษาไทย จากนั้นจึงดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้เข้าร่วมที่มีศักยภาพ ได้รับการคัดเลือกโดยองค์กรที่ให้บริการสวัสดิการแก่เด็กภายในเครือข่ายมืออาชีพ มีการจัดการประชุมร่วมกับทีมผู้นำขององค์กรเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ และข้อพิจารณาด้านจริยธรรม ในการวิจัยเว้นวรรค จากนั้นจึงเชิญให้ผู้ให้บริการส่วนหน้าเข้าร่วม

มีการทำแบบสำรวจกับผู้ตอบแบบสอบถามโดยผ่านระบบออนไลน์ (online platform) (โดยใช้แท็บเล็ตหรือแล็ปท็อป) ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะดำเนินการด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมสามารถเข้าถึงการสนับสนุนในรูปแบบตัวต่อตัว โดยผู้รวบรวมข้อมูลผ่านการฝึกอบรมมาแล้วเพื่อสนับสนุนกระบวนการนี้ เนื่องจากหัวข้อแบบสอบถามมีความซับซ้อน ต้องการคำอธิบายและการสนับสนุนในการทำแบบสำรวจดังกล่าว

ผู้เข้าร่วมตอบแบบสำรวจได้รับการคัดเลือกจากเกณฑ์ที่พวกเขาเป็นผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 12 เดือนในการให้บริการจาก 1 ใน 3 พื้นที่ที่ระบุที่มีเคสเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน รวมถึงเคสเกี่ยวกับเด็กผู้ชาย จากเกณฑ์ที่สองนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทราบว่า แม้ว่าจะมีความพยายามในการดำเนินการสำรวจกับนักสวัสดิการสังคมเป็นจำนวนกว่า 110 คน แต่ผู้ตอบแบบสอบถามหลายรายก็ถูกตัดสิทธิ์ เนื่องจากปัจจุบันไม่ได้รับผิดชอบเคสที่ผู้เสียหายเป็นเพศชาย ผู้ให้บริการส่วนหน้าได้เข้าร่วมทำแบบสำรวจเป็นจำนวน 65 คนจากกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ และพัทธยา ที่ให้บริการแก่เยาวชนผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในปัจจุบัน ในปัจจุบันผลการดำเนินงานดังกล่าวดังกล่าวทำให้เห็นภาพรวมบริบทของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในประเทศไทยและประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความเปราะบางของเด็กชาย ความสามารถในการเข้าถึงบริการ และความสามารถของผู้ให้บริการส่วนหน้าในการให้การสนับสนุนตามความต้องการของเด็กกลุ่มนี้

แบบสำรวจออนไลน์ประกอบด้วยคำถามแบบปรนัยจำนวน 89 ข้อ และคำถามปลายเปิดสั้น ๆ ผู้ตอบแบบสำรวจหลายคนตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมและยกตัวอย่างพอสังเขปตลอดการสำรวจ ซึ่งให้เห็นถึงความท้าทายและโอกาสที่อาจเป็นไปได้ในการดำเนินการและพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอนาคต

เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อมูลไม่ได้เป็นตัวแทนทางสถิติของประสบการณ์ของผู้ให้บริการส่วนหน้าทั้งหมดใน

ประเทศไทย และกรณีต่าง ๆ ที่อธิบายไว้เป็นเพียงการประเมินมากกว่าจะเป็นการนับจำนวนโดยละเอียด อย่างไรก็ตาม จำนวน มุมมอง และประสบการณ์ที่รายงานในงานวิจัยฉบับนี้นำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าต่อการคุ้มครองเด็กซึ่งไม่ได้รับการวิจัยและรายงานเท่าที่ควร นอกจากนี้ ในรายงานยังปรากฏการอ้างอิงคำพูดและความคิดเห็นตลอดการวิเคราะห์เพื่อให้ข้อมูลชัดเจนยิ่งขึ้น

การสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าเพื่อระบุ

- ลักษณะและปริมาณของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่ได้รับการส่งต่อให้แก่เจ้าหน้าที่ให้บริการ
- ระดับความตระหนักของผู้ให้บริการต่อปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
- บรรทัดฐานทางวัฒนธรรมและสังคมที่ส่งผลกระทบต่อ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การสัมภาษณ์นี้ดำเนินการโดยความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการทำงานร่วมกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้สนับสนุน / เจ้าหน้าที่ที่ดูแลเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ถูกส่งมาเป็นผู้ช่วยจาก CAREMAT, มูลนิธิ เออ เบิร์น โลท์ ประเทศไทย และ V-Power ในเชียงใหม่และจากสมาคมสิริรุ่งแห่งประเทศไทยในกรุงเทพมหานคร (องค์กรต่าง ๆ ได้รับการชดเชยทางการเงิน) มีความพยายามในการเสาะหาผู้ให้บริการส่วนหน้าที่มีประสบการณ์ในชีวิตคล้ายคลึงกับเยาวชนผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อให้การมีส่วนร่วมของเด็กนั้นมีประสิทธิภาพ ที่อาจจะมากกว่าสัมภาษณ์โดยนักวิจัยที่ผ่านการอบรม แม้ว่าวิธีนี้จะมีความเสี่ยงต่อคุณภาพของการสัมภาษณ์ แต่ได้รับความสมดุลซึ่งเกิดจากความสบายใจและการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วม

โดยรายละเอียดเชิงลึก มีความจำเป็นในการใช้การสัมภาษณ์แบบเพื่อนกับเพื่อน (peer-to-peer) เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจถึงประสบการณ์ของกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน และ/หรือ สิ่งของที่แสดงฐานะทางสังคม (material goods) วิธีการดังกล่าวมาจากการศึกษาในอดีตที่จัดทำโดยนักวิจัยหลักในโครงการนี้ Dr. Meredith Dank ซึ่งบันทึกประสบการณ์ของเยาวชน LGBTQ+ และชายหนุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเพื่อให้มีชีวิตรอดในกรุงนิวยอร์ก⁸ เนื่องด้วยจำนวนตัวอย่างมีปริมาณน้อย งานวิจัยจึงใช้แนวทางเชิงคุณภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

Dr. Meredith Dank และ Mr. Jarrett Davis โดยความร่วมมือกับสมาชิกในทีมจากมูลนิธิ เออ เบิร์น โลท์ ประเทศไทย ได้ให้ความรู้และฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่ จากองค์กรภาคีที่มุ่งเน้นทำงานกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “นักวิจัยภาคสนาม”) เจ้าหน้าที่ทำการฝึกอบรมสองสัปดาห์ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ วิธีการศึกษาและการคุ้มครองผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย นอกจากนี้ นักวิจัยภาคสนามยังได้รับการฝึกอบรมเรื่องวิธีการระบุ คัดเลือกและดำเนินการสัมภาษณ์กับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ นักวิจัยภาคสนาม 7 คนได้รับการฝึกอบรมในช่วง 2 สัปดาห์ ซึ่ง 5 คนได้รับเลือกให้ทำการสัมภาษณ์

ในการกำหนดเป้าหมายกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งมีค่า ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติเฉพาะสำหรับการรวมเข้าในกลุ่มตัวอย่าง เกณฑ์คุณสมบัติดังกล่าวรวมถึงอายุที่กำหนดไว้ที่ 15-24 ปี เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (หรือเป็นรักต่างเพศแต่มีเพศสัมพันธ์กับสมาชิกที่เป็นเพศเดียวกัน); และการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน และ/หรือ วัตถุที่แสดงฐานะทางสังคม ในเชียงใหม่และกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ผู้เข้าร่วมจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือทางสังคมบางรูปแบบอยู่แล้ว แม้ว่าวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย คือการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างนั้นกำหนด

8 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute.

ให้ถึง 24 ปี ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถถามเยาวชนที่มีอายุมากกว่าเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศในวัยเด็ก ตลอดจนถึงสถานการณ์ที่อาจทำให้พวกเขายังคงแลกเปลี่ยนบริการทางเพศอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันในฐานะผู้ใหญ่ เนื่องจากนี่เป็นการศึกษาเชิงสำรวจและวัตถุประสงค์ประการหนึ่งคือเพื่อพิจารณาว่าวิธีการนี้สามารถหาเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินในประเทศไทยได้หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างของเยาวชนเพียง 20 คนถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก มีความหวังว่าการศึกษานี้มีรูปแบบในประเทศไทยอาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ในรูปแบบที่คล้ายคลึงกับการศึกษาวิจัยในมหานครนิวยอร์ก ซึ่งสามารถคัดเลือกเยาวชนได้เป็นจำนวนกว่า 283 คน นักวิจัยภาคสนามติดต่อกับผู้รับบริการปัจจุบันและอดีตในองค์กรของตน ซึ่งพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับเกณฑ์การศึกษาและสอบถามว่าพวกเขาต้องการเข้าร่วมหรือไม่ นอกจากนี้มีการสอบถามผู้รับบริการเหล่านั้นว่าพวกเขารู้จักใครที่สนใจจะเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และหากสนใจ ช่วยส่งต่อข้อมูลติดต่อของนักวิจัยภาคสนามให้แก่เยาวชนที่สนใจด้วย การสัมภาษณ์เกือบทั้งหมดดำเนินการในหน่วยงานที่นักวิจัยภาคสนามทำงานอยู่ เมื่อมาถึงหน่วยงาน ผู้เข้าร่วมจะได้รับการคัดกรองใหม่เพื่อให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการเข้าร่วมการศึกษา รวมถึงคัดกรองความจำเป็นในการส่งต่อหรือบริการอื่น ๆ ที่อาจจำเป็น

ผู้ที่ไม่เข้าเกณฑ์ของการวิจัยนี้ ได้แก่ ผู้ที่ไม่ได้ระบุตนเองว่าเป็นเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (หรือเป็นรักต่างเพศแต่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน) มีอายุมากเกินไปสำหรับเกณฑ์อายุในการวิจัยครั้งนี้ หรือเป็นผู้ที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า แต่จะได้รับการส่งต่อไปยังถึงหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ขององค์กร ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าไม่เข้าเกณฑ์ด้วยเหตุผลอื่น ๆ รวมถึงผู้ที่อาจได้รับผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพจิตหรือ ทางร่างกาย นักวิจัยบันทึกความพยายามทั้งหมดในการส่งต่อหรือให้การความช่วยเหลือที่เหมาะสมในรายงานพิเศษ

เยาวชนที่ได้รับการคัดกรองใหม่และถือว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้รับคัดเลือกและสัมภาษณ์หลังจากที่นักวิจัยได้รับการยินยอมซึ่งครอบคลุมถึงสิทธิ

ของพวกเขาในฐานะผู้เข้าร่วม (เช่นการสัมภาษณ์เป็นความลับ ไม่เปิดเผยตัวตนและพวกเขาสามารถหยุดการสัมภาษณ์เมื่อใดก็ได้) การสัมภาษณ์ทั้งหมดดำเนินการเป็นภาษาไทย บันทึกเสียง และถอดเทปในภายหลัง (และแปลเป็นภาษาอังกฤษเพื่อการวิเคราะห์) การดำเนินการดังกล่าวทำให้มีการบันทึกคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ของเยาวชนในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานบริการด้านสวัสดิการ นักวิจัยดึงข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวนมากจากการสัมภาษณ์ที่ถอดเสียงซึ่งมีความยาวตั้งแต่ 30 นาที ไปจนถึงมากกว่า 1 ชั่วโมง

การรวบรวมข้อมูลในตอนแรกคาดว่าจะใช้เวลาประมาณ 1 เดือนจึงจะเสร็จสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม 2-3 สัปดาห์หลังจากที่ผู้สัมภาษณ์ได้รับการฝึกอบรม รัฐบาลไทยได้จำกัดการเคลื่อนไหวและการรวมตัวที่ไม่จำเป็นเนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 แม้ว่าการรวบรวมข้อมูลจะเริ่มขึ้นในช่วงกลางเดือนมีนาคมก่อนการปิดเมือง (shutdown) แต่ก็ยังไม่เสร็จสมบูรณ์จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563 แม้ว่าการประกาศปิดเมืองจะทำให้การรวบรวมข้อมูลหยุดชะงักอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ทำให้ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบการสัมภาษณ์ที่เสร็จสมบูรณ์ก่อนปิดเมืองและให้ข้อเสนอแนะที่มีค่าแก่ทีม เช่นนักวิจัยได้เรียนรู้ว่า 1 ในผู้ตอบแบบสอบถามที่สัมภาษณ์ในเดือนมีนาคม มีอายุ 26 ปี ซึ่งมีอายุมากกว่าที่ระบุไว้ในเกณฑ์การคัดเลือกสองปี นักวิจัยได้หารือกับทีมและในที่สุดก็ตัดสินใจที่จะรวมการสัมภาษณ์ไว้ในตัวอย่างเนื่องจากข้อมูลที่ผู้ตอบให้มานั้นมีประโยชน์

ข้อมูลเชิงคุณภาพได้รับการตรวจสอบอย่างละเอียดและเป็นรายบุคคลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel และ Word การอ้างอิงคำพูด (quotation) ได้รับการประมวลผลเป็นชุดเพื่อให้สามารถระบุคำพูดที่เกี่ยวข้องเพื่อรวมไว้ในรายงานนี้ได้อย่างง่าย นักวิจัยประเมินจำนวนเยาวชนที่ตอบคำถามสัมภาษณ์ในลักษณะหนึ่ง สิ่งนี้ช่วยในการระบุประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่เทียบกับประสบการณ์ภายนอก อนึ่งหมายเหตุสำคัญ คำถามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์วิธีการสัมภาษณ์ไม่ได้ถูกใช้ทุกครั้งไป ด้วยเหตุนี้ สำหรับหมวดหมู่และประเด็นหลัก ในแบบสอบถามซึ่งมีการนับจำนวนผู้ตอบ จึงรวมกันไม่ถึง 20 เสมอไป

การวิเคราะห์กรอบกฎหมาย

เอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนลทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยในการจัดทำสารคดีเกี่ยวกับกรอบกฎหมายเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงหาประโยชน์จากเด็ก โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย การวิเคราะห์ดำเนินการโดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่พัฒนาโดยเอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล ซึ่งจะนำไปใช้ในประเทศอื่น ๆ ภายใต้ โครงการ Global Boys' Initiative โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการตรวจสอบที่มีมากกว่า 120 รายการ คนที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการวิเคราะห์และรับรองความครอบคลุม ร่างบทวิเคราะห์ดังกล่าวได้รับการตรวจสอบโดยพนักงานอัยการไทยที่ได้รับการยอมรับอย่างสูง

การรับรองและการพิจารณาทางจริยธรรม

เนื่องจากความเปราะบางของเด็ก การวิจัยเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงหาประโยชน์จากเด็กควรอยู่ภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรมที่เข้มงวด การศึกษานี้ได้กำหนดแนวทางด้านจริยธรรมไว้อย่างชัดเจนโดยที่มิวิจัยและด้วยการประยุกต์ใช้แนวทางการวิจัยที่ละเอียดอ่อนทางจริยธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเด็กชายและการมีส่วนร่วมของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศทำให้โครงการวิจัยนี้มีความอ่อนไหวมาก ความรู้ที่มีอยู่และบัญชีประวัติระบุว่าเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่แลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า มีแนวโน้มที่จะประสบกับการถูกเลือกปฏิบัติ การล่วงละเมิดหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ความเสี่ยงดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วมการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้าเนื่องจากมีแนวโน้มว่ากลุ่มตัวอย่างจะรวมถึงเจ้าหน้าที่ซึ่งในบางครั้งอาจถูกละเลยหรือละเมิดในรูปแบบต่างๆ และคำถามบางคำถามอาจกระตุ้นให้เกิดอารมณ์รุนแรง พวกเขาอาจได้รับผลกระทบจากทางจิตใจจากการรับฟัง “ประสบการณ์อันขมขื่น” ของผู้อื่น เมื่อเปิดเผยถึงการถูกล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ระเบียบวิธีวิจัยที่ผ่านการวิเคราะห์อย่างรอบคอบจึงรวมถึงมาตรการในการลดความเสี่ยงต่างๆ ตามแนวปฏิบัติของเอ็คแพท สำหรับการวิจัยในทางจริยธรรมเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับเด็ก⁹ ระเบียบวิธีวิจัยนี้ได้รับการเสนอให้แก้และอนุมัติโดยคณะผู้เชี่ยวชาญสามคนที่ประชุมเพื่อทบทวนโครงการ จากสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ก่อนทำการสัมภาษณ์ ผู้เข้าร่วมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้รับแจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและได้ให้ความยินยอม หากผู้ให้บริการส่วนหน้าต้องการถอนตัวจากการศึกษาสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลาในระหว่างขั้นตอนการป้อนข้อมูล แต่ต้องดำเนินการถอนตัวก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยติดต่อที่มิวิจัยของเอ็คแพท อินเตอร์เนชันแนล จะไม่มีการร้องขอให้ผู้เข้าร่วมถอนตัว ผู้เข้าร่วมได้รับแจ้งอย่างชัดเจนว่าสามารถถอนตัวจากการศึกษาวิจัยได้ตลอดเวลาและไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม นอกจากนี้ ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ ผู้เข้าร่วมได้รับแจ้งว่าการสัมภาษณ์อาจครอบคลุมหัวข้อที่มีความอ่อนไหวและได้รับแจ้งว่าไม่ต้องให้สัมภาษณ์ต่อหากรู้สึกอึดอัด ไม่พอใจ หรือไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอื่นใดก็ตาม

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการวิจัยหลักทั้งสองกิจกรรมได้รับแจ้งว่าคำตอบของพวกเขาจะถูกนำมาใช้ในการเขียนรายงานการวิจัย ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น เพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ จึงไม่มีการกล่าวถึงชื่อของผู้ตอบการสัมภาษณ์

ข้อจำกัด

เกิดข้อจำกัดในการลงพื้นที่เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลที่วางแผนไว้ล่าช้า อย่างไรก็ตาม หลังสถานการณ์คลี่คลาย การรวบรวมข้อมูลสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยมีการแก้ไขแผนดำเนินงานเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความเป็นไปได้ที่ข้อมูลอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยบางอย่าง ในแบบสำรวจของผู้ให้บริการส่วนหน้า มีบางคำถามที่ขอให้ผู้

9 ECPAT International. (2019, December). *Guidelines for ethical research on sexual exploitation involving children*. Bangkok: ECPAT International.

เข้าร่วมระบุจำนวนเคสที่พวกเขาได้รับผิดชอบอยู่ “ในช่วงเดือนที่แล้ว” ซึ่งสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากอยู่ในช่วงเวลาที่มีการจำกัดการเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตาม ผู้จัดการโครงการได้แจ้งให้ผู้เข้าร่วมตอบคำถามนี้โดยนึกถึง 1 เดือนก่อนหน้าที่จะได้รับผลกระทบโควิด 19 ทุกรูปแบบ ข้อมูลนี้อาจยังคงได้รับผลกระทบอยู่ดี ซึ่งได้รับการอธิบายในบทวิเคราะห์ นอกจากนี้ในขณะที่ระยะเวลา ‘1 เดือน’ ถูกเลือกโดยเจตนาเพื่ออำนวยความสะดวกในการทวนความทรงจำที่แม่นยำยิ่งขึ้น ระยะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น ทำให้ผู้เข้าร่วมการสำรวจบางคนไม่ได้ตอบคำถาม เนื่องจากบางคนทำงานกับเด็กผู้ชายไม่บ่อยนัก และไม่ได้ทำภายในเดือนที่แล้ว ในอนาคตที่มิจัยจะกำหนดระยะเวลาที่ยาวขึ้น

งานวิจัยนี้ได้สำรวจ ‘มุมมองต่อความเปราะบาง’ ของผู้ให้บริการส่วนหน้าโดยพิจารณาจากรายการข้อเสนอแนะตามตัวชี้วัดความเสี่ยงทั่วโลก และไม่ได้นำมาจากประเด็นเชิงกว้างและความแตกต่างเล็กน้อยภายในชุมชน

จำนวนตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์กลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ มีจำนวนน้อย (20 คน) ซึ่งจำกัดความสามารถของนักวิจัยในการสรุปผลการวิจัยในภาพกว้าง เมื่อเทียบกับปริมาณของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและมีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งของมีค่า ดังนั้น การค้นพบในบทนี้ควรถือเป็น

หัวข้อใหม่ ๆ ซึ่งสามารถสำรวจเพิ่มเติมได้ในการวิจัยในอนาคต ด้วยขนาดตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น นอกจากนี้ เยาวชนส่วนใหญ่ที่ได้รับการสัมภาษณ์มีอายุเกิน 18 ปี การวิจัยที่ผ่านมา¹⁰ แสดงให้เห็นว่าเยาวชนรู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์การแลกเปลี่ยนบริการทางเพศเมื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่แล้ว อย่างไรก็ตาม อาจจะมีการเพิ่มจำนวนตัวอย่างมากขึ้นสำหรับการศึกษาในอนาคต ที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัย เช่น วิธีการสุ่มแบบเครือข่าย และอาจประสบความสำเร็จในการคัดเลือกเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ในจำนวนมากขึ้นที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงินและสิ่งของมีค่า

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ คือผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นบุคคลสัญชาติไทย อาจเป็นเพราะเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่เป็นชาวต่างชาติที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า ไม่ค่อยสบายใจหรือกลัวที่จะพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ หรือว่าผู้ให้ข้อมูลที่เข้าถึงการบริการขององค์กรพัฒนาเอกชนส่วนใหญ่เป็นคนไทย การวิจัยในอนาคตเกี่ยวกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศที่มีการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่าควรศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่สัญชาติไทยด้วยเพื่อศึกษาประสบการณ์และความต้องการของคนกลุ่มนี้ว่ามีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่เกิดและโตในประเทศไทยหรือไม่อย่างไร

10 Curtis, et al. (2006).; Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute.

การสำรวจผู้ให้บริการในส่วนหน้า (frontline worker) ที่ช่วยเหลือเด็กชาย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่

ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ใกล้เคียงกันในจุดศูนย์กลางตัวของประเทศไทย 3 แห่ง ได้แก่ พัทยา (25 คนหรือ 38%) เชียงใหม่ (22 คนหรือ 28%) และกรุงเทพมหานคร (18 คนหรือ 28%) แม้ว่านี่จะไม่ใช่มุมมองที่มีขนาดใหญ่ทางสถิติ แต่นักวิจัยภาคสนามอธิบายว่ามีนักสังคมสงเคราะห์จำนวนจำกัดที่กำลังรับมือกับเด็กที่ผู้เสียหายเป็นชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ มีความพยายามทำการสำรวจกับเจ้าหน้าที่ 110 คน แต่เจ้าหน้าที่หลายคนไม่เข้าข่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากไม่มีเคสเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่เป็นผู้ชาย อย่างไรก็ตาม นักวิจัยภาคสนามเชื่อว่านี่เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยละเอียดของผู้ให้บริการที่เหมาะสมกับเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับการสำรวจในสามพื้นที่นี้

เพศสภาพ

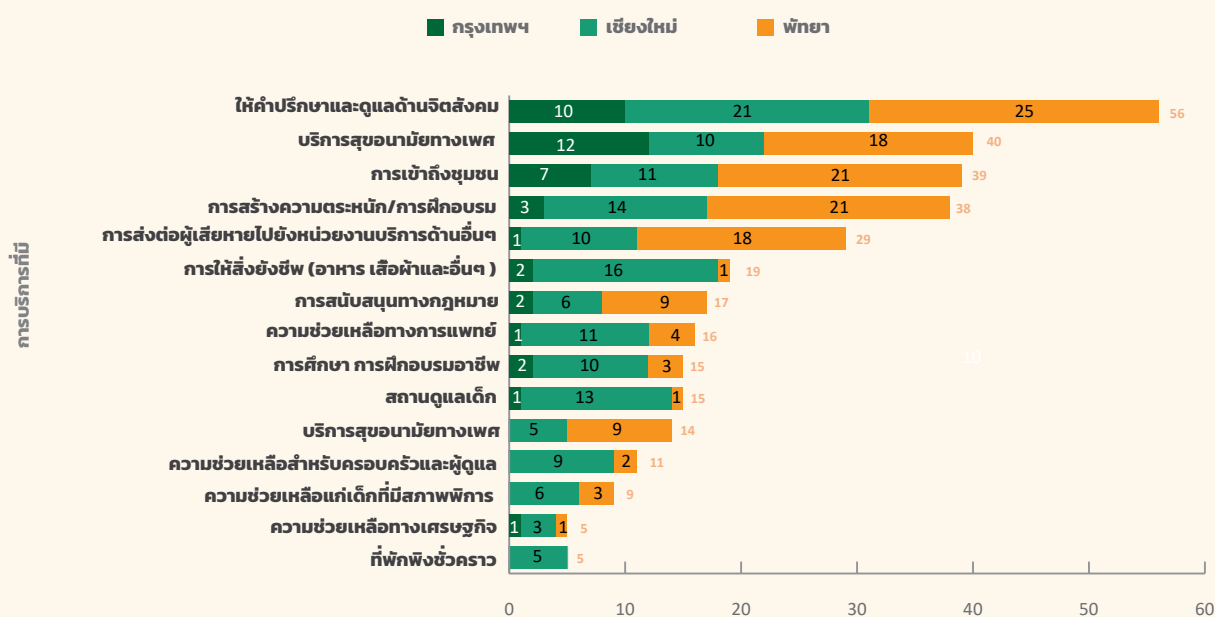
ผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่งหนึ่ง (29 คนหรือ 45%) เป็นเพศหญิง 19 คน (29%) และเป็นเพศชาย 17 คน (26%) ระบุว่าบุคคลข้ามเพศหรือ “อื่น ๆ” ในจังหวัดกรุงเทพฯ มีผู้ตอบแบบสอบถาม 18 คน (39%) ระบุว่าเพศชาย 17% ระบุว่าเพศหญิง และ 44% ระบุว่าบุคคลข้ามเพศหรือ “อื่น ๆ” ผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 22 คนในจังหวัดเชียงใหม่ 90% ระบุว่าทั้งชาย (45%) หญิง (45%) และอีก 2 คน (9%) ระบุว่า “อื่น ๆ” ในพัทยามีผู้ตอบแบบสอบถาม 25 คน เกือบ 2 ใน 3 (64%) ระบุว่าเพศหญิง 7 คน (28%) ระบุว่าบุคคลข้ามเพศ และอีก 2 คน (8%) ระบุว่าผู้ชาย จากสถิติดังกล่าวอาจเป็นตัวแทนของการสุ่มตัวอย่างผ่านองค์กรที่เน้นกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

บริการต่างๆ

ภาพกราฟในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นว่าผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (86%) ให้คำปรึกษาหรือการสนับสนุนทางจิตสังคมซึ่งพบมากในเชียงใหม่ (95%) และพัทยา (100%) เมื่อเทียบกับกรุงเทพมหานคร (56%) บริการสุขภาพทางเพศให้บริการโดยเกือบสองในสาม (40 หรือ 62%) ของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งพบได้บ่อยในพัทยา (72%) และกรุงเทพฯ (67%) เมื่อเทียบกับเชียงใหม่ (45%) การเข้าถึงชุมชน (60%) และการสร้างความตระหนัก / การฝึกอบรม (58%) ยังจัดทำโดยองค์กรเป็นส่วนใหญ่ ผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะส่งต่อเคสไปยังบริการอื่น ๆ ที่องค์กรของตนไม่ครอบคลุม โดย 73% ของผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่ (ผู้ตอบแบบสอบถาม 16 คน) ให้การส่งต่อเคสไปยังการบริการอื่นเปรียบเทียบกับ 11% ในกรุงเทพมหานคร (ผู้ตอบ 2 คน) และ 4% ในพัทยา (ผู้ตอบ 1 คน) สิ่งนี้สามารถบ่งบอกถึงเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันมากขึ้นของผู้ให้บริการท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถยืนยันได้จากข้อมูล ผู้ให้บริการด้านความช่วยเหลือทางการเงินมีเพียงเล็กน้อย (8%) ที่พักพิงชั่วคราว (8%) การช่วยเหลือเด็กพิการ (14%) และการสนับสนุนสำหรับครอบครัวและผู้ดูแล (17%) ความช่วยเหลือทางการเงินถือเป็นบริการที่มีอยู่น้อยที่สุด จากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามใน 3 พื้นที่เชียงใหม่ (14%) ผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนในกรุงเทพมหานคร (6%) และผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คน ในพัทยา (4%) ที่พักพิงชั่วคราวได้รับการระบุเฉพาะในเชียงใหม่จากผู้ตอบแบบสอบถาม 5 คน (23%) บริการสำหรับเด็กที่มีความพิการ ระบุโดยผู้ตอบแบบสอบถาม 9 คน โดย 6 คนอยู่ในเชียงใหม่ (27% ของผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่) และ 2 คนในพัทยา (8% ของผู้ตอบแบบสอบถามในพัทยา) ไม่มีระบุถึงบริการสำหรับเด็กพิการตามผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพมหานคร

การให้บริการในแต่ละพื้นที่

เมื่อพิจารณาถึงประเภทของของการบริการที่มีให้ในแต่ละพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ปรากฏว่ากรุงเทพมหานครมีประเภทบริการที่น้อยที่สุด

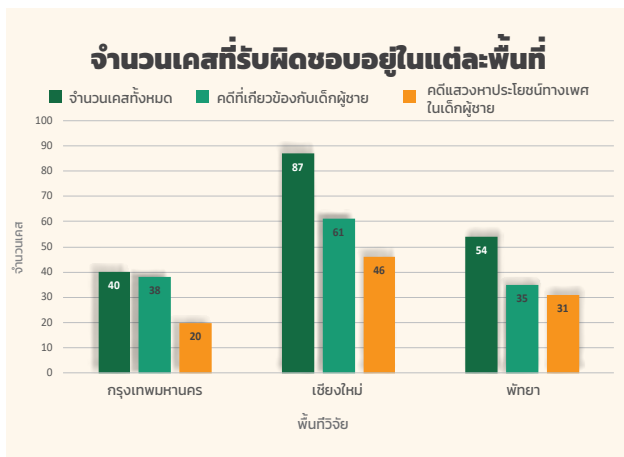
อย่างไรก็ตาม อาจเป็นผลมาจากกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กของผู้ให้บริการแนวหน้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับการคัดเลือก ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับบริการสุขภาพทางเพศ (67%) และการให้คำปรึกษา / การสนับสนุนด้านจิตสังคม (56%) ในทางตรงกันข้ามจังหวัดเชียงใหม่ดูเหมือนจะมีบริการหลายประเภทและหลากหลายที่สุดสำหรับเด็กผู้ชาย ซึ่งโดยทั่วไปได้แก่ การให้คำปรึกษา / การสนับสนุนด้านจิตสังคม (95%) การส่งต่อไปยังบริการอื่น ๆ (73%) การสร้างความตระหนัก / การฝึกอบรม (64%) การศึกษา / การฝึกอบรมอาชีพ (59%) การเข้าถึงชุมชน (50%) และการสนับสนุนทางกฎหมาย (50%) พัทยาดูเหมือนจะมีการให้บริการโดยทั่วไปแต่มีประเภทของบริการน้อยกว่า โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุว่ามีการบริการ 5 ประเด็นสำคัญ แต่มีบริการเพียงไม่กี่แห่งในพื้นที่อื่น ๆ การบริการทั่วไปที่กล่าวข้างต้น ได้แก่ การให้คำปรึกษา / การสนับสนุนด้านจิตสังคม (100%) การเข้าถึงชุมชน (84%) การสร้างความตระหนัก / การฝึกอบรม (84%) บริการด้านสุขภาพทางเพศ (72%) และการสนับสนุนการคืนสู่สังคม (72%)

จำนวนเคส

ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าตนจัดการกับกรณีรายบุคคลของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (SEC) โดยตรงมากกว่ารวม 181 เคส มีทั้งเคสชายและหญิง เกือบครึ่งหนึ่งของเคสดังกล่าว (87 คนหรือคิดเป็น 48%) อยู่ในเชียงใหม่ รองลงมาคือกรุงเทพฯ มีเคสน้อยกว่า 1 ใน 3 (54 คนหรือคิดเป็น 30%) และพัทยา 40 คน (22%) ผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนเคสที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กสูงสุดโดยเฉลี่ย 4.4 เคส กรุงเทพมหานครและพัทยา มีเคสรายย่อยที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยเฉลี่ยแล้ว 2.2 เคส ในเดือนที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาถึงเคสการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าให้บริการทั้งหมด 97 เคส ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมาใน 3 พื้นที่ เกือบครึ่งหนึ่งของกรณีเหล่านี้ (46 คน หรือ 47%) ให้บริการโดยผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่ ตามด้วย 31 คน (32%) ในพัทยาและ 20 คน (21%)

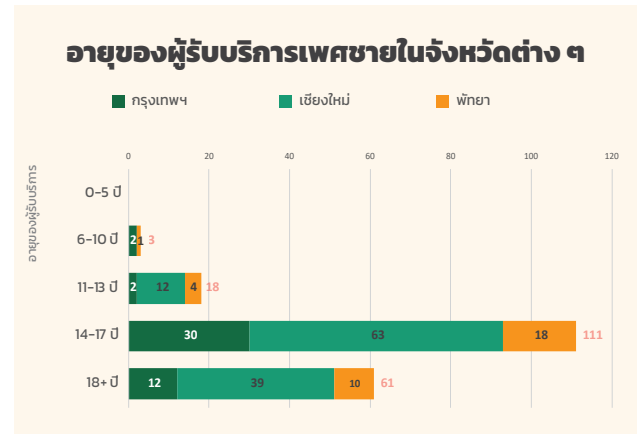
ในกรุงเทพมหานคร แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะจำกัดเฉพาะกลุ่มที่ทำงานกับเด็กผู้ชายในปัจจุบันเท่านั้น (ทั้งนี้ ไม่รวมผู้ทำงานกับเด็กผู้หญิงเท่านั้น) คดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชายมีสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งเล็กน้อย (54%) จากคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทั้งหมด 181 กรณี (ทั้งเด็กชายและหญิง) ในเดือนที่ผ่านมาโดยมีการค้นพบที่คล้ายกันในทั้ง 3 แห่ง (50% ในกรุงเทพมหานคร 53% ในเชียงใหม่และ 57% ในพัทธา) ผู้ตอบแบบสอบถามจากเชียงใหม่ระบุว่าให้บริการคดี SEC (Sexual exploitation of boys หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชาย) ที่เป็นชายเกือบ 2 เท่าโดยเฉลี่ย โดยมีกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย 2.2 เคส ภายในเดือนที่ผ่านมา เทียบกับ 1.1 เคส ในกรุงเทพมหานครและ 1.2 เคส ในพัทธา โดยรวมแล้วผู้ให้บริการส่วนหน้า รายงานว่าพบกรณีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย โดยเฉลี่ย 1.5 เคส ภายในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา จำนวนกรณีสูงสุดคือ 6 และต่ำสุดเพียง 1

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นชายมักมีจำนวนเคสที่รับผิดชอบอยู่ที่ประกอบไปด้วยผู้ให้บริการที่เป็นเด็กผู้ชายคิดเป็น 83% ของจำนวนกรณีเฉลี่ยทั้งหมดซึ่งสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามข้ามเพศ (74%) และหญิง (65%) อย่างไรก็ตาม ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นชายมีโอกาสน้อยมากที่จะทำงานกับเด็กชายที่เคยถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ คดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่เกี่ยวข้องกับเด็กผู้ชายคิดเป็น 46% ของจำนวนงานที่ผู้ตอบแบบสอบถามชายรับผิดชอบโดยเฉลี่ยซึ่งต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามข้ามเพศ (72%) และผู้ตอบแบบสอบถามหญิง (55%)

อายุของผู้รับบริการ

เมื่อพิจารณาถึงอายุของผู้รับบริการพบว่าจำนวนกรณีผู้ชายที่ได้รับบริการมีความคลาดเคลื่อน จำนวนผู้รับบริการที่อยู่ภายใต้ช่วงอายุที่กำหนด เฉพาะในเดือนที่ผ่านมา ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่ามีการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่เป็นผู้ชายเกือบ 200 คน ซึ่งพวกเขามีการจัดการโดยตรง ตัวเลขดังกล่าวเกือบ 2 เท่าของจำนวนผู้รับบริการชายที่ระบุไว้ในจำนวนกรณีที่รับผิดชอบอยู่ที่ได้รับรายงาน แม้ว่าจะไม่มี ความชัดเจนว่าเหตุใดตัวเลขเหล่านี้จึงแตกต่างกัน แต่เป็นไปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลในที่นี้รวมถึงผู้ชายทุกคนที่ได้รับการบริการระหว่างกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ซึ่งต่างจากผู้รับบริการที่เป็นทางการที่ผ่านกระบวนการรับเข้า และการจัดการกรณี

ผู้รับบริการส่วนใหญ่ (89%) มีรายงานว่ามียู่มากกว่า 14 ปี โดย 58% มีอายุระหว่าง 14-17 ปี และ 32% มีอายุมากกว่า 18 ปี มีเพียง 11% ของผู้รับบริการที่ถูกรายงานว่ามีอายุต่ำกว่า 14 คน คิดเป็น 9% ที่มีอายุระหว่าง 11-13 ปี และ 2% มีอายุระหว่าง 6-10 ปี ไม่มีรายงานว่าพบผู้รับบริการที่อายุต่ำกว่า 6 ขวบ ในบรรดาผู้รับบริการ 3 คน ที่อายุต่ำกว่า 11 ปี 2 คนอยู่ในกรุงเทพมหานครและอีก 1 คนอยู่ในพัทธา ไม่มีรายงานว่าพบผู้รับบริการอายุต่ำกว่า 11 ปี ในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้กระทำความผิดและผู้ร่วมกระทำผิด

ในทุกพื้นที่ที่ทำการสำรวจและจากการพิจารณาคดีในเดือนที่ผ่านมาพบว่าผู้กระทำความผิดที่พบมากที่สุดได้รับการระบุว่าเป็นคนแปลกหน้าชาวไทยในท้องถิ่น (58%)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือผู้มีสัญชาติไทยที่ไม่คุ้นเคยกับเด็ก สิ่งนี้พบเห็นได้ทั่วไปในพัทยาและเชียงใหม่โดยคิดเป็น 72% และ 68% (ตามลำดับ) ระบุว่าผู้กระทำความผิดมักเป็นคนไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม 4 คน (6%) ระบุว่าเป็นคนแปลกหน้าชาวต่างชาติ (เช่น นักท่องเที่ยวหรือชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในไทย) ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดที่พบบ่อยที่สุด รองลงมาคือสมาชิกในชุมชนที่เป็นผู้ใหญ่ (3 หรือ 5%) ผู้ปกครองหรือพ่อแม่เลี้ยงแม่เลี้ยง (3 คนหรือ 5%) และพี่น้องที่เป็นผู้ใหญ่ (3 คนหรือ 5%) ผู้ตอบแบบสอบถาม 9 คน (14%) ระบุว่าพวกเขาไม่มีเคสใด ๆ เลยในเดือนที่ผ่านมาที่มีการระบุตัวผู้กระทำความผิด

มีความแตกต่างที่น่าสังเกตบางประการระหว่างพื้นที่วิจัย ในขณะที่คนแปลกหน้าที่เป็นไทยถูกระบุว่าเป็นผู้กระทำความผิดที่พบบ่อยที่สุดโดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่และพัทยา สำหรับกรุงเทพมหานคร ดูเหมือนจะบ่งชี้ถึงผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้กระทำความผิดทั่วไปใน “วงกว้าง” ซึ่งรวมถึงคนแปลกหน้าในพื้นที่ (5 คนหรือ 28%) พี่น้องที่เป็นผู้ใหญ่ (3 คนหรือ 17%) ผู้ปกครองหรือพ่อแม่เลี้ยงแม่เลี้ยง (2 คนหรือ 11%) และพี่น้องของเด็ก (2 คนหรือ 11%)

ความเข้าใจเกี่ยวกับความเปราะบางของเพศชายและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

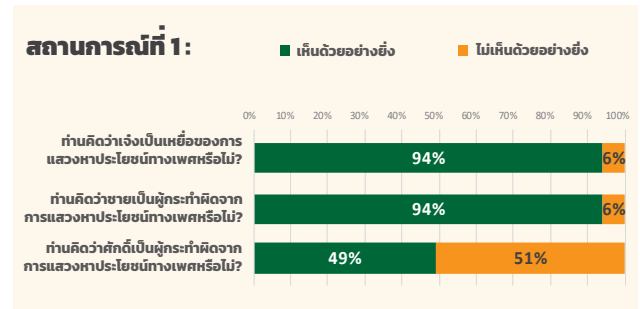
การตอบสนองต่อสถานการณ์การคุ้มครองเด็ก

ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามจะได้รับคำจำกัดความเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในรูปแบบที่ต่างกันไป โดยใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์ในการตอบแบบสอบถาม “เด็กตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเมื่อเธอ / เขามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับบางสิ่งบางอย่าง (เช่น ได้รับหรือได้ประโยชน์หรือแม้แต่คำสัญญา) จากบุคคลที่สามผู้กระทำความผิดหรือโดยตัวเด็กเอง สิ่งที่ทำให้แนวคิดเรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กแตกต่างจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็กในรูปแบบอื่น ๆ คือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นมีการแลกเปลี่ยน”

จากนั้นจะมีการนำเสนอเรื่องราวสั้นๆ 6 เรื่อง แก่ผู้เข้าร่วม ซึ่งรวมถึงตัวอย่างที่อธิบายถึงการแสวงหาประโยชน์

ทางเพศที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและขอให้ผู้เข้าร่วมประเมินตัวละครต่าง ๆ ในแต่ละสถานการณ์ โดยคำนึงถึงการตกเป็นผู้เสียหายหรือผู้กระทำความผิด คำถามได้รับการออกแบบมาเพื่อสะท้อนถึงสถานการณ์ที่ซับซ้อนแต่พบได้บ่อย โดยเกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีอัตลักษณ์ทั่วไปและรสนิยมทางเพศที่หลากหลาย อันเป็นวิธีการประเมินอคติและ หรือสมมติฐานทั่วไปที่อาจเกิดขึ้นและระบุการตอบสนองที่เป็นไปได้ในบทบาทของพวกเขาในฐานะผู้ให้บริการ

สถานการณ์ที่ 1: ชัยจ่ายเงินให้เจ้งที่เป็นญาติที่อายุต่ำกว่า 16 ปี ให้เปลื้องผ้าขณะถ่ายทำ และได้เผยแพร่ทางออนไลน์ในภายหลัง คักดีผู้ซึ่งไม่รู้จักชัยหรือเจ้ง ได้เฝ้าดูปฏิสัมพันธ์ครั้งนี้ทางออนไลน์จากบ้านที่อยู่ห่างออกไป 30 ไมล์

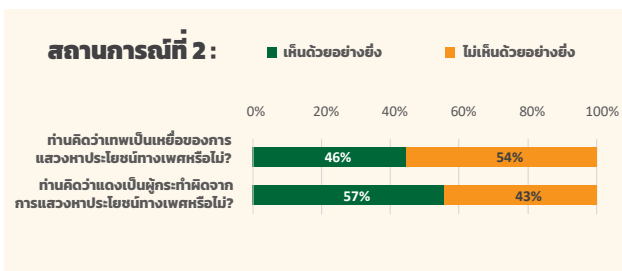

- **เจ้ง:** ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ (61 คนหรือ 94%) เห็นด้วยว่าเจ้งเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย 74% เห็นด้วย “อย่างยิ่ง” และ 20% เห็นด้วย คำตอบที่คล้ายกันมีให้เห็นในทุกกลุ่มเพศ ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามมี 4 คน (7%) ที่เชื่อว่าเจ้งไม่ใช่ผู้เสียหาย 3 คนเป็นผู้ชายและอีก 1 คนระบุตนว่าเป็นทรานส์
- **ชัย:** ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมด (61 คนหรือ 94%) ยอมรับว่า ชัยได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดย 71% เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในกลุ่มของผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งนั้น จำนวนมากเป็นผู้หญิง (86%) เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ชายและทรานส์ ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามมี 4 คน (7%) ที่เชื่อว่า ชัยไม่ได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ 3 คนเป็นผู้ชายและอีก 1 คน ระบุว่า เป็นทรานส์
- **คักดี:** ความรู้สึกเกี่ยวกับคักดีมีความหลากหลายมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม (33 คนหรือ 51%) เชื่อว่าเขาแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย

มีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงไม่กี่คน (8 คนหรือ 12%) ที่ระบุว่ามีความเชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่าเขาไม่ได้แสวงหาประโยชน์ทางเพศ

ความแตกต่างดังกล่าวเห็นได้ชัดเจนระหว่างบุคคลที่มีอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับเพศทางชีววิทยาเมื่อแรกเกิดและบุคคลที่ไม่ระบุว่าเป็นชายหรือหญิง โดยเพศชายและหญิงมีแนวโน้มที่จะคิดว่าศักดิ์ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์เกือบสองในสามของผู้ชาย (12 คนหรือ 63%) มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้หญิง (16 คนหรือ 55%) และน้อยกว่าหนึ่งในสาม (5 คนหรือ 29%) ของผู้ตอบแบบสำรวจที่เป็นบุคคลข้ามเพศเชื่อว่าศักดิ์ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

สถานการณ์ที่ 2: เทพเป็นนักเรียนอายุ 17 ปี เขาพยายามดิ้นรนเพื่อให้ได้คะแนนที่ดีในปีนี้และกังวลว่าครูแดงซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของครอบครัวจะบอกพ่อของเขา เทพรู้ว่าเรื่องนี้จะทำให้ที่บ้านแย่งไปอีก เขาเสนอการมีเพศสัมพันธ์กับครูแดงแลกกับการที่ครูแดงจะไม่บอกพ่อของเขา ครูแดงตอบรับข้อเสนอ

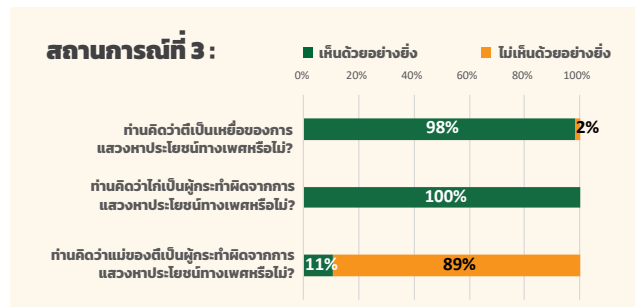

- เทพ:** ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกหลากหลายเกี่ยวกับการที่เทพตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดย 33 คน (54%) เชื่อว่าเขาตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 8 คน (13%) เชื่อว่า เขาตกเป็นผู้เสียหาย “อย่างยิ่ง” และอีก 4 คน (7%) เชื่อว่าเขาไม่ใช่ผู้เสียหาย โดยรวมแล้วผู้ชายมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าเทพเป็นผู้เสียหาย (69%) เมื่อเทียบกับผู้หญิง (49%) และผู้ตอบแบบสอบถามข้ามเพศ (41%) เปรียบเทียบในเชิงสถานที่รวบรวมข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะเห็นว่าเทพเป็นผู้เสียหาย (61% และ 86% ตามลำดับ) มีผู้ตอบแบบสอบถามจากพัทยาจำนวนน้อยที่เข้าใจว่าเทพนั้นเป็นผู้เสียหาย มีผู้ตอบเพียง 4 คน (16%) เห็นว่าเทพเป็นผู้เสียหายและ 21 คน (84%) เชื่อว่าเขาไม่ได้ตกเป็นผู้เสียหายของการ

แสวงหาประโยชน์ทางเพศ

- ครูแดง:** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (37 คนหรือ 57%) เชื่อว่าครูแดงใช้ประโยชน์ทางเพศจากเทพโดยเกือบหนึ่งในสาม (20 คนหรือ 31%) เชื่อ “อย่างยิ่ง” ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนระหว่างผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่และพัทยา ในขณะที่เชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะเข้าใจครูแดงในฐานะผู้แสวงหาประโยชน์ (21 คนหรือ 95%) มีเพียง 4 คนในพัทยา (16%) เท่านั้นที่เข้าใจเช่นเดียวกันและผู้ตอบแบบสอบถาม 1 คนที่รู้สึกเป็นอย่างยิ่งว่าแดงไม่ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์

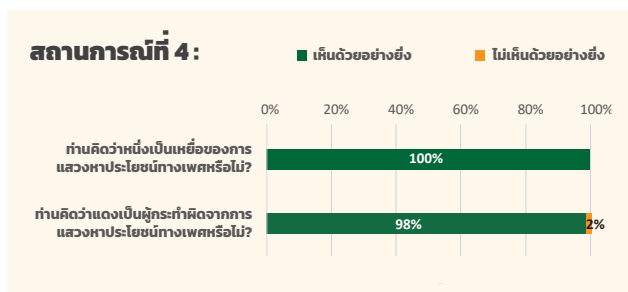
สถานการณ์ที่ 3: ตี เป็นเด็กอายุ 7 ขวบ ที่ครอบครัวต้องดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอดในหมู่บ้านในชนบท นายไก่อผู้เป็นลุงมีงานราชการที่ดีและให้เงินช่วยเหลือครอบครัวมาโดยตลอด เมื่อเร็ว ๆ นี้ ในระหว่างการเยี่ยมบ้านของครอบครัวตี ลุงไก่อขอให้ตีนั่งบนตักและเริ่มสัมผัสกับของลับของเขา แม่ของตีเดินเข้าไปในห้องและตระหนักว่ามีบางอย่างที่ไม่ดีเกิดขึ้น แต่ก่อนที่เธอจะได้กล่าวสิ่งใดออกไป ไก่อบอกเธอว่าเขามีความสุขมากที่ได้มาเยี่ยมและนำเงินมาให้พวกเขา แม่ของตีพยักหน้าและปิดประตู

- ตี :** ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมด (64 คนหรือ 98%) เห็นด้วยว่า ตีตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยมากกว่าครึ่ง (57%) เห็นด้วย “อย่างยิ่ง” ว่าตีเป็นผู้เสียหาย คำตอบดังกล่าวที่คล้ายกันนี้พบได้ในทุกอัตลักษณ์ทางเพศโดยเพศชายมีแนวโน้มในการเห็นด้วยอย่างยิ่งมากกว่าเล็กน้อยว่าตีเป็นผู้ถูกแสวงหาประโยชน์ (68% เทียบกับ 55% และ 47% ในกลุ่มเพศหญิงและกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามคนข้ามเพศตามลำดับ) ผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่ค่อนข้างที่จะ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ว่าตีเป็นผู้เสียหาย (77%) รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร (61%) และพัทยา (36%)

- **โก๋:** ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนยอมรับว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” โก๋ได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศถึง 54% โดยเพศชายมีแนวโน้มที่ค่อนข้างเห็นด้วย “อย่างยิ่ง” (68% เทียบกับ 52% ในผู้หญิง และ 41% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคนข้ามเพศ) รูปแบบคำตอบมีลักษณะคล้ายกันในทุกที่ที่ทำการวิจัยโดยผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (77%) ตามด้วย 56% ในกรุงเทพมหานครและ 32% ในพัทยา
- **แม่ของตี:** ส่วนใหญ่ (58 คนหรือ 89%) รู้สึกว่าแม่ของตีกระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยที่ปล่อยให้การล่วงละเมิดต่อตีดำเนินต่อไป อย่างไรก็ตาม มีเพียง 1 ใน 5 (13 คนหรือ 20%) เท่านั้นที่เชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่าแม่ของตีเป็นผู้ที่แสวงหาประโยชน์ คำตอบที่คล้ายกันนั้นพบเห็นได้ในทุกอัตลักษณ์ทางเพศโดยผู้ชายมีแนวโน้มที่จะเห็นด้วยอย่างยิ่งค่อนข้างมากกับความเชื่อว่าแม่ของตีได้กระทำการแสวงหาประโยชน์

สถานการณ์ที่ 4: หนึ่งในอายุ 17 ปี เมื่อ ศรี เพื่อนบ้านคนหนึ่งขอให้เขามาที่บ้านของเธอในวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อช่วยงานในไร่เล็กน้อย หนึ่งในตีที่จะช่วยเหลือ ตัน สามีของเธอจะไม่อยู่บ้านเป็นเวลานานและย้ายถิ่นที่อยู่เพื่อการทำงาน หนึ่งในเครพสามีของเธอมากและต้องการสร้างความประทับใจที่ดี วันหนึ่งขณะที่หนึ่งทำงานอยู่รอบ ๆ ไร่ ศรีเชิญหนึ่งเข้าไปในบ้าน เธอให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำให้แน่ใจว่าต้นจะชื่นชมทุกสิ่งทีหนึ่งทำเพื่อครอบครัวของพวกเขา – ถ้าเขายอมให้เธอมีเพศสัมพันธ์ทางปาก (oral sex) กับเขา และหนึ่งตอบตกลง

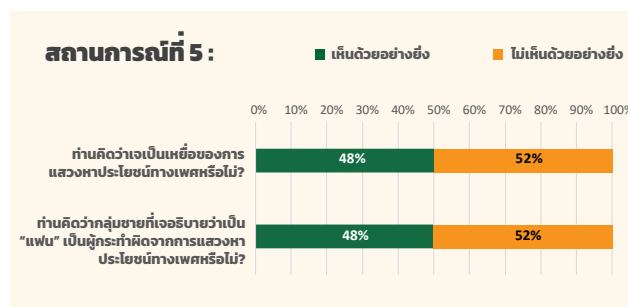

- **หนึ่ง:** แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนยอมรับว่า หนึ่งเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แต่ส่วนใหญ่ (36 คนหรือ 55%) ไม่ได้เห็นด้วยอย่างยิ่ง หากมองข้ามอัตลักษณ์ทางเพศ ผู้หญิงมีแนวโน้มค่อนข้างมากที่จะเห็นด้วย “อย่างยิ่ง” (52%) และ

เพศชายมีแนวโน้มที่ลดลงมา (9 คนหรือ 37%) ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มคนข้ามเพศส่วนน้อยที่รู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเพียง 5 คน (29%) ผู้ตอบแบบสอบถามที่เชียงใหม่เกินครึ่ง (59%) เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าหนึ่งเป็นผู้เสียหาย ในขณะที่ผู้ตอบแบบสำรวจชาวพัทยาน้อยกว่า 1 ใน 3 (32%) รู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่ง

- **ศรี:** ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน (98%) เชื่อว่าศรีได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยขอหนึ่งให้มีเพศสัมพันธ์ทางปาก อย่างไรก็ตามเกือบ 2 ใน 3 (40 คนหรือ 62%) ไม่ได้เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้หญิงมีแนวโน้มน้อยที่จะเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเพียง 1 ใน 3 (34%) ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าศรีได้ใช้ประโยชน์จากหนึ่ง ผู้ตอบแบบสอบถามจากพัทยามีแนวโน้มน้อยที่สุดที่จะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (20%)

สถานการณ์ที่ 5: เจอายุเกือบ 15 ปี แม้ว่าเขาจะดูมีวุฒิภาวะมากขึ้นก็ตาม เขาระบุตัวเองว่าเป็นคนรักร่วมเพศและมีความมั่นใจในเพศสภาพของเขา ในวันหยุดสุดสัปดาห์เขามักจะพบกับผู้ชายที่มีอายุมากกว่าซึ่งเขาเรียกว่า “แฟน” เขามีเพศสัมพันธ์กับคนเหล่านั้นและได้รับเงินและได้รับของขวัญในบางโอกาส เมื่อถามถึงเรื่องนี้ เจบอกว่านี่เป็นทางเลือกของเขาและคนอื่น ๆ ควรคิดถึงเรื่องของตัวเอง

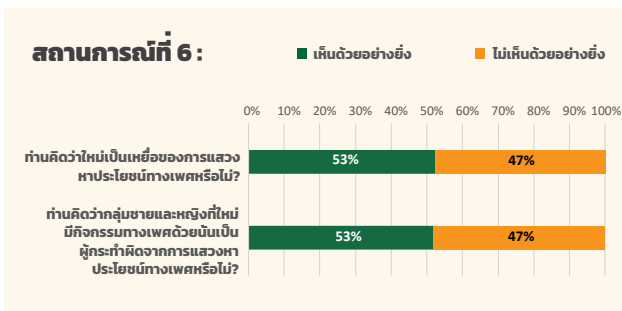

- **เจ:** ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นถึงความคิดเห็นที่ขัดแย้งที่สำคัญในสถานการณ์นี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (52%) เชื่อว่าเจไม่ได้ตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย 3 คน (5%) เชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่าเขาไม่ใช่ผู้เสียหาย ส่วนในบรรดา 48% ที่เชื่อว่าเขาเป็นผู้เสียหาย 12 คน (19%) เชื่ออย่างยิ่ง ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะเห็นว่าเจเป็นผู้เสียหายโดยส่วนใหญ่ (63%) ระบุว่าเขาเป็นผู้เสียหาย ผู้หญิงจำนวนน้อยกว่าครึ่ง (45%) และมากกว่า 1 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มคนข้ามเพศ (38%)

ระบุว่าเจเป็นผู้เสียหาย ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในพญาไม่เห็นว่าเจเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ซึ่งแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่กรุงเทพมหานครและเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 คนที่ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ระบุว่าเจเป็นผู้เสียหาย มาจากพญาและประกอบด้วย 12% ของผู้ตอบแบบสอบถามในพญา

- **ผู้ชาย:** ในทำนองเดียวกัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (51%) เชื่อว่าผู้ชายไม่ได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย 4 คน (6%) “เชื่ออย่างยิ่ง” ในบรรดา 48% ที่เชื่อว่าชายเหล่านี้เป็นผู้กระทำความผิด 1 ใน 4 (6 คนหรือ 19%) เชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่าผู้ชายเหล่านี้เป็นผู้กระทำความผิด ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้หญิงและคนข้ามเพศมีแนวโน้มน้อยที่สุดที่จะเห็นว่าผู้ชายเป็นผู้กระทำความผิด โดยมี 41% ของผู้ตอบแบบสอบถามผู้หญิงและ 44% ของกลุ่มคนข้ามเพศ ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะระบุว่าผู้ชายเป็นผู้กระทำความผิด (86%) แต่ผู้ตอบแบบสอบถามในพญามีแนวโน้มน้อยที่สุด โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 2 คน (8%) ที่เชื่อว่าชายเหล่านี้ใช้ประโยชน์จากเจ

สถานการณ์ที่ 6: ไม้ อายุ 17 ปี และระบุตัวตนว่าเป็นคนข้ามเพศ ไม้เคยอาศัยอยู่ในชนบทแต่ต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติจากครอบครัวและเพื่อนบ้าน จึงย้ายเข้าไปอยู่ในเมืองเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ ไม้ยังหางานทำไม่ได้และไม่มีที่อยู่อาศัย จึงต้องนอนที่วัดชั่วคราว ไม้ต้องการเงินเพื่อจ่ายค่าอาหารและค่าเล่าเรียน ดังนั้น ไม้จึงนัดพบกับผู้ชายและบางครั้งผู้หญิง และมีเพศสัมพันธ์กับคนเหล่านั้นเพื่อแลกกับเงิน ไม้ยอมรับว่าชีวิตนี้ยากลำบาก แต่ยอมรับกับสถานการณ์นี้เพราะไม่ต้องการสร้างอนาคตที่ดีกว่า

- **ไม้:** มีความขัดแย้งที่คล้ายกันที่เห็นได้ในสถานการณ์นี้ คนส่วนใหญ่ (53%) เชื่อว่า ไม้ไม่ได้ตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม 6 คน (9%) เชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่า ไม้ไม่ใช่ผู้เสียหาย ในบรรดา 47% ที่เชื่อเป็นว่า ไม้เป็นผู้เสียหาย, 9 คนเชื่อ “อย่างยิ่ง” ว่า ไม้เป็นผู้เสียหาย (14%) ผู้ชายส่วนใหญ่ (53%) ผู้หญิงน้อยกว่าครึ่ง (48%) และมากกว่าหนึ่งในสามของผู้ตอบแบบสำรวจกลุ่มคนข้ามเพศ (37%) ระบุว่า ไม้เป็นผู้เสียหาย คำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งกันอย่างชัดเจนโดยขึ้นอยู่กับแต่ละพื้นที่ 82% ของผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่ เชื่อว่า ไม้เป็นผู้เสียหาย แต่ 88% ของผู้ตอบแบบสอบถามในพญาเชื่อว่า ไม้ไม่ใช่ผู้เสียหาย ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพมหานคร 47% เชื่อว่า ไม้เป็นผู้เสียหายและ 53% เชื่อว่า ไม้ไม่ใช่ผู้เสียหาย

- **‘ชายและหญิง’:** ความเชื่อที่คล้ายกันเรื่องที่ไม่พบกับชายและหญิงเพื่อกิจกรรมทางเพศ ส่วนใหญ่ (54%) เชื่อว่าชายและหญิงที่ไม่พบเพื่อมีกิจกรรมทางเพศด้วยนั้นไม่ได้ทำเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย แปต หรือ (13%) ของกลุ่มนี้ เชื่อเป็น “อย่างยิ่ง” ว่าชายและหญิงที่ไม่พบไม่ได้ทำเพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในบรรดา 46% ที่เชื่อว่าชายและหญิงแสวงหาประโยชน์จากไม้ มีจำนวน 1 ใน 6 (16%) ที่ “เชื่ออย่างยิ่ง” ผู้ตอบแบบสอบถามชาย (12 คนหรือ 63%) มีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าชายและหญิงได้ทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้หญิงและคนข้ามเพศ (42% และ 28% ตามลำดับ) ผู้ตอบแบบสอบถามในพญามีแนวโน้มที่จะระบุว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์น้อยที่สุด (2 คนหรือ 8%) โดยเปรียบเทียบกับผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่ (18 คนหรือ 82%) และกรุงเทพมหานคร (10 คนหรือ 59%)

ปัจจัยเกี่ยวกับความเสี่ยง

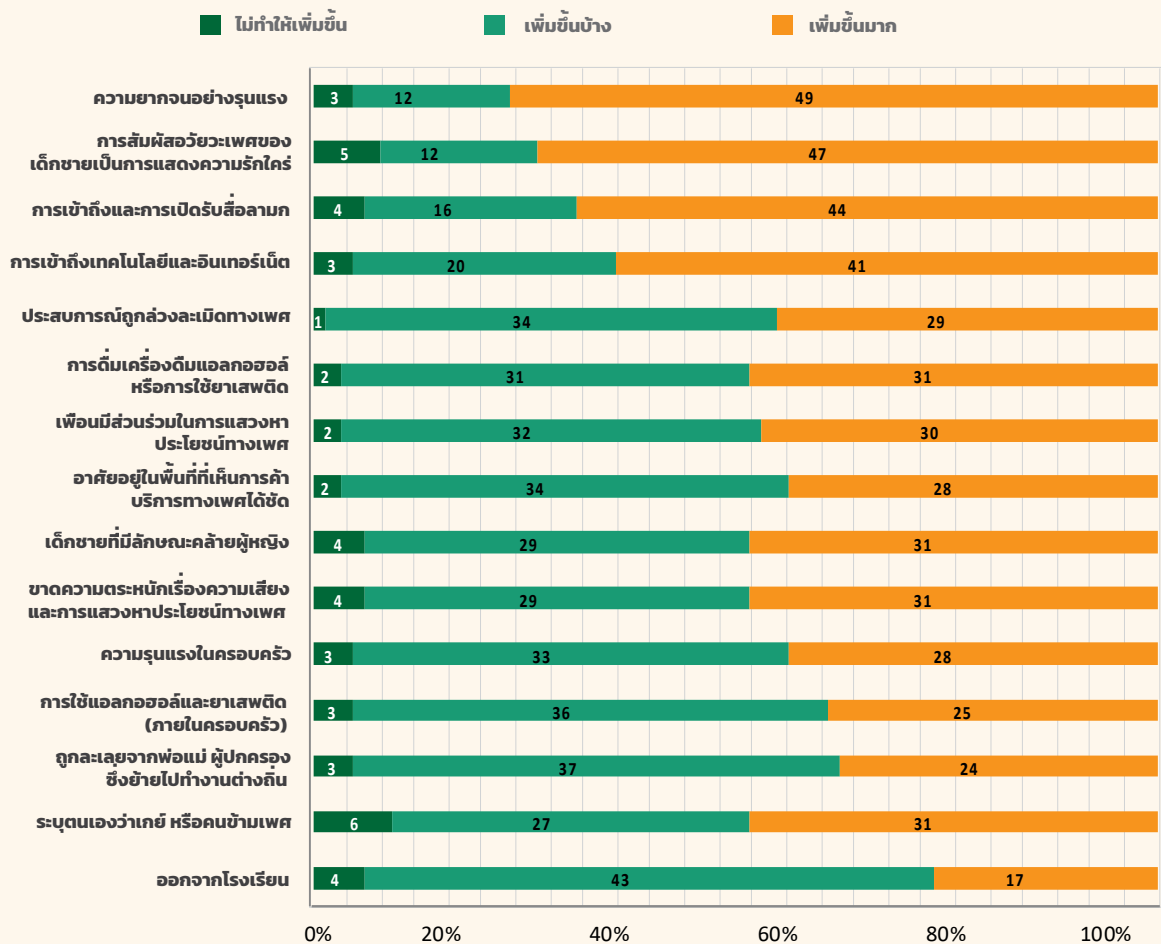
ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับชุดปัจจัย 30 ประการในชีวิตของเด็กชายและขอให้ประเมินขอบเขตของปัจจัยที่เพิ่มความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยเลือก “มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นมาก” “มีความเสี่ยงค่อนข้างเพิ่มขึ้น”

หรือ “ไม่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเลย” คำตอบมีความหลากหลายและแตกต่างกันอย่างมากตามเพศสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและสถานที่วิจัย ปัจจัยที่ระบุมาจากผลจากการศึกษาวิจัยระดับโลกและระดับภูมิภาคอื่น ๆ

ปัจจัยสี่ประการที่ได้รับการจัดอันดับให้สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในบรรดาชุดปัจจัยที่มีให้ โดยทั้งหมด 60% ของผู้ตอบแบบสอบถามหรือมากกว่านั้นอ้างถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดย “ความยากจนมาก” ได้รับการจัดอันดับโดยทั่วไปว่ามีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญโดยผู้ตอบแบบ 49 คน (75%) เชื่อว่าสิ่งนี้เพิ่มความเสี่ยง “ขึ้นมาก” และอีก 18% ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวทำให้มีความเสี่ยงค่อนข้างเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับปัจจัย “ความยากจนมาก” ผู้ตอบแบบสอบถาม 47 คน

(72%) ระบุถึงวัฒนธรรมที่ใหญ่ชอบสัมผัสหรือเล่นกับอวัยวะเพศของเด็กชายในวัยทารกและปฐมวัยทำให้เกิดความเสี่ยงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกเหนือจาก 12 คน (18%) ที่ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวทำให้เกิดความเสี่ยง “ค่อนข้าง” เพิ่มขึ้น “การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามก” เป็นปัจจัยที่ถูกมองว่ามีผลกระทบอย่างมาก โดย 44 คน (68%) ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวทำให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น “สูง” และ 16 คน (25%) ระบุว่าสิ่งนี้เพิ่มความเสี่ยง “ค่อนข้าง” เพิ่มขึ้น 41 คน (63%) ระบุว่า “การเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต” ทำให้เด็กผู้ชายมีความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเพิ่มขึ้นและ 20 คน (31%) ระบุว่าปัจจัยดังกล่าวทำให้มีความเสี่ยง “ค่อนข้าง” เพิ่มขึ้น

ปัจจัยที่เชื่อว่ามีผลกระทบเป็นอย่างไรต่อความเปราะบางของเด็กชาย ในการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ

การมีประสบการณ์ถูกล่วงละเมิดทางเพศยังถือเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กชาย โดยผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 29 คน (45%) อ้างว่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 34 คน (52%) เห็นว่าเพิ่มขึ้นในระดับปานกลางและมีเพียงคนเดียว (<2%) ที่ระบุว่าไม่ได้ทำให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ในทำนองเดียวกัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือการใช้ยาเสพติด กลุ่มเพื่อนที่มีส่วนร่วมในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการขายบริการทางเพศที่มองเห็นได้ ถูกมองว่าทำให้เพิ่มความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ

อัตลักษณ์ทางเพศของผู้ให้บริการดูเหมือนว่าจะมีบทบาทต่อการระบุว่าปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เด็กผู้ชายมีความเสี่ยงมากขึ้น โดยรวมแล้วผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะบ่งชี้ถึงปัจจัยที่เพิ่มเปราะบางต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญ ตามมาด้วยผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นคนข้ามเพศ ในขณะที่เพศชายมีแนวโน้มที่จะบ่งชี้ถึงผลกระทบระดับปานกลางต่อความเปราะบาง โดยรวมแล้ว “ความยากจนมาก” และ “การสัมผัสอวัยวะเพศของเด็กผู้ชายเพื่อแสดงความรัก” ได้รับการพิจารณาอย่างกว้าง ๆ ว่าส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงในทุกอัตลักษณ์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะระบุว่า การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามกเป็นปัจจัยสำคัญ

ชาย			หญิง			คนข้ามเพศ หรือ เพศที่สาม		
การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามก	13	68%	ความยากจนขั้นรุนแรง	24	83%	ความยากจนขั้นรุนแรง	13	76%
การจับ/เล่นอวัยวะเพศของเด็กชาย	12	63%	การจับ/เล่นอวัยวะเพศของเด็กชาย	24	83%	การจับ/เล่นอวัยวะเพศของเด็กชาย	11	65%
ความยากจนขั้นรุนแรง	12	63%	การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามก	23	79%	ใช้แอลกอฮอล์หรือสารเสพติดในทางที่ผิด (ตัวเด็กเอง)	10	59%
มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมากขึ้น	11	58%	มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมากขึ้น	22	76%	ใช้แอลกอฮอล์หรือสารเสพติดในทางที่ผิด (ครอบครัว)	9	53%
การขาดความตระหนักในความเสี่ยงและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	10	53%	เด็กชายระบุว่าเป็นเกย์กระเทยหรือข้ามเพศ (กล่าวการเลือกปฏิบัติ)	20	69%	การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามก	8	47%
การใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่สามารถพบเจอบริการที่เกี่ยวข้องกับเพศได้สูง	10	53%	เด็กชายที่มีลักษณะแบบผู้หญิง	19	66%	มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตมากขึ้น	8	47%
เด็กมีสถานะต่ำและไม่เคารพว่ามีสิทธิ์ของตัวเอง (เด็กเชื่อว่าพวกเขาจะไม่ได้รับฟังหรือเห็นคุณค่า)	10	53%	ความรุนแรงในครอบครัว	15	52%	การขาดความตระหนักในความเสี่ยงและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	7	41%
เหยื่อมักเผชิญกับความรู้สึกอับอายและการถูกตีตรา (การไม่พูดเรื่องดังกล่าวได้กลายเป็นวัฒนธรรม)	10	53%	การขาดความตระหนักในความเสี่ยงและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	14	48%	เด็กชายที่มีลักษณะแบบผู้หญิง	6	35%

ในทางกลับกัน ข้อห้ามเกี่ยวกับเรื่องเพศและเรื่องทางเพศซึ่งเป็นข้อห้ามของชนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีความพิการอย่างน้อย 1 ประเภทหรือมากกว่า เป็นปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาน้อยที่สุดว่าส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของเด็กชายต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่ง (49%) มองว่าข้อห้ามเกี่ยวกับเรื่องเพศและเรื่องทางเพศไม่มีผลกระทบ มากกว่า 1 ใน 3 (38%) เห็นว่าเป็นของชนกลุ่มน้อยจึงไม่มีผลกระทบ และน้อยกว่า 1 ใน 3 (31%) มองว่า ความพิการไม่มีผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในทำนองเดียวกัน ความรุนแรงในชุมชน (28%) การตีตราและความอับยศ (26%) สมมติฐานทางเพศเกี่ยวกับการปรับตัวของเพศชาย (22%) มักถูกพิจารณาว่าเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

ความเห็นดังกล่าวขัดแย้งกับหลักฐานจากการศึกษาชิ้นอื่น ที่ระบุว่าความเสี่ยงเพิ่มขึ้นเนื่องจากความเชื่อทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับความเป็นชาย เรื่องเพศและการรัก

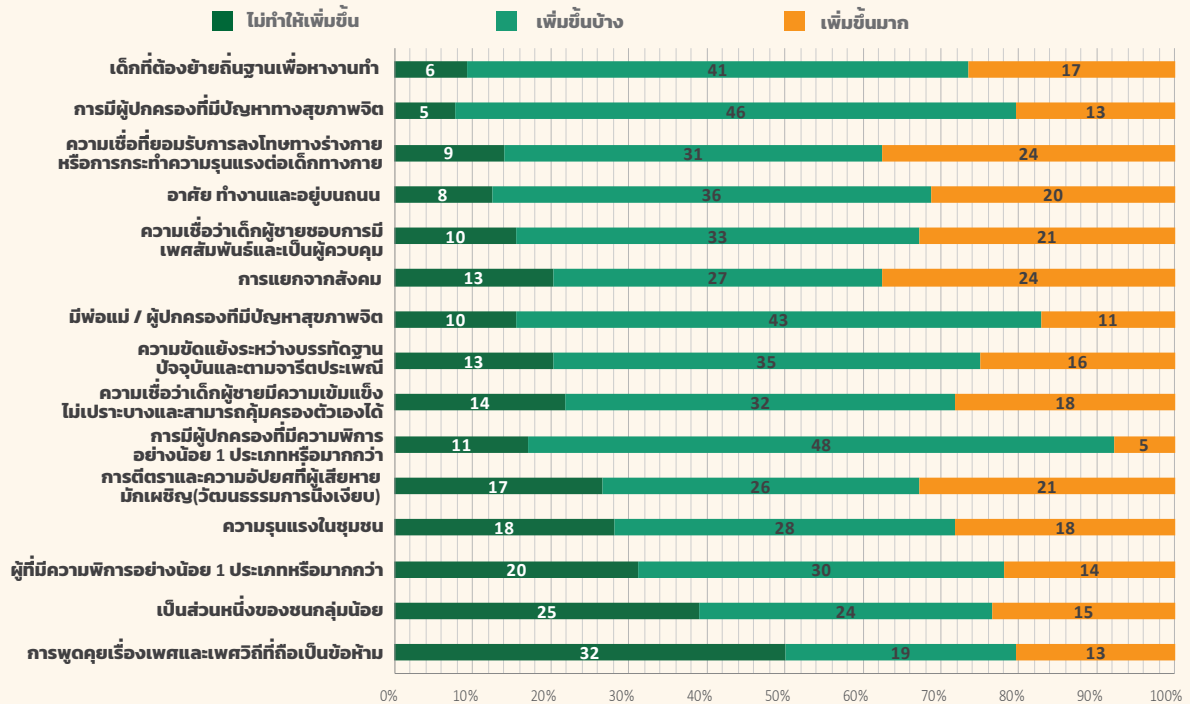
ร่วมเพศ¹¹ นอกจากนี้เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศถูกระบุว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงและเผชิญกับความเป็นไปได้ที่เพิ่มขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการอยู่รอด เนื่องมาจาก การปฏิบัติและการเลือกปฏิบัติทางสังคมและในครอบครัว การเลือกปฏิบัติและการละเมิดจากผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้ให้บริการ ความยากจนและการขาดงาน การไร้ที่อยู่อาศัย ความรุนแรงในครอบครัวและในชุมชน¹² ความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น ยังสังเกตได้จากเด็กผู้ชายที่อพยพมาจากชนบท ชุมชนที่ยากจน¹³ และเด็กที่มีความพิการ¹⁴

Tadele (2009) ตั้งข้อสังเกตว่าการที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนไม่เต็มใจยอมรับว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชายนั้นมีอยู่ ทำให้เด็กผู้ชายตกอยู่ในความเสี่ยง¹⁵ นอกจากนี้ มีแนวโน้มที่ผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้ให้บริการจะระบุว่าเด็กชายเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กหญิง¹⁶

- 11 Berelowitz, S., et al., (2012). "I Thought I Was the Only One. The Only One in the World". London: Office of the Children's Commissioner, London.; Radford, L., D. Allnock and P. Hynes, (2016). *Preventing and Responding to Child Sexual Abuse and Exploitation: Evidence review*. New York: UNICEF. United Nations Children's Fund, (2020). *Research on the Sexual Exploitation of Boys: Findings, ethical considerations and methodological challenges*. New York: UNICEF.
- 12 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute.
- 13 Davis & Miles.(2014). "Boys for Baht": *An exploratory study on the vulnerability of male entertainment workers in Chiang Mai*. Love146/Urban Light.; Frederick. (2010). Hilton, et al. (2008). *I Thought It Could Never Happen to Boys*. World Vision: Phnom Penh.
- 14 Chynoweth, S., (2017). "We Keep It in Our Heart": *Sexual violence against men and boys in the Syria crisis*. Geneva: Office of the United Nations High Commissioner for Refugees.
- 15 Tadele, G., (2009). 'Unrecognized Victims': *Sexual abuse against male street children in Merkato area, Addis Ababa*, *Ethiopian Journal of Health Development*, vol. 23, no. 3, 2009, pp. 174–182.
- 16 Berelowitz, S., et al., (2012). "I Thought I Was the Only One. The Only One in the World". London: Office of the Children's Commissioner, London; Hounmenou, C., 'An Initial Exploration of Prostitution of Boys in the West African Region', *Child Abuse & Neglect*, vol. 69, 2017, pp. 188–200, cited in United Nations Children's Fund, (2020). *Research on the Sexual Exploitation of Boys: Findings, ethical considerations and methodological challenges*. New York: UNICEF.

ปัญหาที่ผู้รับบริการสะท้อน / ความต้องการของผู้รับบริการชาย

ปัจจัยที่เชื่อว่าส่งผลกระทบต่อความเปราะบางของเด็กชายต่อการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศมากที่สุด

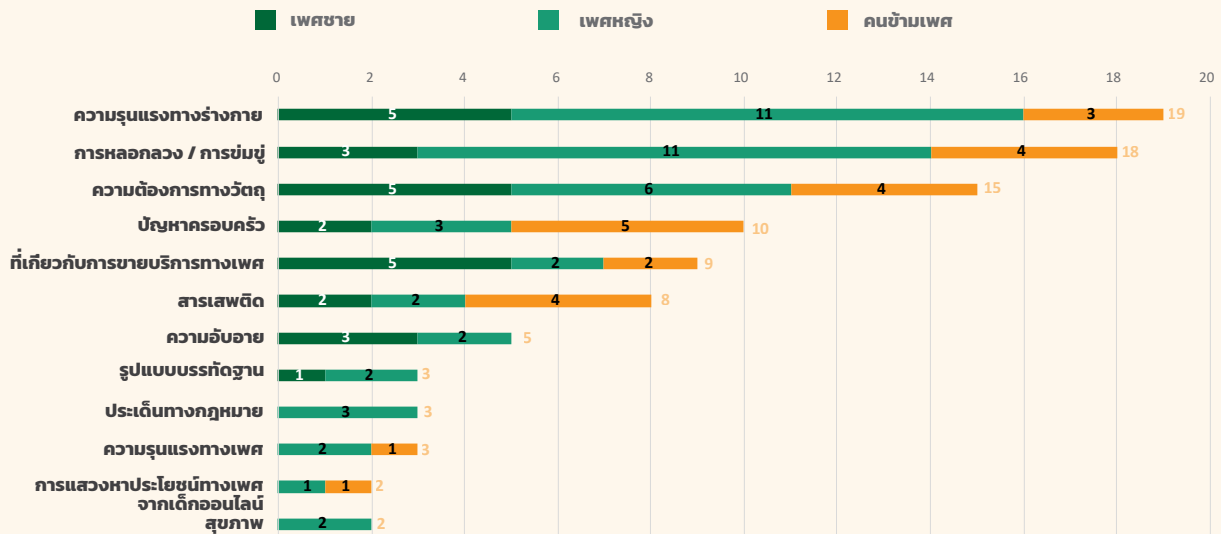
“ในการทำงานของคุณ สิ่งใดที่เด็กผู้ชายบอกกับคุณว่าเป็นปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดเท่าที่พวกเขาเป็นอันเป็นผลมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ?”

ทีมวิจัยเชิญผู้ตอบแบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหรือปัญหาจำนวนสามประเด็น หรือปัญหาที่เชื่อว่าร้ายแรงที่สุดที่ผู้รับบริการของพวกเขาต้องเผชิญอันเป็นผลมาจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ คำตอบดังกล่าวแบ่งออกเป็นหมวดหมู่และวิเคราะห์ตามหัวข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กล่าวถึงปัญหาที่เด็กผู้ชายประสบกับความรุนแรงทางร่างกาย (19 คน หรือ คิดเป็น 29%) ทั้งนี้ รวมถึงการทำร้ายร่างกาย การถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การถูกลวนลามและการถูกรังแก ผู้ตอบแบบสอบถามยังกล่าวถึงการถูกบงการหรือการข่มขู่ (18 คนหรือ 28%) ชุดรูปแบบนี้รวมถึงการตอบ

สนองหลายรูปแบบและรวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการเป็นหนี้ การถูกบีบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ภัยคุกคามต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเด็กชายและงานของเขา และถูกเอาเปรียบจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นนอกจากนี้ ประเด็นอื่นที่มีการกล่าวถึงได้แก่ความต้องการทางวัตถุ / การเงิน (15 คนหรือ 23%) ซึ่งเกิดขึ้นจากการแสวงหาประโยชน์ ความต้องการเหล่านี้รวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียงการต่อสู้กับความยากจน ความอดอยากและแรงกดดันในการรับผิดชอบหนี้สินและค่าใช้จ่ายของครอบครัว

เมื่อพิจารณาจากสถานที่ที่ทำการวิจัย พบว่ามากกว่า 2 ใน 3 (68%) ของผู้ให้บริการสวัสดิการที่ทำการตอบแบบสำรวจชี้ให้เห็นว่าความรุนแรงทางร่างกายเป็นประเด็นสำคัญอยู่ที่พืथा ในขณะที่กรุงเทพมหานครไม่มีผู้

ปัญหารุนแรงที่สุดที่เด็กผู้ชายประสบที่เป็นผลมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

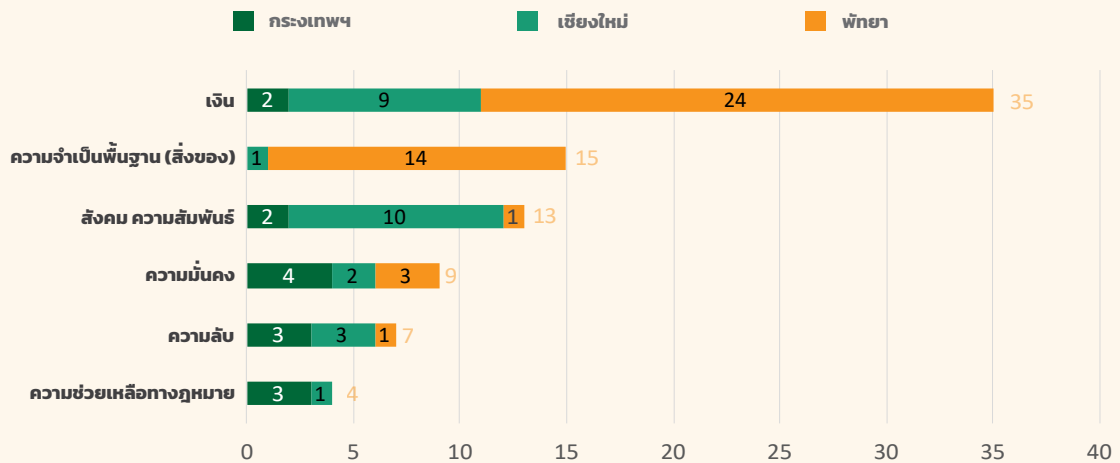
ให้บริการสวัสดิการเล็งเห็นความรุนแรง และมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 6 คน ในเชียงใหม่ (29%) ระบุว่าความรุนแรงทางร่างกายเป็นปัญหาที่ร้ายแรงที่สุด แต่ผู้ตอบแบบ 13 คนหรือ 76% ของผู้ตอบแบบสอบถามในพืทยาาระบุว่าความรุนแรงทางร่างกายเป็นปัญหาสำคัญ ในทำนองเดียวกันเกือบ 2 ใน 3 (61%) ของผู้ที่มองว่าการหลอกลวง / การข่มขู่ เป็นประเด็นสำคัญอยู่ในพืทยา ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถาม 2 คนในกรุงเทพมหานครและอีก 5 คนในเชียงใหม่เห็นว่าประเด็นเรื่องการถูกข่มขู่ / การข่มขู่เป็นประเด็นสำคัญ ผู้ตอบแบบสอบถามถึง 11 คนในพืทยา (65%) กล่าวเช่นนี้

“ในงานของคุณ สิ่งใดที่เด็กผู้ชายบอกกับคุณว่าเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการมากที่สุดอันเป็นผลมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ?”

ความกดดันทางการเงินและแรงกดดันทางเศรษฐกิจถูกมองอย่างชัดเจนว่าเป็นความจำเป็นที่สำคัญของเด็กผู้ชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและดูเหมือนจะเข้าใจว่าส่งผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวและชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระบุว่าเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของเด็กผู้ชายที่เคยถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ (35 คนหรือ 54%)

โดยอ้างถึงความจำเป็นในการจ้างงานที่มั่นคงและแรงกดดันในการสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว (สิ่งนี้สอดคล้องกับคำตอบจากการสัมภาษณ์เยาวชน - ดูหัวข้อ “หนี้สิน” และ “การเข้ามาเป็นผู้ขายบริการทางเพศ” จากรายงานในบทหลัง) เป็นจำนวนไม่มากนักที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงความต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐาน (15 คนหรือ 23%) รวมทั้งอาหารและที่อยู่อาศัย ตลอดจนความต้องการทางสังคมหรือเชิงสัมพันธ์รวมถึงเพื่อนที่ไว้วางใจ ความรัก การยอมรับจากผู้ปกครองและความเข้าใจจากชุมชนของตน ผู้ตอบแบบสอบถาม 7 คน (11%) ระบุว่าความจำเป็นในการรักษาความปลอดภัยถึงความปลอดภัย ว่าพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวจะพบว่าเด็กชายมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ประการสุดท้าย ผู้ตอบแบบสอบถาม 4 คน ระบุว่าความช่วยเหลือทางกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการปกป้องสิทธิที่บกพร่อง การฟ้องร้องผู้กระทำความผิด (ผู้ซื้อบริการทางเพศกับเด็กผู้ชาย) และการให้ความรู้ / การศึกษาของกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กชายต้องการ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนระหว่างสถานที่ที่ทำการวิจัย ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามในพืทยามีแนวโน้มที่จะ อธิบายถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการเงิน (24 คนหรือ 96%) และความจำเป็นพื้นฐานเพื่อความอยู่รอด (14 คนหรือ 56%) ผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพมหานครและเชียงใหม่ระบุถึงความจำเป็นที่หลากหลาย

สิ่งจำเป็นที่สุด ที่เป็นผลมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

มุมมองต่ออุปสรรคของเพศชาย

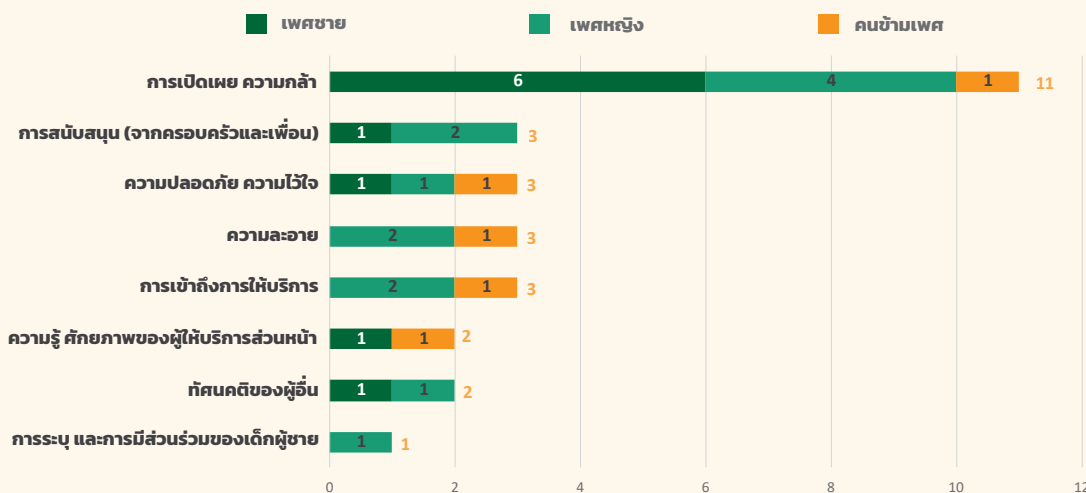
การขอความช่วยเหลือเมื่อถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

“เด็กชายที่ตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศต้องเผชิญกับความท้าทายอะไรบ้าง เมื่อพยายามเข้าถึงบริการช่วยเหลือ”

มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่กี่คนที่ตอบคำถามนี้ ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถาม 31 คน (48%) ที่ตอบทำให้เห็นรูปแบบที่ชัดเจน เกือบ 1 ใน 3 ของผู้ที่ตอบคำถามดังกล่าว (32%) อธิบายถึงความยากลำบากของเด็กผู้ชายที่

กลัวพอหรือสามารถเปิดเผยประสบการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศต่อผู้ให้บริการ ประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่ระบุโดยผู้ตอบแบบสอบถามและมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลและความสามารถในการเข้าถึงบริการ ซึ่งรวมถึงการทำให้เด็กชายรู้สึกปลอดภัย ความไว้วางใจและความอับอายในระดับสูงที่เด็กชายได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ บางคนสังเกตถึงปัญหาเฉพาะทางเพศสภาพที่เด็กชายต้องเผชิญในการอธิบายถึงความเปราะบางของตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดความท้าทายที่สำคัญในการขอความช่วยเหลือและเข้าถึงบริการ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายที่ผู้ให้บริการที่ต้องการมีส่วนร่วมและให้ความช่วยเหลือเด็กชายต้องเผชิญ ซึ่งจะกล่าวถึงด้านล่างต่อไป

ความท้าทายที่ผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศประสบในการเข้าถึงการบริการ

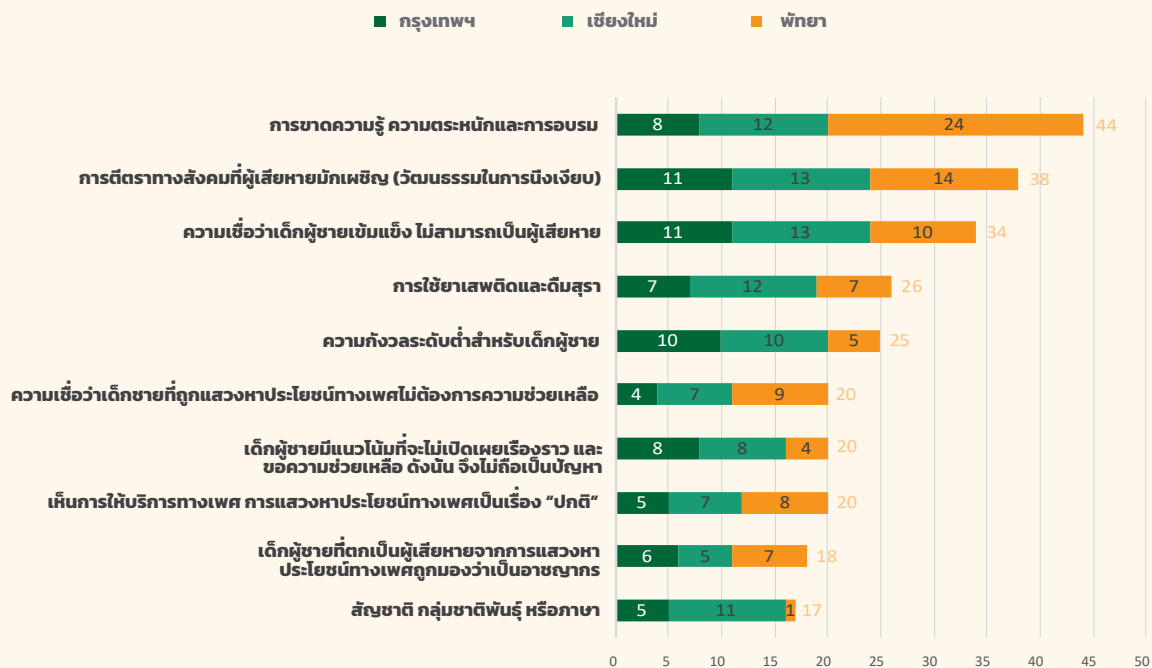
ความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือ

“ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือต่อเด็กผู้ชายก่อน ระหว่างและหลังการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ?”

ในภาพรวม การขาดข้อมูล ความตระหนักและการฝึกอบรมของผู้ให้บริการถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อความสามารถของเด็กชายในการเข้าถึงการบริการช่วยเหลือจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ปัจจัยถัดมาคือการตีตราทางสังคมที่ผู้เสียหายเพศที่เป็นชายต้องเผชิญ และข้อสันนิษฐานทางเพศที่จำกัด ซึ่งบ่งชี้ว่าเพศชายมีความแข็งแกร่งหรือมีความเสี่ยงน้อยกว่าที่จะถูก

แสวงหาประโยชน์ทางเพศ การขาดข้อมูลและความตระหนักเป็นปัจจัยที่พบบ่อยที่สุดที่ส่งผลต่อความพร้อมในการสนับสนุนของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยการตีตราทางสังคมสำหรับผู้เสียหายที่เป็นชายและข้อสันนิษฐานที่จำกัดเกี่ยวกับความเป็นชายและบรรทัดฐานทางเพศซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญอันดับถัดไป บางทีอาจเชื่อมโยงกับสมมติฐานที่เกี่ยวกับ “ความกังวลในระดับต่ำสำหรับเด็กผู้ชาย” ถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญของกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งและความเชื่อว่าเด็กผู้ชายไม่ต้องการความช่วยเหลือในกลุ่มตัวอย่างเกือบ 1 ใน 3 ในระดับน้อยกว่า 1 ใน 4 ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสัญชาติ ภาษา หรือชาติพันธุ์ มีผลกระทบต่อการใช้งานบริการ โดยผู้ให้บริการในเชียงใหม่ระบุถึงปัจจัยนี้ในระดับที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่ผู้ให้บริการในพัทลุงระบุปัจจัยนี้ในระดับต่ำมาก

ปัจจัยที่เชื่อว่าส่งผลกระทบต่อการใช้งานบริการต่อเด็กชายในพื้นที่วิจัย

ความท้าทายในการสร้างความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมกับเด็กผู้ชาย และการให้ความช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น

ผู้เข้าร่วมถูกถามถึงสิ่งที่คิดว่าเป็นความท้าทายที่สำคัญที่สุดและเกิดขึ้นบ่อยที่สุดที่พวกเขาประสบในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กผู้ชาย เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในงานวิจัยอื่น ๆ ว่าผู้ให้บริการต้องเผชิญกับความท้าทายหลายประการ ต้องมีส่วนร่วมและให้ความ

ช่วยเหลือเด็กชายที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิด ประเด็นดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับลักษณะที่เป็นความลับของการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ ความอับอาย ความกลัว ผลของการเปิดเผยข้อมูลและผลกระทบต่อผู้เสียหาย การขาดหลักฐานในการวางแผนงานสำหรับเด็กผู้ชาย ประสบการณ์ที่จำกัดในการทำงานกับผู้ชายและ / หรือ การฝึกอบรมที่จำกัด ความรู้และการตระหนักถึงความ

ต้องการเฉพาะของผู้ชายในหลาย ๆ สภาพแวดล้อม สำหรับคำถามปลายเปิดผู้เข้าร่วมได้รับเชิญให้แบ่งปันแนวคิดของพวกเขาอย่างอิสระโดยอิงจากประสบการณ์การทำงานของพวกเขาเกี่ยวกับความท้าทายเฉพาะที่พวกเขาเผชิญในการทำงาน อย่างไรก็ตาม มีผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างน้อย ที่เลือกตอบคำถามนี้แม้ว่าคำตอบจะระบุถึงแก่นเรื่องที่สำคัญและเชื่อมโยงกัน

คำตอบที่พบบ่อยที่สุดที่เกี่ยวกับ “การเปิดเผยข้อมูล” (เด็กชายไม่เต็มใจที่จะแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขา) โดยมีผู้เข้าร่วม 14 คน ที่ระบุถึงปัจจัยนี้ ปัจจัยนี้มักถูกอธิบายว่าเด็กผู้ชายต้องให้ “ข้อมูลที่แท้จริง” หรือ “ข้อเท็จจริง” ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนี้ มีผู้เข้าร่วมคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่า เด็กผู้ชาย “ปฏิเสธที่จะพูดความจริงเพราะพวกเขาอายที่จะบอกหรือพูดถึงเรื่องนี้” ผู้เข้าร่วมอีกคนอธิบายถึงความท้าทายของ “การสนับสนุนให้เด็กเปิดใจและให้ข้อมูลที่ถูกต้องเพราะเด็กปิดกั้นตัวเอง” สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงการค้นพบที่เกี่ยวข้องกับ “ความท้าทายสำหรับเด็กผู้ชาย” (ดำนบน) ที่สามารถเข้าถึงบริการต่างๆ นี่เป็นการค้นพบที่สำคัญเมื่อพิจารณาว่า หากเด็กไม่สามารถสื่อสาร บอกเล่าประสบการณ์และความต้องการของพวกเขาได้ มีโอกาสน้อยที่พวกเขาจะได้รับความเข้าใจ รวมถึงความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือและเข้าถึงบริการที่เหมาะสม

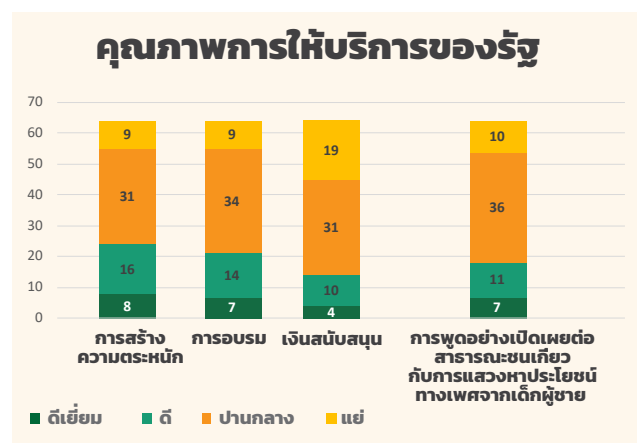
ประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่ผู้ให้บริการเห็นตรงกันตามลำดับเกี่ยวข้องกับการให้ “ความช่วยเหลือด้านจิตใจ” การสร้าง “การรักษาความลับและความปลอดภัย” และ “การมีส่วนร่วมของเด็กผู้ชาย” ซึ่งจำเป็นสำหรับเด็กที่สามารถแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาได้ มีการตั้งข้อสังเกตที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงในการเปิดเผย รวมถึงความจำเป็นในการ “สร้างความไว้วางใจให้เพียงพอเพื่อบอกเล่าเรื่องราว” และ “วิธีการให้ได้รับความไว้วางใจจากเด็ก” และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางจิตสังคม ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอธิบายถึงความท้าทายนี้ว่าเป็นความสามารถ “เข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกและทัศนคติ” นอกจากนี้ แก่นเรื่องของความไว้วางใจยังปรากฏในความคิดเห็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ “การมีส่วนร่วมของเด็กผู้ชาย” โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งอธิบายถึง “ความยากลำบากในการสร้างความสัมพันธ์

ที่มั่นคง เนื่องจากพบว่าเด็ก ๆ ไว้วางใจผู้อื่นได้ยากมาก สิ่งนี้ทำให้พวกเขาที่มีความเปราะบางมาก ผู้ให้บริการต้องแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มั่นคงและสม่ำเสมอเพื่อช่วยให้เด็กไว้วางใจพวกเขาอย่างแท้จริง” ทั้งนี้ โดยตระหนักว่ากระบวนการฟื้นฟูอาจมีแนวคิดใน 3 ขั้นตอน คือการสร้างความปลอดภัย การเล่าเรื่องราวของเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจ reconnecting with others ในที่นี้จะหมายถึง กลับไปใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ตามปกติ¹⁷ การรับทราบประเด็นเหล่านี้และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญและจะกล่าวถึงในการอภิปรายและข้อเสนอแนะ ในส่วนต่างๆ ของรายงานนี้ต่อไป

การประเมินบริการความช่วยเหลือที่มีอยู่

รัฐบาล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ให้บริการได้รับการร้องขอให้ประเมินคุณภาพของรัฐบาลไทย ผู้บังคับใช้กฎหมายและบริการของหน่วยบังคับใช้กฎหมายต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชาย โดยมุ่งเน้นไปที่การสร้าง ความตระหนัก การฝึกอบรม การให้เงินทุนและการพูดถึงปัญหาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชาย อย่างเปิดเผย ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการตอบสนองของรัฐบาลนั้นต่ำหรือปานกลางในทุกประเด็น

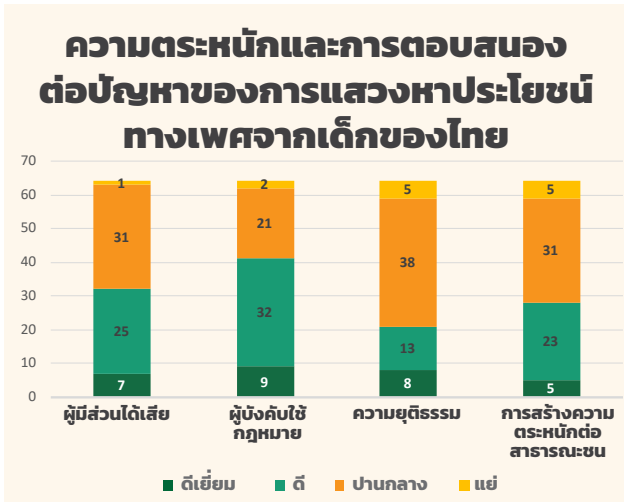

สังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามทำการประเมินความตระหนักและ

17 Herman, J. (1992). *Trauma and recovery*. New York: Basic Books.

การตอบสนองของภาคประชาสังคมไทยต่อประเด็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชายโดยเน้นที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การบังคับใช้กฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและความตระหนักของประชาชนทั่วไป ในภาพรวม มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันปรากฏขึ้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การบังคับใช้กฎหมายและความยุติธรรมทางอาญายังมีการตอบสนองที่ไม่ดีหรือพอใช้ และมีการแบ่งแยกอย่างเท่ากันในประเด็นเรื่องความตระหนักของสาธารณชน

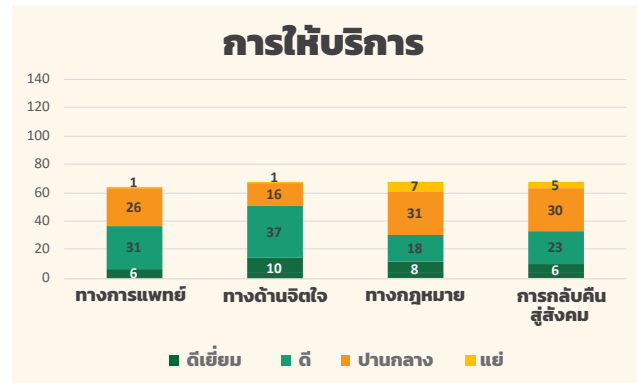

ความพร้อมของการบริการ

เมื่อได้รับคำถามเกี่ยวกับความพร้อมของการบริการที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการแพทย์ จิตวิทยา กฎหมายและความช่วยเหลือในการคืนสู่สังคมในพื้นที่ที่พวกเขาทำงาน คำตอบที่ได้รับมีความหลากหลาย คนส่วนใหญ่มองว่าความพร้อมด้านบริการทางจิตวิทยาและการแพทย์ดีเยี่ยมหรือดีมาก (ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 37 และ 47 คนตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม การบริการทางกฎหมายและการกลับคืนสู่สังคม ส่วนใหญ่พิจารณาว่าไม่พอใจหรือพอใช้ ทั้งนี้ เป็นที่สังเกตว่า สำหรับประเด็นนี้ และประเด็นต่อไป มีการรวบรวมข้อมูลในสถานที่สำคัญในเมืองสามเมือง ดังนั้น ความคาดหวังจะแตกต่างกันอย่างมาก หากเป็นการรวบรวมข้อมูลในสถานที่อื่น ๆ ทั่วประเทศไทย

คุณภาพของการบริการ

ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับคำถามให้พิจารณาคุณภาพของบริการที่เกี่ยวข้องกับการความช่วยเหลือทางการแพทย์ จิตวิทยา กฎหมายและการสนับสนุนเรื่องการกลับคืนสู่สังคม มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เท่ากัน (32 คน) ที่เห็นว่าว่าบริการทางการแพทย์นั้นดีเยี่ยม / ดี ในขณะที่ที่ที่เหลือนั้นเห็นว่า ไม่พอใจ / พอใช้ คุณภาพของการสนับสนุนด้านจิตใจเห็นชอบโดย 2 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถามว่าดีเยี่ยม / ดี ส่วนที่ที่เหลือพิจารณาว่าไม่พอใจ / พอใช้ คุณภาพของการสนับสนุนทางกฎหมาย ถือว่ามีคุณภาพน้อยที่สุดโดย 2 ใน 3 เห็นว่าไม่ดี / ปานกลางการรับรู้การบริการของการกลับคืนสู่สังคมได้รับการประเมินว่า ไม่พอใจ / พอใช้ (ผู้ตอบ 36 คน) และอีกครั้งตอบว่า ดีมาก / ดี (ผู้ตอบ 28 คน)

การอภิปรายผลการสำรวจ

แม้จะมีการตระหนักถึงความเปราะบางของผู้ชายต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเพิ่มขึ้น แต่ผลกระทบต่อเด็กผู้ชายยังไม่ได้รับการสะท้อนในเชิงกฎหมายและนโยบาย และมักไม่ได้รับการกล่าวถึงในการวางแผนโครงการทางสังคม

สาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงและผลที่ตามมาและความต้องการที่เป็นผลมาจากเด็กผู้ชายที่ประสบกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศนั้นมีหลายประการ ซับซ้อนและเชื่อมโยงกันในขอบเขตทางสังคม¹⁸ รวมถึงสังคมที่กว้างขึ้น ภายในครอบครัวและปัจเจกบุคคล¹⁹ สิ่งนี้ต้องการการตอบสนองที่ครอบคลุมและสอดคล้องกัน เพื่อแก้ไข

18 Mitchell, K., et al., (2017). Rethinking Research on Sexual Exploitation of Boys: Methodological challenges and recommendations to optimize future knowledge generation, Child Abuse & Neglect, vol. 66, 2017, pp. 142–151.
 19 United Nations Children’s Fund, (2020). Research on the Sexual Exploitation of Boys: Findings, ethical considerations and methodological challenges. New York: UNICEF.

ปัญหาการป้องกันการคุ้มครองและความช่วยเหลือที่เด็กผู้ชายที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศต้องการ

ข้อมูลจากการศึกษานี้พบว่า ประเภทของการบริการมีจำกัดในขณะที่ผู้ให้บริการมีมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับความต้องการของเด็ก ซึ่งไม่สอดคล้องกับการบริการที่มีอยู่เสมอไป สิ่งนี้อาจชี้ให้เห็นว่าการวางแผนโครงการจะได้รับประโยชน์จากการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และการลงทุนในการทำความเข้าใจต่อความต้องการของท้องถิ่นผ่านการวิจัย การประเมินโครงการที่มีอยู่ และการทำงานร่วมกันที่มุ่งเน้นไปที่เด็กผู้ชายที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีอยู่ การศึกษานี้ไม่ได้ศึกษาที่มาของบริการให้ความช่วยเหลือในปัจจุบัน หรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาโครงการการให้ความช่วยเหลือสำหรับเด็กผู้ชายตลอดทั้งสามพื้นที่การวิจัยมาจากที่ใด

อย่างไรก็ตาม ตามข้อสังเกตข้างต้น ประเภทของการให้บริการที่มีจำกัด อาจบ่งบอกถึงความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือที่ครอบคลุมตามหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติม ยกเว้นเพียงใหม่ซึ่งหลักฐานบ่งชี้ถึงความพร้อมของประเภทการบริการที่หลากหลายตามบริบทของพื้นที่

จากข้อมูลพบความท้าทายที่โดดเด่นในความสามารถของผู้ให้บริการส่วนหน้าในการระบุการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ผู้ตอบแบบสอบถามอธิบายถึงความท้าทายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และมีส่วนร่วมกับเด็กผู้ชาย การสร้างความสัมพันธ์ การส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลและการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการ เช่น “การรักษาความลับ” และ “การมีส่วนร่วมของเด็กผู้ชาย” นั้นเป็นอุปสรรคที่พบได้บ่อย ปัจจัยเหล่านี้เป็นเงื่อนไขพื้นฐานในการขอความช่วยเหลือหรือการเปิดเผยข้อมูล เมื่อพิจารณาถึงความท้าทายดังกล่าว ในการระบุความเปราะบางและการมีส่วนร่วมของของเด็กผู้ชาย การพัฒนาบุคลากรและความสามารถส่วนบุคคลมีความจำเป็นอย่างมาก รวมถึงการสร้างเครื่องมือและการฝึกอบรม

เฉพาะทางเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจและสร้างสัมพันธ์กับเด็กผู้ชายและชายหนุ่มที่อาจไม่เต็มใจที่จะเปิดเผยความเปราะบางและประสบการณ์ของการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและความรุนแรง คำตอบนี้บ่งชี้ว่าเจ้าหน้าที่ตระหนักถึงช่องว่างความสามารถ / ข้อบกพร่องของบริการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนา นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ยังมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าถึงความรู้และการพัฒนาทักษะที่จำเป็น

ในขณะที่มีตัวอย่างที่ชัดเจนของบริการที่มีคุณภาพอยู่ทั่วประเทศ ช่องว่างระหว่างมุมมองกับความต้องการ / ความเปราะบางของเด็ก และบริการที่จัดเตรียมไว้ ชี้ให้เห็นว่าการวางแผนการให้บริการอาจใช้ทรัพยากรเป็นตัวนำมากกว่าใช้ความต้องการของเด็กเป็นตัวนำ ความแตกต่างนี้อาจมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในกลุ่มคนที่มีความต้องการและความเปราะบางที่ซับซ้อนและมักจะทับซ้อนกัน การใช้ ‘ความต้องการเป็นตัวนำ’ ช่วยให้สามารถพัฒนาบริการโดยอาศัยหลักฐานที่ได้มาจากเยาวชน ผู้ปฏิบัติงานและบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนทำงานร่วมกันเพื่อให้บริการบนพื้นฐานของความต้องการและหลักฐานที่แสดงออกซึ่งเกิดจากการประเมินโครงการและ / หรือการวิจัย ในขณะที่การใช้ “ทรัพยากรนำ” มีแนวโน้มที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการมีอยู่ของบริการมาตรฐานซึ่งมีอยู่ในทุกชุมชนโดยมีเกณฑ์ที่แตกต่างกัน

ในขณะที่การวางแผนที่ใช้ทรัพยากรเป็นตัวนำช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถพัฒนาทักษะที่เรียบง่ายและจัดเตรียม ‘รายการ’ ของบริการซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่าง ๆ ได้ แต่การดำเนินการดังกล่าวมองข้ามทรัพยากรสำคัญที่ขาดหายและความต้องการที่ไม่เป็นที่รับรู้ ซึ่งอาจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการพัฒนาในทางตรงกันข้าม การมุ่งเน้นความต้องการด้วยการฟังและการเรียนรู้อย่างละเอียดรอบคอบและดำเนินงานด้วยความเต็มใจ พัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ให้หลากหลายพัฒนาเอกสารข้อมูล ยุทธศาสตร์และบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เด็กนำเสนอ ข้อมูลที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการวางแผนโครงการที่ครอบคลุมสำหรับเด็กผู้ชายซึ่งอยู่บนพื้นฐานของหลักฐานข้อมูล การศึกษาก่อนหน้านี้ระบุว่าเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ชายอย่างเพียงพอ ผู้ปฏิบัติงานได้ตระหนักกว่าพวกเขา

ยังขาดแนวทางที่อิงหลักฐานที่สอดคล้องกัน²⁰ ผู้ปฏิบัติงานทั่วโลกระบุว่าพวกเขายังขาดแนวทางตามหลักฐานที่สอดคล้องกันในการพัฒนาการวางแผนงาน²¹ และการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงสาเหตุ ปัจจัยเสี่ยงและผลที่ตามมาของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (และด้วยเหตุนี้ความต้องการของเด็กผู้ชาย) ที่มีความหลากหลายซับซ้อนและเชื่อมโยงกันระหว่างขอบเขตความรู้ทางสังคม²² การตอบสนองต่อความต้องการและผลกระทบเหล่านี้จำเป็นต้องครอบคลุมและสอดคล้องกัน ดังนั้น ผู้ให้บริการที่ทำงานกับเด็กกลุ่มเสี่ยงจึงมีบทบาทสำคัญในการระบุผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ชายและทำให้แน่ใจว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็น

ในการพิจารณาผลการวิจัยเหล่านี้ ตามที่ระบุไว้ในส่วนข้อจำกัด สิ่งสำคัญคือการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่อาจส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่ได้รับ แม้ว่าผู้เก็บข้อมูลจะพยายามแก้ไขปัญหานี้แล้วก็ตาม อาทิเช่น การศึกษาพบว่าผู้แสวงหาประโยชน์ส่วนใหญ่ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมาเป็น คนแปลกหน้าชาวไทย (58%) หรือคนไทยที่ไม่คุ้นเคยกับเด็ก การค้นพบนี้อาจได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงบริบทของการเดินทางและการท่องเที่ยวในระหว่างการรวบรวมข้อมูลเนื่องจากการระบาดของโรคโควิด-19 (พฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2563) แม้ว่าปัจจัยดังกล่าวอาจจะมีอิทธิพลต่อข้อมูล แต่สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าการค้นพบดังกล่าวเน้นย้ำถึงความซุกที่มียู่ของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กชายและชายหนุ่มที่มีอยู่ในประเทศ นอกเหนือจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศภายในบริบทการเดินทางและการท่องเที่ยว ซึ่งปกติใช้เป็นพื้นฐานการอภิปรายและวางแผนการคุ้มครองเด็กในประเทศไทย

ช่องว่างและความซับซ้อนในการให้บริการ

ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมด ยกเว้น 9 คนระบุว่าตนให้คำปรึกษาและการสนับสนุนด้านจิตสังคมและบริการด้านสุขภาพทางเพศ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

ในชุมชนในลักษณะเดียวกันในระดับหนึ่งซึ่งคิดเป็น 2 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม แม้ว่าจะมีการให้บริการทั้งสามด้านนี้อย่างกว้างขวางในทุกพื้นที่ แต่ความต้องการของเด็กชายที่แสดงออกมามักจะซับซ้อนและทับซ้อนกัน ความยากจนและประสบการณ์ที่บ้านและในช่วงวัยเด็ก รวมถึงความกังวลเกี่ยวกับการเข้าถึงเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้นและอินเทอร์เน็ต ได้รับกล่าวถึงจากผู้ให้บริการว่าทำให้เด็กผู้ชายมีความเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างมาก ประสบการณ์ในวัยเด็ก ได้แก่ การสัมผัสอวัยวะเพศในเด็ก การล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็กและการเข้าถึง / การเปิดรับกับสื่อลามก การสัมผัสอวัยวะเพศเป็นเรื่องปกติในหลาย ๆ ชุมชนโดยเฉพาะในต่างจังหวัดทั่วภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงและมักเกี่ยวข้องกับกรณีที่พ่อแม่หรือญาติที่มีอายุมากกว่าจับบีบหรือจับอวัยวะเพศของเด็กชาย²³ แม้ว่าสิ่งนี้มักจะเกิดขึ้นในวัยเด็กและลดความถี่ลงเมื่อเด็กโตขึ้น การกระทำดังกล่าวมักจะค่อยๆ ริดรอนอำนาจที่เด็กมีเหนือร่างกายของตนเอง และอาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจนของเส้นแบ่งระหว่าง “การสัมผัสที่ดี” และ “การสัมผัสที่ไม่ดี” ในช่วงเวลาสำคัญของการพัฒนาการของเด็ก การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามกเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปสำหรับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศซึ่งสะท้อนให้เห็นในการวิจัยเบื้องต้นกับผู้ให้บริการ²⁴ แม้ว่าข้อมูลของการศึกษานี้ไม่ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความเชื่อมโยงที่เฉพาะเจาะจงระหว่างการเข้าถึงสื่อลามกและความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แต่ความเชื่อมั่นในหมู่ผู้ให้บริการควรได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง การที่เด็กอายุน้อยเข้าถึงสื่อลามกจนอาจทำได้ง่ายอาจทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศดูเป็นเรื่องปกติ ซึ่งไม่เหมาะสมสำหรับอายุและพัฒนาการของเด็ก และเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศเด็กใช้เพื่อล่อลวงเด็ก²⁵

อย่างไรก็ตาม ยังมีความเป็นไปได้ที่เด็กซึ่งเข้าถึงหรือใช้สื่อลามกจนอาจ อาจถูกผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กหรือผู้ให้บริการกล่าวโทษเด็กที่ถูกล่วงละเมิดหรือแสวง

20 Cole, J., G. Sprang and J. Cohen, (2016). *The Trauma of Commercial Sexual Exploitation of Youth: A comparison of CSE victims to sexual abuse victims in a clinical sample*, Journal of Interpersonal Violence, vol. 31, no. 1, 2016, pp. 122–146.; McNaughton, et al., (2014). *Hidden in plain sight A scoping study into the sexual exploitation of boys and young men in the UK* Policy briefing. London: Bernardos.

21 *Ibid.*

22 United Nations Children’s Fund, (2020). *Research on the Sexual Exploitation of Boys: Findings, ethical considerations and methodological challenges*. New York: UNICEF.

23 Hilton, A., et al. (2008). “*I Thought It Could Never Happen to Boys*”. World Vision: Phnom Penh. .

24 *Ibid.*

25 ECPAT International (2017). *Regional Overview: Sexual Exploitation of Children in Southeast Asia*. ECPAT International: Bangkok.

ประโยชน์ ในสถานการณ์เช่นนี้การที่เด็กมีส่วนร่วมในสื่อลามกและ / หรือเรื่องเพศวิถีของตนเองอาจถูกชี้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ข้อแนะนำกล่าวควรหลีกเลี่ยงและถือเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก²⁶ แม้ว่าจะต้องคำนึงถึงประเด็นเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ ความเชื่อมโยงระหว่างสื่อลามกและความเปราะบางยังไม่ชัดเจนจากข้อมูล

แม้จะมีข้อบ่งชี้ที่ชัดเจนว่าความยากจนและประสบการณ์ที่บ้านในวัยเด็กเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงไม่กี่คนระบุว่ามีการให้บริการเพื่อตอบสนองต่อปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว ในทุกพื้นที่การวิจัย การบริการสำหรับเด็กชายไม่ตรงกับความต้องการและความเปราะบาง ผู้ตอบแบบสอบถามอธิบายถึงการสนับสนุนทางเศรษฐกิจและความต้องการการยอมรับจากสังคม ว่าเป็นความต้องการที่กลุ่มเด็กชายที่ถูกกักแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แสดงออกบ่อยที่สุด อย่างไรก็ตาม การบริการที่จัดให้ส่วนมากเป็นการบริการทั่วไป รวมถึงการให้คำปรึกษา / การสนับสนุนทางจิตสังคม บริการสุขภาพทางเพศ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในชุมชน และการบริการในระดับที่น้อยลงไป ได้แก่การสร้างความตระหนัก

งานวิจัยพบว่า ในขณะที่เชียงใหม่แสดงตัวอย่างของประเภทการบริการที่หลากหลาย เช่นการสนับสนุนทางกฎหมาย การฝึกอบรมด้านการศึกษาและวิชาชีพ และการสนับสนุนสำหรับผู้ปกครองและผู้ดูแล ประเภทของการบริการในกรุงเทพมหานครและพัทธยานันมีจำกัด ผู้ตอบแบบสอบถามในเชียงใหม่มีแนวโน้มที่จะส่งต่อเคสไปยังองค์กรอื่น ๆ ที่บริการเฉพาะทางอย่างมีนัยสำคัญ โดย 73% ของผู้ตอบแบบสอบถามจากเชียงใหม่ระบุว่า การส่งต่อเป็นคุณลักษณะมาตรฐานในการทำงานของพวกเขาเมื่อเทียบกับ 11% และ 4% ในกรุงเทพมหานครและพัทธยาตามลำดับ

ความจำเป็นทางเศรษฐกิจและการขาดโครงการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ

ความต้องการความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจได้รับการระบุว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงหลักของเด็กผู้ชายที่เคยถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ซึ่งรวมถึงความต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐาน

เช่น อาหารและที่อยู่อาศัย ตลอดจนความช่วยเหลือในการหางานทำที่มั่นคงและรายได้ที่เพียงพอที่จะเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวในพื้นที่ต่างจังหวัด อย่างไรก็ตาม การให้ช่วยเหลือทางเศรษฐกิจเป็นหนึ่งในปัญหาที่ได้รับการแก้ไขน้อยที่สุด

เช่นเดียวกัน ผู้ให้บริการระบุว่าความจำเป็นด้านการเงินและการจ้างงานที่มั่นคงเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงาน แต่กลับไม่ตรงตามการบริการที่มี แม่ว่านีจะทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับพื้นฐานกับการวางแผนโครงการและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่นำมาใช้ การประเมินความต้องการและการวิจัยที่มุ่งเน้นมากขึ้นมีความจำเป็นต่อการสร้างความเข้าใจพลวัตของการพัฒนาโครงการภายใต้บริบทนี้

ความต้องการทางสังคม / ความต้องการเชิงสัมพันธ์เกี่ยวกับการขาดการให้บริการแก่ครอบครัวและผู้ดูแล

ผู้ให้บริการส่วนหน้าตระหนักถึงการขาดการติดต่อกับผู้ปกครอง และ “การยอมรับ” ว่าเป็นความท้าทายที่สำคัญในหมู่เด็กผู้ชายและชายหนุ่มที่ประสบกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความจำเป็นที่เด็กผู้ชายต้องได้รับการยอมรับจากครอบครัวและความจำเป็นที่ญาติต้องเข้าใจว่าการแสวงหาประโยชน์ไม่ใช่ความผิดของพวกเขา ซึ่งอาจรวมถึงความจำเป็นในการทำความเข้าใจและสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

การวิจัยระหว่างประเทศระบุว่า มีปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่มักทับซ้อนกับผลที่ตามมาของการแสวงหาประโยชน์ในทุกสังคม และยังเน้นย้ำถึงความจำเป็นที่ผู้ให้บริการต้อง “สร้างความมีส่วนร่วมของครอบครัว” ปัจจัยเสี่ยงรวมถึงความรุนแรงในครอบครัว การใช้สารเสพติด ความยากจน การขาดการติดต่อกับครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกที่ไม่ดี การหนีออกจากบ้านและใช้เวลาบนถนนและเยาวชนเร่ร่อน²⁷ นอกจากนี้ความจำเป็นในการมีส่วนร่วมกับครอบครัวเพื่อจัดการกับความเสี่ยง ความเปราะบาง ปัจจัยการป้องกันและผลที่ตามมาจากการถูกแสวงหาประโยชน์ดูเหมือนจะชัดเจน

26 The United Nations. (1989). *Convention on the Rights of the Child*. Treaty Series, 1577, 3.

27 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute; Edinburgh et al. (2015). (See: United Nations Children’s Fund, (2020). *Research on the Sexual Exploitation of Boys: Findings, ethical considerations and methodological challenges*. New York: UNICEF.

อย่างไรก็ตาม พบว่าการวางแผนให้บริการแก่เด็ก ผู้ชายและชายหนุ่มที่ระบุในการศึกษานี้ส่วนใหญ่ จะใช้แนวทางที่เป็นปัจเจกและวิธีการที่จำกัดในการตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก และดูเหมือนว่าจะไม่เชื่อมโยงกับเนื้อหาของงานวิจัยชิ้นใหม่ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความเปราะบางและปัจจัยเสี่ยงที่หลากหลาย ดังนั้น ปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้จึงไม่ได้รับการสะท้อนในโครงการทางสังคม ตัวอย่างหนึ่งคือผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมาก (73%) ที่พิจารณาว่าการสัมผัสอวัยวะเพศของเด็กชาย (เป็นการแสดงความรักใคร่) ซึ่งเกิดขึ้นในครอบครัวและชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ บ่งชี้ถึงความจำเป็นในการทำงานใกล้ชิดกับสมาชิกในครอบครัวและชุมชน อย่างไรก็ตาม ในภาพรวม มีเพียง 17% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่ามีการช่วยเหลือสำหรับครอบครัวและผู้ดูแล (0% ในกรุงเทพมหานคร 4% ในพัทยา และมากถึง 41% ในเชียงใหม่)

นอกจากนี้ พบว่าในพื้นที่สองแห่งยังขาดองค์กรเชื่อมต่อที่สามารถส่งต่อผู้เสียหายไปยังผู้ให้บริการอื่น ที่สามารถให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย โดยมีเพียง 11% ในกรุงเทพมหานครและ 8% ในพัทยา แต่เชียงใหม่ดูเหมือนจะเป็นข้อยกเว้นโดย 73% ของผู้ตอบแบบสอบถามรายงานว่า การส่งต่อเป็นบริการหลักซึ่งบ่งบอกถึงความต้องการแนวทางการทำงานร่วมกันและครอบคลุมมากขึ้น

การขาดความตระหนักและการออกแบบความช่วยเหลือสำหรับเด็กที่มีความพิการ

ความพิการและความเชื่อมโยงที่อาจเกิดขึ้นกับการถูกละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ กล่าวโดยกว้างดูเหมือนว่าจะเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุด ในบรรดาผู้ตอบแบบสอบถาม 1 ใน 3 หรือ 31% คิดว่าเด็กที่มีความพิการหรือความพิการซ้ำซ้อนเป็นปัจจัยเสี่ยง และในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลื่อยยอมรับว่าความพิการมีผลต่อความเสี่ยง ‘สูง’ (14) หรือ ‘บ้าง’ (30) กลับไม่ได้สะท้อนออกมาในรูปแบบให้บริการ พ่อแม่ที่มีความพิการหรือความพิการซ้ำซ้อนไม่ถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงของผู้ตอบแบบสอบถาม 11 คนและในขณะที่อีก 53 คนที่เลื่อยยอมรับว่ามีผลต่อความเปราะบาง ‘สูง’ (5) หรือ ‘บ้าง’ / (48) ความพร้อมและการให้ความช่วย

เหลือเด็กพิการและครอบครัวค่อนข้างหายาก (0% ในกรุงเทพมหานคร 12% พัทยา และ 27%เชียงใหม่) ซึ่งอาจสะท้อนถึงการขาดความตระหนักและความห่วงใยในบริการสวัสดิการสังคม

แม้ว่างานวิจัยที่มุ่งเน้นศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างความพิการและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจะมีจำกัด แต่เด็กที่มีความพิการก็ถูกระบุว่าเผชิญกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ²⁸ การวิจัยระหว่างประเทศบ่งชี้ถึงความตระหนักที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องว่าเด็กที่มีความพิการมีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดและถูกทอดทิ้งเพิ่มขึ้น และมีความเสี่ยงสูงกว่าต่อการถูกล่วงละเมิดในทุกรูปแบบ เมื่อเทียบกับเด็กที่ไม่มีความพิการ เด็กที่มีความพิการและครอบครัวยังต้องเผชิญกับอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงการคุ้มครองเด็กและบริการอื่น ๆ เนื่องจากการตีตราเรื่องความพิการ ผลการวิจัยที่ศึกษาผลกระทบของเพศวิถีที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างความพิการและการถูกล่วงละเมิดนั้นไม่สอดคล้องกัน แม้ว่าจะมีหลักฐานบางอย่างที่ชี้ให้เห็นว่าเด็กชายพิการอาจเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดมากกว่าเด็กหญิงพิการ

หลักฐานจากการศึกษานี้บ่งชี้ถึงความจำเป็นที่ผู้ให้บริการส่วนหนึ่งจะต้องพัฒนาความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความเปราะบางที่เป็นลักษณะเฉพาะของเด็กที่มีความพิการต่อการแสวงหาประโยชน์และความรุนแรงทางเพศ และการพัฒนาการตอบสนองเพื่อรองรับความต้องการของแต่ละคน การขาดความตระหนักรวมถึงการขาดระบบการส่งต่อตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้ อาจส่งผลให้ความต้องการและสิทธิของเด็กพิการถูกมองข้าม ละเลยโดยผู้ให้บริการชุมชน นักการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ

อคติโดยไม่ได้ตั้งใจต่อเด็กที่มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการแสวงหาประโยชน์ของตนเอง

เมื่อแบ่งประเภทคำจำกัดความของ “การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ” ที่ชัดเจน ดูเหมือนว่าจะมีการตระหนักถึงความเปราะบางของเด็กค่อนข้างมาก แต่เมื่อมีการนำสถานการณ์จริงมาจัดภายใต้หมวดหมู่ของการแสวงหาประโยชน์เหล่านี้ ผู้ตอบแบบสอบถามกลับตระหนักถึงความเปราะบางน้อยลง ซึ่งมีผลกระทบต่อปฏิบัติ

28 Chynoweth, S., (2017). “We Keep It in Our Heart”: Sexual violence against men and boys in the Syria crisis. Geneva: Office of the United Nations High Commissioner for Refugees.

การระบุงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากกลุ่มเยาวชน ที่มีความหลากหลายทางเพศ

มีความท้าทายอย่างชัดเจนในการระบุงความเสี่ยงและความเปราะบางของเด็กและกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเห็นได้โดยเฉพาะในสถานการณ์สมมติทั้งสองสถานการณ์ที่นำเสนอต่อผู้ให้บริการ โดยมีเด็กชายที่ระบุว่าเป็นคนรักร่วมเพศและเด็กที่ระบุว่าเป็นคนข้ามเพศเมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพศหญิงที่รักต่างเพศ และในระดับที่น้อยกว่า เพศชาย ผู้ให้บริการแสดงให้เห็นถึงมุมมองที่ลดลงเกี่ยวกับความเปราะบางและการรับรู้ถึงการแสวงหาประโยชน์เยาวชนที่มีการแสดงออกเพศหลากหลาย และมีแนวโน้มน้อยที่จะรับรู้ว่ามีผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เมื่อพิจารณาถึงคำจำกัดความที่ชัดเจนของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กที่ให้ไว้ในแบบสำรวจ คำตอบในส่วนนี้ทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับอคติโดยไม่ได้ตั้งใจที่อาจเกิดขึ้นกับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

ในสถานการณ์แรก ชัยจ่ายเงินให้เจ้ง ญาติที่อายุน้อยกว่า 16 ปีทำการถ่ายทำในขณะที่กำลังเปลื้องผ้าและโพสต์วิดีโอบนอินเทอร์เน็ตในภายหลัง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อว่าชัย ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดย 74% เชื่อว่าเจ้งเป็นผู้เสียหายและ 71% เชื่อว่าเจ้ง ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์อีกสถานการณ์หนึ่ง เจอาอายุ 15 ปี ที่ระบุว่าเป็นคนรักร่วมเพศและมีเพศสัมพันธ์กับชายสูงอายุในวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อแลกกับเงินและของขวัญ ในสถานการณ์นี้มากกว่าครึ่ง (52%) เชื่อว่าเจไม่ได้ถูกเอาเปรียบและมีเพียง 18% เท่านั้นที่ ‘เห็นด้วย’ อย่างยิ่ง ว่าเจตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในทำนองเดียวกันในสถานการณ์นี้มากกว่าครึ่ง (51%) เชื่อว่า ‘ผู้ชาย’ ไม่ได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ และ 25% เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ‘ผู้ชาย’ ได้ทำการแสวงหาประโยชน์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามในกรุงเทพมหานครและพหุวัฒนธรรมที่มีจำนวนน้อยที่สุดที่จะระบุสถานการณ์นี้ว่าเป็นการหาประโยชน์ อีกสถานการณ์หนึ่งกล่าวถึงเด็กข้ามเพศวัย 17 ปีซึ่งย้ายไปอยู่ในเมืองที่ไม่คุ้นเคยเนื่องจากการเลือกปฏิบัติของที่บ้านและต้องต่อสู้กับการไร้ซึ่งที่อยู่อาศัย เพื่อความอยู่รอด ตีมีเพศสัมพันธ์กับชายและหญิงเพื่อแลกกับเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งเชื่อว่าตีไม่เคยถูกแสวงหาประโยชน์และมีเพียง 14% เท่านั้นที่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ว่ามีการแสวงหาประโยชน์เกิดขึ้น

ผู้ตอบแบบสอบถามกว่าครึ่งไม่สามารถระบุงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศภายใต้สองสถานการณ์นี้สิ่งนี้ทำให้เกิดความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับอคติที่อาจเกิดขึ้นและ / หรือสมมติฐานที่ถดถอยเกี่ยวกับเพศและรสนิยมทางเพศ แม้จะมีทั้งสองสถานการณ์ที่มีตัวอย่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก แต่ก็เป็นไปได้ว่าการรับรู้ที่ลดลงของความเปราะบางอาจเกิดขึ้นจากสมมติฐาน (มักไม่เป็นประโยชน์) ที่ว่าเยาวชนที่เป็นรักร่วมเพศและคนข้ามเพศนั้น โดยธรรมชาติแล้ว ‘มีความต้องการทางเพศ’ มากกว่า หรือ “สำส่อน” และด้วยเหตุนี้การได้รับเงินเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ใหญ่จึงถือว่าเป็นสิทธิเสรีของพวกเขา มากกว่า

นอกจากนี้ยังเป็นไปได้ว่าความสับสนเกิดขึ้นเนื่องจากการรับรู้ของเด็ก ๆ กำลัง “เลือก” ที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่เพื่อแลกกับเงิน แม้ว่าเด็ก ๆ จะไม่สามารถยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์ของตนเองได้ สิ่งนี้เห็นได้จากสถานการณ์สมมติที่ครูยอมรับความปรารถนาทางเพศจากเทพอายุ 17 ปี เพื่อแลกกับการไม่รายงานผลการเรียนที่ไม่ดี ในสถานการณ์นี้เพียง 31% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มองว่าเทพเป็นผู้เสียหายและมีเพียง 25% เท่านั้นที่เชื่อว่าครูได้กระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แม้ว่าเทพจะไม่ได้

ถูกนำเสนอว่าเป็นรักร่วมเพศหรือคนข้ามเพศ แต่นักเรียนถูกอธิบายว่าเป็นการ “มอบ” ความปรารถนาทางเพศเพื่อแลกกับการไม่แบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับเกรดที่ไม่ดี และผู้ตอบแบบสอบถามดูเหมือนจะเห็นว่าการแลกเปลี่ยนนี้เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์น้อย และมีข้อกังวลในการคุ้มครองเด็ก น้อยกว่ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังตอบคำถามนี้ด้วยเข้าใจว่า ในประเทศไทย อายุที่กฎหมายยินยอมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์คือ 16 ปี อย่างไรก็ตาม คำตอบบ่งบอกถึงพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่อย่างจำกัดว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กโดยตรงและ / หรือผู้ร่วมกระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม) เป็นสิ่งผิดกฎหมายในรูปแบบส่วนใหญ่ โดยต้องไม่คำนึงถึงอายุที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ได้ตามกฎหมายตามรายละเอียดในการวิเคราะห์กฎหมายในภายหลัง

งานในชีวิตประจำวันและความสามารถของผู้ให้บริการในการตอบสนองความต้องการของเด็กบางคน

เมื่อพิจารณาถึงการรับรู้ที่ลดลงเกี่ยวกับความเปราะบางของเกย์และสาวประเภทสองที่ระบุไว้ในกรอบด้านบน เป็นที่น่าสนใจว่าเกือบ 2 ใน 3 ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ระบุว่าตนเป็นสาวประเภทสองยังไม่สามารถระบุถึงความเปราะบางของคนรักร่วมเพศหรือเด็กข้ามเพศภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดได้ ในทำนองเดียวกันใน 7 คนที่ระบุว่าการเป็นคนรักร่วมเพศหรือคนข้ามเพศไม่ส่งผลกระทบต่อความเปราะบาง ใน 4 คน ที่ตอบเป็นคนข้ามเพศ เป็นที่น่าสังเกตว่า มีอคติโดยไม่ได้ตั้งใจ และสมมติฐานภายในชุมชนของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศรวมถึง “การทำให้เป็นมาตรฐาน” ที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศในหมู่เด็กและเยาวชนที่เป็นคนรักร่วมเพศและคนข้ามเพศ งานวิจัยก่อนหน้านี้เกี่ยวกับผู้ให้บริการทางเพศในกรุงเทพมหานครและพนมเปญ²⁹ พบว่ามีอิทธิพลและสมมติฐานที่น่าสังเกตเกี่ยวกับความเปราะบางภายในวัฒนธรรมย่อยของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเยาวชนข้ามเพศในการศึกษาเหล่านี้ บ่งชี้ว่าการกระทำความรุนแรงทางเพศเป็นเรื่องปกติอย่างมีนัยสำคัญ และในระดับหนึ่ง ความเชื่อที่ว่าประสบการณ์ที่แสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของการระบุตัวตนของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศแม้ว่าข้อมูลจะไม่เพียงพอที่จะสรุปผลการค้นพบเหล่านี้ได้ แต่สิ่งนี้ก็แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างมีนัยสำคัญสำหรับการวิจัยที่มุ่งเน้นมากขึ้นเกี่ยวกับการดำรงอยู่ ผลกระทบ และผลกระทบของอคติที่ไม่ได้ตั้งใจ สมมติฐาน และการทำให้ความรุนแรงทางเพศเป็นเรื่องปกติของผู้ให้บริการทั้งใน

รูปแบบของบรรทัดฐานรักต่างเพศ และรักเพศเดียวกัน

หลักฐานชี้ให้เห็นว่าคำจำกัดความของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ที่ให้ไว้ในการศึกษา (ตามที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล) สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากดูเหมือนจะแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากความเข้าใจของพวกเขาเอง ในกรณีของเทพ เขามีอายุเกินเกณฑ์ความยินยอม ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นการข่มขืนตามกฎหมาย แต่อาจถือได้ว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก อันเนื่องมาจากความตั้งใจในการแสวงหาประโยชน์ของครูประกอบกับสถานการณ์ที่ซ้ำเติม ทำให้ครูอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจเหนือเด็ก นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นในกฎหมายไทยในปัจจุบันว่าการก่ออาชญากรรมโดยบุคคลที่มีอำนาจเหนือเด็กถือเป็นการผิดซ้ำเติมตามประมวลกฎหมายอาญา (ดูบทกฎหมายของรายงานฉบับนี้) อย่างไรก็ตามในกรณีนี้ กลุ่มตัวอย่าง 46% ไม่คิดว่าเขาถูกเอาเปรียบ ผลการตอบคำถามเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่าสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามบางคน ความสามารถในการตีความทางกฎหมายและ / หรือวิเคราะห์ พลวัตความสัมพันธ์เชิงอำนาจของสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กชายมีข้อจำกัด และต้องการการศึกษาและการสนใจเพิ่มขึ้น

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับสมมติฐานทั่วไปที่มักเชื่อว่าเด็กเต็มใจที่จะแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน ซึ่งทำให้เกิดการแสวงหาประโยชน์ แนวความคิดอาจทำให้มองว่าเด็กมีส่วนรับผิดชอบในสถานการณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สภาพแวดล้อม หรือปัจจัยเล็กน้อยอื่น ๆ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดังกล่าว และ ‘ความเต็มใจที่จะมีส่วน’

29 Davis, J., Quinley, J., Miles, G. (2014). *More than Gender: A Baseline Study of Transgender Persons in the Phnom Penh Sex Industry*. Love146: Phnom Penh.; Davis, J., Lippman, H., Morrison, T., Miles, Z., & Miles, G. (2016). “Same-Same, but different”: A baseline study on the vulnerabilities of transgender sex workers in the sex industry in Bangkok, Thailand. Love146: Phnom Penh.

เป็นเพราะไม่มี ‘ทางเลือก’ อันที่จริง การยินยอมคือต้องมีทางเลือก มีความสามารถในการเลือกและเด็กไม่ได้อยู่ภายใต้อิทธิพลใด ๆ หรือกลัวสิ่งที่อาจเกิดขึ้นหากไม่ปฏิบัติตาม “การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กไม่สามารถถือเป็นความยินยอมได้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดใช้ประโยชน์จากความไม่สมดุลของอำนาจที่มีอยู่เพื่อกระตุ้นให้เด็กยอมรับความต้องการทางเพศของพวกเขา”³⁰ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ไม่มีเด็กคนใดยินยอมให้ผู้ใหญ่แสวงหาประโยชน์จากตนได้³¹

มีความจำเป็นอย่างชัดเจนในการสร้างความตระหนักและความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับอคติที่ไม่ได้ตั้งใจ ที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้เสียหายของการถูกแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าจะขึ้นอยู่กับเพศ บรรทัดฐานทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ อายุ พลวัตของความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ความเชื่อและทัศนคติดั้งเดิม – หรือการรวมกันของปัจจัยเหล่านี้ทั้งหมดเกี่ยวกับเด็กชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ อคติที่อาจเกิดขึ้นได้บางประการที่ควรคำนึงถึง อาจรวมถึงสิ่งต่อไปนี้ :

- หากเด็กชายเป็นฝ่ายเสนอหรือถูกมองว่ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในบริการทางเพศ เขาไม่ใช่ผู้เสียหาย
- หากเด็กผู้ชาย ‘สำส่อน’ หรือแสดงออกทางเพศ เขาไม่ใช่ผู้เสียหาย
- หากเด็กผู้ชายเป็นคนรักร่วมเพศและผู้กระทำความผิดเป็นผู้ชาย เขาไม่ใช่ผู้เสียหาย
- หากเด็กชายดื้อรั้นหรือถูกมองว่าเป็น “เด็กเลว” เขาไม่ใช่ผู้เสียหาย
- หากเด็กชายเป็นผู้ติดยาเสพติด เขาไม่ใช่ผู้เสียหาย

ในบริบทที่ไม่มีการฝึกอบรมเฉพาะสำหรับการทำงานกับเด็กผู้ชายโดยมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ความเปราะบางผ่าน มุมมองในเรื่องอัตลักษณ์ที่แตกต่าง ผู้ให้บริการอาจมีแนวโน้มที่จะเริ่มต้นเกิดอคติที่ไม่ได้ตั้งใจ โดยมีสมมติฐานทางวัฒนธรรมในเชิงลบเกี่ยวกับเพศและอัตลักษณ์ทางเพศซึ่งนำไปสู่ “ความไม่อ่อนไหว” ต่อการพัฒนาและให้บริการ ความจำเป็นในการปรับปรุงเรื่อง

การเข้าใจและตระหนักที่จะยอมรับในความแตกต่างทางสังคมของหญิงและชาย อันจะนำมาซึ่งบริการช่วยเหลือและสถาบันที่คำนึงถึงมิติหญิงชาย เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กชายที่ตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ดังที่ระบุไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการระบุตัวตนและการให้บริการ³²

อุปสรรคด้านการบริการสำหรับเด็กผู้ชาย

จากหลากหลายคำถาม ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงความท้าทายอย่างต่อเนื่องในการปลูกฝังความรู้สึกไว้วางใจและความปลอดภัยในหมู่เด็กชายซึ่งส่งผลให้มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างจำกัดและความยากลำบากในการทำความเข้าใจความแตกต่างของกรณีและบริบทของเด็กแต่ละคน ผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่านี่เป็นปัญหาทั่วไปสำหรับนักสังคมสงเคราะห์นอกเหนือจากความท้าทายที่ไม่เหมือนใครในการทำงานกับเด็กผู้ชาย ผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งตั้งข้อสังเกตว่านักสังคมสงเคราะห์บางคน

“ขาดความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กชาย” และด้วยเหตุนี้จึงมีแนวโน้มที่จะตัดสินหรือตำหนิเด็กชาย คนอื่น ๆ อธิบายถึงช่องว่างและอุปสรรคในความสามารถของผู้ให้บริการและความเข้าใจในการมีส่วนร่วมและการทำงานกับเด็กผู้ชาย ตลอดจนข้อจำกัดในการฝึกอบรม เมื่อได้รับคำถามเกี่ยวกับทรัพยากรหลักที่จำเป็นต่อการให้ความช่วยเหลือเด็กชายให้ดีขึ้น ความจำเป็นในการฝึกอบรม ความตระหนักและการสร้างศักยภาพสำหรับผู้ให้บริการแนวหน้าเป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามคนหนึ่งกังวลใจว่าเด็กชายจะนิ่งเฉย ปล่อยให้การล่วงละเมิดดำเนินต่อไปและกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตของพวกเขา

“เป็นเรื่องยากที่จะให้เด็กเปิดเผยความจริง เพราะพวกเขาคิดว่าเมื่อได้รับการบอกเล่าแล้ว พวกเขาจะถูกตีตราและผู้คนจะเลือกปฏิบัติต่อพวกเขาแตกต่างกันไป [สิ่งนี้] ทำให้การละเมิด สามารถเกิดขึ้นเป็นวงจรอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นเรื่องปกติซึ่งน่ากลัวมาก”

30 Josenhans, V. (2019). Gender, rights and responsibilities: The need for a global analysis of the sexual exploitation of boys. Child Abuse & Neglect.
 31 ECPAT International. (2020). Summary Paper – Sexual Exploitation of Children in Prostitution. (forthcoming publication).
 32 Josenhans, V. (2019). Gender, rights and responsibilities: The need for a global analysis of the sexual exploitation of boys. Child Abuse & Neglect.

สิ่งนี้อาจเป็นเรื่องที่น่ากังวลเป็นพิเศษเมื่อต้องทำงานกับเด็กผู้ชายที่เป็นคนรักร่วมเพศ (gay and bisexual) เช่นเดียวกับเด็กข้ามเพศหรือเด็กที่แสดงออกทางเพศซึ่งไม่ตรงกับบรรทัดฐานของสังคม ตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้ให้บริการส่วนหน้าจำนวนไม่น้อยแสดงให้เห็นถึงอคติที่ไม่ได้ตั้งใจที่อาจเกิดขึ้นต่อเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และมีแนวโน้มที่จะรับรู้ถึงการแสวงหาประโยชน์หรือช่องโหว่ในการแสวงหาประโยชน์ในเด็กที่รักร่วมเพศหรือเด็กข้ามเพศน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเยาวชนรักต่างเพศ แม้ว่าการค้นพบเหล่านี้ไม่ได้กีดกันอคติที่ไม่ได้ตั้งใจว่าเป็นพื้นฐานสำหรับการรับรู้ว่าคุณค่าความไว้วางใจและสายสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ แต่ก็ไม่พบว่าอคติดังกล่าวจะช่วยให้เด็กยอมเปิดเผยเรื่องราวมากขึ้นแต่อย่างใด

ความท้าทายที่มีลักษณะเฉพาะในการจัดการกับความ ต้องการและการพัฒนาสายสัมพันธ์ระหว่างผู้เสียหายที่เป็นเยาวชนชายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศได้รับการยอมรับ แม้ว่าสมมติฐานทางเพศอาจส่งผลกระทบต่ออคติที่ไม่ได้ตั้งใจของผู้ให้บริการ แต่สมมติฐานเดียวกันนี้ยังแจ้งให้ทราบถึงการสร้างอัตลักษณ์ของเด็กในเพศสภาพของตนเอง

สมมติฐานเชิงลบเกี่ยวกับการระบุความเป็นชาย สามารถส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเกี่ยวกับความยินยอมและการกระทำที่เด็กชายใช้กับตัวเอง เช่นเดียวกับขอบเขตที่เขามองว่าตัวเองเปราะบางต่อการถูกทารุณกรรมและแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

บรรทัดฐานทางเพศและความเป็นชาย ยังเป็นอุปสรรคต่อพฤติกรรมแสวงหาความช่วยเหลือของเด็กชาย ความคิดดังกล่าวจำกัดความสามารถในการแสวงหาการดูแล³³ สิ่งนี้ก่อให้เกิดการทัศนคติในเชิงลบต่อการขอความช่วยเหลือในหมู่เด็กผู้ชาย นอกจากนี้เด็กผู้ชายมักไม่ค่อยเปิดเผย³⁴และบ่อยครั้งที่แสดงความทุกข์ออกมาซึ่งผู้ให้บริการอาจมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ “กระทำผิด” หรือ “เป็นปัญหา” ซึ่งส่งผลให้เกิดการตำหนิหรือการตีตราต่อเด็กชายมากขึ้น ทั้งนี้ อาจส่งผลให้เกิด “ระยะ

ห่าง” ระหว่างเด็กผู้ชายที่ต้องการความคุ้มครองและการสนับสนุน และผู้ที่รับผิดชอบในการจัดหาบริการรวมถึงผู้ให้บริการ

ความท้าทายเฉพาะสำหรับผู้ให้บริการ รวมถึงการเข้าถึงเด็กผู้ชาย การสร้างความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและไว้วางใจ การสร้างเงื่อนไขสำหรับเด็กผู้ชายในการเปิดเผยการล่วงละเมิด / การแสวงหาประโยชน์ และการให้การสนับสนุนด้านจิตใจ การบริการนี้สะท้อนสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยในสภาพแวดล้อมอื่น³⁵

งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า มีความจำเป็นที่ต้องมีการสร้างความตระหนักและการหลักสูตรฝึกอบรมที่ครอบคลุมสำหรับผู้ให้บริการโดยใช้มุมมองทางเพศสภาพ (gender lens) ที่แตกต่างเพื่อจัดการกับความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ ความเป็นชาย บรรทัดฐานทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ การฝึกอบรมควรรวมถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ เรื่องความเสี่ยงและความเปราะบาง การมีส่วนร่วมของเด็กชาย / ครอบครัวและการสร้างความสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเพื่อส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูล นอกจากนี้ ควรส่งเสริมเครื่องมือสำหรับการดำเนินการประเมินที่ครอบคลุมและการพัฒนาแผนการสนับสนุนที่ยืดหยุ่นและกระบวนการจัดการรายกรณี การทบทวนและประเมินโครงการที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาแผนงานโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เป็นพื้นฐาน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ควรเกิดขึ้นโดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับเด็กผู้ชายและชายหนุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเพื่อให้แน่ใจว่า “เสียง” ของพวกเขาที่มาจากประสบการณ์ในชีวิต ช่างว่างและความต้องการ สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์การถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึง “ปัญหาที่ร้ายแรงที่สุด” ที่เด็กชายต้องเผชิญ คำตอบที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับความ

33 Heise, et al. (2019). *Measuring psychological abuse by intimate partners: Constructing a cross-cultural indicator for the Sustainable Development Goals*.
34 Josenhans, V., Kavenagh, M., Smith, S. & Wekerle, C. (in press). *Gender, rights and responsibilities: the need for a global analysis of the sexual exploitation of boys*, Child Abuse & Neglect.
35 Hilton, A. (2018). *Bridging the Gap: The Sexual Exploitation and Abuse of Boys*. Learning and Training Needs Assessment Report, Philippines. Terre des Hommes-Netherlands: Phnom Penh.

รุนแรงทางร่างกาย (19 คนหรือ 29%) รวมถึงการทำร้ายร่างกาย การข่มขืน การถูกลวนลามและการถูกรังแก การใช้กำลังและการบีบบังคับควบคุมไปกับการใช้อำนาจและการข่มขู่ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นบ่อย ทั้งนี้ สะท้อนให้เห็นการค้นพบในงานวิจัยระดับโลกอื่น ๆ ที่มุ่งเน้นไปที่การล่วงละเมิดทางเพศของผู้ชาย ข้อมูลทั่วโลกชี้ให้เห็นว่าเด็กผู้ชายมักประสบกับความรุนแรงทางร่างกายในระหว่างกระบวนการแสวงหาประโยชน์ซึ่งนำไปสู่การบาดเจ็บทางร่างกาย³⁶

คำตอบอื่นๆ ที่รวมถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางวัตถุ (15) และปัญหาครอบครัว (10) ในขณะที่ความรู้สึกอายและ “ความเป็นปกติ” ของการแสวงหาประโยชน์ ได้รับการตั้งเป็นข้อสังเกตโดยผู้ตอบแบบสอบถาม และให้ความเห็นว่า “เด็ก ๆ คิดว่าปัญหาที่พวกเขากำลังประสบอยู่นั้นไม่รุนแรง และพวกเขา “ไม่สามารถยอมรับความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองและปฏิเสธที่จะหาข้อมูลเพิ่มเติม”

งานวิจัยหลายชิ้นแสดงให้เห็นว่ามุมมองของเด็กชายต่อความเป็นชาย อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการร้องขอความช่วยเหลือ รวมถึงเด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่มีทัศนคติเชิงลบต่อการขอความช่วยเหลือ เนื่องจาก “บรรทัดฐานความเป็นชายในเพศชาย”³⁷ ข้อมูลนี้ได้รับการสนับสนุนโดยข้อมูลจากการสำรวจความรุนแรงต่อเด็กทั่วโลก ซึ่งระบุว่าการที่เด็กชายไม่เห็นว่าคุณเองสามารถตกเป็นผู้เสียหายจากความรุนแรงทางเพศ เป็นสาเหตุหลักที่เด็กชายเข้าไม่ถึงบริการช่วยเหลือ³⁸

การไม่เปิดเผยเรื่องราวมีเหตุผลมาจากความรู้สึกอาย ความกลัวความอับอายไม่ต้องการมีปัญหา และความกังวลว่าจะไม่มีใครเชื่อพวกเขา ความกลัวผลกระทบด้านลบ ซึ่งรวมถึงการถูกมองว่าเป็น “รักร่วมเพศ” มีลักษณะของความเป็นผู้หญิงและมีโอกาสตกเป็นผู้กระทำความผิด ความรู้สึกผิดที่ได้รับความสุขและความรู้สึกอายที่ไม่สามารถป้องกันการล่วงละเมิดได้

ความผิดและความอับอายที่ได้รับสิ่งของ เงิน หรือสิทธิพิเศษเพื่อแลกกับการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศ กลัวต่อทัศนคติของผู้อื่นและการถูกปฏิเสธจากครอบครัวและเพื่อน และกลัวการถูกคุกคามจากผู้กระทำความผิดทำให้เด็กผู้ชายส่วนใหญ่เลือกที่จะเงียบ³⁹

36 Berelowitz, S., et al., (2012). “I Thought I Was the Only One. The Only One in the World”. London: Office of the Children’s Commissioner, London.
 37 Donne M, et al., (2018). Barriers to and Facilitators of Help-Seeking Behavior Among Men Who Experience Sexual Violence. Am J Mens Health, 12(2): 189–201.; Hay, et al. (2019). Wong, Y. J., et al., (2017). Meta-analyses of the relationship between conformity to masculine norms and mental health-related outcomes. Journal of Counseling Psychology, 64(1), 80–93
 38 Josenhans, V., Kavenagh, M., Smith, S. & Wekerle, C. (in press). Gender, rights and responsibilities: the need for a global analysis of the sexual exploitation of boys”, Child Abuse & Neglect.
 39 Hilton, et al. (2008). I Thought It Could Never Happen to Boys. World Vision: Phnom Penh.

การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ (SOGIE) ที่มีการแลกเปลี่ยนทางเพศกับเงินและสิ่งของ

บทนี้จะเน้นที่การให้ข้อมูลภาพรวมของลักษณะและเส้นทางที่ทำให้เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศทำการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า ซึ่งส่วนมากคือเงิน และให้ภาพรวมของประสบการณ์ของเยาวชนและแนวคิดในการขายบริการ คำถามนั้นขอให้เยาวชนอธิบายถึงชีวิตความเป็นอยู่เมื่อโตขึ้น ครั้งแรกที่แลกเปลี่ยนทางเพศนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรและเพราะเหตุใด ใครบ้างในเครือข่ายที่แลกเปลี่ยนทางเพศกับเงิน และ/หรือวัตถุสิ่งของ และการประเมินตนเองเรื่องความเสี่ยงและประโยชน์ นอกจากนี้ ยังมีการระบุถึงความต้องการของเยาวชน และประสบการณ์กับผู้ให้บริการประสบการณ์จากความรุนแรง การตกเป็นเหยื่อ และปฏิสัมพันธ์กับผู้บังคับใช้กฎหมาย

กลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะอธิบายลักษณะทั่วไปและลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชน รวมถึงข้อมูลด้านการศึกษา สถานการณ์ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และหนี้สิน

เพศ

นักวิจัยภาคสนามได้แสดงรายการอัตลักษณ์ทางเพศที่กำหนดไว้ให้ผู้ให้ข้อมูลเลือก และผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีอิสระในการใช้คำใดก็ได้ในการระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุเพศของตนว่าเป็นชาย (11 คน)⁴⁰ รองลงมาคือสาวประเภทสอง (6 คน) มีผู้ให้ข้อมูล 2 คนระบุว่าตนเอง

เป็นหญิงข้ามเพศ และอีก 1 คนระบุตนเองว่าเป็น “เพศทางเลือก”

ผู้ให้ข้อมูลข้ามเพศ รวมถึงเพศที่สาม เป็นสมาชิกส่วนใหญ่ของเยาวชนและผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศในประเทศไทย นักวิจัยพบว่ามีเยาวชนข้ามเพศที่ขายบริการทางเพศเป็นจำนวนมาก และเยาวชนข้ามเพศมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าบริการทางเพศมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่คนข้ามเพศ⁴¹

สนิยมทางเพศ

เมื่อที่มวิจัยจากอเมริกาจัดอบรมให้แก่เจ้าหน้าที่ภาคสนามเพื่อให้ความรู้เรื่องความหลากหลายทางเพศ (SOGIE) ผลจากการอบรมพบว่าเจ้าหน้าที่ภาคสนามมีความสับสนต่อแนวคิดเรื่องเพศวิถี (เช่น รักร่วมเพศ เลสเบี้ยน bisexual = ไปเซ็กชวล pansexual = แพนเซ็กชวล ฯลฯ) เมื่อพิจารณาข้อมูลข้างต้นประกอบกับผลการวิจัยจึงยืนยันได้ว่าทั้งเจ้าหน้าที่ภาคสนามและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเข้าใจผิดในคำถามที่เกี่ยวกับรสนิยมทางเพศ ซึ่งคำตอบที่ได้มักเกี่ยวข้องกับผู้ที่พวกเขาัมผัสสัมพันธ์ด้วย มากกว่าคนที่พวกเขาารู้สึกถูกดึงดูดทางเพศ แม้ว่าบางคนระบุว่าตนมีรสนิยมรักร่วมเพศ คนรักสองเพศ (bisexual) หรือชายแท้ก็ตาม ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยไม่ต้องการตีตรารสนิยมทางเพศของผู้ให้ข้อมูล ดังนั้น กล่าวได้ว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุรสนิยมทางเพศของตนว่าเป็นคนรักร่วมเพศ (6 คน) หรือ “มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย” (5 คน) ผู้ให้ข้อมูล 3 คนระบุว่าตนเป็นคนรักสองเพศ (bisexual) 3 คนระบุว่าตนเป็นชายแท้ และอีก 1 คนระบุว่าตนเองมี “เพศสัมพันธ์ได้ทั้ง

40 ตัวเลขดังกล่าวเป็นจำนวนคน ไม่ใช่ร้อยละ เนื่องจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก การคำนวณเป็นร้อยละจึงไม่เหมาะสม

41 Ray, Nicholas. 2006. *Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Youth: An Epidemic of Homelessness*. Washington, DC: National Gay and Lesbian Task Force Policy Institute and National Coalition for the Homeless; Walls, N. Eugene, and Stephanie Bell. 2011. *Correlates of Engaging in Survival Sex among Homeless Youth and Young Adults*. *Journal of Sex Research*, 48(5) 423–36.

กับกับชายและหญิง” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลมีคุณสมบัติเป็น ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศตรงตามเกณฑ์คัดเลือก ผู้ให้ข้อมูลของการศึกษาวิจัย

ภูมิสำเนา

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มาจากจังหวัดในชนบทของ ประเทศไทย มีเพียงผู้ให้ข้อมูล 4 คนมาจากจังหวัด เชียงใหม่ โดย 2 คนเป็นชนกลุ่มน้อย ผู้วิจัยสามารถ แบ่งผู้ให้ข้อมูลตามภูมิสำเนาได้ดังนี้ จังหวัด แพร่ บุรีรัมย์ (3) กำแพงเพชร ปราจีนบุรี สกลนคร สุโขทัย พิจิตร อุบลราชธานี นครราชสีมา อุตรธานี (2) เชียงตาว น่าน ลำพูน และตัวเมืองเชียงใหม่ (4) ไม่มีผู้ให้ข้อมูล คนใดมาจากต่างประเทศ

การศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการถึงระดับชั้นมัธยมต้น ผู้ให้ข้อมูล 9 คน สำเร็จการ ศึกษาในระดับชั้นมัธยมต้นและไม่ได้ศึกษาต่อ ผู้ให้ข้อมูล 7 คนสำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมปลาย 3 คนสำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ามี เหตุผลหลายประการที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจลาออก จากระบบการศึกษา รวมถึงการไม่มีเงินสำหรับการศึกษา ต่อ ไม่สนใจเรียนต่อ และปัญหาความมั่นคงในครอบครัว รวมถึงการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว ซึ่งปัญหา ภายในเป็นสาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเป็นชายวัย 17 ปี จาก จังหวัดสุโขทัย ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียน

“ผมสำเร็จการศึกษาระดับปวส. ที่ วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ตอนเรียน อยู่ชั้นประถม (ผมมี) เกรดเฉลี่ยค่อนข้างดี ประมาณ 3.00-3.50 ตอนที่ผม เรียนมัธยมต้นเกรดเฉลี่ยของผมคือ 3.00 ตอนที่ผมอยู่เรียนอยู่เทคนิค เกรดเฉลี่ยของผมแย่มากที่สุดเพราะ พ่อแม่ของผมทะเลาะกันตลอดเวลา สุดท้ายพ่อแม่ก็ย้ายไป เชียงใหม่ ผมจึงตัดสินใจลาออกจาก โรงเรียนและกำลังหางานทำ (ผู้ให้ ข้อมูลลำดับที่ 19)”

สถานการณ์ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อได้รับคำถามถึงสถานการณ์ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูล 6 คนระบุว่าพวกเขา ใช้ชีวิตได้ด้วยตัวเอง 5 คนอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง 3 คน อาศัยอยู่กับพี่น้อง 1 คน อยู่กับเพื่อน 1 คน อาศัยอยู่กับ แฟนและอีก 1 คน อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง

สถานะความสัมพันธ์

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าพวกเขาไม่ได้กำลังคบหา กับใครในปัจจุบัน มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 3 คนเท่านั้น ที่บอก ว่าตนเองกำลังคบหากับใครบางคน และมีผู้ให้ข้อมูล คนหนึ่งระบุว่าตนเองกำลังเริ่มต้นความสัมพันธ์เมื่อไม่กี่ สัปดาห์ที่ผ่านมา ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งอธิบายว่าเขาารู้สึกว่า ตนเองไม่มีวันที่จะมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับใครได้ トラาบใด ที่พวกเขาทำงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูล: เนื่องจากงานประเภทนี้ที่ทำ ฉันจึงไม่สามารถจริงจังกับเรื่องความรักได้และฉันก็ไม่อยาก โทกพวกเขาว่าฉันทำงานประเภทไหน

ผู้สัมภาษณ์: ถ้าคุณเจอคนที่สามารถยอมรับคุณใน แบบที่คุณเป็นได้? คุณจะอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันไม่รู้ แต่ฉันก็กลัวที่จะบอกพวกเขา เกี่ยวกับงานของฉัน และถ้าพวกเขารู้ พวกเขาจะรับ ไม่ได้ พวกเขาจะไม่เห็นด้วยกับมัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13 คนรักร่วมเพศอายุ 24 ปี จังหวัดอุตรธานี)

ภาระหนี้สิน

ผู้ให้ข้อมูล 9 คน ระบุว่าพวกเขาเป็นหนี้ใครบางคนหรือ มีหนี้สิน บางคนมีหนี้สินจำนวนเล็กน้อยเป็นจำนวนเพียง 500 บาท ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลคนอื่นเป็นหนี้หลายพัน บาท โดยผู้ให้ยืมเงินส่วนใหญ่เป็นเพื่อนหรือสมาชิกใน ครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่าเงินที่ยืมมานั้นนำมาใช้เป็น ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึง ค่าผ่อนรถจักรยานยนต์ ค่าใช้จ่าย ในชีวิตประจำวัน (เช่น ค่าอาหาร และค่าเดินทาง) และ เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งกล่าวว่า

“บางครั้งคุณมีรายได้น้อยลง แต่คุณมีจ้างรายจ่ายที่เท่าเดิม คุณต้องมีความรับผิดชอบ” (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

การได้รับการเลี้ยงดูในวัยเด็ก

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้ข้อมูลกับสมาชิกภายในครอบครัว เพื่อน และชุมชนตลอดจนประสบการณ์การหนีออกจากบ้าน บุคคลที่ผู้ให้ข้อมูลสามารถ ขอความช่วยเหลือ รวมถึงประสบการณ์การทำงานครั้งแรก

ความสัมพันธ์ในครอบครัว

งานศึกษาวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นปัจจัยผลักดัน / ปัจจัยดึงดูด ถึงสาเหตุและกระบวนการที่ทำให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมกับการค้าบริการทางเพศ โดยพบว่าสาเหตุที่เยาวชนเข้าสู่กระบวนการดังกล่าวเริ่มต้นจากการถูกล่วงละเมิดจากคนในครอบครัว การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว⁴² คำถามขอให้อธิบายวัยเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความสัมพันธ์ของพวกเขากับสมาชิกครอบครัว เพื่อนและชุมชนที่เติบโตขึ้นมา นักวิจัยภาคสนามได้รับการฝึกฝนเทคนิคในการเก็บข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมหากผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงประสบการณ์การถูกปฏิเสธ การได้รับความรุนแรง หรือการล่วงละเมิดใด อันเนื่องมาจากกรณีทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ และการแสดงออกทางเพศที่แตกต่าง

ในภาพรวมผู้ให้ข้อมูลส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลมีตั้งแต่การใช้รุนแรง การถูกกระทำทารุณ ไปถึงการได้รับความรักและการยอมรับ หญิงข้ามเพศวัย 23 ปี จากเชียงใหม่ให้ข้อมูลว่าเธอมีชีวิตรวยเด็กที่บอบช้ำ ดังที่เธออธิบายไว้ด้านล่างว่า เธอเติบโตมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมาก และประสบกับปัญหาความรุนแรงภายใน

ครอบครัวซึ่งปัญหาดังกล่าวดำเนินไปอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเธอเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เธอเล่าว่าเมื่อเธออายุ 6 ขวบ เธอเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศจากเพื่อนบ้าน และเธอกล่าวว่าประสบการณ์ดังกล่าวทำให้เธอกลายเป็นคนรักร่วมเพศ

ผู้ให้ข้อมูล: เมื่อฉันอายุ 6 ขวบ ฉันมีผมสั้น ฉันยังไม่ตระหนักถึงรสนิยมทางเพศที่แท้จริงของตัวเอง ฉันอาศัยอยู่ในชุมชนใกล้กับโรงงานเบเกอรี่หลายคนที่ทำงานที่โรงงานมักจะมาเยี่ยมพ่อแม่ของฉัน มีชายคนหนึ่งที่มาเยี่ยมและเขาพยายามทำสิ่งต่างๆกับฉัน ฉันไม่รู้ว่ามีใครอะไรฉันอายุ 6 หรือ 7 ขวบ ฉันยังเด็กเกินไปที่จะเข้าใจ เขาใช้อะไรบางอย่างกับร่างกายของฉัน ฉันไม่รู้ว่ามีใครอะไรแต่ฉันยังจำมันได้ หลายปีต่อมาฉันยังคงเห็นเขาอาศัยอยู่บริเวณนั้น ฉันรู้ว่าฉันเป็นคนรักร่วมเพศจากประสบการณ์นี้มีความรุนแรงในครอบครัวของฉัน พ่อแม่ของฉันมักจะมีปากเสียงกัน ฉันเป็นคนอ่อนไหวมาก ฉันไม่อยากอยู่บ้าน มันเป็นสิ่งที่ทำให้ฉันออกจากบ้านไปทำงานเพื่อเลี้ยงดูตัวเอง ฉันออกจากบ้านในปี พ.ศ. 2543 มาทำงานนวดเพื่อหาเงิน ฉันพึ่งพาตัวเองมาตั้งแต่นั้น

ผู้สัมภาษณ์: ความสัมพันธ์ของคุณกับครอบครัว [ตอนนี้] เป็นอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ความสัมพันธ์ไม่ค่อยดี พี่สาวและพ่อของฉันติดเหล้า ฉันรู้สึกอึดอัดที่จะอยู่บ้าน นี่คือเหตุผลที่ฉันออกมา ฉันเลือกที่จะออกมาและทำทุกวิถีทางเพื่อพาตัวเองออกจากที่นั่น

ผู้สัมภาษณ์: ดูเหมือนว่าครอบครัวของคุณมีสมาชิกหลายคน

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ เป็นครอบครัวใหญ่ เราต้องแบ่งปันอาหารและทุกอย่าง เรามักจะทะเลาะกันในเรื่องต่าง ๆ

42 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YSWW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute; Bigelsen, Jayne, and Stefanie Vuotto. 2013. *Homelessness, Survival Sex and Human Trafficking: As Experienced by the Youth of Covenant House* New York. New York: Covenant House; Curtis, Ric, Karen Terry, Meredith Dank, Kirk Dombrowski, and Bilal Khan. 2008. *The Commercial Sexual Exploitation of Children in New York City, Volume 1: The CSEC Population in New York City: Size, Characteristics, and Needs*. Submitted to the National Institute of Justice, US Department of Justice; Gwadz, Marya Viorst, Karla Gostnell, Carol Smolenski, Brian Willis, David Nish, Theresa C. Nolan, Maya Tharaken, and Amanda S. Richtie. 2009. *The Initiation of Homeless Youth into the Street Economy*. Journal of Adolescence; 32 (2): 357–77; YWEP (Young Women’s Empowerment Project). 2009. *Girls Do What They Have to Do to Survive: Illuminating Methods Used by Girls in the Sex Trade and Street Economy to Fight Back and Heal—A Participatory Action Research Study of Resilience and Resistance*. Chicago: YWEP.

เช่น ค่าไฟฟ้า สาธารณูปโภค และของใช้ภายในบ้าน ตอนฉันออกจากบ้านมา ฉันไม่มีรายได้เลย ฉันไม่รู้จะทำอย่างไร ฉันจึงมาทำงานนวด (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7)

ตัวอย่างจากผู้ให้ข้อมูลอีกคนเป็นสาวประเภทสองวัย 22 ปี จากจังหวัดบุรีรัมย์ เธอมีประสบการณ์การเห็นพ่อที่ติดเหล้าทำร้ายร่างกายแม่มานานหลายปี หลังจากเธอแสดงออกว่าเธอเป็นสาวประเภทสอง เธอก็ถูกรักษาทางจิตเวชโดยพ่อของเธอเอง สำหรับเธอแล้วการใช้ความรุนแรงดูเหมือนจะกลายเป็นเรื่องปกติ เธอรู้สึกว่าครอบครัวส่วนใหญ่ประสบกับการกระทำทารุณเช่นกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยไม่แน่ใจว่าการกลายเป็นปกติ (normalization) สำหรับผู้ให้ข้อมูลคนนี้คือการใช้กลไกป้องกันตัวเองที่เธอใช้รับมือกับสถานการณ์ หรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับหลายครอบครัวในชุมชนของเธอ

ผู้สัมภาษณ์: แล้วพ่อแม่ของคุณ? พวกเขาอยู่ที่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: พ่อแม่ของฉันหย่าร้างกัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณอายุเท่าไรเมื่อพวกเขาหย่าร้าง?

ผู้ให้ข้อมูล: ตั้งแต่ฉันยังเด็กฉันจำความไม่ได้

ผู้สัมภาษณ์: สาเหตุของการหย่าร้างของพ่อแม่ของคุณน่าจะมาจากปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ พ่อเคยตีแม่และทุบตีแม่

ผู้สัมภาษณ์: แสดงว่าคุณเคยเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา คุณยังจำมันได้ไหม? จากสิ่งที่เกิดขึ้น คุณคิดว่าคุณมีครอบครัวที่ไม่เข้มแข็งหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันไม่คิดว่าตัวเองมีปัญหาครอบครัวที่ไม่เข้มแข็ง ฉันคิดว่าเป็นเรื่องปกติที่ครอบครัวจะทะเลาะกัน แล้วฉันก็คิดว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับครอบครัวส่วนใหญ่

ผู้สัมภาษณ์: คุณทำอะไรเมื่อเห็นพ่อทำร้ายร่างกายแม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันเข้าไปช่วยแม่ เธอร้องไห้หนักมาก ตอนนั้นฉันยังเด็กและมันเป็นสัญชาตญาณตามธรรมชาติของฉันที่จะช่วยแม่ของฉัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อของคุณหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: พ่อของฉันไม่ชอบสาวประเภทสองแต่แม่ของฉันบอกว่าฉันสามารถเป็นสิ่งที่ฉันต้องการได้

ผู้สัมภาษณ์: พ่อของคุณไม่ชอบให้คุณเป็นสาวประเภทสองขนาดไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: เมื่อพ่อตีแม่แล้วเขาจะใช้ความรุนแรงและทุบตีฉัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณคิดว่าการทำร้ายร่างกายเมื่อพ่อของคุณมาเป็นเพราะความมึนเมาหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนที่เขาไม่เมาเขาเหมือนคนละคนกับตอนที่เขาเมา

ผู้สัมภาษณ์: คุณคิดว่าการทำร้ายร่างกายเป็นเพราะเขาต้องการลงโทษคุณหรือเพราะเขาต้องการให้คุณเลิกเป็นสาวประเภทสอง?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ใช่อย่างนั้นแต่เขาแค่ไม่ชอบสาวประเภทสองอยู่แล้ว พ่อของฉันไม่ได้บังคับ เพียงแต่เขาไม่ชอบ เขาจะไม่พูดอะไรแต่เมื่อเวลาเขาเมาเขาก็จะแสดงออกมา (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 14)

ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีวัยเด็กที่ถูกกระทำทารุณมีผู้ให้ข้อมูลบางคนให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการถูกเลี้ยงดูด้วยความรักและเอาใจใส่จากผู้ปกครอง

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีความสัมพันธ์กับครอบครัวอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: เราอยู่ด้วยกัน ฉันมีทั้งแม่และพ่อ และพี่น้องอีก 1 คน

ผู้สัมภาษณ์: ชีวิตมีความสุขไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ มีความสุข (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

การศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการค้ามนุษย์ทั่วโลก ระบุว่าความยากจนเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้บุคคลถูกบังคับหรือข่มขู่ให้เข้าสู่สถานการณ์การถูกแสวงหาประโยชน์⁴³ ตามที่ระบุไว้ในคำพูด (quote) ข้างต้น ข้อมูลต่อไปนี้สะท้อนให้เห็นว่าความยากจนเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งมาทำงานทำในจังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานคร เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น และมีเงินมากพอสำหรับส่งไปกลับไปให้คนที่บ้าน

ผู้สัมภาษณ์: ความสัมพันธ์ของคุณกับครอบครัวเป็นอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ใช่ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ

ผู้สัมภาษณ์: ยังไง?

ผู้ให้ข้อมูล: ที่ไม่สมบูรณ์เพราะว่าสถานการณ์ทางการเงิน และเราเป็นเกษตรกรจึงไม่มีรายได้มากมาย พ่อแม่ของฉันยืมเงินของคนอื่นและพวกเขาต้องไปทำงานรับจ้างให้คนอื่นเพื่อหารายได้เพิ่มอีกด้วย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นสาวประเภทสองมีแนวโน้มจะไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวเมื่อพวกเขายังเด็ก เนื่องจากอัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศของพวกเขา ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนบางคนได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนต่อไปนี้อธิบาย แต่ไม่เคยได้รับการยอมรับจากคนในครอบครัว เป็นผลให้พวกเขาถูกบังคับให้แสดงออกทางเพศให้สอดคล้องกับเพศที่คนในครอบครัวคาดหวังเมื่ออยู่ที่บ้าน ทำให้เมื่อไม่ได้กลับบ้านเขาจะรู้สึกเป็นอิสระอย่างที่สุด:

เท่าที่จำได้ตอนเรียนอยู่ชั้นประถมไม่แน่ใจว่าอยู่ชั้นเรียนใด ฉันมีความรู้สึกว่าจะอยากเป็นเด็กผู้หญิง ฉันไม่อยากเป็นเด็กผู้ชายและครอบครัวของฉันก็รับไม่ได้เช่นเดียว

กับชุมชนที่ฉันอาศัยอยู่ในเวลานั้น พวกเขาที่ยอมรับไม่ได้เช่นกัน หลังจากนั้นฉันก็ต้องแอบแต่งตัวแบบเด็กผู้หญิง ฉันไม่เคยแต่งตัวเป็นผู้หญิงให้ครอบครัวเห็น ฉันแต่งตัวเป็นเด็กผู้หญิงนอกบ้าน บางครั้งก็ที่โรงเรียน ตอนนั้นฉันมีปากเสียงกับพ่อบ่อยมาก เขาสอนให้ฉันเป็นผู้ชาย เขาสอนวิธีใช้ปืน วิธีเล่นการพนันแต่ฉันไม่สามารถทำได้เพราะฉันไม่ชอบมัน ฉันชอบเล่นกับตุ๊กตา ตอนที่ฉันเรียนมัธยมต้นสมาชิกในครอบครัวของฉันบางคนเริ่มยอมรับความจริงที่ว่าฉันอยากเป็นเด็กผู้หญิง แต่ไม่ใช่ทุกคน ฉันต้องแต่งหน้าและเป็นคนที่ฉันอยากเป็นที่โรงเรียนเพราะฉันไม่อยากให้พ่อรู้เรื่องนี้ ฉันเป็นลูกชายคนเดียวในครอบครัวและฉันไม่มีพี่น้องเลย ฉันกลัวว่าครอบครัวของฉันจะไม่ยอมรับฉัน ฉันทะเลาะกับพ่อบ่อยมากเพราะเขาไม่อยากให้ฉันแต่งตัวเหมือนผู้หญิง ฉันจึงชอบใช้เวลาส่วนใหญ่กับเพื่อน ๆ ฉันเริ่มโดดเรียนจนกระทั่งครูบอกกับครอบครัวของฉัน ทำให้ฉันตัดสินใจเรียนต่อจนจบชั้นมัธยมต้น ฉันคิดว่าจะหางานทำหลังจากเรียนจบเพราะฉันไม่ชอบเรียนหนังสือ ฉันอยากไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ที่ไนท์คลับ ฉันชอบชีวิตกลางคืน หลังจากเรียนจบฉันก็หางานทำที่บาร์และคาราโอเกะ ตอนนี้ครอบครัวของฉันยังไม่ยอมรับอย่างเต็มที่ว่าฉันเป็นรักร่วมเพศ ฉันเกิดมาเป็นผู้ชายแล้วฉันก็กลายเป็นแบบนี้ทำให้พ่อของฉันรู้สึกไม่พอใจกับสิ่งนี้เลย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 สาวข้ามเพศอายุ 21 ปี)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองรายหนึ่งจากโคราช (ไม่ระบุอายุในการสัมภาษณ์) กล่าวว่าบุคคลแรกที่ยอมรับอัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศของเธอคือพี่ชาย แม่ของเธอยอมรับทันที แต่พ่อของเธอใช้เวลาเล็กน้อยในการยอมรับตัวตนของเธอ ผู้ให้ข้อมูลเชื่อว่าเป็นเพราะพ่อของเธอไม่สามารถแสดงความรักต่อเธออย่างตรงไปตรงมาได้ หลังจากหนีออกจากบ้านและพิสูจน์ให้ครอบครัวเห็นว่าเธอดูแลตัวเองได้ ในที่สุดเธอก็สามารถกลับมาที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับครอบครัวอีกครั้ง

ผู้สัมภาษณ์: พี่ชายของคุณรู้สึกอย่างไรเมื่อคุณบอกเขาว่าคุณเป็นสาวประเภทสอง?

43 ECPAT International. (2016, March). Power, Impunity and Anonymity. Understanding the forces driving the demand for sexual exploitation of children.43.

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันคิดว่าฉันโชคดีเพราะพี่ชายของฉันไม่เคยหัวเราะเยาะฉันเลย แม้ว่าเราจะทะเลาะกันเพื่อแย่งของเล่น หรือแค่มาคอยเข้าใจกัน แต่เขาก็ยอมรับในแบบที่ฉันเป็น แม้กระทั่งกับเพื่อน ๆ ของเขา เขายังบอกว่า “นี่คือน้องสาวของฉัน” และตอนนี้พ่อแม่ของฉันก็ยอมรับว่าฉันเป็นลูกสาวของพวกเขา

ผู้สัมภาษณ์: เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาอาจจะเข้าใจคุณมากขึ้นใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ครอบครัวมีความสำคัญมาก และคนกลุ่มแรกที่ต้องยอมรับในแบบที่เราเป็นและเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเขา สำหรับแม่ มันง่ายแต่สำหรับพ่อมันยาก เขาคิดว่าฉันเกิดมาเพื่อเป็นเด็กผู้ชายแต่เมื่อฉันโตขึ้นฉันก็เข้าใจเขามากขึ้นไม่ใช่เพราะเขาไม่รักฉันแต่เป็นเพราะเขาไม่รู้ว่าจะแสดงความรักหรือมีปฏิสัมพันธ์กับฉันอย่างไร

ผู้สัมภาษณ์: ตอนนี้ครอบครัวของคุณเป็นอย่างไรบ้างเมื่อเทียบกับเมื่อก่อนตอนคุณยังเป็นเด็ก?

ผู้ให้ข้อมูล: ดีขึ้นมาก ฉันโตแล้ว ฉันพิสูจน์ตัวเองกับพ่อแม่และแสดงให้พวกเขาเห็นว่าฉันดูแลตัวเองได้ เพราะฉันย้ายออกจากบ้านตั้งแต่ฉันอายุ 18 ปี ช่วงที่ฉันหนีออกจากบ้านไปเพราะมีปัญหาครอบครัวมากมาย ฉันไม่เคยติดต่อหรือขอความช่วยเหลือจากพวกเขาเลยตั้งแต่ฉันหนีออกจากบ้านและตอนนี้พวกเขาเห็นว่าฉันดูแลตัวเองได้แล้ว (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 16)

ในบางกรณีการไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวทำให้ผู้ให้ข้อมูลทำร้ายตัวเองและคิดฆ่าตัวตาย ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองอายุ 23 ปี จากจังหวัดบุรีรัมย์เล่าว่า เธอไม่ได้ถูกปฏิเสธจากครอบครัว แต่เธอใช้เวลาหลายปีอยู่กับความรู้สึกผิดของตัวเอง และการถูกทารุณทางอารมณ์จากแม่ของเธอ นอกจากนี้ เธอมักถูกลูกพี่ลูกน้องของเธอรังแกโดยที่เธอไม่สามารถไปขอความช่วยเหลือจากใคร

ได้ หลังจากเธอออกจากครอบครัวไปและพิสูจน์ตัวเองว่าเธอสามารถดูแลตัวเอง แม่ก็ยอมรับเธอในที่สุด

ผู้สัมภาษณ์: คุณช่วยเล่าประวัติของคุณให้เราฟังหน่อยได้ไหม? คุณสามารถเริ่มจากสิ่งที่คุณจำได้เกี่ยวกับวัยเด็กของคุณ

ผู้ให้ข้อมูล: เป็นครั้งแรกที่ครอบครัวของฉันพบว่าฉันเป็นแบบนี้พวกเขาไม่สามารถยอมรับฉันได้เลย โดยเฉพาะแม่ของฉัน พ่อไม่ค่อยพูดอะไรมาก แต่แม่พูดตลอดเวลาที่นอนว่า “อย่าเป็นสาวประเภทสอง” เพราะทั้งครอบครัวของฉันเป็นผู้ชายทั้งหมด แต่สิ่งที่ทำให้ฉันผิดหวังและเจ็บใจที่สุดคือลูก ๆ ของป้า พวกเขาชอบล้อเลียนฉันเรียกฉันว่า “กะเทย” และพวกเขาบอกฉันเสมอว่าฉันต้องถูกเรียกว่า “เด็กชาย (หรือนาย)” เหมือนกับผู้ชาย รวมถึงไม่สมควรไปเล่นกับผู้หญิงอะไรแบบนี้

ผู้สัมภาษณ์: ตอนนั้นคุณรู้สึกอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนนั้นฉันรู้สึกเสียใจและอยากฆ่าตัวตาย

ผู้สัมภาษณ์: คุณผ่านจุดนั้นมาได้อย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนไปโรงเรียนและเจอเพื่อน ๆ ตอนนั้นเรียนดีมาก แต่เมื่อฉันเรียนจบชั้นมัธยมต้นครอบครัวของฉันกำลังมีปัญหา และเป็นเหตุผลที่ฉันต้องลาออกจากโรงเรียน และฉันขอพ่อแม่ว่าฉันจะมาทำงานในกรุงเทพฯ

ผู้สัมภาษณ์: คุณช่วยบอกเราเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคุณกับครอบครัวตอนนี้ได้ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนนี้ความสัมพันธ์ของฉันกับครอบครัวดีมาก ฉันซื่อสัตย์ต่อครอบครัวว่าตัวเองเป็นสาวประเภทสอง ครั้งหนึ่งฉันร้องไห้คือตอนที่แม่ของฉันบอกว่าไม่ว่าลูกจะเป็นใครหรือทำอะไรขอให้ทำดี และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ความรู้สึกเป็นห่วงของแม่ทำให้ฉันร้องไห้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4)

ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่าเพื่อนที่เติบโตมาด้วยกัน เป็นบุคคลกลุ่มแรกที่ยอมรับบรรณนิยมทางเพศ การแสดงออกทางเพศ และอัตลักษณ์ของผู้ให้ข้อมูล พวกเขาไม่มี

เพื่อนกลุ่มใหญ่แต่อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็สามารถไว้ใจเพื่อนไม่กี่คนที่ยอมรับว่าในสิ่งที่เขาเป็น และให้ความช่วยเหลือพวกเขาในขณะที่พวกเขามีปัญหาภายในครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลที่ระบุตนเองว่าเป็นสาวประเภทสองหรือผู้หญิงข้ามเพศมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กผู้หญิงคนอื่น ๆ ซึ่งพร้อมที่จะยอมรับพวกเขามากกว่าเด็กผู้ชาย

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ๆ หรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันมักมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนผู้ชาย พวกเขาชอบหัวเราะเยาะฉัน พวกเขาเรียกฉันว่า “กะเทย” พวกเขาสนุกในการล้อเลียนฉันแบบนั้นแล้วฉันก็โกรธพวกเขาและไม่อยู่ใกล้พวกเขา

ผู้สัมภาษณ์: แล้วเพื่อนที่เป็นผู้หญิง ละ? คุณมีปัญหาเกี่ยวกับพวกเขาหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: กลุ่มเด็กผู้หญิงไม่มีปัญหา พวกเขายอมรับฉันให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มพวกเขาเองฉันเป็นผู้หญิง ฉันจะเล่นเหมือนที่พวกเขาเล่นและทำตัวเหมือนผู้หญิงตั้งแต่ฉันอยู่บนูบาล

ผู้สัมภาษณ์: เมื่อมีเด็กผู้ชายเข้ามาใกล้คุณคุณรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ ฉันไม่รู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในนั้น ฉันไม่เล่นรุนแรงหรือใช้ความรุนแรงเหมือนที่เขาลเล่นกัน ฉันไม่สามารถเล่นกับพวกเขาหรือเล่นแบบเดียวกับพวกเขาได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 15 สาวประเภทสอง จากโคราช จังหวัดนครราชสีมา)

ความสัมพันธ์กับชุมชน

ในภาพรวม ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า สมาชิกในชุมชนที่พวกเขาเติบโตขึ้นมาปฏิบัติกับพวกเขาเป็นอย่างดี ในขณะที่

เดียวกันพวกเขากลับรู้สึกที่ตนเองไม่ได้รับการปฏิบัติ เช่นนั้นในชุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ในปัจจุบัน จากประสบการณ์ของผู้หญิงข้ามเพศคนหนึ่งเธอรู้สึกที่ตนเองถูกกีดกันจากเพื่อนบ้านในปัจจุบันของเธอ ซึ่งแตกต่างจากประสบการณ์ที่เธอเคยได้รับจากสมาชิกชุมชนที่เธอเติบโตมา เป็นไปได้ว่าเธอระบุว่าตนเองเป็นเด็กผู้ชายใน

ขณะที่เธออาศัยอยู่ในชุมชนที่เธอเติบโตมา แต่สำหรับชุมชนที่เธออาศัยอยู่ในปัจจุบันเธอระบุและแสดงออกอย่างชัดเจนว่าเธอเป็นผู้หญิง ซึ่งผู้วิจัยสามารถอธิบายทัศนคติที่แตกต่างกันระหว่างทั้ง 2 ชุมชนได้จากตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูลคนนี้

ผู้สัมภาษณ์: ความสัมพันธ์ของคุณกับชุมชนของคุณในอดีตและตอนนี้เป็นอย่างไ?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนนั้นฉันมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับชุมชนของฉัน ตอนนั้นฉันห่างจากผู้คนเพราะฉันขี้อาย ตอนนั้นผมสั้น ฉันแสดงออกและเล่นเหมือนเด็กผู้ชาย ตอนนั้นฉันแตกต่างออกไปดังนั้นฉันจึงอยากที่จะเข้าหา[เพื่อนบ้านของฉัน] ทำให้ฉันไม่ค่อยมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในชุมชน เว้นแต่จะมีการบังคับ

ผู้สัมภาษณ์: ปฏิกริยาของพวกเขาที่มีต่อคุณเป็นอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: พวกเขา กีดกันฉันจากกิจกรรมชุมชน เช่น พวกเขาไม่เชิญบ้านของฉันเมื่อมีพิธีขึ้นบ้านใหม่ ในหมู่บ้าน พวกเขาไม่ได้ใส่สายสิญจน์ในบ้านของฉัน ฉันต้องทำเองถ้าฉันต้องการเข้าร่วมพิธี

ผู้สัมภาษณ์: ความสัมพันธ์นั้นคุณหมายถึงตอนนั้นหรือในตอนนั้น?

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนนี้ นอกจากนี้ชุมชนปัจจุบันของฉันค่อนข้างตัวใครตัวมัน ผู้คนไม่ค่อยเข้าหาหรือมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 หญิงข้ามเพศอายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นคนรักร่วมเพศชายอายุ 23 ปี อีกคนหนึ่งเล่าว่าสมาชิกในชุมชนให้กำลังใจ สนับสนุนให้เขากลับบ้านที่ลำพูนทั้งที่รู้ว่าเขาเป็นคนรักร่วมเพศ

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในชุมชนบ้านเกิดที่จังหวัดลำพูนเป็นอย่างไรบ้าง?

ผู้ให้ข้อมูล: เพื่อนบ้านผู้ชายและเพื่อนผู้ชายของฉันปฏิบัติต่อฉันเป็นอย่างดี พวกเขาไม่รังแกฉัน พวกเขาปฏิบัติกับฉันราวกับว่าฉันเป็นชายแท้ แม้พวกเขา

ว่าฉันเป็นคนรักร่วมเพศ พวกเขาปฏิบัติกับฉันอย่างดี พวกเขาไม่กลัวที่จะถอดเสื้อผ้าต่อหน้าฉัน พวกเขาไม่เห็นว่าเป็นตัวอันตราย

ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนสันป่าตองปัจจุบันของคุณเป็นอย่างไร

ผู้ให้ข้อมูล: ก็ไม่เป็นอย่างไร ฉันอาจจะไม่ได้สนิทกับพวกเขามากนักเพราะฉันไม่ได้เติบโตที่นี่ ฉันจะสบายใจกว่าถ้ามีคนมาจากบ้านเกิดของฉันโดยรวมก็ถือว่าดี ฉันมีเพื่อนใหม่ที่นี้ด้วย เราเข้ากันได้ดีมาก (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

ระบบสนับสนุนทางสังคม

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนส่วนใหญ่มีระบบที่ให้การสนับสนุนในชีวิต มีคนที่ให้การสนับสนุนเหล่านี้เป็นคนที่สามารถไปหาได้หากพวกเขาต้องการความช่วยเหลือหรือต้องการพูดคุย โดยบุคคลกลุ่มนี้มักเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งเล่าถึงความสัมพันธ์ที่เธอมีต่อพี่ชายที่เสียชีวิต ซึ่งเป็นคนที่ช่วยให้แม่ของเธอยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศ

ผู้สัมภาษณ์: เท่าที่คุณจำได้ตั้งแต่วัยเด็กคุณสามารถขอความช่วยเหลือจากใครเมื่อคุณมีปัญหา?

ผู้ให้ข้อมูล: ก่อนที่พี่ชายของฉันจะเสียชีวิต เขาเป็นคนที่ให้ความช่วยเหลือฉัน

ผู้สัมภาษณ์: เขาช่วยเหลือคุณอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันสามารถพูดคุยกับเขาได้ทุกเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องการย้ายมากรุงเทพฯ และเรื่องความต้องการเปลี่ยนเป็นสาวประเภทสอง เขายังคุยกับแม่ของฉันเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อชี้แจงให้แม่ของฉันเข้าใจว่าพวกเราใช้ชีวิตแบบคนรุ่นใหม่ พี่ชายของฉันเคยสนับสนุนฉันทางการเงินและทุกอย่างก็ดีขึ้นเพราะพี่ชายของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสองอายุ 23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

ผู้ให้ข้อมูลอีกคนระบุว่า เขาไม่มีใครในชีวิตที่เขาสามารถพึ่งพาได้ในยามลำบาก หากเขาประสบปัญหาใด ๆ เขาจะต้องหาวิธีจัดการด้วยตนเอง

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีใครที่คุณสามารถขอความช่วยเหลือได้เมื่อคุณต้องเผชิญกับความยากลำบาก?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่มีเลย ฉันไม่มีใคร

ผู้สัมภาษณ์: คุณพึ่งตัวเองมาตลอดเลยเหรอ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ฉันเป็นอิสระ ฉันไม่มีสมาชิกในครอบครัวหรือญาติให้ขอความช่วยเหลือได้ ต่างคนต่างก็ยุ่งกับงาน พวกเขาจำเป็นต้องทำมาหากินฉันต้องดูแลตัวเอง เพื่อเอาชีวิตรอด

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยขอความช่วยเหลือจากพวกเขาหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ ฉันยังไม่เคย

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาจะช่วยให้คุณได้ไหมถ้าคุณถาม?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันรู้สึกอายที่จะขอความช่วยเหลือ ฉันคิดว่าพวกเขาจะช่วยถ้าฉันขอ แต่ฉันต้องการพยายามทำด้วยตัวเอง ฉันไม่ต้องการตอบแทนความบุญคุณของพวกเขาในภายหลัง (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8 เกย์อายุ 23 ปี จังหวัดลำพูน)

ประสบการณ์การหนีออกจากบ้าน

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดเคยหนีออกจากบ้านอย่างน้อย 1 ครั้ง บางคนหนีออกจากบ้านหลายครั้งในช่วงวัยเด็กของพวกเขาแต่ในที่สุดก็กลับบ้าน ในขณะที่คนอื่น ๆ หนีออกจากบ้านครั้งเดียวและไม่กลับบ้านอีกเลย มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 4 คนเท่านั้นที่ไม่เคยหนีออกจากบ้าน ผู้วิจัยพบว่าสาเหตุหลักของการหนีออกจากบ้านคือการหลีกเลี่ยงความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นคือการทะเลาะกับพ่อแม่ และบางครั้งมีการใช้ความรุนแรง รวมถึงการทารุณกรรมอย่างต่อเนื่อง

ฉันทะเลาะกับพ่อ ตอนนั้นฉันมีแฟนและพ่อของ
ฉันโกรธมากฉันจึงหนีไปอยู่ในตัวเมือง ตอนนั้น
ฉันอายุประมาณ 17-18 ปี ฉันหนีออกจากบ้านมา
ประมาณ 2 เดือนและฉันอยู่ที่ในหอพักแห่งหนึ่ง
(ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี
จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้สัมภาษณ์: คุณจำได้ไหมว่าคุณอายุเท่าไรเมื่อคุณ
หนีออกจากบ้านครั้งแรก?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนมัธยมปลาย
ฉันอายุประมาณ 16-17 ปี

ผู้สัมภาษณ์: คุณหนีไปที่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: บ่อยมาก ฉันหนีมาเกือบตลอดชีวิต ฉัน
ต้องหนีออกไปเมื่อเกิดปัญหา บางครั้งฉันออกจาก
บ้านเป็นเวลา 2 วัน เพื่อสงบสติอารมณ์ เหตุการณ์
ดีขึ้นแล้วค่อยกลับ ฉันมักจะออกจากบ้านเมื่อพ่อกับ
แม่ทะเลาะกัน

ผู้สัมภาษณ์: นั่นคือเหตุผลที่คุณตัดสินใจออกจาก
บ้าน?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันต้องเอาตัวเองออกจากสถานการณ์
นั้น ฉันไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรฉันจึงออกไป ฉัน
เครียดมาก (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8 คนรักร่วมเพศอายุ
23 ปี จังหวัดลำพูน)

ประสบการณ์การทำงานครั้งแรก

แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลมักจะกล่าวถึงประสบการณ์ในการ
ทำงานครั้งแรก แต่จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์
บางส่วนพบว่า ผู้ให้ข้อมูลเริ่มทำงานครั้งแรกเมื่ออายุ
ประมาณ 15-16 ปี มีผู้ให้ข้อมูลบางคนเริ่มทำงานครั้ง
แรกเมื่อพวกเขาอายุ 5 หรือ 6 ปี โดยภาพรวมแล้วงาน
แรกของพวกเขาอยู่ในร้านอาหารและร้านกาแฟ ผู้ให้
ข้อมูลที่ทำงานตั้งแต่อายุน้อยมักทำงานกับพ่อแม่หรือ
ญาติเป็นหลัก

กันที่ที่ฉันจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉันเริ่มทำงาน
เป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหาร หลังฉันลาออก
จากโรงเรียน จริง ๆ แล้วฉันมองหางานและ
เริ่มทำงานเมื่อฉันอายุประมาณ 15-16 ปี เมื่อ
ฉันออกจากบ้าน ฉันใช้โอกาสที่ฉันสามารถหา
ได้ ฉันทำงานในร้านอาหาร ฉันใช้แรงงานทั่วไป
ด้วย ตอนที่ฉันยังเด็กฉันคิดว่างานอะไรก็ได้ ที่
ทำให้ได้เงินจำนวนมาก (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7
หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

[ตอนที่ฉันยังเด็ก] ฉันจะไปทำงานในไร่ เช่น ทำ
นาหรือทำไร่มันฝรั่งและฉันได้รับค่าจ้างวันละ 150
บาท (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสอง อายุ
23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามถึงสาเหตุที่ผลักดันให้ผู้ให้ข้อมูล
ตัดสินใจหางานทำ พบว่าผู้ให้ข้อมูลจำนวนมากมีความ
ต้องการทางการเงิน และพวกเขาไม่ต้องการให้ครอบครัว
เป็นผู้สนับสนุนในเรื่องนี้

ฉันตัดสินใจแล้ว ฉันมีความจำเป็นต้องเดินทาง
มาจากต่างจังหวัด ดังนั้น ฉันจึงต้องการหางาน
ทำเพื่อหาเงินไปซื้อสิ่งของที่ฉันต้องการ หากฉัน
ต้องการอะไรฉันต้องทำงานเพื่อให้ได้มา (ผู้ให้
ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัด
ปราจีนบุรี)

เหตุผลหลักคือครอบครัวของฉันไม่ได้ร่ำรวย
พวกเขาไม่สามารถสนับสนุนฉันได้หากฉัน
ต้องการเรียน นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ฉันมีความคิด
ว่าฉันต้องทำงานหาเงินเพื่อส่งตัวเองเรียน และ
หาเลี้ยงชีพ ฉันจึงไม่ต้องการขอความช่วยเหลือ
จากพวกเขาให้พวกเขาช่วยสนับสนุนฉัน
(ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี
จังหวัดอุดรธานี)

การย้ายถิ่นฐาน

หลังจากทำงานหลากหลายงานที่ได้ค่าจ้างน้อยมาสัก
ระยะหนึ่ง ผู้ให้ข้อมูลหลายคนที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในจังหวัด
เชียงใหม่หรือกรุงเทพมหานคร ตระหนักว่าพวกเขา
สามารถหารายได้มากขึ้นหากพวกเขาย้ายไปอยู่ในเมือง
นอกจากความคาดหวังที่จะได้ทำงานที่มีค่าจ้างที่สูง

ขึ้นแล้ว ผู้ให้ข้อมูลบางคนย้ายไปจังหวัดเชียงใหม่หรือ กรุงเทพมหานคร เพื่อไปศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าการสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จะช่วยให้พวกเขามีความมั่นคงทางการเงินมากขึ้น แต่เมื่ออาศัยอยู่ในเมืองใหญ่พวกเขาจึงตระหนักได้ว่าค่าครองชีพนั้นสูงกว่าที่พวกเขาคาดการณ์ไว้มาก ทำให้หลายคนมองหางานที่สร้างรายได้มากขึ้น จากข้อมูลข้างต้นจึงนำไปสู่การการสรุปได้ว่านี่คือสิ่งที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลหลายคนต้องแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า

จากที่กล่าวไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ ชีวิตในชนบทของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเรื่องยากลำบากและสะเทือนใจ ไม่ว่าจะพวกเขาจะพยายามหลีกเลี่ยงความรุนแรง การทารุณกรรมที่เกิดขึ้นในบ้าน การไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว หรือความยากจนด้วยวิธีใด ก็ไม่สามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลายคนคิดว่าทางเลือกที่ดีที่สุดของพวกเขาคือการย้ายไปอยู่ในเมืองเพื่อโอกาสทางการเงินที่ดีขึ้น และ/หรือสามารถเข้าถึงการเข้าถึงการศึกษาที่สูงขึ้น ผู้ให้ข้อมูลเพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี ระบุเหตุผลในการย้ายมากรุงเทพมหานคร ไว้ว่า :

เพื่อทำงานและอีกเหตุผลหนึ่งคือเรื่องเพื่อเรียนต่อ เพราะครอบครัวของฉันไม่สามารถสนับสนุนให้ฉันไปโรงเรียนได้ เนื่องจากปัญหาทางการเงิน ฉันคิดว่ามันจะดีกว่าถ้าฉันสามารถทำงานและสามารถส่งเสียตัวเองให้ไปโรงเรียนได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นรักร่วมเพศวัย 23 ปี อีกคนหนึ่งจากจังหวัดลำพูน กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้เขาย้ายมาจังหวัดเชียงใหม่คือเพื่อทำงาน และหนีจากความรุนแรงที่บ้านด้วย

ฉันมาเพื่อหางานทำ จากที่ได้บอกไปครอบครัวของฉันก็เป็นสาเหตุหนึ่งเช่นกัน ฉันจึงออกไปหางานทำและอยู่ด้วยตัวเอง ฉันส่งเงินกลับบ้านเมื่อทำได้ ปัญหาครอบครัวของฉันเป็นปัญหาเรื้อรัง ฉันต้องออกมาเพื่ออนาคตที่ดีกว่า (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

เมื่อขอให้ผู้ให้ข้อมูลระบุช่องทางการหารายได้เมื่อมาถึงกรุงเทพมหานครหรือเชียงใหม่เป็นครั้งแรกบางคนระบุว่าลองทำงานในบาร์ ร้านอาหารและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริการเป็นครั้งแรก แต่ตระหนักได้ว่าค่าจ้างที่ได้รับไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งค่าใช้จ่าย

จ่ายประกอบด้วย ค่าเช่าห้องพักและค่าอาหาร ในขณะที่นั้นพวกเขาได้รับการแนะนำจากเพื่อนหรือลูกค้าที่ร้านอาหารและบาร์ให้ลองไปขายบริการทางเพศ

ฉันทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟในผับและบาร์ บางครั้งลูกค้าต้องการมีเพศสัมพันธ์กับฉัน ฉันเองก็ต้องการเงิน และอยากมีเพศสัมพันธ์กับพวกเขาด้วย มันทำให้ฉันสามารถมีทั้งเงินและผู้ชายได้ในเวลาเดียวกัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลเพศชายอายุ 17 ปี คนหนึ่งย้ายที่อยู่อาศัยจากจังหวัดสุโขทัยมาสู่เชียงใหม่ เพื่อมาอาศัยอยู่กับพี่ชายของเขา เขาพยายามหางานทำทันทีที่มาถึงจังหวัดเชียงใหม่ แต่เขาไม่มีทางเลือกในการทำงานมากนักเนื่องจากข้อจำกัดด้านการศึกษา พี่ชายของเขาที่ทำงานค้าบริการทางเพศอยู่แล้วจึงแนะนำเรื่องการขายบริการทางเพศให้กับเขา ขณะให้สัมภาษณ์เขาเพิ่งทำงานค้าบริการทางเพศได้เพียง 2 เดือน

ผู้สัมภาษณ์: คุณทำอะไรเมื่อมาถึงที่เชียงใหม่

ผู้ให้ข้อมูล: ผมบอกพี่ชายให้มารับผมถามเขาเกี่ยวกับงานที่ผมสามารถทำได้ เขาจึงถามผมเกี่ยวกับวุฒิการศึกษา ผมบอกเขาว่าผมเพิ่งเรียนจบมัธยมต้น พี่ชายเลยพาไปสมัครงาน แต่ไม่มีตำแหน่งว่าง จากนั้นพี่ชายของผมจึงแนะนำให้ผมไปยืน [ในสถานที่ที่คนค้าบริการทางเพศรวมตัวกันอยู่]

ผู้สัมภาษณ์: แล้วนี่คือจุดเริ่มต้นของการซื้อขายบริการทางเพศใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 19) ขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลบางคนเริ่มให้บริการทางเพศหลังจากเดินทางมาถึงกรุงเทพมหานครหรือเชียงใหม่เป็นเวลาลึกระยะหนึ่ง แต่ผู้ให้ข้อมูลบางคนได้รับการแนะนำให้เข้าสู่การทำงานให้บริการทางเพศทันทีผ่านเครือข่ายที่พวกเขาในเมือง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองคนหนึ่งจากจังหวัดนครราชสีมาอธิบายไว้ว่าเธอถูกแนะนำให้รู้จักกับงานให้บริการทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูล: ตอนที่ฉันกำลังหางานมันหางานยากมาก ฉันเหนื่อยมากกับการหางานและไม่รู้ว่าตอนนั้นจะได้งานแบบไหน ไกล ๆ บ้านที่ฉันเคยอยู่กับแม่

มีบาร์ คาราโอเกะ คนที่ฉันรู้จักช่วยให้ฉันได้งานที่นั่น เพราะเขาเห็นฉันแต่งตัวเหมือนผู้หญิงอยู่แล้ว ฉันได้งานที่บาร์ คาราโอเกะ

ผู้สัมภาษณ์: แล้วต่อไปล่ะ? คุณต้องทำอะไรบ้างเมื่อทำงานที่บาร์คาราโอเกะ

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันทำ 2 ตำแหน่ง เสิร์ฟอาหาร และนั่งคุยกับลูกค้า

ผู้สัมภาษณ์: นั่งคุยกับลูกค้า? คุณต้องทำอะไรเมื่อนั่งกับพวกเขา?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันทำเครื่องดื่มให้พวกเขา คุยกับพวกเขา ให้ความบันเทิง

ผู้สัมภาษณ์: คุณสามารถยกตัวอย่างและอธิบายได้ไหมว่าการนั่งกับลูกค้าเป็นอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: เช่น เมื่อคุณนั่งกับพวกเขา พวกเขาจะสัมผัสร่างกายของฉันบางครั้งก็กอด

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาชอบเขตในการเข้าถึงเนื้อตัวระหว่างคุณกับพวกเขาหรือไม่? พวกเขาเข้ามาใกล้คุณได้แค่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่มีขอบเขตจำกัด ถ้าพวกเขาสามารถมีเพศสัมพันธ์กับฉันได้ตรงนั้น พวกเขาก็น่าจะทำได้แล้ว (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 15)

การเข้าสู่งานให้บริการทางเพศ

เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับเงิน สินค้า ที่พักอาศัย ความคุ้มครองและ/หรือสถานะเป็นครั้งแรกเมื่ออายุต่ำกว่า 18 ปี และอีกครึ่งหนึ่งเริ่มเมื่ออายุเกิน 18 ปี⁴⁴ ผู้วิจัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับอายุของกลุ่มตัวอย่าง วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ครั้งนี้คือการเก็บข้อมูลประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลายผู้มีกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งมีค่า เพื่อทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลต้องเผชิญในวัยเด็ก (เช่น การทารุณกรรมทางเพศ ร่างกาย และอารมณ์ ความยากจน

การถูกปฏิเสธ) ซึ่งอาจทำให้พวกเขาต้องมีกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินและสิ่งของอื่น ๆ การวิจัยในอนาคตสามารถศึกษาข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้น หากพบข้อบ่งชี้ว่าผู้ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี มีความเปราะบางซึ่งนำไปสู่การมีกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งของมีค่ามากกว่าคนที่อายุ 18 ปีขึ้นไป การศึกษาค้นนี้พบผู้ให้ข้อมูลเพียงไม่กี่คนที่มีการมีกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งของมีค่าในครั้งแรกที่ในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ดังตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งที่ได้รับการแนะนำให้รู้จักกับการให้บริการทางเพศตั้งแต่อายุ 12 ปี

พูดตามตรงฉันทำแบบนี้มาตั้งแต่อายุ 12 ปี ไม่ว่าจะเป็นการขายบริการทางเพศเพื่อความต้องการทางเพศหรือเพื่อแลกเปลี่ยนสิ่งของมีค่าและเงิน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 คนร่วมเพศ อายุ 20 ปี จังหวัดสกลนคร)

จากข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามระยะเวลาการทำงานให้บริการทางเพศได้ดังนี้:

- ผู้ให้ข้อมูล 2 คนมีประสบการณ์การให้บริการทางเพศต่ำกว่า 1 ปี
- ผู้ให้ข้อมูล 9 คนมีประสบการณ์การให้บริการทางเพศอยู่ในระหว่าง
- 1-5 ปี
- ผู้ให้ข้อมูล 6 คนมีประสบการณ์การให้บริการทางเพศอยู่ในระหว่าง 6-10 ปี

วิธีการที่นำผู้ให้ข้อมูลให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานบริการทางเพศนั้นแตกต่างกันไป ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำจากเพื่อนที่ทำงานด้านนี้อยู่แล้ว และลูกค้าที่บาร์หรือร้านอาหารที่พวกเขาทำงานอยู่ในเวลานั้น ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองคนหนึ่งจากจังหวัดอุบลราชธานี เล่าถึงประสบการณ์การค้าบริการทางเพศครั้งแรกว่า ตอนแรกเธอไม่ต้องการขายบริการทางเพศแต่รู้สึกว่ามันเป็นวิธีเดียวที่เธอจะได้เงิน แม้ว่าเพื่อนที่แนะนำให้เธอไปบาร์คาราโอเกะจะเลิกทำงานไปหลังจากนั้น 2-3 วัน เธอก็รู้สึกว่าเป็นต้องทำงานต่อไปเพื่อหาเงิน แม้ว่าเธอจะรู้สึกไม่สบายใจในการขายบริการทางเพศ

44 มีสองคนที่ไม่ระบุอายุของตน

ฉันมีเพื่อนเป็นสาวประเภทสองคนหนึ่งที่ชวนให้ฉันไปทำงานที่บาร์กับเธอ ความจริงก็คือฉันชอบทำงานและหาเงิน ฉันคิดว่าฉันสามารถลองได้ และไม่มีอะไรจะเสีย แต่ฉันไม่คิดว่าจะมีลูกค้าที่จะพาฉันออกไป ในใจฉันรู้สึกกลัวแต่ฉันแค่อยากทำงานและมีเงิน ฉันรู้ว่าการทำงานในบาร์เป็นอย่างไร แต่ฉันบอกตัวเองว่าฉันจะไม่ไปกับลูกค้า ฉันไม่ใช่คนที่สามารถนอนกับใครก็ได้ แต่ฉันแค่อยากได้เงิน ดังนั้นฉันจึงได้ไปทำงานในพื้นที่ที่มีสาวประเภทสองจำนวนมากทำงาน ฉันมีเพื่อนที่พาฉันไปที่นั่นแต่เธอออกจากร้านไป 2 วันหลังจากเราเริ่มทำงาน เพื่อนของฉันบอกว่าเธอทำไม่ได้เพราะไม่ใช่วิถีทางของเธอ แต่จริงๆแล้วเธอเป็นคนที่พาฉันไปที่นั่น เธอไม่สามารถทำงานต่อไปได้ ฉันเองก็ไม่อยากทำงานนี้ แต่ฉันทำมันได้เป็นเดือน แม้ว่าฉันจะได้เงินไม่มาก แต่ก็ฉันทำเพราะคิดว่า” ฉันได้ก้าวเข้ามาแล้วและฉันจะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำงานที่นั่น” (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 16)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองจากนครราชสีมาได้เล่าถึงประสบการณ์ที่ทำงานร้านคาราโอเกะในส่วนข้างต้น ได้เล่าต่อถึงประสบการณ์การนอนกับลูกค้าครั้งแรก ผู้ให้ข้อมูลโดยเธอบอกว่าเธอไม่ได้รับข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับลักษณะของงาน หลังจากเธอมีโอกาสนวดให้ลูกค้าบ่อยๆ ลูกค้าก็บังคับให้เธอทำ ปัจจุบันเธอยังรู้สึกว่าตนเองถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ เนื่องจากสาวประเภทสองมีโอกาสในการทำงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการทำงานในบาร์คาราโอเกะน้อยกว่าคนทั่วไป

ผู้สัมภาษณ์: เมื่อคุณเริ่มทำงานที่บาร์คาราโอเกะคุณได้สมัครงานด้วยตัวเองหรือมีคนช่วยคุณสมัครงาน?

ผู้ให้ข้อมูล: มีคนแนะนำให้ฉันหางานทำที่นั่น

ผู้สัมภาษณ์: เพราะคน ๆ นั้นเห็นอะไรบางอย่างในตัวคุณ คุณจึงสามารถทำงานที่นั่นได้?

ผู้ให้ข้อมูล: พุดตามตรง คนในชุมชนยังคิดว่าสาวประเภทสองเหมาะกับการทำงานที่บาร์คาราโอเกะ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เขาแนะนำให้ฉันทำงานนี้

ผู้สัมภาษณ์: ไม่ใช่แค่กอดไข่ม้อย? ครั้งแรกที่คุณนอนกับลูกค้าคุณรู้สึกอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ครั้งแรกที่ได้นอนกับลูกค้าฉันถูกบังคับให้ทำ มันไม่ใช่สิ่งที่ฉันต้องการ

ผู้สัมภาษณ์: มีใครบังคับคุณหรือไม่? และด้วยวิธีการใด

ผู้ให้ข้อมูล: บาร์คาราโอเกะมีอาบอบนวดด้วย มีลูกค้าคนหนึ่งมาที่บาร์คาราโอเกะตลอดเวลาเขาชอบนอนกับพนักงานใหม่ที่มาทำงานที่นั่น ฉันเป็นหนึ่งในนั้นที่เพิ่งเริ่มทำงานที่นั่น หลังจากฉันเรียนรู้วิธีการนวดจากเพื่อนที่ทำงานที่นั่น เจ้าของร้านก็บอกฉันว่าฉันต้องนวดให้ลูกค้าคนนี้ ฉันจึงเข้าไปในห้องกับลูกค้าคนนั้น ฉันเริ่มนวดที่ขาของเขาจากนั้นเขาก็ดึงแขนฉันจนฉันล้มลงบนตัวเขา ฉันพยายามถอยห่างจากเขาแต่เขาบอกฉันว่าไม่เป็นไร ทุกคนที่ทำงานที่นั่นก็ทำเหมือนกัน ไม่มีอะไรเลวร้ายเกิดขึ้น และฉันตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับเขา และฉันทำอย่างนั้นเพื่อเอาเงินไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้สัมภาษณ์: นั่นเป็นประสบการณ์ครั้งแรกของคุณใช่ไหม หลังจากนั้นก็มีประเด็นอะไรอีกไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่อยากทำรู้สึกว่าการทำไมฉันต้องบังคับตัวเองให้ทำอะไรแบบนั้น (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 15)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนรักร่วมเพศ อายุ 20 ปี จากจังหวัดสกลนครเล่าถึงประสบการณ์การให้บริการทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ปี ที่จังหวัดเชียงใหม่ว่า เพื่อนของเขาที่ให้บริการทางเพศอยู่แล้วแนะนำให้เขารู้จักกับลูกค้ารายแรก และลูกค้ารายต่อ ๆ ไปจนกระทั่งผู้ให้ข้อมูลจะสามารถหาลูกค้าได้ด้วยตัวเอง

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันไม่ได้จะทำในตอนแรก เห็นเพื่อนทำแล้วได้เงิน มันเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่ทำให้ได้เงินจำนวนมาก จากนั้นฉันก็ขอให้เพื่อนของฉันติดต่อกับลูกค้าและฉันก็เริ่มรับงาน ณ จุดนั้น ต่อมาฉันเริ่มมีลูกค้าบางคนเข้ามาหาฉัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณเห็นว่าเพื่อนของคุณมีเงินและคุณสนใจ จากนั้นคุณก็ขอให้เพื่อนของคุณแนะนำงานและเริ่มรับลูกค้าใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: เพื่อนของคุณเป็นคนหาลูกค้าให้คุณหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: เขารู้ได้อย่างไรว่าจะหาลูกค้าได้อย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันไม่รู้ แต่เพื่อนของฉันรู้จักลูกค้าเป็นอย่างดี

ผู้สัมภาษณ์: ครั้งแรกของคุณคือตอนที่คุณอายุ 12 ปี ใช่ไหม? คุณรู้สึกอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันค่อนข้างกลัว ฉันนั่งอยู่ที่นั่นในขณะที่ลูกค้าขับรถผ่านมาเขาจอดรถและเดินเข้ามาหาฉัน เขาถามว่าฉันอยากไปกับเขาไหม เขาบอกว่า “ใช้เวลาไม่นาน ฉันจะให้เงินคุณ”

ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือสาเหตุที่คุณเลือกไปกับเขา ครั้งแรก?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันต้องการเงินเพื่อใช้จ่าย (ผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 17)

ประสบการณ์การการทำงานบริการทางเพศในปัจจุบัน

ไม่ว่าผู้ให้ข้อมูลจะมีประสบการณ์ในการให้ค่าบริการทางเพศเป็นเวลา 2 เดือนหรือ 10 ปี แต่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 20 คน ต่างมีประสบการณ์ที่หลากหลายเกี่ยวกับวิธีการในการหาลูกค้า สถานที่ที่ไปกับลูกค้า รายได้ที่พวกเขาทำได้ เป้าหมายของการใช้เงิน กลุ่มลูกค้า และการมีปฏิสัมพันธ์กับนายหน้า ส่วนนี้จะกล่าวถึงประสบการณ์การขายบริการทางเพศในปัจจุบันของผู้ให้ข้อมูล

วิธีการหาลูกค้า

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มักใช้วิธีใดวิธีหนึ่งในการค้นหาลูกค้า และมีผู้ให้ข้อมูล 2 คนจะระบุว่ามากกว่า 1 วิธี โดยผู้วิจัยสามารถสรุปวิธีการหาลูกค้าของผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

- ผู้ให้ข้อมูล 1 คน พบลูกค้าผ่านเพื่อน
- ผู้ให้ข้อมูล 10 คน พบลูกค้าผ่านแอปพลิเคชัน / สื่อออนไลน์
- ผู้ให้ข้อมูล 4 คน พบลูกค้าที่บาร์ / ร้านอาหาร / อาบอบนวด
- ผู้ให้ข้อมูล 5 คน พบลูกค้าโดยยืนอยู่ในสถานที่สาธารณะ

ผู้ให้ข้อมูลเพศชาย อายุ 23 ปี คนหนึ่งจากจังหวัดลำพูน จะไปที่ทำงานบาร์เพื่อหาลูกค้า หรือเป็นสมาชิกในกลุ่มแชทเกย์ และแอปหาคู่ เมื่อเขานัดเดทกับใครบางคนผ่านแอปพลิเคชันเขาจะระบุตนเองว่าเป็นหมอนวด

ฉันมักจะไปที่บาร์ บางครั้งฉันพบพวกเขาในกลุ่มแชทเกย์และแอปหาคู่ ส่วนใหญ่ฉันจะพูดคุยและทำการนัดหมายในแอปก่อน ฉันมักจะไปพบพวกเขาในฐานะหมอนวด ฉันไปบาร์ฝรั่งด้วย⁴⁵ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นเกย์ อายุ 20 ปี อีกคนจากจังหวัดสกลนคร ใช้วิธีการหลากหลายในการหาลูกค้า ไม่ว่าจะเป็นการยืนอยู่ในสถานที่สาธารณะที่มีการรับรู้โดยทั่วไปว่าเป็นสถานที่ขายบริการทางเพศรวมถึงการใช้สื่อออนไลน์

ฉันทำทุกวิถีทางเพื่อหาลูกค้า บางครั้งฉันกำลังซื้อของอยู่บนถนนและพวกเขาถามฉันว่า “เท่าไร?” ฉันจะไม่ตอบว่าใช่ในทันทีเพราะฉันเขินอาย แต่ถ้าฉันยืนอยู่ในสถานบันเทิงหรือใต้ต้นไม้หรือเดินตามท้องถนน ฉันจะตอบตกลงทันที เพราะฉันไม่อายถ้าอยู่ในสถานที่เหล่านั้น ส่วนทางอินเทอร์เน็ตฉันจะติดต่อลูกค้าผ่านแอปที่กลุ่มคนรักร่วมเพศรู้จักกันดี (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 คนรักร่วมเพศอายุ 20 ปี จังหวัดสกลนคร)

ผู้ให้ข้อมูลอย่างน้อย 50% สามารถหาลูกค้าผ่านช่องทางสื่อออนไลน์ ไม่ว่าจะผ่านแอปพลิเคชัน โซเชียลมีเดียที่เป็นการแชทออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก หรือไลน์ ผู้ให้ข้อมูลหญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จากจังหวัดเชียงใหม่ เล่าให้ผู้สัมภาษณ์ฟังว่าเธอใช้การแชทออนไลน์เพื่อหาลูกค้าอย่างไร

45 คำนี้ใช้เรียกชาวต่างชาติ - ปกติหมายถึงชาวต่างชาติผิวขาว (Caucasian)

ผู้สัมภาษณ์: คุณมักจะหาลูกค้าของคุณที่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันพบพวกเขาจากกลุ่มออนไลน์ ฉันโพสต์เพื่อโฆษณา ฉันมักจะแจ้งวันที่ฉันว่าง ฉันโพสต์เพื่อเสนอบริการนวดจากหมอนวดทั้งชายและหญิง

ผู้สัมภาษณ์: คุณใช้แอปพลิเคชันอะไร

ผู้ให้ข้อมูล: กลุ่มเฟซบุ๊ก

ผู้สัมภาษณ์: เฉพาะเฟซบุ๊ก?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันเน้นกลุ่มทางออนไลน์เป็นหลัก

ผู้สัมภาษณ์: แล้วไลน์ล่ะ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ มีกลุ่มไลน์ด้วย พวกเขาต้องอนุมัติและคัดกรองเมื่อมีคนขอ [เข้าร่วม] โดยปกติจะจำกัดไว้เฉพาะลูกค้าประจำหรือคนที่คุ้นเคย บางครั้งฉันต้องจ่ายเงินเพื่อเข้าร่วมกลุ่มเหล่านี้

ผู้สัมภาษณ์: คุณชอบกลุ่มเฟซบุ๊ก มากกว่ากลุ่มไลน์หรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ กลุ่มไลน์ค่อนข้างเฉพาะเจาะจง ส่วนกลุ่มเฟซบุ๊กเข้าร่วมได้ง่ายกว่า

ผู้สัมภาษณ์: ใครเป็นคนทำโฆษณาเพื่อหาลูกค้าให้คุณ?

ผู้ให้ข้อมูล: โดยปกติฉันจะสร้างขึ้นเองและโพสต์ไว้ในกลุ่ม ลูกค้าจะติดต่อฉันหากพวกเขาสนใจ (ผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 7)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นเคนรักร่วมเพศอายุ 20 ปี จากจังหวัดสกลนคร กล่าวว่าตนพบลูกค้าทางออนไลน์แต่ไม่ได้โฆษณาการบริการทางเพศโดยตรง เช่น การนวด แต่เขากลับติดต่อผู้มีโอกาสเป็นลูกค้าเพื่อขอความช่วยเหลือทางการเงิน และหวังว่าพวกเขาจะสนใจที่จะช่วยเหลือเขา

ผู้สัมภาษณ์: คุณติดต่อกับลูกค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ นั่นเป็นวิธีหลักในการติดต่อกับลูกค้า เพราะบางครั้งอาจมีฝนตกและคุณไม่อยากจะออกไปยืนตากฝน หากคุณต้องให้บริการทางเพศ คุณต้องฉลาดและติดต่อกับลูกค้าทางออนไลน์

ผู้สัมภาษณ์: คุณใช้รูปภาพของตัวเองเพื่อแสดงว่าคุณเป็นใครกับลูกค้าหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ ส่วนใหญ่ฉันจะติดต่อกับลูกค้าโดยตรง ตัวอย่างเช่น ฉันอาจเล่าเรื่องให้พวกเขาฟัง ว่าฉันมีปัญหาบางอย่างที่ฉันต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้พวกเขารู้สึกสงสาร ฉันอาจถามว่าพวกเขาอยากจะช่วยฉันไหม อะไรทำนองนั้น แต่ฉันยังไม่กล้าขนาดนั้นที่จะเปิดเผยตัวเองบนอินเทอร์เน็ตแล้ว บอกคนอื่นว่าฉันทำงานให้บริการทางเพศ (ผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 6)

เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามถึงเหตุผลที่ทำให้พวกเขาใช้วิธีการหาลูกค้าทางออนไลน์ ซึ่งต่างจากตามท้องถนนหรือตามสถานที่ต่างๆ เช่น บาร์ และอาบอบนวด หลายคนระบุว่าวิธีนี้ง่ายและปลอดภัยกว่า เนื่องจากพวกเขาไม่มีโอกาสสนทนากับลูกค้าก่อนพบกับพวกเขาผู้ให้ข้อมูลหญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จากจังหวัดเชียงใหม่ อธิบายเหตุผลที่เธอเลือกหาลูกค้าทางออนไลน์ ซึ่งต่างจากบนท้องถนนหรือในสถานอาบอบนวดไว้ว่า

ผู้สัมภาษณ์: ทำไมคุณถึงเลือกมองหาลูกค้าทางออนไลน์?

ผู้ให้ข้อมูล: โดยปกติฉันมองหาลูกค้าในกลุ่มนวด เมื่อฉันเห็นลูกค้าตอบกลับว่าพวกเขากำลังมองหาการบริการ ฉันจะส่งข้อความไปหาเขาโดยตรงเพื่อดูว่าพวกเขาสนใจหรือไม่ โดยปกติจะมีการแสดงความคิดเห็นจำนวนหนึ่งเมื่อมีคนโพสต์บางสิ่งบางอย่าง ฉันก็มองหาลูกค้าจากคนที่มาแสดงความคิดเห็น

ผู้สัมภาษณ์: คุณคิดว่าปลอดภัยกว่าการหาลูกค้าตามท้องถนนหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่แล้ว

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยมองหาลูกค้าตามท้องถนนหรือพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ บ้างไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันเคย แต่ฉันไม่สามารถยืนอยู่ข้างถนนและรอลูกค้าได้มันเป็นเรื่องที่ชัดเจนเกินไป มักจะมีคนมาดูถูกฉัน หมอนวดมักจะจัดตั้งกลุ่มของตนเอง พวกเขามีพื้นที่และตำแหน่งในการหาลูกค้าของตัวเอง ถ้าฉันไม่รู้จักพวกเขาหรือไม่สามารถเข้ากับพวกเขาได้ มันก็ยากที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

ผู้สัมภาษณ์: ช่วยขยายความหน่อยได้ไหม

ผู้ให้ข้อมูล: คนเหล่านั้นมักยืนอยู่ในจุดของตัวเอง หากมีคนใหม่ปรากฏตัวขึ้น พวกเขาจะถูกตำหนิ โดยคนที่ทำงานในพื้นที่อยู่ก่อนแล้ว เขาจะไม่พอใจและตะโกนใส่เด็กใหม่ พวกเขาเมายา “เสียว” [Xanax or Alprazolam] และจะเริ่มทะเลาะกับพวกหน้าใหม่ และพวกเขายังมาเรียกเก็บ “ค่าสถานที่” อีกด้วย คนมาใหม่ต้องจ่ายเงินเพื่อให้สามารถยืนอยู่ในพื้นที่นั้นเพื่อรอลูกค้าได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่รักร่วมเพศ อายุ 23 ปี จากจังหวัดลำพูนให้ข้อมูลว่า การใช้โซเชียลมีเดียเพื่อหาลูกค้านั้นปลอดภัยและง่ายกว่าการหาลูกค้าด้วยตนเองอย่างไร

ผู้สัมภาษณ์: ดูเหมือนว่าคุณใช้โซเชียลมีเดียเป็นส่วนมากใช่ไหม ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ มันช่วยให้ฉันสามารถต่อรองราคาและสร้างข้อตกลงก่อนการไปพบลูกค้า ช่วยให้ฉันสามารถติดต่อกับลูกค้าหลายรายได้ฉันถามคำถามพวกเขาได้ ฉันสามารถถามเพื่อแลกเปลี่ยนรูปได้ฉันสามารถเปรียบเทียบ และเลือกลูกค้าได้ มีความเสี่ยงต่ำกว่าการพบปะพูดคุยต่อหน้า ฉันใช้เวลาเพียง 5-10 นาทีในการค้นหาลูกค้า เป็นวิธีที่ง่ายและรวดเร็ว (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

สถานที่ในการมีกิจกรรมทางเพศกับลูกค้าเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งของมีค่า

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่าสถานที่คือโรงแรม แต่ผู้ทำงานในสถานที่ที่มีการให้บริการทางเพศด้วย เช่น อาบอบนวด และบาร์คาราโอเกะ มักมีห้องที่สามารถใช้ให้บริการทางเพศได้ ผู้ให้ข้อมูลคนอื่น ๆ เปิดเผยว่าจะเลือก

ไปในสถานที่ที่สะดวกที่สุดสำหรับลูกค้า รวมถึงห้องน้ำในปั๊มน้ำมัน

ผู้สัมภาษณ์: ปกติคุณไปที่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: บางครั้งเราไปปั๊มน้ำมัน บางครั้งเราไปโรงแรม

ผู้สัมภาษณ์: คุณทำอะไรที่ปั๊มน้ำมัน?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันให้บริการ [ทางเพศ] ที่ปั๊มน้ำมัน ลูกค้าบางคนก็รีบมากมันจึงง่ายกว่าสำหรับพวกเขา

ผู้สัมภาษณ์: ในห้องน้ำเหรอ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 20 เพศชาย อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่) บาร์ที่ฉันทำงาน มีห้องที่คุณสามารถใช้สำหรับสิ่งนั้นได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดอุดรธานี)

สิ่งของมีค่าที่ได้รับเพื่อแลกกับการมีกิจกรรมทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนกล่าวว่าได้รับเงิน แต่ผู้ให้ข้อมูลบางคนขอสิ่งของเป็นวัตถุเพิ่มเติม เช่น อาหาร เสื้อผ้า หรือโทรศัพท์มือถือ

ผู้สัมภาษณ์: คุณมักจะได้อะไรจากการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศ ได้อย่างอื่นที่นอกจากเงินหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ก่อนอื่นเลยฉันจะไปเกี่ยวกับลูกค้า ได้ อาหารและเครื่องดื่มฟรี สองคือฉันได้รับเงิน สามคือฉันได้เสื้อผ้าใหม่จากที่พวกเขา ประมาณนี้

ผู้สัมภาษณ์: มีอะไรอีกไหม? เช่น อาหาร เครื่องดื่ม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ พวกเขาซื้ออาหาร ขนม และเครื่องดื่มให้ฉัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณได้รับที่พักไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ มีด้วย แต่ฉันไม่ค่อยขอพวกเขา (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 20 เพศชาย อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

พวกเขาใช้จ่ายเงินอย่างไร

ผู้ให้ข้อมูลใช้เงินไปกับสิ่งจำเป็นมากมาย เช่น การเช่าห้อง การรับประทานอาหารเช้า การใช้สาธารณูปโภค ค่าโทรศัพท์ เครื่องสำอางค์ การเล่นเกมส์ ค่าเดินทาง การซื้อฮอริโมน และเสื้อผ้า หลายคนระบุว่าพวกเขาประหยัดเงินสำหรับบางสิ่งทีเฉพาะเจาะจง เช่น การทำศัลยกรรม รถมอเตอร์ไซด์ และโรงเรียน ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ บางคนจะส่งรายได้กลับบ้านให้กับครอบครัว

ฉันบริหารเงินโดยจะแบ่ง[เงินของฉัน] เป็นสามส่วน ส่วนหนึ่งฉันจะเก็บไว้เพื่อจ่ายค่าเช่า ส่วนที่สองเป็นค่าอาหารและค่าครองชีพของฉัน และส่วนที่สามฉันจะส่งให้แม่ของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสอง อายุ 23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

ฉันใช้ [เงินของฉัน] ไปกับค่าเช่าบ้าน ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้สำคัญมาก และอีกส่วนก็เอามาใช้ตอบสนองความต้องการส่วนตัวของฉัน เช่น ซื้อเสื้อผ้าและอาหาร (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

วิธีการอื่นในการหารายได้

ผู้ให้ข้อมูล 8 คนระบุว่าพวกเขามีรายได้จากช่องทางอื่นซึ่ง ได้แก่ พนักงานเสิร์ฟ พนักงานร้านกาแฟ ผู้ให้บริการด้านความงาม ช่างทำผม และช่วยเหลือธุรกิจของครอบครัว ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลอีก 8 คน ระบุว่าทำให้บริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งของมีค่าเป็นช่องทางเดียวที่จะสร้างรายได้ในขณะนี้ ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนรักร่วมเพศ อายุ 23 ปี จากจังหวัดลำพูนคนหนึ่งได้รับการฝึกอบรมจนสามารถประกอบอาชีพเป็นช่างตัดผม มีความคิดสร้างสรรค์ในช่วงที่มีการปิดเมืองเนื่องจากสถานการณ์ระบาดของโควิด19 โดยเสนอบริการเปลือยกายตัดผมให้กับลูกค้าบางราย

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีแหล่งรายได้อื่นหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันมีงานนอกเวลาอื่น ๆ ฉันบอกกับคุณแล้วว่าฉันเป็นช่างตัดผม ฉันใช้โซเชียลมีเดียเพื่อ

โฆษณาบริการการตัดผมของฉัน ฉันเริ่มให้บริการโดยไปยังสถานที่ของพวกเขา ฉันคิดค่าบริการ 500 บาท หากอยู่ห่างจากสถานที่ของฉันไม่เกิน 5 กม. ฉันให้บริการพิเศษด้วยการเปลือยกายเมื่อตัดผม

ผู้สัมภาษณ์: ช่างตัดผมเปลือยกายเหรอ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันเสนอให้บริการเปลือยการตัดผมที่บ้านในช่วงที่ปิดเมืองเนื่องจากสถานการณ์โควิดแต่ฉันไม่ได้ให้บริการทางเพศ ฉันแค่ให้บริการตัดผมที่น่าตื่นเต้นและสนุกสนานเท่านั้น ร้านเสริมสวยปิดตัวลงในช่วงการปิดการเมืองเนื่องจากสถานการณ์โควิด ทำให้ผู้คนไม่สามารถไปตัดผมได้ ดังนั้น พวกเขาจึงมองหาบริการตัดผมที่บ้าน ฉันเลยจัดบริการนี้ขึ้นมา ฉันต้องสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดที่ดีเพื่อสร้างรายได้เพื่อความอยู่รอด ฉันตื่นนอนตอนตี 5 เพื่อขายหมูย่าง

ผู้สัมภาษณ์: ดูเหมือนว่าคุณทำงานหลายอย่างรวมถึงงานให้บริการทางเพศ การทำงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ขายอาหารและงานอื่น ๆ ใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันยังทำอาชีพช่างตัดผมอย่างจริงจัง แบบที่แต่งตัวตามปกติและตัดผมโดยไม่มีบริการเสริมใด ๆ คิดราคา 100-150 บาท บวกค่าเดินทาง (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง อายุ 23 ปี อีกรายหนึ่ง จากจังหวัดบุรีรัมย์ จะหารายได้เพิ่มเติมโดยการแต่งหน้าในช่วงงานฉลองต่างๆ เช่น งานปีใหม่ และงานรับปริญญา

บางครั้งฉันก็แต่งหน้าเพื่อหารายได้ ตัวอย่างเช่น ในโรงงานที่คนงานกำลังฉลองปีใหม่ ฉันจะไปแต่งหน้าให้ หรือเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยฉันจะไปแต่งหน้าให้พวกเขาเช่นกัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4)

การรับรู้ของคนในครอบครัวและเพื่อน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เก็บข้อมูลเรื่องการทำงานให้บริการไว้เป็นความลับจากเพื่อนและครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลเพียง 3 คน ระบุว่าพวกเขาบอกแม่ว่าตนเองกำลังทำงานให้บริการทางเพศอยู่ ผู้ให้ข้อมูลบางคนระบุว่า เพื่อนของพวกเขาบางคนที่ไม่ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับการให้บริการ

ทางเพศทราบว่าพวกเขา กำลังทำงานด้านการให้บริการทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลบางคนยืนยันกรณที่จะเก็บข้อมูลนี้เป็นความลับไม่ให้คนในครอบครัวและเพื่อนรู้ เนื่องจากคิดว่าหากคนในครอบครัวหรือเพื่อนรู้จะมีผลกระทบเชิงลบมากมาย

พวกเขาไม่รู้และฉันไม่ต้องการให้พวกเขารู้เรื่องนี้ มันไม่ดีสำหรับพวกเขาที่จะรู้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่ พวกเขาไม่ทราบ ฉันบอกให้พวกเขาไม่รู้ไม่ได้ พวกเขาจะเครียดมาก จริงๆ แล้วพวกเขาเกือบจะรู้แล้วครั้งหนึ่ง ตอนนั้นผู้ชายที่ฉันพูดถึงกำลังตามหาฉันที่ไร่ของฉัน เขาอยากจะให้โทรศัพท์ฉัน ฉันขอของจากเขาด้วย เขาตกหลุมรักฉัน เขาจึงนำของที่ฉันต้องการมาให้ฉัน ครอบครัวของฉันรู้ว่าเขามาตามหาฉัน พ่อของฉันโกรธมาก เขาตะโกนใส่ฉัน

ผู้สัมภาษณ์: พ่อคุณรู้ไหมว่าเกิดอะไรขึ้น?

ผู้ให้ข้อมูล: เขารู้ว่าฉันเป็นคนรักร่วมเพศ แต่เขาไม่รู้ว่าคุณกำลังคบหากับใครอยู่เขาจับได้เมื่อชายคนนั้นมาหาฉันที่ไร่ของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8 คนรักร่วมเพศชาย อายุ 23 ปี จังหวัดลำพูน)

ผู้ให้ข้อมูลเพศชาย อายุ 22 ปี รายหนึ่ง จากจังหวัดพิจิตร เล่าประสบการณ์การบริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งของมีค่าให้เพื่อน ๆ ของเขาที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าที่เขาพักอยู่ฟัง ทำให้เพื่อนๆ ของเขาเริ่มสนใจการให้บริการทางเพศด้วยเนื่องจากพวกเขาเห็นว่าเขาสามารถซื้อสิ่งที่ต้องการได้ด้วยเงินที่ได้มาจากการให้บริการทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจมาโดยตลอดว่าเจ้าหน้าที่ที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าที่นั่นรู้ แต่ก็ไม่ได้ห้ามให้เขาออกไปพบลูกค้า

ผู้ให้ข้อมูล: เพื่อนเท่านั้นที่รู้ บางคนถึงกับอยากลองทำบ้าง พวกเขาบอกว่าอยากไปกับลูกค้าด้วย

ผู้สัมภาษณ์: หลังจากที่พวกเขาได้ยินเรื่องนี้พวกเขา ก็อยากลองดูใช่ไหม อะไรเป็นแรงจูงใจให้พวกเขาทำเช่นนั้น

ผู้ให้ข้อมูล: พวกเขาต้องการเงิน พวกเขาต้องการซื้อของ พวกเขาอยากมีสิ่งต่างๆ เหมือนที่คนอื่นมี

ผู้สัมภาษณ์: น่าสนใจ! คุณบอกฉันว่าในครั้งแรกคุณไม่ยอมทำ แต่เมื่อคุณได้เล่าให้เพื่อนฟัง คุณบอกพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: พวกเขาถามฉันว่าฉันไปไหน พวกเขาเห็นฉันไปกับลูกค้า ฉันจึงบอกพวกเขาว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเขาเห็นว่าฉันมีเงินซื้อขนมให้พวกเขา

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาสนใจหลังจากที่คุณบอกพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่คุณทำใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: มีเพื่อนที่เริ่มทำจริงจังหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: มี บางคนไม่เคยทำอะไรแบบนี้มาก่อน แต่ในที่สุดพวกเขาก็ทำ และพวกเขายังคงทำมันอยู่ฉันเคยทำตอนอยู่สถานสงเคราะห์ที่เด็กกำพร้าด้วยซ้ำ แต่ฉันไม่มีรถ ฉันจึงไม่ทำแบบนี้บ่อยๆ บางครั้งฉันก็นั่งรถเมล์หรือไปกับเพื่อน ไม่มีใครบังคับกันให้ทำ มันเป็นทางเลือกของแต่ละคน

ผู้สัมภาษณ์: เพื่อนที่คุณพูดถึงเป็นเพื่อนจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: คุณกลับมาที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าหลังจากที่คุณไปกับลูกค้าหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: ฉันเข้าใจ เจ้าหน้าที่ที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้ารู้หรือไม่ว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันคิดว่าพวกเขาไม่รู้ แต่พวกเขาไม่พูดอะไรเลย บางครั้งฉันก็บอกพวกเขาว่าฉันไปที่ร้านอินเทอร์เน็ตในเมืองหรือย่านข้างเผือกพวกเขาบอกว่า

ฉันไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปตอนกลางคืนเพราะมันอันตราย อย่างไรก็ตามฉันหาทางหลบหนีและออกไปได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 18)

ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเยาวชนจำนวนหนึ่งให้ข้อมูลว่า พวกเขาบอกครอบครัวเกี่ยวกับงานบริการทางเพศที่พวกเขาทำอยู่ในปัจจุบัน แล้วรู้สึกว่ามันมีอำนาจ (empower) หรือรู้สึกว่ามันได้รับการยอมรับจากครอบครัว เนื่องจากส่งเงินให้ครอบครัวซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับครอบครัวพวกเขา

ใช้พวกเขาได้ ทุกคนรู้ เมื่อฉันกลับบ้านฉันบอกพวกเขาทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันทำ และหลังจากที่ฉันบอกพวกเขาฉันรู้สึกว่ามันดีขึ้นในอีกระดับหนึ่ง และทุกคนก็โอเคกับมัน ไม่มีใครพูดอะไร พวกเขาคิดว่า "เด็กคนนี้เก่งมาก เขายอมรับฉันและฉันภูมิใจในตัวเอง. (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 นครศรีธรรมราชอายุ 20 ปี จังหวัดสกลนคร)

ผู้สัมภาษณ์: แม่ของคุณรู้หรือไม่ว่ารายได้ของคุณมาจากไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: แม่ของฉัน? รู้ ฉันบอกแม่ของฉันเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้สัมภาษณ์: แม่ของคุณมีปฏิกิริยาอย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: แม่ไม่พูดอะไรเลย เขายอมรับและเข้าใจ

ผู้สัมภาษณ์: ในความคิดของคุณ คุณคิดว่าแม่ของคุณมีทัศนคติเชิงลบต่องานประเภนี้ หรือเขาโอเคและอนุญาตให้คุณทำหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: แม่รับได้และฉันก็ต้องการทำงานประเภนี้ต่อไป ฉันให้เงินแม่ด้วย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13 นครศรีธรรมราชอายุ 24 ปี จังหวัดอุดรธานี)

เมื่อถามว่าผู้ให้ข้อมูลส่งเงินที่ได้จากการขายบริการทางเพศให้ครอบครัวหรือไม่ผู้ให้ข้อมูล 8 คน ส่งเงินที่ได้จากการให้บริการทางเพศให้กับครอบครัว ส่วนอีก 7 คน ไม่ได้ส่งเงินให้ครอบครัว ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งกล่าวว่าเขาส่งเงินกลับบ้านให้ครอบครัว แต่เงินที่ส่งไปเป็นเงินที่ได้จากงานประจำในฐานะช่างตัดผม ไม่ใช่เงินที่ได้จากการขาย

บริการทางเพศ ผู้ที่ส่งเงินกลับบ้านให้ครอบครัวมักจะส่งเงินก่อนทุกเดือน ซึ่งจำนวนเงินที่ส่งให้ครอบครัวขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่พวกเขาทำได้และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในเดือนนั้น

[วันส่งเงิน]เกือบทุกวัน 200-300 บาทต่อวัน ฉันให้มากขึ้นเมื่อฉันได้รับเงินมากขึ้น พี่สาวของฉันเป็นคนพิการ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 หนองบัวลำภู อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

จากวันที่ฉันเริ่มทำงานถ้าฉันทำเงินได้มากฉันจะส่ง [ให้ครอบครัวของฉัน] ประมาณ 5,000-6,000 บาท หรือบางครั้งอาจถึงหมื่นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่ที่แน่ ๆ ฉันจะส่งเงินให้อย่างน้อยเดือนละสามพันบาท (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดอุดรธานี)

ประสบการณ์ร่วมงานกับนายหน้า

ผู้สัมภาษณ์สอบถามเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ให้ข้อมูลและนายหน้าเพื่อเข้าถึงลูกค้า ซึ่งผู้ให้ข้อมูล 7 คน ระบุว่าพวกเขาทำงานร่วมกับนายหน้า หรือกลุ่มเพื่อนซึ่งช่วยหาลูกค้า ผู้ให้ข้อมูล 2 คน ระบุว่าพวกเขาเคยทำงานกับนายหน้าแต่ในปัจจุบันกำลังหาลูกค้าด้วยตัวเอง ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่อธิบายว่าพวกเขามีความสัมพันธ์ที่ดีกับนายหน้า ไม่มีใครระบุว่าตนเองรู้สึกถูกล่วงละเมิดหรือล่อลวงโดยคนที่ช่วยพวกเขาในการเข้าถึงลูกค้า ผู้ให้ข้อมูลมองว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง จากจังหวัดอุบลราชธานีคนหนึ่ง ซึ่งทำงานอยู่ที่บาร์กล่าวว่าหากไม่มีนายหน้าหมายความว่าเธอต้องมีความสวยและโชคเข้าด้วยกันจึงจะดึงดูดลูกค้าได้ นี่เป็นเรื่องยากสำหรับเธอที่จะมาถึงจุดนี้และมีหลายครั้งที่เธอคิดจะยุติชีวิตการทำงานของเธอเอง

คนที่ทำงานในบาร์คือคนที่ไม่มีนายหน้าจริงๆ เมื่อคุณเข้าไปในบาร์ของสาวประเภทสอง สาวประเภทสองจะสวมบิกินีและเต้น หากลูกค้ามาหรือลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติเข้ามาชมการแสดงพวกเขาจะเลือกคนที่พวกเขาต้องการมานั่งดื่มด้วย และหากพวกเขาพอใจในตัวคุณพวกเขาจะพาคุณออกไปด้วย ตอนนั้นฉันรู้สึกอยากจะทำอะไร ฉันคิดว่าชีวิตของฉันต้องจบลง บางครั้งฉันร้องไห้ บางครั้งฉันก็รู้สึกแยและถามตัวเองว่าทำไมฉันต้องทำอะไรแบบนี้ แต่ฉันก็ดีขึ้นและมองไปที่คนอื่น ๆ ฉันเข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงทำงานแบบนี้เพราะการทำงานแบบนี้คุณไม่เพียงแต่

ต้องสวยแต่คุณต้องมีโชคด้วย แม้ว่า คุณจะสวยมาก แต่ถ้าคุณไม่มีโชค ลูกค้าก็ไม่เลือกคุณ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 16)

ประสบการณ์การได้รับความรุนแรงเมื่อทำงานที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ

จากการศึกษาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าผู้ให้บริการทางเพศมักได้รับความรุนแรงและการล่วงละเมิดจากลูกค้า เพื่อนร่วมงาน และนายจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้หญิงข้ามเพศมีแนวโน้มที่จะถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขืน และมีแนวโน้มที่จะถูกฆาตกรรมโดยลูกค้ามากกว่าคู่สมรสของพวกเขา⁴⁶ ส่วนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การได้รับความรุนแรงและการล่วงละเมิดที่เคยได้รับจากลูกค้า และเพื่อนร่วมงาน รวมถึงการวางแผนป้องกันอันตราย หรือแผนความปลอดภัยในกรณีที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ

ความรุนแรงและการล่วงละเมิด

เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามเกี่ยวกับปัญหาที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน นายจ้าง หรือลูกค้า ผู้ให้ข้อมูลบางคนตอบว่า บางครั้งพวกเขาจะทะเลาะกับเพื่อนร่วมงานเรื่องลูกค้า ในกรณีที่พวกเขาารู้สึกว่าเพื่อนร่วมงานแย่งลูกค้าไป ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีประสบการณ์กับลูกค้าที่พูดจาหยาบคายหรือเสียงดัง เมื่อพวกเขามึนเมา โดยลูกค้าเหล่านั้นมักคาดหวังว่าจะได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการจากพนักงาน

ในฉบับมีพนักงานมากมายที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกับฉัน และบางครั้งเราก็แย่งลูกค้าของกันและกัน บางครั้งลูกค้าของเพื่อนก็อยากไปกับฉัน แต่เพื่อนของฉันไม่ต้องการปล่อยให้ลูกค้าไปกับฉัน ดังนั้นพวกเขาจะถูกฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

เฉพาะลูกค้าที่พูดจาโผงผาง ส่วนใหญ่เป็นพวกเมาเหล้า บางครั้งลูกค้าที่มึนเมาเพียงแค่ว่าจ่ายเงินและคาดหวังให้เราทำและดูแลทุกอย่าง ฉันไม่เคยเถียง ต่อสู้ หรืออะไร (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 11 คนรักร่วมเพศอายุ 18 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูล 2 คน กล่าวว่าพวกเขาถูกตำรวจจับหรือปรับเงิน ผู้ให้ข้อมูลเพศชาย อายุ 23 ปี คนหนึ่งจากจังหวัดลำพูน เล่าว่านายจ้างที่ร้านอาบอบนวดที่เขาทำงานอยู่ต้องจ่ายเงินสินบนให้กับตำรวจ ซึ่งในความจริงเงินสินบนควรช่วยให้พวกเขา รู้สึกปลอดภัย แต่เขากลับไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นเช่นนั้น

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยประสบปัญหาใด ๆ ในขณะที่ทำงานให้บริการทางเพศหรือไม่? อาจเป็นปัญหาเกี่ยวกับลูกค้า ผู้บังคับใช้กฎหมาย นายจ้าง หรือใครก็ตามที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ

ผู้ให้ข้อมูล: ปกติอาบอบนวดต้องจ่ายสินบน พวกเขาต้องจ่ายเงินเพื่อการป้องกันการถูกตรวจสอบภายในพื้นที่ของพวกเขา สินบนคือการทำให้พวกเขาปลอดภัย แต่บางครั้งฉันก็ยังรู้สึกกลัว

ผู้สัมภาษณ์: คุณต้องจ่ายตำรวจหรือสถานอาบอบนวดเป็นคนจ่าย?

ผู้ให้ข้อมูล: พวกเขา(สถานอาบอบนวด) จ่ายเงินโดยใช้เงินที่หักออกจากการจ่ายค่าจ้างของฉันเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

ผู้สัมภาษณ์: การจ่ายสินบนเป็นวิธีที่จะทำให้คุณปลอดภัยหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่มีอะไรรับประกัน บางครั้งลูกค้าใช้ยาเสพติด กับผู้ให้บริการทางเพศในระหว่างการใช้บริการ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

ผู้ให้ข้อมูลหลายคนไม่เคยมีประสบการณ์ของการได้รับความรุนแรงทางร่างกายจากลูกค้า นายจ้าง เพื่อนร่วมงาน หรือคนอื่น ๆ ในละแวกนั้น ผู้ให้ข้อมูลบางคนระบุว่าพวกเขาประสบกับการล่วงละเมิดทางวาจาจากลูกค้าบางรายที่ไม่ชอบสาวประเภทสอง และบางคนอ้างว่าลูกค้าบางรายต้องการมีเพศสัมพันธ์อย่างรุนแรงกับพวกเขา

46 Dank, M. et al. (2015, February). Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex. Urban Institute; Bigelsen, Jayne, and Stefanie Vuotto. 2013. Homelessness, Survival Sex and Human Trafficking: As Experienced by the Youth of Covenant House New York. New York: Covenant House; Curtis, Ric, Karen Terry, Meredith Dank, Kirk Dombrowski, and Bilal Khan. 2008. *The Commercial Sexual Exploitation of Children in New York City, Volume 1: The CSEC Population in New York City: Size, Characteristics, and Needs*. Submitted to the National Institute of Justice, US Department of Justice.

และคาดหวังว่าผู้ให้ข้อมูลจะอนุญาตในสิ่งที่พวกเขาต้องการทำ มีผู้ให้ข้อมูล 2 คน ระบุว่าพวกเขาเคยถูกลูกค้าขโมยสิ่งของไปด้วย

มีลูกค้าบางคนที่ไม่ชอบสาวประเภทสอง พวกเขารู้ว่าผับแห่งนี้มีแต่สาวประเภทสองแต่พวกเขาก็ยังมา พวกเขาดูหมิ่นเรา (ผู้ให้ข้อมูล 9 สาวข้ามเพศอายุ 21 ปี จากเชียงใหม่)

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยถูกลูกค้าทำร้ายอย่างรุนแรงหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: เคย

ผู้สัมภาษณ์: บ่อยแค่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่บ่อยนัก ครั้งหนึ่งฉันไปกับลูกค้าชาวไทยนอกที่ทำงานและพวกเขาวางยาฉันด้วยยานอนหลับ

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาวางยาคุณด้วยยานอนหลับหรือ?

ผู้ให้ข้อมูล: วันนั้นฉันมีลูกค้าก่อนหน้าและสวมเครื่องประดับทอง นั่นคือสาเหตุที่ลูกค้าวางยาฉัน

ผู้สัมภาษณ์: ทำไม?

ผู้ให้ข้อมูล: เพราะเขาต้องการของมีค่าของฉัน

ผู้สัมภาษณ์: คุณพระช่วย คุณถูกปล้นหรือ เป็นสิ่งที่แย่ที่เกิดขึ้น คุณจะรับมือกับสถานการณ์แบบนี้ได้อย่างไร คุณแจ้งตำรวจเรื่องนี้ไม่ได้ใช่ไหม

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่เพราะคุณดูเหมือนแค่นอนมาทั้งวัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13 คนรักร่วมเพศอายุ 24 ปี จังหวัดอุดรธานี)

แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะไม่ได้กล่าวถึงการถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือถูกข่มขืน แต่ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองจากจังหวัดนครราชสีมาคนหนึ่งได้เล่าถึงประสบการณ์อันเจ็บปวดที่เธอถูกลูกค้าข่มขืนในขณะที่เพื่อน ๆ ของลูกค้าเฝ้าดู

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยมีเพศสัมพันธ์แบบที่คุณไม่เต็มใจที่จะทำไหม

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ มีลูกค้ารายหนึ่งจ่ายเงินให้ฉันออกไปข้างนอกกับเขาเพราะเขาไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับฉันในที่ทำงาน ฉันก็ไปกับเขา แต่เมื่อเขาเปิดห้องเพื่อนของเขาก็อยู่ในห้องนั้น

ผู้สัมภาษณ์: เพื่อนของเขาอยู่ในห้องกี่คน?

ผู้ให้ข้อมูล: 2 คน ดังนั้นรวมแล้วจึงมีทั้งหมดสามคน เมื่อฉันเห็นว่าเขามีเพื่อนของเขาอยู่ในห้องฉันก็ถามว่าเขาพาฉันกลับไปร้านได้ไหมและบอกเขาว่าเขาไม่ต้องจ่ายเงินให้ฉันก็ได้ แต่เขาต้องการให้ฉันอยู่ต่อและเขาบอกว่าเขาจะไม่ทำอะไรฉัน และพวกเขาใช้ยาเสพติด แต่ฉันไม่ได้ร่วมด้วย จากนั้นลูกค้าก็เปลี่ยนใจและต้องการมีเพศสัมพันธ์กับฉันต่อหน้าเพื่อน ๆ ของเขา ฉันพยายามปฏิเสธ แต่เขาไม่สนใจด้วยซ้ำว่าเพื่อนของเขาอยู่ตรงนั้น และเมื่อฉันปฏิเสธเขาก็เอาปืนจ่อหัวฉัน เขาบอกว่าฉันต้องมีเพศสัมพันธ์กับเขา เพื่อนของเขาไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับฉันด้วยซ้ำ ฉันอยากมีชีวิตรอดฉันจึงปล่อยให้เขาทำในสิ่งที่เขาอยากทำกับฉัน

ผู้สัมภาษณ์: ตอนนั้นคุณรู้สึกอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น?

ผู้ให้ข้อมูล: มันยังคงเป็นความทรงจำที่น่ากลัวสำหรับฉัน แต่ฉันก็ใช้มันเป็นบทเรียนเพื่อสอนตัวเอง (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 15)

การวางแผนเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 5 คนที่ระบุว่าพวกเขาบอกใครบางคนก่อนที่จะพบกับลูกค้าข้างนอก บางคนบอกกับเพื่อนในขณะที่คนอื่น ๆ บอกนายจ้างของพวกเขาว่าพวกเขาจะออกไปไหนกับลูกค้า

เมื่อฉันไปถึงสถานที่นั้น ฉันจะส่งพิกัดให้กับเพื่อนหรือพี่ชายของฉัน และบอกพวกเขาว่าฉันอยู่ที่ไหน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสอง อายุ 23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

ฉันต้องบอกเจ้าของผับเพื่อให้พวกเขาบอกลูกค้าคนอื่น ๆ ว่าฉันจะออกไปข้างนอก (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ฉันบอกเพื่อนสนิทว่าถ้าฉันหายไปพวกเขาจะตามหาฉันได้ทันที ถ้าพวกเขาไม่สามารถติดต่อฉันได้ พวกเขาจะรู้ตำแหน่งที่จะพบฉัน ฉันบอกสถานที่ประจำที่ฉันไปกับลูกค้า เมื่อฉันได้ลูกค้าใหม่หรือพวกเขาพาฉันไปที่ใหม่ฉันจะบอกเพื่อนก่อนที่จะไป ฉันระวังว่าลูกค้าบางคนอาจเป็นตำรวจ ฉันจะบอกเพื่อนของฉันว่าถ้าพวกเขาติดต่อฉันไม่ได้ ฉันอาจถูกจับ บางครั้งฉันขอให้เพื่อนนั่งรถไปหาและขอให้เขารอฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ความรู้สึกอายอาจเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้ให้ข้อมูลบางคนไม่บอกรายละเอียดใด ๆ กับใครก่อนที่จะพบกับลูกค้า พวกเขาไม่ต้องการให้คนอื่นรู้ว่าพวกเขา กำลังไปที่ไหน หรือกำลังทำอะไรอยู่ และคิดว่าหากมีอะไรเกิดขึ้นพวกเขาสามารถจัดการได้ด้วยตัวเอง

ไม่ ฉันไม่เคยบอกใครก่อนที่จะไปพบลูกค้า ฉันพยายามที่จะไม่บอกใคร ถ้าฉันต้องการไปฉันไปคนเดียว (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

ไม่ ถ้าฉันมีปัญหาฉันจะแก้ไขด้วยตัวเอง (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 5 คนรักร่วมเพศ อายุ 15 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

เมื่อผู้สัมภาษณ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับแผนความปลอดภัยในการรับมือคนพยายามทำร้ายพวกเขา ส่วนใหญ่กล่าวว่าพวกเขาจะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อเอาชีวิตรอด ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้กลับ วิ่งหนี หรือเอาตัวรอดจากสถานการณ์โดยหวังว่าผลลัพธ์จะออกมาดีที่สุดในที่สุด

ฉันไม่มีแผนอะไร แต่ถ้ามีอะไรเกิดขึ้น ฉันจะต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อเอาชีวิตรอด ฉันต้องดูสถานการณ์เฉพาะหน้า มีอยู่ครั้งหนึ่งลูกค้าของฉันทิ้งฉันไว้ที่โรงแรมและลูกค้าไม่ยอมจ่ายเงิน ฉันต้องจ่ายค่าห้องพักที่โรงแรมด้วยตัวเอง ฉันโทรหาเพื่อนของฉันให้มารับ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ไม่ ฉันแค่เตรียมใจให้พร้อม (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

สิ่งแรกที่ฉันจะทำคือวิ่ง และถ้าฉันไม่สามารถหนีได้กับฉันจะสู้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 5 คนรักร่วมเพศชายอายุ 15 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

เครือข่ายในการทำงาน

การวิจัยเกี่ยวกับเยาวชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานให้บริการทางเพศ แสดงให้เห็นว่า เยาวชนส่วนใหญ่มีเครือข่ายเพื่อน และคนรู้จักจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการทางเพศ⁴⁷ เมื่อพิจารณาจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดรู้จักบุคคลที่มีอายุระหว่าง 16-24 ปี ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขายบริการทางเพศ แต่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมโดยเฉพาะกับผู้อายุน้อยกว่าและผู้ให้ข้อมูลเองก็ไม่ได้รู้ข้อมูลส่วนตัวของคนกลุ่มนั้นมากนัก

ผู้สัมภาษณ์: คุณรู้จักเยาวชนในช่วงอายุเดียวกับคุณระหว่าง 16-24 ปี ที่ทำงานนี้กี่คน?

ผู้ให้ข้อมูล: มีค่อนข้างมาก เป็นผู้หญิง สาวประเภทสอง และคนรักร่วมเพศ พวกเขาทำสิ่งนี้เพื่อแลกกับของมีค่า เช่น โทรศัพท์มือถือ เสื้อผ้าแบรนด์เนม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอาหารดีๆ พวกเขามักจะให้ลูกค้าจ่ายค่าเครื่องดื่ม เช่น วิสกี้หรือเบียร์

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาเป็นคนไทยใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: แนนอน! บางคนเป็นลูกครึ่งไทยและไทใหญ่⁴⁸

ผู้สัมภาษณ์: อะไรคือปัจจัยผลักดันให้คนทำงานนี้?

ผู้ให้ข้อมูล: เงิน! ผู้คนต้องการเงินเพื่อความอยู่รอด พวกเขาจำเป็นต้องทำมาหากินและซื้อสิ่งที่จำเป็น (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

47 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute; Curtis, Ric, Karen Terry, Meredith Dank, Kirk Dombrowski, and Bilal Khan. 2008. *The Commercial Sexual Exploitation of Children in New York City, Volume 1: The CSEC Population in New York City: Size, Characteristics, and Needs*. Submitted to the National Institute of Justice, US Department of Justice.

48 ไทใหญ่คือชนกลุ่มน้อยจากเมียนมาร์

ผู้สัมภาษณ์ยังถามผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานลักษณะนี้ว่า ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศมีแนวโน้มที่จะแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งของมีค่ามากกว่าเยาวชนที่เป็นเพศตรงตามกำเนิดหรือไม่ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่า งานบริการทางเพศไม่ใช่การค้าขาย มีผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่า การเป็นผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศไม่มีผลต่ออัตราการเป็นผู้ให้บริการทางเพศ พวกเขาเชื่อว่าไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีเพศสภาพตรงกับเพศที่กำเนิด หรือบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศก็มีโอกาสในการเป็นผู้ขายบริการทางเพศอย่างเท่าเทียมกัน

ไม่ ฉันไม่คิดอย่างนั้น มันก็เหมือนกันเพราะจากที่ฉันได้ยินมา มีผู้หญิงหลายคนทำงานประเภทนี้และฉันคิดว่ามันเหมือนกัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดอุดรธานี ให้มุมมองว่าเหตุใดเธอจึงคิดว่าการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศไม่ได้จำกัดอยู่ที่เพศสภาพหรือรสนิยมทางเพศที่เฉพาะเจาะจง

จากมุมมองของฉัน ทุกคนมีสิทธิ์ [ขายบริการทางเพศ] และมีเหตุผลเสมอที่คน ๆ นั้นจะมาทำงานแบบนี้ ไม่ได้เกี่ยวกับการเป็นคนรักร่วมเพศหรือสาวประเภทสองที่ต้องขายตัว แต่ทุกคนมีเหตุผลว่าทำไมเขาถึงต้องทำงานนี้ก็คือมุมมองของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1)

มีผู้ให้ข้อมูลเพียงคนเดียวที่คิดว่าบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ มีแนวโน้มจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการให้บริการทางเพศมากกว่าผู้ที่ระบุตนเองว่าเป็นบุคคลที่มีเพศสภาพตรงกับเพศที่กำเนิด เขาเชื่อว่าเป็นการเป็นคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้มีตัวเลือกในการทำงานน้อยมากนอกเหนือจากการให้บริการทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ระบุว่ากลุ่มคนเพศที่สามในประเทศไทยไม่สามารถเปลี่ยนค่านำหน้าชื่อของตนในบัตรประจำตัวประชาชนได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเข้าถึงสิทธิทางเศรษฐกิจในภาพรวม รวมถึงมีข้อจำกัดในการเข้าถึงการสนับสนุนรวมถึงสิทธิอื่น ๆ⁴⁹

เพราะส่วนใหญ่เป็นคนกลุ่มนี้ (SOGIE –diverse) เป็นงานที่ได้เงินจำนวนมาก เราไม่สามารถทำงานที่อื่นได้ เราไม่สามารถแต่งกายเหมือนผู้หญิง และทำงานในสำนักงาน หรือเป็นเจ้าของหน้าทีของรัฐ และแต่งกายตามที่เราต้องการได้ เราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

สุขภาพและการป้องกันโรคติดต่อ

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดระบุว่าพวกเขาป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และคุมกำเนิดโดยใช้ถุงยางอนามัย ผู้ให้ข้อมูล 6 คน ระบุว่าพวกเขาใช้ถุงยางอนามัยกับลูกค้าเสมอ ส่วนผู้ให้ข้อมูล 6 คนระบุว่าใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการคุมกำเนิด ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าพวกเขาใช้วิธีนี้เกือบตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งพวกเขาไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับลูกค้าบางรายเนื่องจากพวกเขาจะได้รับเงินมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์: คุณใช้ถุงยางอนามัยบ่อยแค่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันมักจะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อไปกับลูกค้า ฉันไม่รู้จะอธิบายยังไง

ผู้สัมภาษณ์: ตัวอย่างเช่นในสัปดาห์ที่คุณไปกับลูกค้า คุณใช้ถุงยางอนามัยกี่ครั้ง?

ผู้ให้ข้อมูล: ประมาณ 6-7 ราย บางครั้งฉันไม่ได้ใช้มัน

ผู้สัมภาษณ์: ทำไมไม่ใช้ล่ะ

ผู้ให้ข้อมูล: ลูกค้าไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัย ฉันต้องการเงิน ดังนั้น ฉันจึงต้องทำตามที่พวกเขาเรียกร้อง

ผู้สัมภาษณ์: พวกเขาขอไม่ใช่ แต่ไม่ได้บังคับคุณใช่ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: ลูกค้าเสนอที่จะจ่ายเงินเพิ่มหรือไม่ถ้าคุณไม่ใช้ถุงยางอนามัย?

49 World Bank. (2018). *Economic Inclusion of LGBTI Groups in Thailand*. Bangkok: World Bank.

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่บางคนก็ทำ

ผู้สัมภาษณ์: นั่นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คุณไม่ใช่ลุง ยางอนามัยหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 17 เพศชาย อายุ 20 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พกถุงยางอนามัยติดตัวตลอดเวลา หรือสามารถเข้าถึงถุงยางอนามัยฟรีในที่ทำงาน ผู้ให้ข้อมูลจำนวนมากสามารถเดินทางไปคลินิกเพื่อรับถุงยางอนามัยและเจลหล่อลื่นฟรี

ฉันมีถุงยางอนามัยทุกที่ที่ฉันอยู่ (ผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 20 เพศชาย อายุ 21 ปี จังหวัด เชียงใหม่)

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือกลุ่มเพศทางเลือก LGBTQ+ จะจัดเตรียมถุงยางอนามัยให้ เรา และตรวจเลือดด้วย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูล 6 คน เปิดเผยว่าพวกเขาเคยมีประสบการณ์ ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ โรคหนองใน ไม่มีใคร ระบุว่าตนเองติดเชื้อเอชไอวี (HIV) ผู้ให้ข้อมูล 8 คน ระบุว่า พวกเขาเคยไปพบแพทย์ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่ไปพบแพทย์ในช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ผู้ให้ข้อมูล ทั้งหมดระบุว่า พวกเขาเคยตรวจเลือดเพื่อหาโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่เดินทางไปตรวจเลือดที่ คลินิกในพื้นที่

ผู้ให้ข้อมูล 5 คน ระบุว่า พวกเขาเชื่อว่าตนเองป่วยเป็น โรคทางจิตเวช ได้แก่ โรคซึมเศร้า (Major Depressive Disorder) วิตกกังวล (Anxiety Disorder) และ/หรือ โรคอารมณ์สองขั้ว (Bipolar Disorder) แต่มีผู้ให้ข้อมูล เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ได้รับการประเมินและวินิจฉัยโดย จิตแพทย์ว่าเป็นโรคซึมเศร้าซึ่งในขณะที่อยู่ระหว่างการ รักษาด้วยการใช้ยา

ฉันเคยเป็นผู้ป่วยทางจิตเวช แม่ของฉันเป็นห่วง ว่าฉันอาจจะไม่กลับบ้าน หรืออาจมีบางอย่าง เกิดขึ้นกับฉัน ฉันไม่ใช่คนไร้บ้าน ฉันเป็นแค่คน รรรมดา ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและต้องกินยา

จิตเวช นี่คือนิสัยที่แม่ของฉันกังวลมาก เธอ มัก จะถามว่าฉันจะไปไหนและอยู่กับใคร (ผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 10 คนรักร่วมเพศอายุ 26 ปี จังหวัด บำบ)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง อายุ 23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์ รายงานว่าเธอมีอาการซึมเศร้าเป็นครั้งคราว แต่เธอจะ รู้สึกดีขึ้นเมื่อได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ

ผู้สัมภาษณ์: คุณมีปัญหาสุขภาพเช่น ภูมิแพ้ หรือ สมาธิสั้น โรคอารมณ์สองขั้ว ปัญหาสุขภาพจิตหรือ ภาวะซึมเศร้าหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันจะบอกว่าบางครั้งฉันมีอาการ

ผู้สัมภาษณ์: บางครั้งคุณหมายถึงอะไร คุณมีอะไร?

ผู้ให้ข้อมูล: อาการซึมเศร้า บางครั้งฉันก็หงุดหงิด

ผู้สัมภาษณ์: คุณจัดการปัญหานั้นได้อย่างไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันจะใช้เวลากับเพื่อนและพูดคุยกับ เพื่อน ๆ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4)

การใช้สารเสพติด

ผู้ให้ข้อมูลประมาณ 50% เปิดเผยว่าเคยใช้สารเสพติด รวมถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บ่อยครั้งที่การใช้สารเสพติดจะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาอยู่กับลูกค้า ผู้ให้ข้อมูล 7 คน ระบุว่า พวกเขาใช้สารเสพติดอยู่ในขณะนี้ ในขณะที่ผู้ให้ ข้อมูล 4 คน บอกว่าพวกเขาเคยใช้สารเสพติดแต่ตอนนี้ พวกเขาไม่ได้ใช้แล้ว สารเสพติดที่ผู้ให้ข้อมูลใช้บ่อยที่สุด คือยาบ้า ยาบ้าช่วยให้ผู้ให้ข้อมูลมีความตื่นตัวและมีพลัง สำหรับการทำงานจนดึก

มันคือยาบ้า มันช่วยทำให้ฉันตื่นตัว ฉันสามารถ ทำงานได้ทั้งวัน มันทำให้ฉันมีพลัง ฉันสามารถ พุดคุยและออกไปเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ได้ทั้งวันทั้ง คืน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดจากเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูล 2 คนระบุว่า พวกเขาสุบยาไอซ์กับลูกค้า โดยไม่เต็มใจ แต่ที่ต้องทำเนื่องจากพวกเขาคิดว่าเป็น สิ่งที่ต้องทำเพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจ

ฉันใช้ยาไอซ์ บางครั้งเมื่อลูกค้าของฉันใช้ยา เสพติดและพวกเขาต้องการมีเพศสัมพันธ์กับ ฉัน พวกเขาจะบอกให้ฉันใช้ยาเสพติดด้วย ฉัน ไม่สามารถปฏิเสธได้เพราะงานของฉันคือการให้บริการแก่ [พวกเขา] (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนที่รักร่วมเพศ อายุ 24 ปี คนหนึ่งจาก จังหวัดอุดรธานี ให้ข้อมูลว่าเขาจะแกล้งทำเหมือนว่า ตนเองใช้สารเสพติดเมื่ออยู่ต่อหน้าลูกค้า เนื่องจากเขา ไม่ต้องการใช้สารเสพติดจริงๆ เขาจำเป็นต้องทำให้ดู เหมือนว่าเขากำลังใช้มันเพื่อเอาใจลูกค้าของเขา

ผู้สัมภาษณ์: ย้อนกลับไปตอนที่คุณบอกว่าคุณต่อต้าน การใช้ยาเสพติด หากลูกค้าติดต่อคุณเพื่อใช้ยา คุณจะ ปฏิเสธอย่างไร? คุณใช้ยากับพวกเขาหรือไม่

ผู้สัมภาษณ์: ใช่ ฉันต้องใช้ยากับพวกเขา หรือบางครั้ง ฉันก็แกล้งว่าเล่นยา

ผู้สัมภาษณ์: คุณทำเหมือนว่าคุณเล่นยาใช่ไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์: ใช่ แค่การแสดง ฉันต้องทำเหมือน ว่าฉันใช้มัน แต่ถ้าพวกเขาจับได้ว่าฉันแค่แกล้งเล่นยา พวกเขาจะบังคับให้ฉันทำหรือฉันจะไม่ได้เงิน ดังนั้น ฉันต้องแกล้งทำให้ดีที่สุด (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13)

การเข้าถึงบริการและความช่วยเหลือ

การเข้าถึงบริการ

ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงผู้ให้บริการของผู้ให้ข้อมูล ในจังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพฯแตกต่างกันไป บางคน ได้รับความช่วยเหลือทั้งทางการแพทย์ กฎหมาย และการศึกษาจากผู้ให้บริการมาระยะหนึ่งแล้ว ในขณะที่ ผู้ให้ข้อมูลอื่นไม่รู้จักรองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือเฉพาะ ทางองค์กรใดเลย อย่างไรก็ตาม พวกเขามั่นใจว่าตนเอง สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับบริการและความช่วยเหลือที่ ต้องการได้บนอินเทอร์เน็ต

ฉันมีหมายเลขติดต่อขององค์กร พวกเขา มัก จะมาที่ชุมชนของฉันเพื่อจัดกิจกรรมและเวิร์กช็อป (Workshop : การประชุมเชิงปฏิบัติการ : ผู้วิจัย) ฉันสามารถขอความช่วยเหลือจากพวกเขาได้ พวกเขาเป็นองค์กรท้องถิ่น V-Power, M plus และ Caremat, V-Power เป็นองค์กรหลักในพื้นที่ของฉัน พวกเขาทำการตรวจคัดกรอง [สุขภาพทางเพศ] และให้การสนับสนุนในพื้นที่ พวกเขาสร้างเครือข่ายท้องถิ่น ให้ความรู้คน และจัดกิจกรรม (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลเพศชาย อายุ 23 ปี คนหนึ่งจากจังหวัดลำพูน เล่าถึงการขอความช่วยเหลือหากเขาถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่ท้ายที่สุดผู้ให้ข้อมูลคนนี้ก็ไม่มีข้อมูลว่าองค์กรใด สามารถให้ความช่วยเหลือเขาได้

ผู้สัมภาษณ์: คุณสามารถติดต่อใครได้บ้างเมื่อคุณมี ปัญหา?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันขอความช่วยเหลือทางโซเชียลมีเดีย ฉันมักจะค้นหาข้อมูลเมื่อต้องการความช่วยเหลือ

ผู้สัมภาษณ์: ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณถูกข่มขืนคุณรู้ไหมว่า ต้องติดต่อใคร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันจะติดต่อตำรวจก่อน หากคดีใหญ่ขึ้น จะมีผู้เกี่ยวข้องมากขึ้น ฉันรู้ว่ามีคนจ่ายสินบนเพื่อยุติ คดี หากฉันไม่สามารถขอค่าชดเชยจากการฟ้องร้อง ทางกฎหมายได้ ฉันจะขอความช่วยเหลือจากองค์กร พัฒนาเอกชนหรือมูลนิธิที่สามารถช่วยได้ แต่ฉันไม่มี ข้อมูลติดต่อพวกเขา (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8)

เมื่อถามถึงความต้องการความช่วยเหลือด้านต่างๆ เช่น โอกาสในการจ้างงาน ความช่วยเหลือทางการเงิน ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การมีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ (mentorship) และการให้คำปรึกษา ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จากจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่าเธอคิดว่า การมีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ (mentorship) จะช่วยให้ เธอตั้งเป้าหมายในชีวิตซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมาก

A: คุณต้องการความช่วยเหลืออะไรจากผู้ให้บริการ ปกติค่าใช้จ่ายทุกอย่างอนามัย เจลหล่อลื่น คุณต้องการอะไรอีกไหม

B: จริงๆแล้วยุ่งยากขนาดนั้นจะเพียงพอแล้วใช่ไหม? แต่อาจช่วยให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของเรา

A: เอาที่การมีคนช่วยแนะนำคุณใช้ไหม

B: ใช้ บางครั้งคนเราก็มีแผนสำหรับชีวิตและมันเป็นเรื่องส่วนตัว ฉันคิดเช่นนั้น แต่ถ้าคุณถามฉันว่าฉันต้องการอะไรจากพวกเขาอีก ฉันไม่คิดว่าฉันต้องการอะไรในสิ่งที่พวกเขายังไม่ได้มอบให้ฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1)

ความช่วยเหลือ

เมื่อถามว่าพวกเขาไปที่ไหนเมื่อมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงิน กฎหมาย หรือปัญหาสุขภาพ :

- ผู้ให้ข้อมูล 3 คน บอกว่าจะไปหาเพื่อน
- ผู้ให้ข้อมูล 3 คนจะไปหาสมาชิกในครอบครัว
- ผู้ให้ข้อมูล 2 คนจะไปหาตำรวจ
- ผู้ให้ข้อมูล 2 คนจะไปหาผู้ให้บริการ
- ผู้ให้ข้อมูล 2 คนกล่าวว่าพวกเขาไม่มีใครและจะพยายามอย่างเต็มที่เพื่อจัดการกับสถานการณ์ด้วยตัวเอง

บทสนทนาต่อไปนี้เป็นคำอธิบายว่าผู้ให้ข้อมูลจะไปขอความช่วยเหลือจากใคร หรืออะไรทำให้พวกเขาถึงเลือกจัดการสถานการณ์ด้วยตนเอง

ฉันแจ้งตำรวจไม่ได้เนื่องจากงานที่ฉันทำ ดังนั้นฉันจะไปหาเพื่อนของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 12 คนรักร่วมเพศชายอายุ 18 ปี จังหวัดแพร่)

ผู้สัมภาษณ์: คุณมักขอความช่วยเหลือจากใครเมื่อต้องการความช่วยเหลือ?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันต้องการความช่วยเหลือจากองค์กร พูดคุยกับพวกเขาง่ายกว่าโรงพยาบาล ให้ความเป็นส่วนตัวที่มากกว่า ความเป็นทางนายน้อยกว่าโรงพยาบาล ฉันรู้สึกสบายใจขึ้น

ผู้สัมภาษณ์: ถ้าฉันให้ตัวเลือกคุณมากกว่านี้ เช่น โรงพยาบาล องค์กร ครอบครัว เพื่อนและคนในชุมชน คุณต้องการอะไร?

ผู้ให้ข้อมูล: ฉันอยากไปองค์กร เป็นส่วนตัวและเป็นความลับมากขึ้น ฉันไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของฉันมากเกินไป (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ส่วนใหญ่ฉันไม่ได้แจ้งให้ใครรู้ ฉันจะพยายามจัดการกับมันด้วยตัวเองก่อน หากเป็นเรื่องเงินฉันจะดำเนินการด้วยตัวเองก่อน ฉันไม่กล้าพอที่จะเอาความกับคนอื่น ฉันต้องพยายามจัดการกับมันด้วยตัวเองก่อนเพราะฉันรู้ว่าทุกคนมีปัญหาของตัวเอง เมื่อใดที่ฉันไม่มีลูกค้าย ฉันจะไปบาร์ในย่านนี้เพื่อหาเงินค่าอาหาร (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 คนรักร่วมเพศอายุ 20 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

ฉันไม่อยากให้ครอบครัวกังวลเกี่ยวกับตัวฉัน ถ้าฉันสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตัวเอง ฉันจะไม่ขอคำแนะนำหรืออะไรจากพวกเขา เพราะครอบครัวของฉันเป็นห่วงฉันมาก ดังนั้น เมื่อฉันมีปัญหาฉันจะแก้ไข และถ้าฉันหาทางออกไม่ได้ นั่นคือเวลาที่ฉันจะบอกครอบครัวของฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดอุดรธานี)

ประสบการณ์กับตำรวจ

มีผู้ให้ข้อมูล 2 คนจาก 20 คน ที่มีประสบการณ์ถูกจับกุมในความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี มีผู้ให้ข้อมูล 4 คนที่เคยถูกจับกุมในฐานความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี เช่น การครอบครองยาเสพติด และการค้ายาเสพติด สำหรับผู้ให้ข้อมูล 2 คนที่ถูกจับกุมในคดีความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี พวกเขาคิดว่ากรณีมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตำรวจถือเป็นเรื่องปกติ พวกเขาคาดว่าจะต้องจ่ายค่าปรับ หากไม่สามารถทำได้พวกเขาจะใช้เวลา 1 คืนในคุก

ไม่บ่อยมาก ทุกๆ 3 - 4 เดือน ฉันถูกจับข้อหาการค้าประเวณี บางครั้งตำรวจก็ทำตัวเป็นลูกค้ายคนหนึ่งของฉันแล้วก็จับฉัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จากจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวว่าคนที่ทำงานบนถนนหรือพื้นที่สาธารณะมีแนวโน้มที่จะมีคนถูกจับในข้อหาค้าประเวณีมากกว่าคนที่ทำงานในบาร์หรือสถานออบอบนวด อาจเป็นไปได้ว่าสถานที่เหล่านี้มักจะจ่ายสินบนให้กับตำรวจเพื่อไม่ให้ถูกจับกุมหรือถูกปรับ ดังข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในบทก่อนหน้า

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยหนีตำรวจไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: หากคุณทำงานในบาร์คุณไม่ต้องกังวล แต่ถ้าคุณทำงานข้างนอกบนท้องถนน ตำรวจจะจับคุณและคุณต้องจ่ายค่าปรับ

ผู้สัมภาษณ์: ตำรวจรู้ได้อย่างไรว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ คุณแค่นั่งอยู่แถวนั้น?

ผู้ให้ข้อมูล: เนื่องจากเป็นสถานที่ ที่โสเภณีมักยืนอยู่

ผู้สัมภาษณ์: ตำรวจปรับเท่าไร?

ผู้ให้ข้อมูล: 1,000 บาท

ผู้สัมภาษณ์: ค่าปรับสำหรับอะไร?

ผู้ให้ข้อมูล: การค้าประเวณี

ผู้สัมภาษณ์: เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหน?

ผู้ให้ข้อมูล: ไม่บ่อยนัก ก็แล้วแต่สถานการณ์ โดยปกติฉันจะจ่ายค่าปรับสำหรับการค้าประเวณีเดือนละครั้ง ถ้าฉันไม่มีเงินจ่ายค่าปรับคุณต้องอยู่ในคุก (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 14)

ผู้ให้ข้อมูลบางคนระบุว่าพวกเขาไม่เคยมีปัญหาใด ๆ กับตำรวจเนื่องจากมีลูกค้าที่เป็นตำรวจ ดังนั้นพวกเขาจึงรู้สึกว่าจะได้รับการคุ้มครองแม้ว่าจะไม่ใช่เป็นการคุ้มครองจริง ๆ ก็ตาม

ตำรวจดี ทำงานตามหน้าที่ของตน และเมื่อเป็นเช่นนั้นก็เป็นความผิดของฉัน และตำรวจบางคนก็มาใช้บริการของฉันด้วย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 คนรักร่วมเพศชายอายุ 20 ปี จังหวัดสกลนคร)

ผู้สัมภาษณ์: คุณช่วยอธิบายความสัมพันธ์ของคุณกับตำรวจได้ไหม?

ผู้ให้ข้อมูล: อย่าให้ได้พูด เจ้าหน้าที่ตำรวจคนหนึ่งเป็นลูกค้าของเรา เขาสนิทกับผู้จัดการร้านออบอบนวด

ผู้สัมภาษณ์: เขาเป็นคนไทยหรือ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ เขาเป็นคนไทย แต่ฉันคิดว่าเพราะเขาอาจมีตำแหน่งสูง [ในวงการตำรวจ] และเป็นที่รู้จักกันดีในแวดวง แต่ถ้าเขามีตำแหน่งสูงการที่เขาจะมารับบริการนั้นเป็นเรื่องยาก ดังนั้นเขาจึงเป็นมิตรกับ [ผู้จัดการ] ถ้าคนอื่นมองเขาหรือคนที่เขารู้จักพบว่า เขามาเพื่อทำอะไร สิ่งนี้จะส่งผลกระทบต่อเขา (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดอุดรธานี)

แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลไม่กี่คนจะมีการข้องเกี่ยวกับตำรวจ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานขายบริการทางเพศ แต่ประเด็นนี้ควรได้รับการศึกษาเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่กว่านี้เพื่อทำความเข้าใจประสบการณ์การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางเพศกับตำรวจมากขึ้น โดยเฉพาะกับผู้ที่ย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศอื่น (ไม่รวมอยู่ในตัวอย่างนี้)

มุมมองของเยาวชนต่อการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับงานให้บริการทางเพศ

การรับรู้เชิงบวกเกี่ยวกับการมีกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งมีค่า

เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามเกี่ยวกับข้อดีของการซื้อขายบริการทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า การซื้อขายบริการทางเพศทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีรายได้เพียงพอที่จะดูแลตัวเอง ถึงแม้ในบางกรณีครอบครัวของพวกเขาคิดว่าผู้ให้ข้อมูลควรออกมาจากการซื้อขายบริการทางเพศ ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ของการทำงานนี้คือการได้รับมิตรภาพจากเพื่อนร่วมงาน พวกเขาสามารถขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานและลูกค้า รวมถึงได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตของคนอื่น ๆ

สิ่งที่ดีของงานนี้คือฉันสามารถส่งเงินกลับไปให้ครอบครัว เลี้ยงดูตัวเองได้ และซื้อของที่ต้องการโดยใช้เงินที่ได้จากงานนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

ก่อนอื่นคือเงิน และมีตรภาพ มีตรภาพจากเพื่อน และลูกค้า บางครั้งถ้าคุณเจอลูกค้าที่ใจดี พวกเขาจะดูแลคุณ ฉันหวังว่าฉันจะสามารถหาคนที่สามารถสนับสนุนและช่วยเหลือฉันได้ในอนาคต (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13 คนรักร่วมเพศชายอายุ 24 ปี จังหวัดอุดรธานี)

สิ่งที่ดีคือฉันมีเพื่อนมากมายที่เต็มใจจะช่วยฉัน มันเป็นเรื่องง่ายที่ฉันไม่รู้สึกรู้ว่าฉันเป็นคนเดียวที่ทำงานนี้ มีผู้คนมากมายที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนฉันเสมอ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 10 คนรักร่วมเพศชายอายุ 26 ปี จังหวัดน่าน)

ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งเล่าถึงวิธีที่เขาเรียนรู้ที่จะเอาตัวรอดด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่เขาพัฒนาขึ้นมาจากประสบการณ์การขายบริการทางเพศ

สำหรับฉันสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งคือฉันสามารถเปิดใจกับการเรียนรู้โลกภายนอก สิ่งที่ดีอีกอย่างสำหรับฉันคือฉันสามารถเรียนรู้และรู้จักวิธีดูแลและป้องกันตัวเองจากอันตราย ฉันเรียนรู้วิธีเปิดใจและใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 5 คนรักร่วมเพศชายอายุ 15 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

การรับรู้เชิงลบเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนบริการทางเพศกับสิ่งมีค่า

จากประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พบว่า ความรู้สึกเชิงลบที่เกิดขึ้นจากการขายบริการทางเพศมักเกิดจากลูกค้า โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่พวกเขาไม่ได้ชอบ ไม่รู้สึกดึงดูดใจ ไม่สนใจหรือไม่ได้รัก การต้องทำให้สิ่งที่ตัวเองไม่ยอมทำส่งผลให้การใช้ชีวิตอยู่กับงานลักษณะนี้เป็นเรื่องยาก นอกจากนี้ พวกเขารู้สึกว่าบางครั้งพวกเขาถูกบังคับให้มีกิจกรรมทางเพศบางอย่างที่ไม่ต้องการ หรือให้บริการลูกค้าบางคนที่ไม่ยุติแล้วพวกเขาจะไม่ให้บริการ แต่ที่พวกเขาต้องทำเพราะพวกเขาต้องการเงิน แต่ท้ายที่สุดแล้วผู้ให้ข้อมูลทุกคนก็สามารถจัดการกับอุปสรรคที่เข้ามาในชีวิตได้

สิ่งที่ฉันไม่ชอบคือการตอบสนองความต้องการของลูกค้า บางครั้งคุณต้องทำสิ่งที่คุณไม่ยอมทำแต่ต้องบังคับตัวเองให้ทำเพียงเพราะต้องการเงิน นั่นคือสิ่งที่ฉันไม่ชอบ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 2 เพศทางเลือก อายุ 22 ปี จังหวัดปราจีนบุรี)

สิ่งที่ฉันไม่ชอบคือเวลาที่ฉันต้องไปนอนกับคนที่ฉันไม่ได้รักและนั่นก็ยากพอสมควร แต่เพื่อการแลกเปลี่ยนกับเงินคุณต้องทำ ฉันต้องตอบสนองความต้องการของพวกเขา ทุกคนที่ทำงานในสภาพแวดล้อมนี้ไม่มีความสุข นั่นคือสิ่งที่ฉันเชื่อ แต่พวกเขาจำเป็นต้องทำ พวกเขาบางคนไม่มีทางเลือกและบางคนอาจจะไม่สามารถได้งานที่ดี เลยต้องมาทำงานแบบนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

งานให้บริการทางเพศและคุณค่าในตัวเอง

แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานให้บริการทางเพศและคุณค่าในตัวเองก็ตาม แต่ผู้ให้ข้อมูลบางคนที่รู้สึกว่าการทำงานแบบนี้ลดคุณค่าในตัวเอง และทำให้พวกเขาารู้สึกอับอาย

ผู้คนที่ถูกฉัน พวกเขาบอกว่ามันเป็นงานที่มันคง งานขายบริการทางเพศไม่ใช่งานที่ดี (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ใช้บางครั้งฉันรู้สึกเศร้าและฉันก็สงสัยว่าทำไมฉันไม่ได้เกิดในที่ที่ดีกว่านี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสอง อายุ 23 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

ผู้ให้ข้อมูลหญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จากจังหวัดเชียงใหม่ อธิบายว่าการหางานทำนั้นยากมาก เนื่องจากชื่อและเพศที่ระบุไว้ในบัตรประจำตัวประชาชนของเธอเป็นผู้ชาย นี่เป็นทัศนคติของผู้หญิงข้ามเพศและสาวประเภทสองหลายคนในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ พวกเขาหลายคนรู้สึกว่าถ้าการให้บริการทางเพศเป็นงานเดียวที่พวกเขาทำได้ มันควรเป็นงานที่ถูกกฎหมาย และพวกเขาควรได้รับผลประโยชน์ที่มาพร้อมกับงานที่ถูกกฎหมาย

ผู้ให้ข้อมูล: บางครั้งฉันดูถูกตัวเองแต่ฉันไม่สามารถเลือกได้ว่าอยากเป็นอะไร งานอื่น ๆ ยากกว่าสำหรับฉัน เพราะฉันเป็นสาวประเภทสอง บางบริษัทไม่ยอมรับสาวประเภทสอง ถ้าคำนำหน้าชื่อของฉันบนบัตรประชาชนเป็นนาย แต่ฉันแต่งตัวเหมือนผู้หญิง ทำให้การหางานทำเป็นเรื่องยากพวกเขาจะไม่ยอมรับฉันเป็นพนักงาน งานที่ฉันทำได้มีงานเดียวแต่มันเป็นเพียงงานที่ผิดกฎหมาย

ผู้สัมภาษณ์: สิ่งนี้ลดคุณค่าของคุณจริงๆ อย่างนั้นหรือ?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่แน่นอน เพราะฉันใช้ร่างกายทำงานหาเงิน ฉันไม่ได้ใช้แรงงานเพื่อแลกกับเงิน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9)

ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลหลายคนรู้สึกอับอายและสิ้นหวังกับการทำงานให้บริการทางเพศ แต่ในทางกลับกันผู้ให้ข้อมูลบางคนกลับ รู้สึกว่าตนเองมีอำนาจ พลัง พวกเขาคิดว่าตนเองสามารถทำเงินได้ดี และกำหนดเวลาทำการของตัวเอง ไม่เหมือนกับงานทั่วไป

ฉันเต็มใจที่จะทำสิ่งนี้ด้วยตัวเอง ฉันเดินทางมาที่นี่ด้วยตัวเอง และฉันรู้ว่าวัตถุประสงค์ในชีวิตคืออะไร ฉันมาถึงจุดนี้เพื่อทำในสิ่งที่ต้องทำเพื่อเลี้ยงดูตัวเอง และเมื่อฉันมองตัวเองฉันก็เห็นว่าฉันมีความสุขไปทำงานเพื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วได้เงินดีกว่ามีเพศสัมพันธ์เปล่าๆ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 6 คนรักร่วมเพศชาย อายุ 20 ปี จังหวัดสกลนคร)

ผู้ให้ข้อมูลคนอื่นคิดว่าหากพวกเขาเอาแต่กังวลว่าคนอื่นจะมีมุมมองต่อพวกเขาอย่างไร หรือกังวลว่าผู้อื่นจะคิดอย่างไรกับอาชีพพวกเขา พวกเขาคงรู้สึกแยกับตัวเอง ดังนั้นแทนที่จะให้ความสนใจกับความคิดเห็นทางลบที่คนอื่นมีต่อพวกเขา พวกเขาจึงให้ความสนใจกับสิ่งที่พวกเขาต้องทำเพื่อความอยู่รอด

ฉันมองตัวเองในทางที่ดี แต่ฉันก็คิดว่าคนอื่นจะมองฉันอย่างไร พวกเขาคงเข้าใจฉันผิด และคิดว่าฉันเป็นคนไม่ดี แทนที่ฉันจะมุ่งเน้นไปที่แง่ลบ ฉันไม่สนใจและมุ่งเน้นไปที่สิ่งที่ฉันต้องทำเพื่อความอยู่รอด ถ้าฉันสนใจในสิ่งที่คนอื่นพูดฉันจะรู้สึกแยกับตัวเอง ดังนั้นฉันก็ไม่สนใจ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 14 สาวประเภทสอง อายุ 22 ปี จังหวัดบุรีรัมย์)

ผู้สัมภาษณ์: คุณเคยรู้สึกว่างานนี้ทำให้คุณค่าในตนเองลดลงหรือไม่?

ผู้ให้ข้อมูล: ใช่ ฉันเคย ฉันรู้ว่ามันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะอยู่ในงานนี้ แต่ฉันต้องเพิกเฉยต่อสิ่งที่คนอื่นคิดหรือพูด ฉันรู้ว่าไม่มีใครอยากจะทำกับฉันถ้า

พวกเขาเห็นว่าฉันเคยทำอะไร ผู้คนจะออกไปจากชีวิตของฉันทันทีที่พวกเขาารู้ผู้ชายบางคนที่ฉันคุยด้วยเลิกกับฉันหลังจากเห็นฉันในแอปพลิเคชันหาคู่ หรือในสถานอาบอบนวด ไม่มีใครคบหากับฉัน (ในเชิงชู้สาว) เมื่อพวกเขาารู้เรื่องแบบนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8 ชายอายุ 23 ปี จังหวัดลำพูน)

การเปลี่ยนแปลงในชีวิตที่จำเป็นต่อการออกจากงานให้บริการทางเพศ (หากเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ)

ผู้ให้ข้อมูล 18 จาก 20 คนระบุว่าพวกเขาอยากหยุดให้บริการทางเพศถ้าทำได้ แต่เพื่อที่จะทำเช่นนั้นได้พวกเขาต้องการอาชีพและรายได้ที่มั่นคง มีผู้ให้ข้อมูลบางคน ระบุว่าพวกเขาพยายามที่จะเลิกทำงานดังกล่าวและหางานอื่น ๆ ทำ แต่รายได้ที่ได้รับนั้นไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่พวกเขามี และทำให้พวกเขาไม่สามารถส่งเงินกลับบ้านให้กับครอบครัวได้

ถ้าคุณถามฉันว่าฉันอยากหยุดไหม ฉันก็อยากจะหยุดทำนะ แต่ถ้าคุณไม่ได้อยู่ในจุดที่คุณสามารถหยุดได้ ต้องหาเงินเพื่ออนาคตของคุณ คุณต้องทำงานแบบนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 13 คนรักร่วมเพศชาย อายุ 24 ปี จังหวัดอุดรธานี)

ฉันอยากมีงานประจำและงานที่ดีกว่านี้ ฉันต้องการจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ฉันอยากมีเงินเดือนมากกว่านี้ จะได้เลิกทำงานแบบนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)

ฉันต้องเปลี่ยนมันเองจริงๆ แล้วฉันกำลังพยายามเปลี่ยนแปลงบางอย่าง แต่ก็ต้องยอมรับว่ามันคือความท้าทายสำหรับฉัน สถานการณ์ทางการเงินของฉันไม่ดี ฉันมีวุฒิการศึกษาต่ำ เป็นข้อจำกัดเรื่องโอกาสในการจ้างงานของฉัน ฉันไปได้ไม่ไกล ฉันไม่สามารถหางานที่มีรายได้ดี ฉันไม่มีพื้นฐานที่ดีเหมือนคนอื่น ๆ ที่มาจากพื้นฐานครอบครัวที่ดีกว่า (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 8 ชาย อายุ 23 ปี จังหวัดลำพูน)

ผู้ให้ข้อมูลคนอื่นระบุว่าวิธีเดียวที่จะช่วยให้พวกเขาจะหยุดทำงานลักษณะนี้ได้คือ มีคนที่สามารถช่วยสนับสนุนพวกเขาได้ เมื่อพวกเขาเปลี่ยนไปสู่สายงานใหม่

*หากฉันพบรัก คุณรู้ใช่ไหมว่าความรักเป็นสิ่งที
ทุกคนคาดหวัง ฉันไม่รู้จะพูดอย่างไร แต่ถ้าฉันเจอ
ใครสักคน หางานใหม่แล้วเริ่มต้นใหม่กับคนที่ฉัน
รัก เมื่อเป็นเช่นนั้นฉันก็อยากจะเลิกทำงานประ-
เภทนี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 4 สาวประเภทสอง
อายุ 23 ปี จังหวัดจันทบุรีรัมย์)*

ผู้ให้ข้อมูลสาวประเภทสองอายุ 22 ปี จากจังหวัด
อุดรธานีถ่ายทอดเรื่องราวที่สะท้อนถึงสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูล
จำนวนมากในการศึกษานี้รู้สึกได้อย่างน่าสนใจภายหลัง
จากเธอเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการทางเพศเพื่อ
แลกเปลี่ยนกับสิ่งของมีค่า การทำงานนี้ไม่ใช่สิ่งที่เธอยินดี
ที่จะทำ แต่มันเป็นหนทางหนึ่งในการเอาชีวิตรอด ราย
ได้ทั้งหมดไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการของเธอ
เท่านั้น แต่ยังต้องตอบสนองความต้องการของคน
ในครอบครัวด้วย

*มันขึ้นอยู่กับสาเหตุส่วนตัวของแต่ละคนอย่าง
ที่บอก ไม่มีใครอยากมาทำงานแบบนี้ ถ้ามีทาง
เลือกอื่น หรือทางเลือกที่ดีกว่านี้ หรือมีงานอื่น
ที่ดีกว่านี้ ฉันก็อยากทำงานนั้น ถ้าคุณถามฉัน
ว่าฉันสามารถ [หยุดการแลกเปลี่ยนบริการทาง
เพศ] ได้หรือไม่ ใช่ ฉันสามารถทำได้เพราะฉัน
ผ่านอะไรมามากมายในชีวิต แต่มันยังไม่ถึงเวลา
ที่เหมาะสม ฉันมีวัตถุประสงค์ในชีวิตของฉัน เช่น
ฉันต้องเลี้ยงดูครอบครัว พวกเขาต้องการความ
ช่วยเหลือจากฉัน ฉันมีเป้าหมายที่อยากจะมี
แล้วฉันถึงจะออกจากสิ่งนี้ได้ ฉันจะบอกกว่านั้นคือ
การย้ายไปสู่อีกโลกหนึ่งซึ่งฉันไม่ต้องทำงานแบบ
นี้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 1)*

การอภิปรายบทสัมภาษณ์เยาวชนที่มี ความหลากหลายทางเพศ

เราจะเข้าใจประสบการณ์ของเยาวชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
กับการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับของมีค่าได้ดีที่สุด
หากไม่มองเรื่องนี้เป็นสีขาวหรือดำ จากรายงานฉบับนี้
แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูล 20 ราย ที่ทีมผู้วิจัยสัมภาษณ์
ได้แบ่งปันเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสาเหตุและวิธีที่พวก
เขามีส่วนร่วมในการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศ ซึ่งข้อมูล
ที่ได้มักมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่ซับซ้อนและ

ยากลำบาก อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้วิจัยในการ
ทำความเข้าใจประสบการณ์ของเขาโดยใช้คำพูดของพวกเขา
ในการอธิบายประสบการณ์ และหลีกเลี่ยงการตีตรา
ในการอธิบายพฤติกรรมและสถานการณ์ของพวกเขา
ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมา ใน
ประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์ในวัยเด็กของเยาวชนที่มี
ความหลากหลายทางเพศว่าเป็นปัจจัยที่นำเยาวชนมาสู่
สถานการณ์การมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริการแลกเปลี่ยน
ทางเพศในปัจจุบันของพวกเขา ประสบการณ์เหล่านี้รวมถึง
ถึงความยากจนในครอบครัว ความใช้ความรุนแรงใน
ครอบครัวและการทารุณกรรม รวมถึงการถูกปฏิเสธและ
การเลือกปฏิบัติอันเป็นผลมาจากระณินิยมทางเพศหรือ
อัตลักษณ์ทางเพศ จากสมาชิกในครอบครัว ชุมชน และ
นายจ้าง⁵⁰ ผู้ให้ข้อมูลหลายคนในกลุ่มผู้วิจัยสัมภาษณ์หนี
ออกจากบ้านเนื่องจากถูกล่วงละเมิดจากคนในครอบครัว
หรือจากชุมชนของพวกเขา และผู้ให้ข้อมูลบางส่วนหนี
ออกจากบ้านเพราะปัญหาเศรษฐกิจ หรือปัจจัยอื่น ๆ

ผู้ให้ข้อมูลหลายคนอธิบายว่าพวกเขาารู้ตัวเองตั้งแต่อายุ
ยังน้อยว่าพวกเขา “แตกต่าง” จากเด็กคนอื่น ๆ ในวัย
เดียวกัน โดยเฉพาะผู้ให้ข้อมูลที่ระบุว่าตนเองเป็นเพศที่
สามหรือหญิงข้ามเพศ ผู้ให้ข้อมูลบางคนไม่เปิดเผยอัต
ลักษณ์ทางเพศกับบุคคลในครอบครัวเพราะพวกเขามั่นใจ
ว่าครอบครัวจะไม่ยอมรับหรือไม่เข้าใจว่าพวกเขาเริ่มระบุ
อัตลักษณ์ทางเพศของตนเองอย่างไร แต่ในขณะเดียวกัน
ผู้ให้ข้อมูลคนอื่นสามารถเลือกแสดงออกทางเพศได้ตั้งแต่
เด็ก ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าพวกเขามีกลุ่มเพื่อน
ที่ยอมรับได้อย่างแท้จริงว่าเขาเป็นใครและกลายเป็นผู้
ให้การสนับสนุนที่มีอิทธิพลมากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลหลายคน
ที่เปิดเผยตัวตนทางเพศของตนเองกับคนในครอบครัว
ถูกทอดทิ้งทันทีและ/หรือถูกล่วงละเมิดทางวาจาและ
อารมณ์อย่างรุนแรง ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวผลักดัน
ให้ผู้ให้ข้อมูลออกจากบ้านและหาหนทางในการเอาชีวิตร
อดด้วยตนเอง ผู้ให้ข้อมูลบางคนเปิดเผยว่าครอบครัว
จะยอมรับรสนิยมทางเพศอัตลักษณ์ทางเพศและการ
แสดงออกของพวกเขามากขึ้น เมื่อสามารถพิสูจน์ให้
ครอบครัวเห็นว่าพวกเขาสามารถดูแลตัวเองได้

50 Dank, M. et al. (2015, February). *Surviving the Streets of New York. Experiences of LGBTQ Youth, YMSM, and YWSW Engaged in Survival Sex*. Urban Institute; Bigelsen, Jayne, and Stefanie Vuotto. 2013. *Homelessness, Survival Sex and Human Trafficking: As Experienced by the Youth of Covenant House New York*. New York: Covenant House; Rees, Jo. 2010. *Trans Youth Involved in Sex Work in New York City: A Qualitative Study*. Ph.D. diss., New York University, New York; Lanckenau, Stephen E., Michael C. Clatts, Dorinda Welle, Lloyd A. Goldsamt, and Marya Viorst Gwadz. 2005. *Street Careers: Homelessness, Drug Use, and Sex Work among Young Men Who Have Sex with Men (YMSM)*. *International Journal of Drug Policy* 16: 10–18.

ผู้ให้ข้อมูลที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลายเกือบทั้งหมดที่ทีมผู้วิจัยสัมภาษณ์มาจากพื้นที่ชนบทในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศสภาพแวดล้อมที่แร้นแค้นที่ผู้ให้ข้อมูลประสบในวัยเด็ก ส่งผลให้พวกเขามีโอกาสน้อยลงในการเรียนต่อจนจบชั้นมัธยมปลายเพราะถูกคาดหวังให้เป็นพี่ของครอบครัว และจำเป็นต้องหารายได้เพื่อช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลจำนวนหนึ่งพยายามหาทางหนีออกจากบ้านเนื่องจากไม่ต้องการทนเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว บางคนหนีออกจากบ้านหลายครั้งก่อนที่จะพวกเขาจะออกจากบ้านโดยไม่กลับเข้าไปอีกเลย ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลคนอื่นหนีออกจากบ้านเพียงครั้งเดียวและไม่กลับเข้าบ้านอีกเลยอย่างไรก็ดี ผู้ให้ข้อมูลบางคนอยู่กับครอบครัวในจังหวัดกรุงเทพมหานครฯ หรือเชียงใหม่ แต่รู้สึกกดดันที่ต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครัวเรือน นอกจากนี้จะต้องหาเงินเลี้ยงตัวเอง

ผู้ให้ข้อมูลหลายคนมีประสบการณ์การให้บริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งมีค่าผ่านการแนะนำของเพื่อน หรือได้รับการชักชวนจากลูกค้าที่มีกำลังซื้อ ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากเริ่มต้นการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับเงิน แต่ในบางกรณีผู้ให้ข้อมูลบางคนก็มีการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับ สินค้า อาหาร ที่พักพิง หรือความมั่นคง เพื่อนของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ซึ่งให้การบริการทางเพศเพื่อความอยู่รอด มีบทบาทในการแนะนำผู้ให้ข้อมูลเข้าสู่การบริการแลกเปลี่ยนทางเพศโดยให้ข้อมูลเรื่องการหาลูกค้า ทำอย่างไรให้ปลอดภัย ในขณะที่บางคนมีบทบาทมากในการหาลูกค้าให้ สถานการณ์ดังกล่าวไม่ใช่ลักษณะการแสวงหาประโยชน์ และคนเหล่านี้ไม่ได้รับผลประโยชน์หรือคาดหวังที่จะได้รับผลประโยชน์จากการช่วยเหลือเพื่อน ความช่วยเหลือดังกล่าวมาจากความพยายามที่จะช่วยให้เพื่อนอยู่รอดได้ เช่นเดียวกับที่พวกเขาเคยทำ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่าตนมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย และประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ให้ข้อมูลเคยมีประวัติการใช้สารเสพติด แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลบางคนในเชียงใหม่และกรุงเทพมหานครสามารถเข้าถึงผู้ให้บริการทางสังคม แต่บางคนไม่ทราบว่ามีการให้บริการทางสังคมอยู่ที่ใดบ้าง หรือรู้แต่ไม่มีข้อมูลสำหรับติดต่อผู้ให้บริการ

ทางสังคมเหล่านั้น องค์กรที่พวกเขาสามารถเข้าถึงได้ส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่มีผู้ให้บริการด้านสุขภาพ จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลยังไม่ได้กล่าวถึงองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้บริการด้านอื่นเช่น การฝึกอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิต บริการทางกฎหมาย การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและค่าครองชีพสำหรับการอยู่รอด

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าผู้ให้ข้อมูลมีปฏิสัมพันธ์กับผู้บังคับใช้กฎหมายน้อยมาก โดยผู้ให้ข้อมูลที่มีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจมักเกิดขึ้นจากการตั้งข้อหาความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นขั้นตอนปกติในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ให้ข้อมูลที่ทำงานในสถานอาบอบนวดหรือบาร์กล่าวว่า นายจ้างต้องจ่ายสินบนให้ตำรวจ เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับการคุ้มครอง ในขณะที่คนที่ทำงานบนท้องถนนหรือพื้นที่สาธารณะมีความเสี่ยงในการถูกเพ่งเล็งจากรางวัลมากกว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ให้ข้อมูลกับผู้สัมภาษณ์มีความประสงค์จะยุติการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการค้าบริการทางเพศ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการหยุดการขายบริการทางเพศอย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลส่วนมากมองว่าการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศกับสิ่งมีค่าดูเหมือนเป็นหนทางเดียวในการหาเงินให้เพียงพอต่อความต้องการพื้นฐานของพวกเขา ผู้ให้ข้อมูลเยาวชนกลุ่มนี้กล่าวถึงความจำเป็นในการมีทางเลือกที่จะช่วยให้พวกเขายุติการทำงานให้บริการทางเพศเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินและ/หรือสิ่งของ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า พวกเขาต้องการการฝึกอาชีพ โอกาสทางการศึกษา ความมั่นคงทางด้านอาหาร การมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา (mentorship) ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารทางกฎหมาย การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลสุขภาพจิตและการให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา และโอกาสในการทำงานที่มีค่าตอบแทนที่เหมาะสม แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลจะรับรู้ว่ามีบริการต่าง ๆ ขององค์กรเอกชนหลายแห่งในเชียงใหม่และกรุงเทพฯ เป็นประโยชน์ แต่บริการขององค์กรเหล่านั้นยังไม่เพียงพอ และมักจะได้รับงบประมาณสนับสนุนที่จำกัด และมีทรัพยากรไม่เพียงพอ

ผู้ให้ข้อมูลเยาวชนให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ที่ตนเองได้รับ เช่น ความอยู่รอด และอิสระทางการเงิน มากกว่าการให้ความสำคัญกับความเสี่ยงที่อาจได้รับจากการทำงาน เช่น การต้องโทษจำคุก การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความรู้สึกที่ตนเองถูกลดค่า และการถูกตีตรา นอกจากนี้ ยังมีความเสี่ยงในการถูกฆาตกรรม การได้รับความรุนแรงทางร่างกาย และความรุนแรงทางเพศจากลูกค้าที่มาใช้บริการอีกด้วย จากข้อมูลทั้งหมด

สะท้อนให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลที่ให้สัมภาษณ์สำหรับการศึกษานี้มีความยึดหยุ่นทางจิตใจในระดับสูง พวกเขา มีกระบวนการภายในตนเองที่เข้มแข็ง ในการดูแลชีวิตของตนเองและผู้อื่น กระบวนการดังกล่าวพัฒนาเป็นทักษะส่วนตัวของพวกเขา และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองและสังคม

บทบัญญัติทางกฎหมายของประเทศไทย เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจาก เด็กที่ให้ความสำคัญกับเด็กผู้ชาย

พันธสัญญาทางกฎหมาย ระหว่างประเทศและภูมิภาคของ ประเทศไทย

เมื่อกล่าวถึงพันธสัญญาระหว่างประเทศในการคุ้มครองเด็ก สำหรับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทยมีการตั้งมาตรฐานในระดับสูง เอกสารหลักในระดับสากลเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก คืออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child: CRC) รวมถึงบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองเด็กจากการล่วงละเมิดทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในทุกรูปแบบและรวมถึงการคุ้มครองเด็กจากการขายหรือการค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์หรือรูปแบบใด ๆ⁵¹ ประเทศไทยได้ลงนามรับรองอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กในปี พ.ศ. 2535 และได้ใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับคำมั่นสัญญาที่มีต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กและการคุ้มครองเด็ก

ในปี พ.ศ. 2543 พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กว่าด้วยการขายเด็กการค้าประเวณีเด็กและภาพอนาจารของเด็ก (the Optional Protocol to the CRC on the Sale of Children: OPSC) ได้รับการยอมรับ เพื่อจัดการกับความกังวลที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศตลอดจนการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ⁵² ประเทศไทยได้ทำการลงนามรับรองพิธีสารรับเลือกดังกล่าว เมื่อ พ.ศ. 2549 โดยยืนยันถึง

ความมุ่งมั่นที่จะปกป้องเด็ก ๆ จากอาชญากรรมที่เลวร้ายนี้ ในปี พ.ศ. 2557 ประชาคมระหว่างประเทศได้กดดันให้มีการยกระดับความสำคัญในการปฏิบัติตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศและนำพิธีสารเลือกรับว่าด้วยขั้นตอนการสื่อสาร (the Optional Protocol on a Communications Procedure: OPIC)⁵³ ซึ่งได้มีการรับการรับรองเพื่อให้เด็ก ๆ สามารถเข้าถึงระบบการชดเชยระหว่างประเทศได้หากกลไกระดับชาติล้มเหลวในการบังคับใช้สิทธิของพวกเขา ประเทศไทยเป็นประเทศแรกและในขณะที่เขียนมีเพียงประเทศเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ให้สัตยาบัน (ในปี พ.ศ. 2555) พิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในกระบวนการสื่อสาร⁵⁴

นอกจากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กและพิธีสารทางเลือกแล้ว ในระดับนานาชาติก็ยังมีเครื่องมืออื่น ๆ ที่จะปกป้องเด็กจากการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ อนุสัญญาว่าด้วยการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด 1999 ฉบับที่ 182⁵⁵ โดยองค์การแรงงานระหว่างประเทศและพิธีสารของสหประชาชาติเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก

การเสริมอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ⁵⁶ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “พิธีสารการค้ามนุษย์”) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 มีการยืนยันต่อสมาชิกที่เข้าร่วมเพื่อให้แน่ใจว่ามีการนำไปใช้และบังคับใช้อนุสัญญาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการสร้างและการใช้มาตรการการลงโทษทางอาญา นอกจากนี้ พิธีสารการค้ามนุษย์ยังได้กล่าวถึงประเด็นข้อเรียกร้องที่เป็นข้อ

51 UN Convention on the Rights of the Child. (1989), Articles 34 and 35.

52 Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography. (2000).

53 Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on a communications procedure. (2014)

54 United Nations Treaty Collection.

55 Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (No. 182).

56 Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. (2000).

กำหนดให้รัฐต้องนำมาใช้หรือเสริมสร้างมาตรการทางกฎหมายหรือมาตรการอื่น ๆ ในพื้นที่ทางการศึกษา สังคมหรือวัฒนธรรมเพื่อกระตุ้นความต้องการที่ส่งเสริม การแสวงหาประโยชน์จากบุคคลทุกรูปแบบโดยเฉพาะ ผู้หญิงและเด็ก⁵⁷

ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการ ทำงานร่วมกันหลาย ๆ ด้านในระดับนานาชาติ ซึ่งส่งผลให้เกิดมติต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อขจัดความรุนแรงต่อ เด็ก ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำในบรรดาประเทศ อื่น ๆ ที่ส่งเสริมเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ต้นแบบและ มาตรการเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการใช้ความ รุนแรงต่อเด็กในด้านการป้องกันอาชญากรรมและ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่อคณะกรรมการ ป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาที่กรุง เวียนนาในปี พ.ศ. 2556⁵⁸ ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้เป็น เจ้าภาพจัดการประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติ ที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 18 ถึง 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ซึ่งนำไปสู่การยอมรับข้อมติ UNGA A/RES/ 69/194 ในวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2558 ในหัวข้อ “ต้นแบบของสหประชาชาติ: United Nations Model” กลยุทธ์และมาตรการเชิงปฏิบัติในการขจัดความรุนแรง ต่อเด็กในด้านการป้องกันอาชญากรรมและกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา” ซึ่งเป็นเครื่องมือแบบองค์รวมและใช้ งานได้จริงสำหรับผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานเพื่อ ให้เกิดความยุติธรรมทางอาญาที่เป็นมิตรกับเด็กและเพื่อ ป้องกันและตอบสนองต่อความรุนแรงต่อเด็ก⁵⁹

ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ประเทศไทยเป็นสมาชิกที่ กระตือรือร้นและเป็นผู้บุกเบิกในการแก้ไขปัญหาการล่วง ละเมิดและการแสวงหาประโยชน์จากเด็ก

ในปี พ.ศ. 2558 เมื่ออาเซียนได้รับรองอนุสัญญาอาเซียน ว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและ เด็ก ประเทศไทยได้เป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาในการ ต่อต้านการค้ามนุษย์และปกป้องผู้เสียหายในประเทศ สมาชิก⁶⁰ ประเทศไทยยังมีข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีที่ หลากหลายกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับอาชญากรรมซึ่งมีองค์ประกอบข้ามพรมแดนเช่นเดียว กับการค้ามนุษย์ ข้อตกลงที่สำคัญซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ได้แก่ บันทึกความเข้าใจว่า ด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ในอนุภูมิภาคกลุ่ม แม่น้ำโขง⁶¹ ตลอดจนสนธิสัญญาทวิภาคีกับเวียดนาม⁶² กัมพูชา⁶³ ลาว⁶⁴ และ เมียนมาร์⁶⁵

ประเทศไทยยังเป็นประเทศตัวอย่างในการได้รับการรับรอง ความมุ่งมั่นในเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. 2573 ที่กำหนดโดยสหประชาชาติ⁶⁶ ได้มีการส่งรายงานการ ตรวจสอบโดยสมัครใจในปี พ.ศ. 2560 เกี่ยวกับความ คืบหน้าในการบรรลุเป้าหมาย ในรายงานดังกล่าว ประเทศไทยได้ยืนยันอีกครั้งถึงความมุ่งมั่นในการยุติการ ค้ามนุษย์ทุกประเภทผ่านนโยบาย “ไม่ยอมรับ” (zero tolerance) “การค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบรวมถึงเรื่องของ เด็กด้วย โดยมีรายละเอียดว่า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายข้อ 16.2 “ยุติการล่วงละเมิดการค้าแสวงหาประโยชน์จากการ ค้ามนุษย์และความรุนแรงและทรมานต่อเด็กทุกรูปแบบ”

57 *Ibid.* ข้อ 9.

58 Commission on Crime Prevention and Criminal Justice. (2013) *Model strategies and practical measures on the elimination of violence against children in the field of crime prevention and criminal justice* E/CN.15/2013/L.21/Rev.1 24 April 2013.

59 United Nations General Assembly. (2015), *United Nations Model Strategies and Practical Measures on the Elimination of Violence against Children in the Field of Crime Prevention and Criminal Justice*, A/RES/69/194, 26 January 2015.

60 ASEAN. (2015), *ASEAN Convention against Trafficking in Persons Especially Women and Children*.

61 Government of the Kingdom of Cambodia, the People's Republic of China, the Lao People's Democratic Republic, the Union of Myanmar, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam. (2004). *Memorandum of Understanding on Cooperation against Trafficking in Persons in the Greater Mekong Sub-Region*.

62 Agreement Between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Socialist Republic of Vietnam on Bilateral Cooperation for Eliminating Trafficking in Persons, Especially Women and Children and Assisting Victims of Trafficking (2008).

63 Memorandum of Understanding Between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Kingdom of Cambodia on Bilateral Cooperation for Eliminating Trafficking in Children and Women and Assisting Victims of Trafficking (2003).

64 Memorandum of Understanding Between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Lao People's Democratic Republic and Cooperation to Combat Trafficking in Persons, Especially Women and Children (2005).

65 Memorandum of Understanding Between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Union of Myanmar on Cooperation To Combat Trafficking in Persons, Especially Women and Children (2009)

66 United Nations General Assembly. (2015). *Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*, A/RES/70/1, 21 October 2015.

ได้มีการจัดตั้ง “หมู่บ้านแห่งความสุขตามคุณธรรม
เก้าประการ”⁶⁷

นอกจากการเป็นส่วนหนึ่งของการประชุมทั้งในระดับ
นานาชาติและระดับภูมิภาคแล้ว สำนักงานตำรวจแห่ง
ชาติและกรมสอบสวนคดีพิเศษยังทำงานอย่างใกล้ชิด
กับองค์กรตำรวจสากล (INTERPOL) ซึ่งเป็นองค์กร
ตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศที่จัดการกับ
อาชญากรรมข้ามชาติ แนวทางการทำงานร่วมกันนี้ช่วย
ให้ปฏิบัติการ Blackwrist ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีการ
ดำเนินการระหว่างปี พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2662 มีเด็ก
กว่า 50 ราย ได้รับการช่วยเหลือและผู้กระทำความผิด
ทางเพศถูกจับกุมและดำเนินคดี⁶⁸

แนวกฎหมายเพื่อสิทธิเด็กใน ประเทศไทย

ประเทศไทยมีกฎหมายหลายฉบับเกี่ยวกับความรุนแรง
ในครอบครัว การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก สื่อ
การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการค้ามนุษย์ ส่วนหนึ่ง
เป็นผลมาจากพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ
หลังการให้สัตยาบันสนธิสัญญาเกี่ยวกับสิทธิเด็ก

คำจำกัดความของเด็กในกฎหมายไทยมีการแยกส่วน
กัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาระหว่างการบังคับใช้กฎหมาย
แต่ หากพิจารณาในแง่ดี กฎหมายต่าง ๆ แบ่งแยกความ
แตกต่างระหว่างสิทธิและการคุ้มครองของเด็กชายและ
เด็กหญิง

กฎหมายหลักที่มุ่งคุ้มครองเด็กคือ พระราชบัญญัติ
คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546⁶⁹ ที่ระบุว่าเด็กคือ “บุคคลที่
มีอายุน้อยกว่า 18 ปี” แต่ไม่รวมถึงเด็กส่วนใหญ่ที่ผ่าน
การแต่งงานด้วยอายุตามกฎหมายของการแต่งงาน⁷⁰

ที่กำหนดไว้ที่อายุ 17 ปี⁷¹ และการมีข้อยกเว้นดังกล่าว
เป็นอุปสรรคในการคุ้มครองเด็กที่แต่งงานแล้ว

ขณะเดียวกัน ในพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและ
ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
(พ.ศ. 2553) มีความแตกต่างในการอ้างถึงบุคคลที่
มีอายุต่ำกว่า 18 ปี พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและ
ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
พ.ศ. 2553 อ้างถึงบุคคลอายุไม่เกิน 15 ปี ว่าเป็น “เด็ก”
และบุคคลที่มีอายุมากกว่า 15 ปี แต่ยังไม่ถึง 18 ปี ว่าเป็น
“เยาวชน”⁷² ความแตกต่างในพระราชบัญญัติศาล
เยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
ครอบครัว พ. ศ. 2553 อาจมีผลบังคับใช้กับทั้ง
(ผู้ต้องหา)⁷³ ผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชนและเยาวชน
ที่ตกเป็นผู้เสียหายของความรุนแรงในครอบครัว (ซึ่ง
ศาลเยาวชนและครอบครัวมีเขตอำนาจ)⁷⁴ เนื่องจากทั้ง
เด็กและเยาวชนได้รับความคุ้มครองภายใต้บทบัญญัติ
ที่เกี่ยวข้องภายใต้หมวดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี
ความเป็นอยู่ที่ดี⁷⁵ จึงไม่ปรากฏว่าความแตกต่างจะส่งผล
ให้เกิดอุปสรรคต่อการเข้าถึงความยุติธรรมหรือบริการ
คุ้มครองสำหรับผู้เสียหาย การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
จากเด็กการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้การมีเพศสัมพันธ์กับ
เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี (การข่มขืนกระทำชำเราตาม
กฎหมาย) ไม่ว่าจะได้รับหรือไม่ได้รับความยินยอม ก็ตาม
ถือเป็นการกระทำความผิดทางอาญา⁷⁶ ตามประมวล
กฎหมายอาญามาตรา 1 (18) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ.
2562 ‘การมีเพศสัมพันธ์’ เป็นการกระทำโดยมีเจตนา
เพื่อสนองความต้องการทางเพศของผู้กระทำความผิด
โดยการสอดอวัยวะเพศเข้าไปในช่องคลอด ทวารหนัก
หรือปากของบุคคลอื่น⁷⁷ แม้ว่าคำจำกัดความใหม่นี้จะ
เป็นการขยายคำนิยามก่อนหน้านี้ซึ่งไม่รวมถึง “ทวาร
หนัก” และ “ปาก” ดังนั้น จึงอาจให้ความคุ้มครอง

67 The Ministry of Foreign Affairs. (2017). *Thailand’s Voluntary National Review on the Implementation of the 2030 Agenda for Sustainable Development*.

68 Interpol. (2019). *50 children rescued, 9 sex offenders arrested in international operation*.

69 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4.

70 *Ibid*.

71 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1448.

72 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553, มาตรา 4.

73 *Ibid*. มาตรา 10

74 *Ibid*. หมวด 15

75 *Ibid*.

76 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499, แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 24) มาตรา 277

77 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 24) มาตรา 3

เพิ่มเติมแก่เด็กผู้ชายได้ แต่ทางเลือกของสมาชิกสภานิติบัญญัติในการระบุว่าผู้กระทำความผิด “ต้องสอดอวัยวะเพศ” ชัดเจนว่าไม่ครอบคลุมกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้หญิงและผู้เสียหายเป็นผู้ชาย ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสิ่งที่จัดอยู่ในประเภทกิจกรรมทางเพศที่ไม่ได้รับความยินยอม เกณฑ์นี้ใช้กับความผิดทั้งหมดและไม่ได้กำหนดเป้าหมายโดยตรงไปยังบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี⁷⁸ มาตรา 277 แห่งประมวลกฎหมายอาญารวมถึงความผิดฐานข่มขืนเด็ก⁷⁹ บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้การข่มขืนกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ซึ่งไม่ใช่สามีหรือภรรยาของผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ตาม เป็นความผิดอาญา ความผิดครอบคลุมเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี โดยไม่คำนึงถึงเพศ มีการปรับบทลงโทษตามมาตรานี้ขึ้นอยู่กับอายุของผู้เสียหายที่เป็นเด็ก สำหรับการกระทำความผิดต่อเด็กอายุเกิน 13 ถึง 15 ปี มีโทษจำคุก ห้า ถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนถึง สี่แสนบาท⁸⁰ สำหรับความผิดที่กระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกิน 13 ปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ เจ็ด ถึงยี่สิบ ปีและปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึง สี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต⁸¹

มาตรา 277 (วรรค 5) ยังกำหนดให้มีการยกเว้นกรณีที่บุคคลอายุยังไม่เกิน 18 ปี มีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุมากกว่า 13 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปีโดยได้รับความยินยอมจากบุคคลหลัง ในปี พ.ศ. 2562 กฎหมายได้มีการแก้ไขเพื่อยกเลิกอำนาจของศาลในกรณีเช่นนี้ ในการอนุญาตให้มีการแต่งงานซึ่งส่งผลให้ไม่มีการลงโทษผู้กระทำความ

ผิด⁸² อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นในวัยใกล้เคียง ศาลจะพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เพื่อจัดการความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เสียหายหรือผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กภายใต้กฎหมายการคุ้มครองเด็ก แทนการลงโทษผู้กระทำความผิด ศาลจะพิจารณาเพื่อประโยชน์ของเด็กนอกจากปัจจัยอื่น เช่น อายุ ภูมิหลัง การศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับผู้เสียหายที่เป็นเด็ก ในการตัดสินใจจัดการความเป็นอยู่ที่ดี⁸³ นอกจากนี้ หากผู้กระทำความผิดซึ่งกระทำการข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา 277 เป็นเด็กศาลจะใช้ดุลพินิจในการลดอัตราโทษหรือไม่ลงโทษเลยก็ได้ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 73-76 แห่งประมวลกฎหมายอาญา⁸⁴

อายุขั้นต่ำของการทำงานกำหนดไว้ที่ 15 ปี⁸⁵ อย่างไรก็ตาม อายุขั้นต่ำของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่เป็นอันตราย⁸⁶คือ 18 ปี อายุการเรียนรู้ภาคบังคับที่กำหนดไว้ในมาตรา 17 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ⁸⁷ กำหนดว่ามีการศึกษาภาคบังคับตั้งแต่อายุ 7 ขวบ เป็นเวลา 9 ปีจนถึง 16 ปี ยกเว้นการสอบผ่านการศึกษาระดับปีที่ 9⁸⁸ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่รัฐจะต้องดูแลให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ รัฐต้องดูแลให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนการศึกษาตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกายจิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สอดคล้องกับวัยโดยการส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว⁸⁹

78 Ibid. Section 276.

79 Ibid. Section 277.

80 Ibid.

81 Ibid.

82 Ibid มาตรา 277 (วรรค 5)

83 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

84 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 73-76

85 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 44

86 ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (1) งานหลอม เป่า หล่อ หรือรีดโลหะ (2) งานป้อนโลหะ (3) งานเกี่ยวกับความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน เสียง และแสงที่มีระดับแตกต่างจากปกติ อันอาจเป็นอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (4) งานเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นอันตรายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (5) งานเกี่ยวกับจุลชีวนเป็นพิษซึ่งอาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือเชื้ออื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (6) งานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ เว้นแต่ในงานในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (7) งานขุดหรือบังคับรถยกหรือปั้นจั่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (8) งานใช้เลื่อยเดินด้วยพลังไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์ (9) งานที่ต้องทำไต่ดิน ไต่หน้า ในถ้ำ อุโมงค์ หรือปล่องในภูเขา (10) งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (11) งานทำความสะอาดเครื่องจักรหรือเครื่องยนต์ขณะที่เครื่องจักรหรือเครื่องยนต์กำลังทำงาน (12) งานที่ต้องทำบนนั่งร้านที่สูงกว่าพื้นดินตั้งแต่สิบเมตรขึ้นไป (13) งานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

87 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

88 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

89 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54

อายุขั้นต่ำของความรับผิดชอบทางอาญาในประเทศไทย กำหนดไว้ที่ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา “เด็กอายุยังไม่เกิน 10 ปี ไม่ต้องรับโทษเพราะกระทำความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นความผิด”⁹⁰ สำหรับเด็กอายุมากกว่า 10 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปี ศาลไม่ลงโทษความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา แต่มีดุลพินิจในการกำหนดมาตรการอื่น ๆ เช่น การว่ากล่าวตักเตือนหรือส่งเด็กไปโรงเรียนหรือสถานฝึกอบรม⁹¹ สำหรับบุคคลที่มีอายุมากกว่า 15 ปี แต่ต่ำกว่า 18 ปี ศาลต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบและสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด (ไม่ได้ให้คำนิยามในประมวลกฎหมายอาญา) เกี่ยวกับบุคคลดังกล่าวเพื่อตัดสินว่าจะลงโทษเขา/เธอหรือไม่⁹²

ทำความเข้าใจการคุ้มครองเด็กชายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศในประเทศไทย

ตราสารระหว่างประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อ คุ้มครองสิทธิของเด็ก โดยให้ความคุ้มครองที่ครอบคลุมต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก สำหรับเด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกฝ่ายของรัฐต้องพยายามให้ความคุ้มครองในระดับเดียวกันผ่านการออกกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและนโยบายที่มีประสิทธิผลซึ่งให้ผลประโยชน์ของเด็กอยู่ในระดับแนวหน้า มาตรา 34 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก กำหนดให้ภาคีของรัฐปกป้องเด็กจาก” การแสวงหาประโยชน์ทางเพศทุกรูปแบบ”⁹³ โดยกำหนดอย่างชัดเจนว่า 1) การบีบบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศที่ผิดกฎหมาย 2) การใช้ประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณีหรือการกระทำทางเพศที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ และ 3) การใช้ประโยชน์จากเด็กในสื่อลามกอนาจารซึ่งประกอบไปด้วยมาตรา 19 โดยระบุว่า “รัฐภาคีต้องดำเนินมาตรการทาง

กฎหมายการบริหารสังคมและการศึกษาเพื่อปกป้องเด็กจากความรุนแรงทุกรูปแบบรวมถึงการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ”⁹⁴

ความรุนแรงทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อบุคคลและกลุ่มบุคคลในรูปแบบที่แตกต่างกัน⁹⁵ แม้ว่าเด็กทุกคนจะได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ แต่โดยมากการวิจัยมักมุ่งเน้นไปที่เด็กผู้หญิง⁹⁶ อย่างไรก็ตามความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นว่าผู้เสียหายผู้ชายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศก็มีความชุกเช่นกัน⁹⁷ โดยเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการตรวจสอบให้แน่ใจว่าการวิจัย นโยบายและกฎหมายในเรื่องดังกล่าวปกป้องเด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ จากการพิจารณาถึงความสำคัญของการให้ความคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศสำหรับเด็กทุกคน งานวิจัยนี้ได้มีการวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยที่บังคับใช้กับเด็กผู้ชาย และได้ให้ความสำคัญกับวิธีการที่เด็กผู้ชายได้รับการคุ้มครองและพิจารณาภายใต้มุมมองด้านกฎหมาย

จากข้อมูลของสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ ข้อมูลระหว่างประเทศเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์พบว่า ผู้เสียหายที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ (ผู้ใหญ่และเด็ก) มากกว่าครึ่ง (59%) ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในบรรดาผู้เสียหายที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศทั้งหมด 3% เป็นเด็กผู้ชาย⁹⁸ ในขณะที่ยังขาดการวิจัยเกี่ยวกับความชุกของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของเด็กผู้ชายในประเทศไทย โดยเฉพาะข้อมูลจากการวิจัยในประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้ชี้ให้เห็นถึงขนาดของปัญหา ผลการวิจัยพบว่าในประเทศกัมพูชา 5.6% ของผู้ชายเคยมีประสบการณ์ความรุนแรงทางเพศเมื่ออายุต่ำกว่า 18 ปี⁹⁹ และ 26% ของเด็กผู้ชายที่ทำงานข้างถนนถูก

90 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 73

91 Ibid มาตรา 74

92 Ibid มาตรา 75

93 UN Convention on the Rights of the Child. (1989), Article 34.

94 Ibid. มาตรา 19

95 World Health Organisation. (2002). *World Report on Violence and Health*. Chapter 6.

96 Greenbaum, J., Crawford-Jakubiak, J. E., & Committee on Child Abuse & Neglect. (2015). *Child sex trafficking and commercial sexual exploitation: Health care needs of victims*. *Pediatrics*, 135(3), 566–574.

97 Josenhans, V., Kavenagh, M., Smith, S. & Wekerle, C. (2019). *Gender, rights and responsibilities: the need for a global analysis of the sexual exploitation of boys*, *Child Abuse & Neglect*.

98 United Nations Office on Drugs and Crime. (2018). *Global Report on Trafficking in Persons*.

99 Sumner, S. A., Mercy, J. A., Buluma, R., Mwangi, M. W., Marcelin, L. H., Kheam, ... Hillis, S. D. (2016). *Childhood sexual violence against boys: A study in 3 countries*. *Pediatrics*, 137(5).

แสวงหาประโยชน์ทางเพศเพื่อแลกกับเงิน อาหารหรือของขวัญ¹⁰⁰

ในประเทศฟิลิปปินส์สถิติดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็น 27% ของเด็กผู้ชายที่ทำงานข้างถนน¹⁰¹ นอกจากนี้การศึกษาชี้ให้เห็นว่าเด็กผู้ชาย 8% ทั่วโลกเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศในวัยเด็ก¹⁰² เนื่องจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเกิดขึ้นกับทุกเพศทุกวัยจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่กฎหมายและนโยบายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะครอบคลุมเด็กทุกคนโดยไม่มีแบ่งแยก

ส่วนต่อไปนี้จะศึกษาบริบทต่าง ๆ ที่การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทุกคนอาจเกิดขึ้นได้ในแง่ตีกฎหมายของไทยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ให้ความเท่าเทียมในการบังคับใช้กฎหมายกับบุคคลทุกเพศ (Gender Blind) ซึ่งหมายความว่า อาจมีผลบังคับใช้กับเด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ ในขณะที่การวิเคราะห์ส่วนใหญ่ระบุว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงไม่ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน แต่มีบางกรณีที่มีการพิจารณาที่ละเอียดอ่อนทางเพศเพื่อให้แน่ใจว่ามีการเข้าถึงกฎหมายที่ระบุไว้อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ แม้กฎหมายอาจอนุญาตให้มีการปฏิบัติต่อเด็กอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ แต่จำเป็นต้องมีการสำรวจการบังคับใช้กฎหมายเพื่อทำความเข้าใจว่าการบังคับใช้กฎหมายเป็นอย่างไรเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงขอบเขตที่เด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะตกเป็นผู้เสียหายของ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี

แม้ว่าการค้าประเวณีจะผิดกฎหมายในประเทศไทย

ดังที่อธิบายไว้ด้านล่าง แต่ก็ยังคงมีการปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายทั่วประเทศ คณะกรรมการสิทธิเด็กระบุในปี พ.ศ. 2555 ว่า “มีการทำอย่างเปิดเผยโดยมีเด็กจำนวนมากเข้ามาเกี่ยวข้อง”¹⁰³ การประมาณการจำนวนเด็กที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเทศนั้นแตกต่างกันไปและไม่มีสถิติล่าสุดที่ชัดเจนในรายงานสิทธิมนุษยชนประจำปี พ.ศ. 2551 ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา ประมาณการจากเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทย นักวิจัยและองค์กรพัฒนาเอกชนระบุว่า มีเด็กประมาณ 60,000 คน¹⁰⁴ ในปี พ.ศ. 2553 สถาบันวิจัยสุขภาพของประเทศไทยคาดว่า 40% ของการค้าประเวณีทั้งหมดในประเทศเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่เป็นเด็ก¹⁰⁵ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงการประมาณการและไม่ใช้ตัวเลขล่าสุด แต่เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญว่าการแสวงหาประโยชน์จากเด็ก

ในการค้าประเวณีมีแนวโน้มที่จะดำเนินต่อไปในปัจจุบัน การวิจัยเกี่ยวกับความชุกของการแสวงหาประโยชน์จากเด็กผู้ชายในการค้าประเวณียังมีอยู่น้อยมาก การศึกษาที่ดำเนินการในจังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2556 ระบุว่าผู้ชายที่ค้าประเวณีในภูมิภาคนั้นได้เข้าทำงานนี้ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น¹⁰⁶ ความจริงที่ว่าเด็กผู้ชายไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการมีเพศสัมพันธ์เชิงพาณิชย์ตามสถานประกอบการ อาจอธิบายถึงการขาดงานวิจัยเรื่องนี้ และงานวิจัยส่วนมากมุ่งเน้นไปที่เพศเชิงพาณิชย์ตามสถานประกอบการ ซึ่งผู้หญิงและเด็กหญิงมีความชุกมากกว่า¹⁰⁷

ดังที่กล่าวมาการกระทำส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีถือเป็นสิ่งผิดกฎหมายในประเทศไทย¹⁰⁸ อยู่ในประมวลกฎหมายอาญาพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551¹⁰⁹ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.

- 100 Davis, J. D., & Miles, G. M. (2014). “I want to be brave”: A baseline study on the vulnerabilities of street-working boys to sexual exploitation in Sihanoukville Cambodia.
- 101 Davis, J. D., & Miles, G. M. (2017). A baseline study of vulnerabilities of street-involved boys to sexual exploitation in Manila, Philippines. *Philippine Journal of Child Sexual Abuse*, 7, 32–58.
- 102 Stoltenborgh, M et al., (2011). *A Global Perspective on Child Sexual Abuse: Meta-Analysis of Prevalence Around the World*.
- 103 Committee on the Rights of the Child. (2012). Consideration of reports submitted by States parties under article 12, paragraph 1, of the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography, Concluding observations: Thailand. CRC/C/OPSC/THA/CO/1, 21 February 2012, para 21.
- 104 US Department of State. (2008). *Human Rights Report: Thailand*.
- 105 ECPAT International. (2015). *Situational Analysis of the Commercial Sexual Exploitation of Children in Thailand*
- 106 Davis, J. Glotfelty, E. and Miles, G. (2013). *Boys for Baht?*
- 107 ECPAT International and Defence for Children-ECPAT Netherlands. (2016). *Global Study on Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism. Regional Report: Southeast Asia*.
- 108 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5
- 109 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

2539 กำหนดโทษบุคคลที่กระทำการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี เช่น ชักชวน ชักจูงให้ค้าประเวณี แต่บทลงโทษนั้นจำกัดเป็นโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท¹¹⁰ เนื่องจากมาตราที่เกี่ยวข้องในพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างเด็กและผู้ใหญ่และพิจารณาว่าอายุของความรับผิดชอบทางอาญาคือ 10 ปี ตามที่อธิบายไว้ในหัวข้อข้างต้นจึงอาจขัดขวางการคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นเด็กจากการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี โดยระบุว่าพวกเขาเป็นผู้กระทำความผิดแทนของผู้เสียหาย

ในขณะเดียวกัน ยังเป็นความผิดทางอาญาตามมาตรา 282 ของประมวลกฎหมายอาญาในการจัดหา ล่อลวง หรือพาบุคคล (ไม่คำนึงถึงเพศสภาพ) อายุยังไม่เกิน 18 ปี เพื่อวัตถุประสงค์ในการอนาจาร¹¹¹ ซึ่งสามารถตีความได้ว่ารวมถึงวัตถุประสงค์ทางเพศด้วย ถ้าความผิดนี้กระทำต่อบุคคลอายุเกิน 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปีถึง 15 ปีและปรับระหว่าง 6,000 ถึง 30,000 บาท¹¹² ถ้ากระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับระหว่างหนึ่งหมื่นถึงสี่หมื่นบาท¹¹³

มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 กำหนดว่าบุคคลใดกระทำการเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตนเองหรือของบุคคลอื่น มีเพศสัมพันธ์หรือกระทำการอื่นใดต่อบุคคล (โดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ) บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ไม่ว่าจะได้รับความยินยอมหรือไม่ก็ตามในสถานประกอบการค้าประเวณี เว้นวรรคจะต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นถึงหกหมื่นบาท¹¹⁴ ถ้าความผิดนี้กระทำกับเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี มีโทษเพิ่มเป็นจำคุกตั้งแต่สองถึงหกปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท¹¹⁵ เป็นที่น่ากังวลว่าการกระทำที่กระทำภายใต้มาตรานี้จะไม่ถือเป็นความ

ผิดเมื่อกระทำต่อคู่สมรสของตนเองและไม่ใช้เพื่อสนองความต้องการทางเพศของบุคคลอื่น ดังนั้นการกระทำของบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรสที่อายุเกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี ในสถานประกอบการค้าประเวณีจึงไม่เป็นความผิดทางอาญา

มาตรา 9 กำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ใดล่อลวงหรือพาบุคคลใดไปค้าประเวณีโดยไม่คำนึงถึงความยินยอมและที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ในหรือนอกราชอาณาจักรไทย) และมีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับสองหมื่นถึงสองแสนบาท¹¹⁶ หากกระทำความผิดต่อบุคคล (โดยไม่คำนึงถึงเพศสภาพ) อายุเกิน 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ผู้กระทำจะต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนถึงสามแสนบาท

ในขณะที่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี ผู้กระทำผิดจะต้องโทษจำคุกตั้งแต่สิบถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนถึงสี่แสนบาท¹¹⁷

นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดบทลงโทษที่เพิ่มขึ้น (หนักกว่า 1 ใน 3) ในกรณีที่ความผิดข้างต้นกระทำโดยการฉ้อโกง หลอกลวง ช่มชู้ ใช้ความรุนแรง และอิทธิพลที่ไม่เหมาะสมหรือการบีบบังคับต่อเจตจำนงของผู้ใด¹¹⁸ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ก้าวไปอีกขั้นด้วยการขยายบทลงโทษเดียวกันกับผู้สนับสนุนการกระทำความผิด¹¹⁹

ประการสุดท้ายภายใต้มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 “การจัดหา ซื่อขาย จำหน่าย นำมาจากหรือส่งไปกักขัง หรือกักขังหน่วงเหนี่ยวหรือรับเด็ก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์นั้นถือเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์¹²⁰ คำจำกัดความของการแสวงหาประโยชน์ที่ระบุไว้ในมาตราเดียวกันครอบคลุมถึงการแสวงหาประโยชน์จาก

110 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5

111 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 282

112 *Ibid.* มาตรา 2.

113 *Ibid.* มาตรา 3.

114 Prevention and Suppression of Prostitution Act B.E. 2539 (1996). Section 8.

115 *Ibid.* มาตรา 8.

116 *Ibid.* มาตรา 9.

117 *Ibid.*

118 *Ibid.*

119 *Ibid.*

120 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 มาตรา 6

การค้าประเวณี¹²¹

โดยสรุป พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในประเทศไทยมีอย่างน้อย 3 ฉบับแยกกัน ภายใต้ประมวลกฎหมายอาญาเป็นความผิดสำหรับบุคคลใด ๆ ในการจัดหา ล่องหนหรือพาบุคคลอายุยังไม่เกิน 18 ปี ไปเพื่อจุดประสงค์ทางเพศ¹²² และยุยงให้บุคคลมีส่วนร่วมในการแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี¹²³ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 กำหนดโทษทางอาญาต่อบุคคลทุกคนรวมทั้งเด็กที่มีอายุมากกว่า 10 ปี (ตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอายุความรับผิดชอบทางอาญา) ที่มีส่วนร่วมในการค้าประเวณี¹²⁴ พระราชบัญญัติดังกล่าวยังให้ความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์หรือการกระทำอื่นใดต่อบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี ในสถานประกอบการค้าประเวณีเพื่อสนองความต้องการทางเพศของเขาหรือเธอหรือของบุคคลอื่น¹²⁵ ตลอดจนการจัดหา ล่องหนหรือพาบุคคลใด ๆ ไปเพื่อการค้าประเวณี ไม่ว่าจะกระทำในหรือนอกราชอาณาจักรไทย¹²⁶ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ทำให้การกระทำเหล่านั้นผิดกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ของเด็กซึ่งกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์¹²⁷ ความหมายของการแสวงหาประโยชน์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมถึงการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี¹²⁸ บทบัญญัติทั้งหมดข้างต้นครอบคลุมทั้งเด็กหญิงและเด็กชายโดยไม่มี ความแตกต่าง ข้อกังวลที่เกิดจากกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีคือผู้เสียหายเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีอาจถูกปล่อยให้ตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกระบุว่าเป็นผู้กระทำความผิดจากการที่บุคคลทุกคนมีส่วนร่วมในการกระทำเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีที่ระบุไว้ในมาตรา 5 ของการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 ¹²⁹

121 *Ibid.* มาตรา 4.

122 *Criminal Code B.E 2499 (1956)* Section 282.

123 *Ibid.* มาตรา 312 ตี.

124 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 5

125 *Ibid.* มาตรา 8.

126 *Ibid.* มาตรา 9.

127 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6

128 *Ibid.* มาตรา 6.

129 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5

130 ECPAT International. (2018). *Towards a Global Indicator on Unidentified Victims in Child Sexual Exploitation Material*. Summary Report. 3.

131 *Ibid.* 3.

132 Committee on the Right of the Child (2009). *Initial reports of State parties on the OPSC: Thailand*. para 16.

133 Bangkok Post. (2020). *Dark net' a godsend for pedophiles*.

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ (Online child sexual exploitation: OCSE)

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก (Child Sexual Abuse Material: CSAM) จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ในฐานข้อมูลการแสวงหาประโยชน์จากเด็กระหว่างประเทศที่จัดเก็บโดยอินเตอร์โพล พบว่าใน 72.5% มีการบันทึกเพศของผู้เสียหาย 64.8% ของแฟ้มข้อมูลสื่อสารสนเทศที่ไม่ได้ระบุชื่อเป็นภาพเด็กหญิง 31.1% เป็นภาพเด็กผู้ชาย และ 4.1% เป็นผู้เสียหายทั้งชายและหญิง¹³⁰ เมื่อมีการแสดงภาพเด็กผู้ชายในการล่วงละเมิดมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากขึ้นหรือเกี่ยวข้องกับหัวข้อกามวิปริต¹³¹ แม้ว่าจะเป็นเรื่องยากที่จะหาสถิติที่แม่นยำเกี่ยวกับจำนวนเด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ในประเทศไทย แต่ก่อนหน้านี้นประเทศไทยได้รับการยอมรับว่า “ทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่าเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสื่อลามกอนาจารเด็ก”¹³² นอกจากนี้รองผู้อำนวยการสำนักงานการต่างประเทศและอาชญากรรมข้ามชาติของกรมสอบสวนคดีพิเศษรายงานในปี พ.ศ. 2563 ว่าประเทศไทยกำลังประสบกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก โดยมีผู้กระทำความผิดควบคุมและดูการล่วงละเมิดในเว็บไซต์แบบถ่ายทอดสดและผ่านเว็บแคม และจ่ายเงินด้วยสกุลเงินดิจิทัลที่เกือบจะไม่สามารถติดตามได้¹³³ สิ่งนี้เน้นให้เห็นถึงความเปราะบางของเด็กทุกคนในการกระทำความผิดของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการออกกฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก และการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด

ในแง่ของกรอบกฎหมายของไทย บทบัญญัติส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กจะรวมอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 1 (17) “สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายความว่า วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดย รูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนต์ เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุและสิ่งต่าง ๆ ข้างต้นที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้¹³⁴ คำจำกัดความนี้ครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นภาพเสียงและเป็นลายลักษณ์อักษร หากใช้คำว่า “ภาพวาด” และ “ภาพประกอบ” จะสามารถใช้เพื่อครอบคลุมกรณีของเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็กเสมือน จริง (เนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่สร้างขึ้นแบบดิจิทัลที่ไม่ปรากฏภาพของเด็กอยู่จริง) คำจำกัดความดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กว่าด้วยการขายเด็กการค้าประเวณีเด็กและภาพอนาจารของเด็ก อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถ ครอบคลุมเนื้อหาของบุคคลที่ แสดงเป็นเด็กเช่น ผู้ใหญ่สวมเสื้อผ้าของเด็ก และแสดงพฤติกรรม เป็นเด็กที่มีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางเพศที่โจ่งแจ้งเว้นแต่จะเป็นภาพเสมือน (virtual)

ประมวลกฎหมายอาญาของไทยยังครอบคลุมพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กอีกหลายประการ ประการแรกมาตรา 287 เป็นอาชญากรในการผลิตเผยแพร่เสนอขาย¹³⁵ หรือมีไว้ในครอบครอง นำเข้าและส่งออกสิ่งลามกอนาจารเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้าความผิดนี้มีโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ¹³⁶ ข้อความในส่วนนี้อาจสร้างช่องว่างในการอ้างอิงถึงกรณีที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กไม่ได้ผลิตเผยแพร่

แพร่เสนอ ฯลฯ เพื่อจุดประสงค์ทางการค้า แต่เป็นเพียงการใช้งานส่วนตัว นอกจากนี้คำว่า “ลามกอนาจาร” ไม่ได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย

การครอบครองเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางเพศต่อตนเองหรือบุคคลอื่นถือเป็นความผิดทางอาญาแยกต่างหากภายใต้พระราชบัญญัติ¹³⁷ ความผิดดังกล่าวมีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ¹³⁸ ข้อความนี้เน้นถึงความจำเป็นในการใช้เจตนา เพื่อให้การกระทำนี้ถือเป็นการกระทำผิดทางอาญากฎหมายควรได้รับการขยายให้กว้างขึ้นเพื่อที่จะเอาความผิดทางอาญาในการครอบครองเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยไม่จำเป็นต้องมีเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดนั้นจำกัดอยู่ที่การครอบครองและไม่รวมถึงการเข้าถึงเป็นความผิดเท่านั้น การส่งต่อเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กไปยังบุคคลอื่นก็เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ¹³⁹

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ กำหนดความผิดฐานบังคับ ชูเชิญ ชักจูง ยุยงส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็ก (ไม่ว่าเพศสภาพใด) แสดงหรือกระทำในลักษณะลามกอนาจารโดยไม่คำนึงถึงเจตนาที่อยู่เบื้องหลังการกระทำดังกล่าว¹⁴⁰ อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดความผิดทางอาญาสำหรับผู้ร่วมก่อการอาชญากรรม ไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือไม่รู้ตัวหรือการเข้าถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยเจตนา สิ่งนี้ทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายที่อาจทำให้ผู้กระทำผิดหลีกเลี่ยงการลงโทษ โดยการเข้าถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยไม่ต้องจัดเก็บไว้ในอุปกรณ์ของตน (เช่น ในรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์)

กฎหมายอื่น ๆ ที่ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กบางส่วน ได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ฯ และพระราช

134 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24) มาตรา 1(17).

135 Ibid. มาตรา 287.

136 Ibid. ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 26 มาตรา 10.

137 Ibid. 287/1.

138 Ibid.

139 Ibid. ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24.

140 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26(9).

บัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ฯ คำจำกัดความของคำว่า “การแสวงหาประโยชน์” ครอบคลุมถึงการแสวงหาผลประโยชน์จากการผลิตหรือจำหน่ายสื่อลามกอนาจาร¹⁴¹ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายในการจัดหา ซื้อขาย จำหน่าย นำมาจากหรือส่งไปกักขังหรือกักขังหญิงหรือรับเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ¹⁴²

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 กำหนดความผิดทางอาญาในการนำเข้าข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจารไปยังระบบคอมพิวเตอร์ที่สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้¹⁴³ อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดสิ่งที่ก่อให้เกิดข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจาร

ความผิดข้างต้นนำไปใช้กับการดำเนินการในสภาพแวดล้อมออนไลน์ แต่มีความท้าทายที่สำคัญในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความทางอาญาสำหรับการรวบรวมพยานหลักฐานและการรับเข้าสู่ศาลของหลักฐานดิจิทัลในศาลสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้การสนับสนุนหน่วยงานทางกฎหมายสำหรับตรวจสอบหลักฐานดิจิทัล พวกเขาตั้งข้อสังเกตว่าไม่สามารถรับประกันได้เสมอไปว่าข้อมูลที่รวบรวมจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดระยะเวลาการรวบรวมและวิเคราะห์ซึ่งส่งผลต่อความสมบูรณ์ของหลักฐาน¹⁴⁴

ในปัจจุบันกฎหมายไทยไม่ได้กำหนดความผิดทางอาญาอย่างชัดเจนของการกระทำความผิดของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับภาพที่ละเมิดทางเพศเด็ก เช่น การถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กทางออนไลน์ การชักชวนเพื่อจุดประสงค์ทางเพศทางออนไลน์และการชู้กรโซกทางเพศ เมื่อตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้

ในขณะที่เขียนรายงานฉบับนี้ จึงมีร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อเอาผิดกับการถ่ายทอดสดของการล่วงละเมิดทางเพศเด็กและการชักชวนเพื่อจุดประสงค์ทางเพศทางออนไลน์

เนื่องจากการถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ถือได้ว่า “ไม่ได้เป็นเพียงแค่กระแสที่เพิ่งเกิดขึ้นอีกต่อไป แต่เป็นความจริงที่ต้องยอมรับในปัจจุบัน”¹⁴⁵ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการบัญญัติว่าเป็นความผิดภายใต้กฎหมายของประเทศ ตามคำจำกัดความของสื่อเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย การถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กจะไม่ครอบคลุมเนื่องจากการล่วงละเมิดดังกล่าว จะไม่มีการจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ของผู้รับ เนื่องจากการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก สามารถดูการถ่ายทอดสดได้โดยตรงผ่านอินเทอร์เน็ตโดยไม่จำเป็นต้องดาวน์โหลดเนื้อหา การรับรู้ถึงการไม่ต้องรับโทษของผู้กระทำความผิดจึงมีมากขึ้นและมีความท้าทาย ในการสอบสวนหลังเหตุการณ์เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกู้คืนหลักฐานและการระบุตัวตนของผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด¹⁴⁶

การศึกษาการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่ถ่ายทอดสดซึ่งดำเนินการโดยมูลนิธิ Internet Watch พบว่า 98% ของผู้เสียหายที่ปรากฏ ถูกประเมินว่ามีอายุ 13 ปี หรือต่ำกว่า และ 28% ถูกประเมินว่ามีอายุ 10 ปี หรือต่ำกว่า¹⁴⁷ รูปภาพที่มีเด็กผู้หญิง 1 คนขึ้นไป เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง 96% และรูปภาพที่มีเด็กผู้ชายคิดเป็น 3% รูปภาพที่มีเด็กสองคนขึ้นไปของทั้งสองเพศคิดเป็น 1% ของกลุ่มตัวอย่าง¹⁴⁸ แม้ว่าข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความชุกของการถ่ายทอดสดของการล่วงละเมิดทางเพศเด็กในประเทศไทยยังไม่มีอยู่ แต่ความจริงที่ว่าประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังเผชิญกับปัญหานี้ ควรเป็นเรื่องที่น่ากังวล – ฟิลิปปีนส์ได้รับการ

141 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551, มาตรา 4.

142 *Ibid.* มาตรา 6.

143 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14(4) ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560.

144 Electronic Transactions Development Agency. (2016). *ETDA offers a digital forensics framework.*

145 Virtual Global Taskforce. (2019). *Child Sexual Exploitation Environmental Scan.* 3.

146 Interagency Working Group on Sexual Exploitation of Children. (2016). *Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse.* 47. Bangkok: ECPAT International.

147 Internet Watch Foundation. (2018). *Trends in Online Child Sexual Exploitation: Examining the Distribution of Captures of Live-streamed Child Sexual Abuse*, 10.

148 *Ibid.* 11.

ขนานนามว่าเป็นศูนย์กลางการค้าของการถ่ายทอดสดระดับโลก¹⁴⁹ แม้จะไม่สามารถประเมินขนาดของปัญหาในภูมิภาค แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการออกกฎหมาย เพื่อให้การถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กเป็นความผิดทางอาญา

กรูมมิ่ง (grooming) หมายถึง การล่อลวงเด็กทั้งชายหรือหญิงเพื่อจุดประสงค์ทางเพศ “กรูมมิ่ง (grooming) / กรูมมิ่งออนไลน์ (grooming online)” หมายถึง กระบวนการสร้าง/สร้างความสัมพันธ์กับเด็กด้วยตนเองหรือผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อทางเพศกับบุคคลนั้นทางออนไลน์หรือออฟไลน์¹⁵⁰ การวิจัยก่อนหน้านี้ระบุว่ากรณีของผู้กระทำผิดทางเพศต่อเด็กที่ดูแลเด็กผ่านทางห้องแชทและเว็บไซต์โซเชียลมีเดียมีหลักฐานมากขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้¹⁵¹ งานวิจัยอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นไทย 45% ได้พบกับ ‘เพื่อนในสังคมออนไลน์’ 92% ถูกชักชวนให้คุยเรื่องเพศกับเพื่อนเหล่านี้ และ 13% เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนเหล่านี้¹⁵² สิ่งนี้บ่งชี้ว่าในขณะที่ไม่มีสถิติที่แม่นยำเกี่ยวกับขนาดของปัญหา แต่การชักชวนเพื่อจุดประสงค์ทางเพศทางออนไลน์ของทั้งเด็กชายและเด็กหญิงมีแนวโน้มจะแพร่หลายในประเทศไทย

เด็ก ๆ อาจเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวกับภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยไม่รู้ตัว เช่น ในรูปแบบของการถูกชักชวนให้แชร์ภาพเปลือยของตนเอง ในความเป็นจริงพ่อแม่อาจตระหนักถึงความเสี่ยงนี้กับเด็กผู้หญิงมากกว่าเด็กผู้ชาย อันเป็นผลมาจากบรรทัดฐานทางเพศ จากสถานการณ์เช่นนี้ การกำหนดความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กอายุ 10 ขวบ อาจเพิ่มกรณีที่เด็กถูกมองว่าเป็นผู้กระทำความผิดแทนที่จะเป็นผู้เสียหาย เป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของเด็กสำหรับกฎหมายในการลงโทษเด็กที่อาจผลิตและ/หรือแบ่งปันภาพเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กด้วยความยินยอมพร้อมใจกับเด็กคนอื่นหรือถูกบังคับให้ทำเช่นนั้น

ในสถานการณ์ที่ถูกแสวงหาประโยชน์ กฎหมายจำเป็นต้องมีการ แก้ไขโดยไม่ควรกำหนดความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กในการผลิต/แบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กเมื่อถูกบังคับให้ทำเช่นนั้นเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือถูกแสวงหาประโยชน์

ประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้ไม่สามารถใช้ความไม่รู้ของกฎหมายเพื่อแก้ความรับผิดชอบทางอาญาได้¹⁵³ ในทำนองเดียวกันมาตรา 285/1 (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2558) ระบุว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับรายการความผิดเฉพาะที่ระบุไว้ในบทบัญญัติ (รวมถึงการข่มขืนเด็ก การกระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก การจัดหาและการล่อลวงเพื่อการอนาจารทางเพศ) ไม่สามารถยกความไม่รู้เรื่องอายุของผู้เสียหาย¹⁵⁴ มาเป็นข้ออ้างได้ กฎหมายไม่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการใช้ความไม่รู้เรื่องอายุของผู้เสียหายเป็นข้ออ้างในการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ทั้งหมดที่วิเคราะห์ในรายงานนี้ ในกรณีที่ไม่มีข้อห้ามที่เฉพาะเจาะจง ผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้การขาดเจตนาร้าย (การกระทำโดยเจตนา) เป็นข้อโต้แย้ง

วิธีสำคัญวิธีหนึ่งที่ระบุไว้เพื่อป้องกันการเผยแพร่ภาพเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก คือการเปิดใช้งานและบังคับให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) รายงานกรอง/และหรือบล็อก ปิดกั้นเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฉบับแก้ไข¹⁵⁵ กำหนดความรับผิดชอบต่อ ISP ที่ตั้งใจ สนับสนุนหรือยินยอมให้นำเข้าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะลามกอนาจารเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่สาธารณชนเข้าถึงได้โดยต้องรับโทษเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้กับผู้กระทำความผิด (จำคุกไม่เกิน ห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ) ดังนั้นทั้ง ISP และเจ้าของร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ต้องรับผิดชอบหากการกระทำความผิด

149 United Nations Children’s Fund. (2016). *Safe from harm: Tackling online child sexual abuse in the Philippines*.

150 Interagency Working Group on Sexual Exploitation of Children. (2016). *Terminology Guidelines for the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Abuse*. 51. Bangkok: ECPAT International.

151 ECPAT International. (2010), *The Use of Information and Communication Technologies in Connection with Cases of Child-Sex Tourism in East and Southeast Asia*. Bangkok: ECPAT International, 47.

152 United Nations Office on Drugs and Crime. (2014). *Protecting the Future: Improving the Response to Child Sex Offending in Southeast Asia*. 21.

153 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24), มาตรา 64.

154 *Ibid.* มาตรา 285/1.

155 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 15

เกี่ยวกับ ‘การนำเข้า’ ข้อมูลลามก ซึ่งรวมถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก นั้น กระทำโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ภายใต้การควบคุมของพวกเขา

ในขณะที่ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยไม่มีหน้าที่เฉพาะในการกรองรายงานและ/หรือปิดกั้นเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก แต่เมื่อมีการออกหมายเรียกศาลพวกเขาจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้สามารถตรวจสอบและดำเนินคดีกับความผิดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพกฎหมายกำหนดให้ ISP ต้องรายงานกรองและ/หรือปิดกั้นทุกกรณีของความผิดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ซึ่งพวกเขาตระหนัก

อย่างไรก็ดี เป็นที่น่าสังเกตว่าพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ที่เพิ่งมีผลใช้บังคับไม่มีบทบัญญัติใด ๆ เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์¹⁵⁶

การขายและการค้าเด็กเพื่อจุดประสงค์ทางเพศ

ในขณะที่มีสถิติที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับความชุกของการค้ามนุษย์ในประเทศไทยแต่งานวิจัยส่วนใหญ่ยังไม่ได้แยกแยะตามอายุเพศหรือวัตถุประสงค์ของการแสวงหาประโยชน์ ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางหลักสำหรับผู้เสียหายที่ถูกค้ามนุษย์จากประเทศกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศเมียนมา และประเทศเวียดนาม¹⁵⁷ ผลการวิจัยจาก UNODC ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกพบว่าในปี พ.ศ. 2559 ผู้เสียหายการค้ามนุษย์ 60% ถูกค้ามนุษย์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ¹⁵⁸ รายงานประเทศไทยเกี่ยวกับการตอบโต้การต่อต้านการค้ามนุษย์พบว่าใน

คดีค้ามนุษย์ที่ถูกดำเนินคดีในปี พ.ศ. 2560 84.4% มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ¹⁵⁹ จากข้อมูลของ UNODC เด็กส่วนใหญ่ที่ถูกค้ามนุษย์ในประเทศไทยตกอยู่ในช่วงอายุ 13-17 ปี¹⁶⁰ ในบรรดาเด็กผู้ชายทั้งหมดที่ถูกบันทึกว่าค้ามนุษย์ส่วนใหญ่มาจากประเทศกัมพูชา ตามด้วยประเทศเมียนมาและประเทศเวียดนาม เด็กหญิงที่ถูกค้ามนุษย์ส่วนใหญ่มาจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศเวียดนาม¹⁶¹ การย้ายถิ่นในระดับภูมิภาค ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในวงกว้าง และความต้องการบริการทางเพศของเด็กในภูมิภาคเป็นปัจจัยบางประการที่ทำให้เด็กเสี่ยงต่อการขายและการค้ามนุษย์เพื่อจุดประสงค์ทางเพศ

คำจำกัดความของการค้ามนุษย์ที่กำหนดโดยกฎหมายไทยสอดคล้องกับพิธีสารการค้ามนุษย์¹⁶² ในกรณีของผู้เสียหายที่เป็นเด็ก (ไม่ว่าจะเป็นเพศสภาพใด) กฎหมายกำหนดว่าวิธีการค้ามนุษย์ เช่น การบีบบังคับ การลักพาตัว การฉ้อโกง การหลอกลวงและการใช้อำนาจโดยมิชอบ ไม่มีความจำเป็น¹⁶³ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์ของการค้ามนุษย์¹⁶⁴ และรวมทั้งการค้าข้ามพรมแดนและการค้าภายใน¹⁶⁵ ‘การเคลื่อนย้าย’ หรือ ‘การย้ายที่’ ของผู้เสียหายไม่จำเป็นต้องถือเป็นการค้ามนุษย์ แต่การกระทำของ ‘จัดหา ซื้อขายจำหน่าย นำมาจากหรือส่งไปกักขังหรือกักขังหน่วงเหนี่ยวหรือรับเด็กซึ่งเป็นการค้ามนุษย์¹⁶⁶

สิ่งสำคัญคือการขายเด็กเพื่อจุดประสงค์ทางเพศนั้นถูกทำให้ผิดกฎหมายในฐานะบทบัญญัติแบบแยกส่วนโดยเน้นถึงความสำคัญของปัญหาภายใต้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 312 เป็นการผิดกฎหมายที่จะยอมรับจำหน่าย จัดหา ล่อหรือการค้ามนุษย์ (ไม่ว่าจะเป็นเพศสภาพใด) เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมาย¹⁶⁷

156 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562.

157 United Nations Office on Drugs and Crime. (2018). *Global Report on Trafficking in Persons*, 69.

158 *Ibid.* 67

159 Ministry of Social Development and Human Security. (2017). *Thailand’s Country Report on Anti Human Trafficking Response*. 10.

160 United Nations Office on Drugs and Crime. (2017). *Trafficking in persons from Cambodia, Lao PDR and Myanmar to Thailand*. 193.

161 *Ibid.* 193.

162 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551, มาตรา 6.

163 *Ibid.* มาตรา 6(2)

164 *Ibid.* มาตรา 4.

165 *Ibid.* มาตรา 11.

166 *Ibid.* มาตรา 6.

167 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา 312 ตี.

หากกระทำความผิดต่อเด็กอายุเกิน 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁶⁸ หากกระทำความผิดต่อเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี จะมีโทษปรับเป็นจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกิน 140,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ¹⁶⁹ 312 ตรี วรรค 2, 312 ตรี วรรค 2 มาตรา 317, 318 และ 319 ของประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดฐานพรากเด็กไปจากพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล¹⁷⁰ การกระทำโดยไม่สุจริตในการซื้อจำหน่ายหรือรับเด็กที่จะถูกพรากไปอยู่ภายใต้บทบัญญัติเหล่านี้ สำหรับเด็กที่มีอายุมากกว่า 15 ปี แต่ยังไม่เกิน 18 ปี จะต้องกระทำความผิดเจตจำนงของเด็กเพื่อให้เข้าข่ายความผิด¹⁷¹ เว้นแต่การกระทำนั้นจะทำให้เจตนาล่องลอยหรืออนาจาร¹⁷² ข้อกำหนดนี้ไม่ใช้กับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี¹⁷³ การลงโทษสำหรับความผิดนี้จะมากกว่านี้หากการกระทำนั้นได้กระทำเพื่อหวังผลตอบแทนหรือวัตถุประสงค์ที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีการปรับบทลงโทษตามอายุของเด็ก โดยมีบทลงโทษที่สูงขึ้นสำหรับความผิดเกี่ยวกับเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี¹⁷⁴

คำจำกัดความที่เหมาะสมถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้าเด็กเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศและการระบุข้อกำหนดที่ถูกต้องในการใช้อย่างชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องการตัดสินลงโทษผู้กระทำผิดและการเข้าถึงการเยียวยาบริการและการชดเชยให้กับผู้เสียหาย¹⁷⁵ การรับรู้ถึงแรงจูงใจของการกระทำความผิดนี้กำหนดไว้ในมาตรา 312 ตรี 317 และ 318 แห่งประมวลกฎหมายอาญา¹⁷⁶ รวมทั้งมาตรา 8 และมาตรา 9 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 (พ.ศ. 2539)¹⁷⁷ ซึ่งมีการปรับบทลงโทษเฉพาะเจาะจงที่กำหนดเป้าหมายการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

168 Ibid.

169 Ibid.

170 Ibid. มาตรา 317-319.

171 Ibid. มาตรา 318.

172 Ibid. มาตรา 319.

173 Ibid. มาตรา 317.

174 Ibid. มาตรา 317-319.

175 Varrella, A. (2019). Terminology Considerations on Trafficking of Children for Sexual Purposes based on the Luxembourg Guidelines. Journal of Human Rights and Peace Studies, 5(1), 36.

176 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24) มาตรา 312, 317, 318.

177 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 8-9.

178 ECPAT International and Defence for Children-ECPAT Netherlands. (2016). Global Study on Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism. Regional Report: Southeast Asia, 33.

179 Ibid. 40.

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว (Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism: SECTT)

ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว โดยมีชาวต่างชาติช่วยขับเคลื่อนความต้องการในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เด็กย้ายถิ่น ผู้ลี้ภัยหรือเด็กพลัดถิ่นภายใน เด็กพื้นเมืองหรือเด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยทั้งหมดอาจมีความเสี่ยงสูงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวในประเทศไทย การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว กำลังเปลี่ยนจากช่องโหว่หรือการแสวงหาประโยชน์ตามสถานประกอบการเป็นการแสวงหาประโยชน์ตามท้องถนน¹⁷⁸ ซึ่งเมื่อพิจารณาว่าเด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการมีเพศสัมพันธ์ตามสถานประกอบการน้อยอยู่แล้ว¹⁷⁹ อาจเห็นเด็กผู้ชายจำนวนมากที่เสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในลักษณะนี้

มีร่างแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว แต่ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดให้บริษัทท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบซึ่งสร้างหรืออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วม (เกี่ยวข้องกับ) เด็กในการบริการแลกเปลี่ยนทางเพศ ร่างแก้ไขเพิ่มเติมฉบับดังกล่าวเสนอให้รวมความรับผิดชอบกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาการดูแลและการค้าเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เพื่อความพึงพอใจทางเพศของผู้อื่นโดยมีโทษจำคุกตั้งแต่ 7 ปีถึง 15 ปีและปรับตั้งแต่ 140,000 ถึง 300,000 บาท

หากกระทำผิดต่อผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จะมีโทษจำคุก ตั้งแต่สิบถึง 20 ปีและปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 400,000 บาท¹⁸⁰

การท่องเที่ยวอาสา (หรือการท่องเที่ยวเชิงอาสาสมัคร) อธิบายถึงสาขาการท่องเที่ยวซึ่งนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมจุดหมายปลายทางและมีส่วนร่วมในโครงการ ในชุมชนท้องถิ่น โครงการยอดนิยามหลายโครงการเกี่ยวข้องกับการทำงานกับเด็ก ๆ ในโรงเรียน สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าหรือศูนย์รับเลี้ยงเด็ก¹⁸¹ แม้ว่าในหลาย ๆ กรณีโครงการเหล่านี้สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงบวกต่อทั้งโครงการและอาสาสมัคร แต่ก็อาจทำให้เด็กเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ หลายองค์กรที่เสนอให้มีให้มีตำแหน่งนักท่องเที่ยวอาสา แต่ยังขาดนโยบาย และขั้นตอนการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมและหลายแห่งไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบประวัติประเภทใด ๆ ได้ สิ่งนี้เป็นการสร้างช่องทางสำหรับผู้ใหญ่ แลกเปลี่ยนเพื่อติดต่อกับเด็กที่เปราะบางได้ง่าย¹⁸² ช่วงระยะสั้น ๆ ของกิจกรรมเหล่านี้ อาจทำให้เกิดการ พบเจอกับคนแปลกหน้าเป็นประจำและ อย่างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถของเด็กในการรับรู้สัญญาณอันตราย¹⁸³ อาสาสมัครหลายคนอาจถูกจัดให้อยู่ในตำแหน่งผู้รับผิดชอบแม้ว่าจะไม่มีทักษะหรือไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับบทบาทนี้ก็ตาม ปัจจัยดังกล่าวทำให้เกิดความไม่สมดุลของอำนาจที่อาจทำให้ผู้กระทำความผิดแสวงหาประโยชน์จากเด็กได้ง่ายขึ้น ในที่สุดอาสาสมัครหลายคนมักจะถ่ายรูประหว่างที่อยู่ใน ที่อาจทำให้เด็ก ๆ เสี่ยงต่อการละเมิดความเป็นส่วนตัวการแชร์รูปภาพทางออนไลน์ อาจทำให้เด็ก ๆ ถูกแสวงหาประโยชน์เพิ่มเติมหรือการชักชวนเพื่อจุดประสงค์ทางเพศทางออนไลน์ (online grooming)¹⁸⁴

ตามกฎหมายของไทย หลักเกณฑ์การรับสมัครและการจ้างงานอาสาสมัครนานาชาติอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ. ศ. 2551¹⁸⁵ แต่ในทางปฏิบัติไม่ได้มีการตรวจสอบอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม การกระทำการแสวงหาประโยชน์ทางเพศโดยครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการดูแลเด็กถือเป็นความผิดซ้ำเติมตามมาตรา 285 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ภายใต้มาตรานี้ผู้กระทำความผิดที่กระทำความผิด¹⁸⁶ ต่อเด็กซึ่งพวกเขาต้องรับผิดชอบ จะต้องรับโทษหนักกว่าที่กำหนดไว้ในความผิดเดิม 1 ใน 3¹⁸⁷ ในขณะนี้อาสาสมัครอาจต้องรับผิดชอบต่อความผิดที่กระทำต่อเด็กแต่เฉพาะในกรณีที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเด็กอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบและการดูแลของพวกเขา จำเป็นควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของอาสาสมัครเพื่อป้องกันเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

สิ่งสำคัญคือต้องกำหนดเงื่อนไขที่เด็กอาจทำงานในอุตสาหกรรมการเดินทางและการท่องเที่ยว บริษัททั้งหมดรวมถึง บริษัทที่ทำงานในบริบทการเดินทางและการท่องเที่ยวมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานซึ่งรวมถึงกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างงานเด็กในมาตรา 44 ถึง 52¹⁸⁸ ภายใต้บทบัญญัติดังกล่าว การจ้างเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นเรื่องผิดกฎหมาย¹⁸⁹ และเมื่อมีการจ้างเด็กอายุ ระหว่าง 15-18 ปี มีกฎระเบียบที่กำหนดเกี่ยวกับการแจ้งพนักงานตรวจแรงงานและจัดทำบันทึกการจ้างงานที่ต้องปฏิบัติตาม¹⁹⁰ นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดห้ามให้เด็กทำงานระหว่างเวลา 22.00 น. ถึง 06.00 น.¹⁹¹ หรือทำงานในสถานที่เล่นการพนันหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ¹⁹² ห้ามมิให้เด็กทำงานที่ใดก็ตามที่มีการขายอาหารหรือเครื่องดื่มรวมถึงโรงแรมและสถานอาบอบนวด¹⁹³

180 ร่างแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 282/1.

181 ECPAT International. (2019). *Thematic Paper: Sexual exploitation of children and voluntourism*.

182 *Ibid.*

183 *Ibid.*

184 *Ibid.*

185 Criminal Code B.E 2499 (1956) (as amended by the Amendment to the Criminal Law No. 24 of 2015) Section 285.

186 The offences covered are those contained under Sections 276, 277, 278, 279, 280, 282 or 283.

187 Criminal Code B.E 2499 (1956) (as amended by the Amendment to the Criminal Law No. 24 of 2015) Section 285.

188 Labour Protection Act B.E. 2541 (1998), Sections 44-52.

189 *Ibid.* มาตรา 44.

190 *Ibid.* มาตรา 45.

191 *Ibid.* มาตรา 47.

192 *Ibid.* มาตรา 50.

193 *Ibid.*

เพื่อจัดการกับปัญหาการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ จากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยวอย่างมี ประสิทธิภาพ สิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ได้แก่พยายามเพื่อให้ แน่ใจว่าชาวต่างชาติที่เคยเป็นผู้กระทำความผิดก่อนหน้านี้หรือผู้ที่ถูกพิจารณาว่ามีแนวโน้มที่จะกระทำความผิด จะถูกขัดขวางไม่ให้เข้าประเทศ อยู่ภายใต้มาตรา 12 ของพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ซึ่งกำหนด ว่าคนต่างด้าวที่ถูกระบุว่า “มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิด ความแตกแยกเป็นอันตรายต่อความสงบสุขหรือ ความปลอดภัยของประชาชนหรือความมั่นคงของราชอาณาจักรหรือเป็นบุคคลที่มีหมายจับโดยรัฐบาลต่างประเทศ” หรือ “มีแนวโน้มที่จะค้าประเวณีหรือค้าเด็ก หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร¹⁹⁴

ศาลอาจให้ประกันตัวในบางสถานการณ์ที่ต้องมี การวางเงินประกันและเงินฝากจะถูกยึด หากบุคคลนั้นเดินทาง ออกนอกประเทศโดยฝ่าฝืนข้อจำกัดการเคลื่อนไหวที่ออก โดยศาล¹⁹⁵

การบังคับสมรสและสมรสก่อนวัยอันคว (Child, Early and Forced Marriage: CEFM)

ในขณะที่เด็กที่แต่งงานเร็วและถูกบังคับให้แต่งงาน เป็น ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กผู้หญิงอย่างมาก แต่ควรรับรู้ ว่าเด็กที่แต่งงานก่อนอายุครบ 18 ปี กำลังถูกละเมิดสิทธิ สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่านี่เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ ทั้งสองเพศที่ไม่ควรมองข้าม ความยากลำบากที่เด็กชาย เผชิญอันเป็นผลมาจากการแต่งงานเร็วและถูกบังคับให้

แต่งงาน ทั่วโลกมีเด็กชาย 115 ล้านคนที่แต่งงานก่อน อายุ 18 ปี¹⁹⁶ ซึ่งส่งผลให้เจ้าบ่าวมีวัยเด็กที่สั้นลง โดย คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ก่อนวัยอันควรเช่น ความเป็นพ่อในวัยเด็กและความกดดันทางเศรษฐกิจ ครอบครั ในประเทศไทยเด็กหญิง 23% แต่งงานก่อน อายุ 18 ปีและ 4% ของเด็กผู้หญิงแต่งงานก่อนอายุ 15 ปี¹⁹⁷ ในขณะที่เจ้าบ่าวเด็กมีความชุกน้อยกว่าเจ้าสาวที่ เป็นเด็ก แต่ 10% ของเด็กผู้ชายในประเทศไทยแต่งงาน ก่อนอายุ 18 ปี¹⁹⁸ เพื่อปกป้องสิทธิของเด็กทุกคน สิ่ง สำคัญที่จะต้องพยายามอย่างหนักในการ แก้ไขปัญหา การแต่งงานเร็วและการถูกบังคับให้แต่งงานในเด็ก¹⁹⁹

อายุตามกฎหมายของการแต่งงานของทั้งชายและหญิง กำหนดไว้ที่ 17 ปี²⁰⁰ โดยมีข้อยกเว้นที่ทำให้ศาลสามารถ พิจารณาในกรณีที่มีเหตุผลที่เหมาะสมที่อนุญาตให้บุคคล ที่จะแต่งงานก่อนที่จะบรรลุนิติภาวะ²⁰¹ แนวคิดเรื่อง “เหตุผลที่เหมาะสม” ไม่ได้กำหนดไว้โดยกฎหมายและ ปล่อยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้พิพากษา สาเหตุที่พบบ่อย ได้แก่ การตั้งครรภ์และการที่เด็กมีทรัพยากรทางการเงิน เพียงพอ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีความแตกต่างในกฎหมาย การแต่งงาน กฎหมายอิสลามบังคับใช้กับ 4 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ กฎหมายครอบครัวอิสลามนี้อนุญาต ให้เด็กผู้หญิงแต่งงานได้เมื่อถึงวัยแรกรุ่นซึ่งส่งผลให้การ แต่งงานของเด็กส่งผลกระทบต่อชุมชนชาวมลายู มุสลิมที่ อาศัยอยู่ในจังหวัดเหล่านี้อย่างไม่ได้สัดส่วน²⁰² นอกจากนี้ การแต่งงานระหว่างเพศเดียวกันยังไม่ถูกกฎหมาย แต่ ก็ไม่มีความรับผิดชอบทางอาญาเช่นกัน

ตามมาตรา 1454 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย การแต่งงานต้องได้รับความยินยอมจากบุคคล เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้รับเลี้ยงบุตรบุญธรรม

194 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 12.

195 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความทางอาญา พ.ศ. 2577 มาตรา 112

196 United Nations Children’s Fund. (2019). Child Marriage.

197 United Nations Children’s Fund. (2019). The State of the World’s Children 2019 Children, food and nutrition Growing well in a changing world. 234.

198 Ibid.

199 ECPAT International. (2020). Summary Paper – Exploitation of Children in Child, Early and Forced Marriage. (forthcoming publication)

200 ประมวลกฎหมายและพาณิชย์ มาตรา 1448.

201 Ibid.

202 PATANI Working Group for the Monitoring of International Mechanisms. (2017) “Joint CEDAW Shadow Report on the Situation of the Rights of Malay Muslim Women in Southern Thailand” 8.

หากเด็กอายุต่ำกว่าบรรลุนิติภาวะต้องการแต่งงาน²⁰³ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญที่ควรทราบคือประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 (วรรค 5) ระบุว่าหากบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปี มีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุเกิน 13 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปี ศาลอาจพิจารณาดำเนินการ การคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายเด็กหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก²⁰⁴ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นอายุนี้ ศาลอาจกำหนดโทษที่ผ่อนปรนมากขึ้นสำหรับผู้กระทำความผิด ในการดำเนินการดังกล่าวพวกเขาจะนำปัจจัยต่างๆ มาพิจารณารวมทั้งอายุ ความเป็นมา พฤติกรรม และการศึกษาของผู้กระทำความผิด และปัจจัยอื่น ๆ ที่อยู่ในความสนใจของผู้เสียหายที่เป็นเด็ก²⁰⁵

สินสอดถูกควบคุมโดยกฎหมายภายใต้มาตรา 535 (4) และ 1437 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย ภายใต้มาตรา 535 (4) กำหนดว่า สินสอดนั้นจะถอนคืนด้วยเหตุแรงกดดันไม่ได้²⁰⁶ มาตรา 1437 ระบุว่า คู่หมั้นจะยังไม่สมบรูณ์จนกว่า ฝ่ายชายจะส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่ฝ่ายหญิง มาตรานี้ยังระบุด้วยว่าฝ่ายชายสามารถเรียกร้องสินสอดใด ๆ ที่โอนไปยังพ่อแม่ ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองของผู้หญิงคืนได้ หากมีเหตุสำคัญแก่หญิงหรือมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบ ทำให้ฝ่ายชายไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับฝ่ายหญิงได้²⁰⁷

ท้ายสุด ประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้ไม่สามารถใช้ความไม่รู้ของกฎหมายเพื่อแก้ตัวความรับผิดทางอาญาได้²⁰⁸ ในทำนองเดียวกันมาตรา 285/1 (ซึ่งแก้ไขเพิ่ม

เติมในปี พ.ศ. 2558) ระบุว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับรายการความผิดเฉพาะที่ระบุไว้ในบทบัญญัติ (รวมถึงการข่มขืนเด็ก การกระทำอนาจารทางเพศต่อเด็ก การจัดหาและการล่อลวงเพื่อการอนาจารทางเพศ) ไม่สามารถ ไม่รู้เรื่องอายุของผู้เสียหายยกเป็นข้ออ้างได้²⁰⁹ กฎหมายไม่นิ่งเฉยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการใช้ความไม่รู้เรื่องอายุของผู้เสียหายเป็นข้ออ้างในการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ทั้งหมดที่วิเคราะห์ในรายงานฉบับนี้ ในกรณีที่ไม่ใช่ข้อห้ามที่เฉพาะเจาะจง ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้การขาดเจตนา (ขาดเจตนา) เป็นข้อโต้แย้ง “การพยายามทำความผิด” และสิ่งที่ถือเป็น การพยายาม ถูกที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา²¹⁰ การพยายามในการกระทำความผิดนั้นถือเป็นความผิดทางอาญาโดยทั่วไปและไม่เฉพาะเจาะจงเฉพาะในบริบทของความผิดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

อำนาจลงโทษสากลและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

อำนาจลงโทษสากลเป็นอำนาจของรัฐที่จะมีเขตอำนาจในด้านการก่ออาชญากรรมโดยพลเมืองของตนหรือพลเมืองของตนนอกอาณาเขตของตน ในกฎหมายไทย ความผิดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กเกือบทั้งหมดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 7 และ 8 แห่งประมวลกฎหมายอาญา²¹¹ ตลอดจนมาตรา 11 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551²¹² ให้อำนาจศาลไทยในการพิจารณาคดี อย่างไรก็ตาม มีช่องว่างทางกฎหมายในบทบัญญัติเรื่องเขตอำนาจลงโทษสากลของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการ

203 ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) บิดาและมารดา ในกรณีที่มีทั้งบิดามารดา
- (2) บิดาหรือมารดาในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองหรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ผู้เยาว์ไม่อาจขอความยินยอมจากมารดาหรือบิดาได้
- (3) ผู้รับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม
- (4) ผู้ปกครอง ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งอาจให้ความยินยอมตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวถูกถอนอำนาจปกครองหมั้นที่ผู้เยาว์ทำโดยปราศจากความยินยอมดังกล่าวเป็นโมฆะ

204 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553, หมวด 15.

205 *Ibid.*

206 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1448.

207 *Ibid.* มาตรา 1437.

208 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24), มาตรา 64.

209 *Ibid.* มาตรา 285/1.

210 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24) มาตรา 80-82.

211 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (ที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 24) มาตรา 7-8.

212 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 (2008), มาตรา 11.

แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ โดยที่ การครอบครองเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ เด็ก/เนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่ไม่เชื่อมโยงกับการค้ามนุษย์จะไม่ครอบคลุม ทำให้บทบัญญัติเหล่านั้นไม่สามารถใช้ได้กับกรณีจำนวนมาก/กับหลายกรณีหลักความผิดสองรัฐ ไม่ใช่กับบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจลงโทษสากลของประเทศไทยซึ่งหมายความว่า การกระทำความผิดดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นความผิดทั้งในประเทศไทยและประเทศที่เกิดขึ้น วิธีนี้ช่วยให้สามารถฟ้องคดีได้มากขึ้นและไม่ขัดขวางการยื่นฟ้องจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ในส่วนของการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 ระบุว่าเพื่อให้สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ความผิดนั้นจะต้องเป็นความผิดทางอาญาที่กำหนดขึ้นโดยกฎหมายของรัฐ ผู้ร้องขอและประเทศไทย ซึ่งหมายความว่าหลักความผิดสองรัฐสามารถใช้ได้ในกรณีส่งผู้ร้ายข้ามแดน พระราชบัญญัติดังกล่าวยังระบุอีกว่าการกระทำความผิดนั้น ต้องมีโทษถึงประหารชีวิตหรือจำคุกหรือลิดรอนเสรีภาพในรูปแบบอื่น ๆ ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปไม่ว่าจะถูกกำหนดให้เป็นความผิดในประเภทเดียวกันหรือมีชื่อเดียวกันในทั้งสองประเทศ²¹³ ข้อกำหนดด้านอาชญากรรมซ้ำซ้อนอาจถูกหลีกเลี่ยงได้เมื่อมีการระบุไว้ภายใต้สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศอื่น²¹⁴ เนื่องจากความผิดของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ส่วนใหญ่มีบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการจำคุกมากกว่า 1 ปี จึงทำให้สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากมีการกระทำความผิดที่ร้ายแรงน้อยกว่าซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดร้ายแรงดังกล่าวไว้ก่อนหน้านั้น อาจมีการพิจารณาคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่าสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนแต่ละฉบับอาจกำหนดให้ความผิดอื่น ๆ บางอย่างสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนฯ ให้หน่วยงานกลาง

ที่ได้รับมอบหมายในการจัดทำและรับคำขอ²¹⁵ หน่วยงานกลางสามารถรับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากรัฐผู้ร้องขอได้โดยตรงในกรณีที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับรัฐผู้ร้องขอหรือผ่านช่องทางการทูต²¹⁶ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจถูกปฏิเสธในกรณีที่ความผิดนั้นไม่สามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้และถูกห้ามโดยกฎหมายไทยหรือมีลักษณะทางการเมืองหรือความผิดทางทหาร นอกจากนี้ คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอาจถูกปฏิเสธหากพบว่าบุคคลที่ร้องขอเป็นผู้บริสุทธิ์ หรือถูกลงโทษในความผิดนั้นแล้ว (double jeopardy) หรือไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาคดี²¹⁷ ความผิดบางประการที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ที่สามารถประกันตัวได้จะถูกจำกัด ในขณะที่รอการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ผู้กระทำความผิดที่จะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะต้องถูกนำตัวส่งศาลโดยเร็วหลังจับกุมเพื่อสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีเช่นนี้ศาลจะไม่อนุญาตให้ผู้กระทำความผิดได้รับการประกันตัว²¹⁸

การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเยียวยา

ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ มีสิทธิ์แสวงหาและได้รับการเยียวยาอันเป็นผลจากการถูกละเมิดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ กล่าวคือ คณะกรรมการสิทธิเด็กให้ความเห็นว่า “เพื่อให้สิทธิเด็กมีความหมายจะต้องมีการเยียวยาเด็กอย่างมีประสิทธิภาพจากการถูกละเมิด”²¹⁹ สิทธิของเด็กที่จะได้รับการเยียวยาทางกฎหมายสำหรับการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้รับการยอมรับในกฎหมายระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการบันทึกไว้ว่าเป็น “โดยนัยในอนุสัญญา (ว่าด้วยสิทธิเด็ก) และอ้างถึงอย่างสม่ำเสมอในสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่สำคัญอีกหกฉบับ”²²⁰ การเยียวยาทางกฎหมายอาจรวมถึงการชดใช้

213 พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2551 มาตรา 7.

214 Ngearndee, P. (n.d.). [Mutual legal assistance and extradition in Thailand.](#)

215 *Ibid.*, มาตรา 2: “ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอและการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศไทย รวมทั้งการอื่นที่เกี่ยวข้อง

216 *Ibid.*, มาตรา 8.

217 *Ibid.*, มาตรา 10.

218 Senate of Thailand (2009). [Legal Rules in Extradition.](#)

219 Committee on the Rights of the Child. (2003). [General measures of implementation of the Convention on the Rights of the Child.](#) General Comment No. 5, UN Doc. CRC/GC/2003/5, para 24.

220 *Ibid.*

ค่าสินไหมทดแทนและการฟื้นฟูสมรรถภาพ²²¹ มีสาเหตุหลายประการที่ทำให้เด็กที่ตกเป็นผู้เสียหายของความรุนแรงทางเพศหลังเลที่จะแจ้งความ เด็กอาจไม่เข้าใจวิธีการแจ้งเหตุ อาจรู้สึกอับอายหรือสับสนกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา พวกเขาอาจรู้สึกผิดหรือสงสัยว่าผู้แสวงหาประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเขาหรือเธอเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน หรือในบางชุมชนพวกเขาอาจถูกปิดกั้นโดยบรรทัดฐานทางสังคมที่ทำให้เด็กไม่สามารถพูดคุยกับผู้ใหญ่ได้²²² อุปสรรคเหล่านี้ นอกเหนือไปจากความอับอายที่มาพร้อมกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กผู้ชายเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยการเปลี่ยนแปลงในเชิงระบบ

กลไกการร้องเรียนและแจ้งเหตุของไทย

มีความจำเป็นที่ต้องรายงานกรณีการล่วงละเมิดทางเพศหรือการแสวงหาประโยชน์จากเด็กตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายไทย มาตรา 29 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนดให้บุคคลใด ๆ (และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เชี่ยวชาญ - ตามที่ระบุไว้ในหัวข้อข้างต้น - การทำงานกับเด็กและสถาบัน) แจ้งเหตุหากพวกเขาสงสัยหรือเห็นได้ชัดว่าเด็กถูกรุ้มนานหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการดูแลที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย²²³ อย่างไรก็ตาม บุคคลดังกล่าวไม่มีความผิดทางอาญาใด ๆ หากไม่รายงานกรณีดังกล่าว

ในทางปฏิบัติ มีข้อกังวลว่าไทยยังไม่มีระบบในการรองรับการแจ้งเหตุและดำเนินการต่ออย่างเพียงพอ ภายใต้หน่วยงานด้านกฎหมายและผู้บังคับใช้กฎหมาย ยังขาดหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะของตำรวจที่ทำงานด้านความผิดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ขาดห้องสอบสวนที่เป็นมิตรกับเด็กในบางภูมิภาค นอกจากนี้ ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มทรัพยากร ทั้งด้านงบประมาณและบุคลากร เพื่อสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้อง

จัดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายได้รับการฝึกอบรมด้านการคุ้มครองเด็กและแนวทางด้านจริยธรรมเพื่อให้ความคุ้มครองแก่พยาน ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. 2546 การคุ้มครองพยานได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม²²⁴ หากผู้เสียหายของการล่วงละเมิดหรือการแสวงหาประโยชน์เป็นเด็ก พวกเขาอาจได้รับการคุ้มครองจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ภายใต้การคุ้มครองเด็กแห่งประเทศไทย

นอกจากข้อบกพร่องบางประการแล้ว²²⁵ พนักงานอัยการไม่มีอำนาจในการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก (ด้วยอำนาจ จำกัดของสำนักงาน) บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งใด ๆ อาทิ ตามรายงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอายุความของความผิดเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กตามมาตรา 95 แห่งประมวลกฎหมายอาญาคือ 15 ปี²²⁶ นอกจากนี้ ภายใต้มาตรา 11 ของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 การล่วงละเมิดทางเพศจัดเป็นความผิดต่อรัฐโดยไม่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ที่กำหนดให้ผู้เสียหายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจภายใน 3 เดือน²²⁷ เมื่อเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศมักเปิดเผยเหตุการณ์ที่ประสบล่าช้า

ในกรณีเหล่านี้การเข้าถึงความยุติธรรมของพวกเขาอาจถูกขัดขวางได้ด้วยข้อจำกัดอื่น ๆ สำหรับอาชญากรรมทางเพศ²²⁸ มีปัจจัยหลายประการที่อาจส่งผลให้เด็กไม่สบายใจที่จะรายงานอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เด็กบางคนอาจไม่เข้าใจถึงความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับพวกเขา จนกระทั่งเวลาผ่านไปหรืออาจไม่เห็นว่าเป็นผู้เสียหาย เด็กคนอื่น ๆ อาจต้องการปกป้องผู้ทำร้ายหรือรู้สึกผิด/รับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้น ข้อเสนอแนะในส่วนนี้ ได้แก่การยกเลิกอายุความสำหรับการแสวงหา

221 UN General Assembly, Basic Principles on the Right to a Remedy and Reparation, Article 18.

222 ECPAT International. (2017). *Through the Eyes of the Child: Barriers to Access to Justice and Remedies for Child Victims of Sexual Exploitation*. 49.

223 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 29 และ 41.

224 พระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. 2546 มาตรา 9.

225 ดูประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499, มาตรา 20.

226 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499, มาตรา 95.

227 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499, มาตรา 96 และ 281.

228 ECPAT International. (2017) *Through the Eyes of the Child: Barriers to Access to Justice and Remedies for Child Victims of Sexual Exploitation*. 58.

ประโยชน์ทางเพศจากเด็ก โดยอนุญาตให้ผู้เสียหายเข้าแจ้งความได้ เมื่อพวกเขารู้สึกสบายใจมากพอ แรงกดดันทางสังคมและวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่เกิดจากบรรทัดฐานทางเพศ อาจทำให้เด็กผู้ชายไม่ต้องการแจ้งเหตุมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังควรค่าแก่การกล่าวถึงว่า การที่เด็กสามารถเข้าถึงระบบยุติธรรมนั้นยังต้องอาศัยการพัฒนาทักษะผู้คน ทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ละเอียดอ่อนของเด็กและการเยียวยาบาดแผลทางจิตใจ (child sensitive criminal justice and trauma-informed care)

สิ่งนี้ไม่ได้สำคัญสำหรับผู้บังคับใช้กฎหมายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านอื่น ๆ เป็นต้นว่าการช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย การดูแลสุขภาพและบริการสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีทั้งนโยบายที่มุ่งมั่นและทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อช่วยในการดำเนินการตามความคุ้มครองที่ตามกฎหมาย สิ่งสำคัญที่ควรทราบในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ระบบความช่วยเหลือที่มีอยู่ใช้ได้ดีกับผู้เสียหายที่เป็นเด็กไทยและต่างชาติโดยไม่มี ความแตกต่างในเรื่องเพศสภาพ

กลไกการส่งต่อในประเทศมีอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว²²⁹ แต่ไม่มีหน่วยงานใดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ทำหน้าที่รับผิดชอบกรณีการล่วงละเมิดเด็กโดยเฉพาะ

ระบบยุติธรรมที่คำนึงถึงเงื่อนไขและความปรารถนาของเด็ก (Child sensitive justice)

รายงานการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับเด็กของสหประชาชาติ ในปี พ.ศ. 2557 เน้นย้ำว่าความสามารถของเด็กในการเข้าถึงความยุติธรรมนั้นเป็น “สิทธิขั้นพื้นฐานในตัวเองและเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่จำเป็นสำหรับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอื่น ๆ ทั้งหมด”²³⁰ โดยกำหนดให้การเข้าถึงความยุติธรรมเป็น “ความสามารถในการได้รับการแก้ไขอย่างยุติธรรมและทันที่สำหรับการละเมิดสิทธิตามที่กำหนดไว้ในบรรทัดฐานและมาตรฐานระดับชาติและระดับสากลรวมถึงอนุสัญญา

ว่าด้วยสิทธิเด็ก”²³¹

การให้ความสำคัญกับความสามารถในการเข้าถึงความยุติธรรมนั้น นอกเหนือจากการเป็นมิตรกับเด็กแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของเด็กผู้ชายโดยเฉพาะ ซึ่งมักได้รับอิทธิพลจากความอับยศที่อยู่รอบตัวเด็กชายเมื่อพูดถึงความรุนแรงทางเพศ

ในประเทศไทย กฎหมายได้กำหนดวิธีการสัมภาษณ์ที่เป็นมิตรกับเด็กสำหรับผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีวิธีการสัมภาษณ์ที่เป็นมิตรกับเด็ก ตามประมวลกฎหมายนี้ ในกรณีความผิดทางเพศตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยหรือกฎหมายอื่นใด หากผู้เสียหายเป็นเด็ก พนักงานสอบสวนจะสอบสวนแยกต่างหาก ณ สถานที่ที่เหมาะสมและต่อหน้านักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กต้องการและพนักงานอัยการ หากนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์คิดว่าการซักถามดังกล่าวจะเป็นอันตรายต่อสภาพจิตใจของเด็ก ผู้สอบสวนจะต้องถามเด็กผ่านนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์เท่านั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กได้ยินคำถามดังกล่าว เด็กไม่ควรถูกสอบสวนซ้ำ ๆ²³² เว้นแต่จะมีเหตุผลที่สมเหตุสมผล แต่ผู้สอบสวนอาจจัดให้มีการซักถามของเด็กที่บันทึกภาพและเสียงไว้เป็นหลักฐานที่สามารถทำซ้ำได้อย่างต่อเนื่อง²³³

ศูนย์คุ้มครองเด็กและครอบครัวภายใต้สำนักงานอัยการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายและเป็นตัวแทนให้กับเด็กผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ องค์กรเอกชนสามารถช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้เสียหายได้ หากพวกเขาร้องขอ แต่การเป็นตัวแทนทางกฎหมายจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย แม้ว่า จะไม่มีข้อกำหนดในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางกฎหมายในลักษณะที่เป็นมิตรกับเด็ก มาตรา 22 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ กำหนดให้มีความพยายามจัดลำดับความสำคัญของผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก²³⁴ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ อนุญาตให้คุ้มครองความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายที่เป็นเด็ก

229 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550, มาตรา 7-8.
 230 Human Rights Council. (2013). *Access to Justice for Children*, A/HRC/25/35, para 3.
 231 *Ibid.* มาตรา 4.
 232 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2577 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 28, มาตรา 133 ทวิ)
 233 *Ibid.*
 234 *Ibid.* มาตรา 22.

ได้ มาตรา 26 (4) ระบุว่าไม่ว่าบุคคลใดจะได้รับความยินยอมจากเด็กซึ่งไม่ใช่รัฐหรือดำเนินการโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐจะไม่สามารถโฆษณาโดยสื่อมวลชนหรือการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อรับหรือมอบเด็กให้แก่บุคคลอื่นได้ ผู้ใดไม่ใช่ญาติ²³⁵ ของเด็ก ตามมาตรา 27 ระบุว่าห้ามเผยแพร่ข้อมูลของเด็กหรือผู้ปกครองโดยมีเจตนาที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อจิตใจ ชื่อเสียง เกียรติยศหรือผลประโยชน์อื่น ๆ ของเด็กหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์ของตนเองและผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย²³⁶ นอกจากนี้ มาตรา 50 กำหนดว่า “ผู้ดูแลสวัสดิภาพเด็กหรือผู้พิทักษ์สวัสดิภาพเด็กต้องไม่เปิดเผยชื่อ ภาพถ่ายหรือข้อมูลใด ๆ ของเด็กในลักษณะที่จะทำลายชื่อเสียงหรือสิทธิของเด็ก”²³⁷ โดยมีผลบังคับใช้กับ “พนักงานเจ้าหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์นักจิตวิทยาหรือบุคคลที่มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพของเด็ก ตามมาตรา 24 ที่เข้ามามีข้อมูลดังกล่าวในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่โดยอนุโลม”²³⁸

กฎหมายโดยทั่วไป ห้ามมิให้มีการระบุตัวตนของผู้เสียหายที่เป็นเด็กในรูปแบบใด ๆ แต่ในกรณีของทางการจะจำกัดเฉพาะการระบุตัวตนของผู้เสียหายที่เป็นเด็กตามมาตรา 50 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก²³⁹

การเข้าถึงการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคม

มีช่องว่างของกฎหมาย เมื่อกล่าวถึงการเข้าถึงการฟื้นฟูเยียวยาและการกลับคืนสู่สังคมสำหรับเด็กผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในกฎหมายของไทย ในปัจจุบันไม่มีกฎหมายรับรองว่าผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ มีสิทธิในการได้รับการฟื้นฟูเยียวยาและการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย นี่เป็นผลมาจากการที่กฎหมายปัจจุบันมีการลงโทษมากขึ้นโดยเน้นที่การลงโทษทางอาญาต่อผู้กระทำผิดมากกว่าการรองรับ

ความต้องการของผู้เสียหาย²⁴⁰ หมวด 4 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์²⁴¹ กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานเพื่อรองรับความต้องการของผู้เสียหายการค้ามนุษย์รวมถึงการฟื้นฟูจิตใจและร่างกาย²⁴² มาตรา 37 ของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวยังมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจช่วยเหลือผู้เสียหายให้ได้รับการพำนักชั่วคราวในราชอาณาจักรในระหว่างที่กำลังดำเนินการทางกฎหมาย²⁴³

เมื่อเด็กผ่านสถานการณ์ความรุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ พวกเขาต้องการการสนับสนุนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ให้บริการ พ่อแม่ผู้ปกครอง ฯลฯ ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากระบบทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค²⁴⁴ ในกรณีของประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดระบบสำหรับผู้ให้บริการพร้อมทั้งระเบียบและแนวทางในการป้องกันเด็กจากการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ จำเป็นต้องมีการพัฒนาบริการและโครงการเฉพาะ นอกจากนี้ยังต้องจัดตั้งสายด่วนและลงทุนในโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้แน่ใจว่าเด็ก ๆ ได้รับแจ้งเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่จะทำให้พวกเขาเข้าถึงบริการเหล่านี้ได้²⁴⁵ กลไกเหล่านี้ควรคำนึงถึงและจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กต้องเผชิญซึ่งก็ขึ้นอยู่กับเพศสภาพของพวกเขาด้วย องค์ประกอบสำคัญของการช่วยเหลือผู้เสียหายคือการประกันความต้องการขั้นพื้นฐานรวมถึงความปลอดภัยทางเศรษฐกิจและระบบสนับสนุนเพื่อให้พวกเขาก้าวไปข้างหน้าได้หลังประสบเหตุ

การเข้าถึงการชดเชย

ผู้เสียหายจากคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ในเด็กอาจยื่นขอค่าสินไหมทดแทนโดยยื่นคำร้องด้วยตนเอง

235 Ibid. มาตรา 26(4).

236 Ibid. มาตรา 27.

237 Ibid. มาตรา 50.

238 Ibid.

239 Ibid.

240 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ มาตรา 37

241 Ibid. หมวด 4.

242 Ibid. มาตรา 33.

243 Ibid. มาตรา 37.

244 ECPAT International. (2017). *Casting Light on the Care, Recovery and (Re)integration Needs of Commercially Sexually Exploited Children*.

245 Ibid.

ตามมาตรา 44/1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา²⁴⁶ ตามทฤษฎีแล้วผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายคาดว่าจะได้รับการชดเชยพร้อมกับการตัดสินของการดำเนินคดีอาญา แต่ในความเป็นจริง กระบวนการนี้มีความซับซ้อน ผู้เสียหายจึงต้องการการสนับสนุนทางกฎหมายจากทนายความ

ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด²⁴⁷ มาตรา 34 มีภาระผูกพันเพิ่มเติมว่าผู้เสียหายในกรณีแรกจะต้อง ได้รับแจ้งให้ทราบถึงสิทธิในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน²⁴⁸ มาตรา 35 เป็นการวางกระบวนการอันสมควรที่กำหนดไว้ในกฎหมายซึ่งผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสิทธิและ สามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนด้วย ความรับผิดชอบขึ้นอยู่กับอัยการเพื่อให้แน่ใจว่าการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจะดำเนินการในนามของผู้เสียหาย²⁴⁹

ผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนภายใต้ พระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายของผู้ต้องหาในคดีอาญา พ.ศ. 2544²⁵⁰ อย่างไรก็ตาม ค่าเสียหายมิให้เฉพาะสำหรับความผิดที่อยู่ในพระราชบัญญัติเท่านั้น ดังนั้นในขณะที่ความผิดทางเพศที่อยู่ภายใต้มาตรา 276 ถึง 287 ของประมวลกฎหมายอาญา²⁵¹ อาจครอบคลุม ส่วนความผิดเกี่ยวกับสื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กจะไม่ครอบคลุม ซึ่งทำให้เด็กผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารไม่สามารถเข้าถึงค่าชดเชยภายใต้พระราชบัญญัตินี้ได้

การอภิปรายบทวิเคราะห์กรอบกฎหมายไทย

ในแง่บวกกฎหมายของไทยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ให้ความเท่าเทียมในการบังคับใช้กฎหมายกับบุคคลทุกเพศ (Gen-

der Blind) ซึ่งหมายความว่า จะมีผลบังคับใช้กับเด็กทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศ ในขณะที่การวิเคราะห์ส่วนใหญ่บ่งชี้ว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงไม่ได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกัน แต่พบตัวอย่างซึ่งเผยว่า การคำนึงถึงเพศสภาพเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กในทุกเพศสภาพจะสามารถเข้าถึงกฎหมายที่ระบุไว้อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ในขณะที่กฎหมายอนุญาตให้มีการปฏิบัติต่อเด็กอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่คำนึงถึงเพศ แต่จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อทำความเข้าใจถึงการนำกฎหมายเหล่านี้ไปใช้ในทางปฏิบัติ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มที่เด็กผู้ชายตกเป็นผู้เสียหายของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

บทบัญญัติทั้งหมดที่อธิบายไว้ในการวิเคราะห์ทางกฎหมายครอบคลุมทั้งเด็กหญิงและเด็กชายโดยไม่มี ความแตกต่าง มีการระบุข้อกังวลและช่องโหว่บางประการที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในระหว่างการวิจัยนี้

ข้อกังวลที่เกิดจากกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีคือเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี อาจตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกว่าเป็นผู้กระทำความผิด อันเนื่องมาจากการบัญญัติบุคคลทุกคนที่มีส่วนร่วมในการกระทำเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีที่ระบุไว้ในมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539²⁵² มีความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ กฎหมายของไทยไม่ครอบคลุมอย่างชัดเจนถึงภาพหรือสื่อแสดงถึงบุคคลที่ทำให้เหมือนเป็นเด็ก เช่น

ผู้ใหญ่สวมเสื้อผ้าเด็กและแสดงพฤติกรรมดังกล่าว มีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางเพศที่โจ่งแจ้งเว้นแต่เสมือนจริง ยิ่งไปกว่านั้นถ้อยคำของบทบัญญัติที่กำหนดให้การผลิต เผยแพร่ เสนอขายหรือมีไว้ในครอบครอง นำเข้าและส่งออกสื่อลามกอนาจาร²⁵³ (ซึ่งอาจรวมถึง เนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก) เป็นการกระทำความผิดทางอาญาอาจสร้างช่องว่างทางกฎหมายหากไม่มีการผลิต

246 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความคดีทางอาญา พ.ศ. 2577 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 28), มาตรา 44/1.

247 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 33.

248 Ibid. มาตรา 34.

249 Ibid. มาตรา 35.

250 พระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายของผู้ต้องหาในคดีอาญา พ.ศ. 2544.

251 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ 24) มาตรา 276-287.

252 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 5

253 Ibid. มาตรา 287

ส่งต่อ หรือนำเสนอภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า แต่เป็นเพียงเก็บไว้ใช้ส่วนตัว นอกจากนี้ไม่มีคำจำกัดความของ“ลามกอนาจาร” ไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของไทย

แม้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กฯ จะกำหนดความผิดทางอาญาในการบังคับข่มขู่ ชักจูง ยุยง ส่งเสริมหรืออนุญาตให้เด็ก (ไม่ว่าเพศใด) แสดงหรือกระทำในลักษณะอนาจารโดยไม่คำนึงถึงเจตนาที่อยู่เบื้องหลัง การกระทำเหล่านี้ การเข้าร่วมไม่ว่าจะโดยเจตนาหรือโดยไม่รู้ก็ตาม²⁵⁴ “การแสดงภาพอนาจาร” หรือการได้รับการเข้าถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยเจตนาไม่ถือเป็นความผิดทางอาญา สิ่งนี้ทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมายที่อาจทำให้ผู้กระทำความผิดหลีกเลี่ยงการลงโทษโดยการเข้าถึงเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก โดยไม่ต้องจัดเก็บไว้ในอุปกรณ์ของตน (เช่น ในรูปแบบการถ่ายทอดสด)

แม้จะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่มีลักษณะลามกอนาจาร แต่ก็มีผลความเสียหายที่สำคัญในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับการรวบรวมพยานหลักฐานและการรับหลักฐานดิจิทัลในศาล

ท้ายสุด ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายไทยที่ชี้ให้เห็นถึงความผิดทางอาญาที่ชัดเจนในการกระทำความผิด เรื่องการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ นอกจากนี้เกี่ยวข้องกับภาพลามกอนาจาร เช่น การถ่ายทอดสด การล่วงละเมิดทางเพศเด็กทางออนไลน์ การล่อลวงเพื่อผลประโยชน์ทางเพศออนไลน์และการขู่กรรโชกทางเพศ ในขณะที่เสียนงานวิจัยฉบับนี้ มีร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อเอาผิดกับการถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศเด็กและล่อลวงเพื่อผลประโยชน์ทางเพศทางออนไลน์

ความกังวลเพิ่มเติมเกิดจากข้อเท็จจริงที่ว่าเด็ก ๆ สามารถมีส่วนร่วมกับการล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่รู้ตัวเช่นในรูปแบบของการถูกชักชวนให้ส่งต่อภาพเปลือยของตนเอง จากสถานการณ์เช่นนี้การมีความรับผิดชอบทางอาญา

ของเด็กอายุ 10 ขวบ อาจมีกรณีที่เด็กถูกมองว่าเป็นผู้กระทำความผิดแทนที่จะเป็นผู้เสียหาย เป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของเด็กเนื่องจากกฎหมายอาญาของโทษเด็กที่อาจผลิตและ/หรือแบ่งปันเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็กด้วยความยินยอมพร้อมใจกับเด็กคนอื่นหรือถูกบังคับให้ทำเช่นนั้นเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือถูกแสวงหาประโยชน์

มีร่างแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในการเดินทางและการท่องเที่ยว แต่ในขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดให้บริษัทท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบซึ่งสร้างหรืออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วม (เกี่ยวข้อง) เด็กในกิจกรรมทางเพศ มีช่องโหว่เกี่ยวกับบทบัญญัติอำนาจลงโทษสากลของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ โดยที่การครอบครองสื่อเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก/ภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก ที่ไม่เชื่อมโยงกับการค้ามนุษย์จะไม่ครอบคลุม ทำให้บทบัญญัติเหล่านั้นไม่สามารถใช้ได้กับในหลาย ๆ กรณี

มีข้อกังวลว่ายังขาดระบบที่เพียงพอสำหรับการรองรับการแจ้งเหตุและดำเนินการต่อ ภายใต้หน่วยงานด้านกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ไม่มีหน่วยงานที่เชี่ยวชาญเฉพาะของตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กและไม่มีห้องสอบสวนที่เป็นมิตรกับเด็กในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มทรัพยากรมากขึ้นทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรในการสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งสำคัญ มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องจัดให้ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายได้รับการฝึกอบรมด้านการคุ้มครองเด็กและแนวปฏิบัติด้านจริยธรรม เพื่อให้ความคุ้มครองแก่พยาน

อายุความความผิดของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ตามมาตรา 95 แห่งประมวลกฎหมายอาญาคือ 15 ปี²⁵⁵ เมื่อเด็กที่ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเปิดเผยการล่วงละเมิด การเปิดเผยของพวกเขาจะมีค่าในกรณี

254 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 (2003), มาตรา 26(9).

255 ประมวลกฎหมายอาญา 2499 (1956), มาตรา 95.

เหล่านี้การเข้าถึงความยุติธรรมอาจเกิดอุปสรรคด้วยอายุ ความที่จำกัด สำหรับการกระทำความผิดทางเพศ²⁵⁶ มี ปัจจัยหลายประการที่อาจส่งผลให้เด็กไม่สบายใจกับ การรายงานอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหา ประโยชน์ทางเพศจากเด็ก เด็กบางคนอาจไม่เข้าใจถึง ความรุนแรงของสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาจนกระทั่งในเวลา ต่อมาหรืออาจไม่เห็นว่าเป็นผู้เสียหาย เด็กคนอื่น ๆ อาจต้องการปกป้องผู้ทำร้ายหรือรู้สึกผิด/รับผิดชอบ ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้น จึงขอแนะนำว่าไม่ควร มีข้อจำกัดเรื่องอายุความสำหรับการก่ออาชญากรรม ที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก อนุญาตให้ผู้เสียหายเข้ามาแจ้งความได้หากพวกเขา

รู้สึกสบายใจที่จะทำเช่นนั้น แรงกดดันทางสังคมและ วัฒนธรรมเพิ่มเติมที่เกิดจากบรรทัดฐานทางเพศที่กำหนด ไว้ อาจทำให้เด็กผู้ชายไม่สนใจที่จะแจ้งเหตุมากขึ้น ในปัจจุบันไม่มีกฎหมายได้รับรองว่าผู้เสียหายของการ แสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กมีสิทธิในการฟื้นฟู เยียวยาและการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็น เด็กหญิงหรือเด็กชาย นี่เป็นผลมาจากการที่กฎหมาย ปัจจุบันมีการลงโทษมากขึ้นโดยเน้นที่การลงโทษทาง อาญาต่อผู้กระทำความผิดมากกว่าการรองรับความ ต้องการของผู้เสียหาย

256 ECPAT International. (2017). *Through the Eyes of the Child: Barriers to Access to Justice and Remedies for Child Victims of Sexual Exploitation*. 58.

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- ข้อเสนอแนะ ที่ได้รับการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้า
- ข้อเสนอแนะ ที่ได้รับการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ
- ข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์บริบทกฎหมายไทย และ
- การเรียนรู้แบบประยุกต์รวมและข้อเสนอแนะโดยภาพรวม

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ให้บริการส่วนหน้า

ช่องว่างและความทับซ้อนในการบริการและขาดบริการสำหรับครอบครัวและผู้ดูแลเด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

- ออกแบบโครงการและให้บริการตามความต้องการของเด็ก มากกว่าการออกแบบโดยคำนึงถึงทรัพยากรโครงการสำหรับเด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ควรมุ่งเน้นไปที่การให้คำปรึกษาขั้นพื้นฐาน
- บริการสุขภาพทางเพศมากกว่าความต้องการที่ระบุจากข้อมูล (เช่น ความต้องการการสนับสนุนทางเศรษฐกิจ โอกาสทางการศึกษาและการฝึกอบรมและการสนับสนุนจากครอบครัว สนับสนุนการจัดการกับความเปราะบางมากกว่าบริการเฉพาะบุคคล)
- ปรับปรุงการออกแบบและการให้บริการเฉพาะทางเพื่อรับมือกับ
- ความท้าทายหลายประการที่เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศประสบ
- เพิ่มความพร้อมของบริการและโครงการสำหรับเด็กผู้ชายโดยเฉพาะ (ในกรณีที่บริการคละเพศนั้นไม่-

เหมาะสม เช่น ที่พักพิงฉุกเฉิน) คำนึงถึงมิติหญิงชายเพื่อให้แน่ใจว่าบริการนั้นๆสามารถปรับใช้ได้กับเด็กทุกเพศสภาพ

- ความต้องการทางเศรษฐกิจเทียบกับการช่วยเหลือในการวางแผนทางเศรษฐกิจ พัฒนาและให้การสนับสนุน เท่าที่สามารถ ในการจัดการกับปัญหาทางเศรษฐกิจ มีความซับซ้อน ซึ่งจากรายงานนี้ชี้ว่าเป็นช่องว่างที่สำคัญสำหรับเด็กผู้ชาย ขณะนี้มีการเพียงไม่กี่แห่งที่มีความเชี่ยวชาญและจัดหาทรัพยากรเพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาเหล่านี้ได้

ขาดความตระหนักและบริการให้ความช่วยเหลือสำหรับเด็กที่มีความพิการ

- ปรับปรุงแผนการให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางสังคมสำหรับพ่อแม่และครอบครัวของเด็กชายที่อ่อนแอ (และเด็กหญิง) และเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และความท้าทายเฉพาะหลายประการที่พ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวที่มีความพิการต้องเผชิญ

การมีอคติที่ไม่ได้ตั้งใจต่อเด็กผู้ชายและผู้ที่มีส่วนร่วมในการแสวงหาประโยชน์ของตนเอง

- อบรมสร้างความตระหนักให้กับชุมชนเพื่อลดช่องว่างทางความรู้และความเชื่อ และทัศนคติที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับผู้เด็กชาย และเด็กที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อที่ว่าเด็กที่มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการแสวงหาประโยชน์ของตนเองนั้นต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น หรือ “สำสอนโดยธรรมชาติ” ว่าเด็กไม่สามารถยินยอมให้มีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศของตนเองได้
- หัวข้ออื่น ๆ อาจรวมถึงความตระหนักถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดเด็กผู้ชาย รวมถึงการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดเด็กทางออนไลน์ ความเชื่อดั้งเดิมและข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงและความเปราะบาง ผลกระทบและผลที่ตามมาจากการละเมิด

- ความหลากหลายทางเพศ พัฒนาการของเด็กชาย และการแก้ปัญหาที่เป็นประโยชน์
- จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในชุมชนที่มีความหลากหลายทางเพศและได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อประสบการณ์ของเด็กผู้ชายและเยาวชนที่ได้รับจากผู้ให้บริการ การเปิดเผยและการขอความช่วยเหลือ และช่องว่างในการทำความเข้าใจจากตัวเด็กชายเอง จากครอบครัว ชุมชนและผู้ให้บริการ ส่วนหนึ่ง มีข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลควรขยายโครงการวิจัยนี้ไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กว้างขึ้นของเจ้าหน้าที่ให้บริการส่วนหน้า ในทุกจังหวัดของประเทศไทย
- โดยทั่วไปมีงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและพัฒนาการทางสังคมของเด็กชายและผู้ชายน้อยมาก ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ให้ทุนและผู้บริจาคไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นนี้ ดังนั้น ส่วนสำคัญของการทำงานควรมีการผลักดันให้ผู้บริจาคและผู้ให้ทุนภายในรัฐบาล องค์กรที่ไม่ใช่รัฐและในกลุ่มการกุศลตระหนักมากขึ้น (เช่น การระดมทุน SDG 5 เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงทางเพศสภาพ โดยปกติจะเน้นเฉพาะผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเท่านั้น การสนับสนุนอาจเพิ่มการจัดสรรเงินทุนเพื่อจัดการกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กผู้ชายด้วย)

อุปสรรคด้านการให้บริการแก่เด็กผู้ชาย

- จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสวัสดิการส่วนหน้าที่ทำงานกับทุกคน ให้มีทักษะพื้นฐานเพื่อให้สามารถทำงานกับเด็กชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศได้ หากพวกเขาต้องการเข้าถึงบริการความช่วยเหลือทั่วไป เจ้าหน้าที่หลายคนรายงานถึงความท้าทายที่พวกเขาเผชิญในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้เสียหายที่เป็นชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ บริการเฉพาะสำหรับเด็กชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จะยังคงมีความจำเป็น แต่การดูแลให้เด็กทุกเพศสามารถเข้าถึงบริการสวัสดิการต่าง ๆ ได้มากขึ้นจะช่วยเพิ่มการเข้าถึงบริการสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ที่ถูกกีดกัน
- การฝึกอบรมผู้ให้บริการส่วนหน้าทุกคน ควรมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจความท้าทายที่มีลักษณะเฉพาะ

และมีสถานะทับซ้อน ซึ่งทั้งเด็กหญิงและเด็กชายเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ชนกลุ่มน้อยทั้งชาวไทยและที่ไม่ใช่ชาวไทย และผู้ย้ายถิ่นฐานทางเศรษฐกิจและผู้พิการที่มีความเสี่ยงต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กต้องเผชิญ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในหัวข้อการฝึกอบรมด้านล่าง)

- ในขณะที่พื้นที่วิจัยทั้ง 3 แห่ง อาจได้รับประโยชน์จากขยายบริการพิเศษที่มีให้สำหรับเด็กชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่ก็มีคามจำเป็นที่จะต้องขยายการเข้าถึงสวัสดิการและความช่วยเหลือเพิ่มขึ้นในพื้นที่นอกเมือง (non urban) ซึ่งเปิดให้สำหรับเด็กทุกคน (เด็กชาย เด็กหญิงและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ) บริการช่วยเหลือที่มีให้ในสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ สามารถป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นและอาจหลีกเลี่ยงสภาพเรื้อรังและแรงกดดันทางการเงินที่อาจผลักดันเด็ก ๆ เข้าสู่การแลกเปลี่ยนทางเพศตั้งแต่แรก

การฝึกอบรมสำหรับผู้ให้บริการส่วนหน้าและอื่น ๆ

ข้อมูลการสำรวจของผู้ให้บริการส่วนหน้าระบุถึงความต้องการที่สำคัญสำหรับโอกาสในการเรียนรู้และการฝึกอบรมที่ครอบคลุม ซึ่งจะช่วยให้มุมมองเกี่ยวกับปัญหาของเด็กผู้ชายโดยทั่วไป รวมถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศ สิ่งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่ระบุช่องว่างที่สำคัญในความรู้และข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งนำไปสู่การขาดความเข้าใจและความสามารถในการเอาใจใส่เด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศช่องว่างนี้มักจะเต็มไปด้วยความเชื่อดั้งเดิมและบรรทัดฐานที่ไม่เป็นประโยชน์ ซึ่งไม่นำมาสู่ประโยชน์สูงสุดของเด็กชายและมักส่งผลให้เกิดการตอบสนองที่เลือกปฏิบัติและเป็นอันตราย หรือไม่ก็ละเลยความต้องการของเด็กผู้ชายในหลายประการ

“การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม” (cultural transformation) อาจจะมีคามจำเป็นต่อการมองและทำความเข้าใจเด็กชายและผู้ชายโดยทั่วไปและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ความรุนแรงทางเพศ การล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ ดังนั้น จึงควรดำเนินการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ระดับผู้นำขององค์กร

โดยเฉพาะ เพื่อปรับปรุงระบบการประเมินผลและการจัดการรายกรณี และเพื่อสนับสนุนการให้บริการ “ตามหลักฐานเชิงประจักษ์”

ควรมีการบรรจุหัวข้อที่จะเสนอแนะต่อไปนี้ ในการฝึกอบรมที่ครอบคลุม ตามหลักฐานโดยใช้มุมมองด้านอัตลักษณ์ทางเพศของเด็กชายบนพื้นฐานของความรู้และงานวิจัยที่มีอยู่ (ควรสังเกตว่าการฝึกอบรมตามแนวทางเหล่านี้มีอยู่แล้วและสามารถปรับเปลี่ยนได้ - อุปสรรคคือการส่งเสริมการเข้าถึงการฝึกอบรมประเภทนี้ให้กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้):

- การระบุและสะท้อนปัญหาของความเชื่อทางสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมและความเชื่อทั่วไปที่เกี่ยวกับเด็กชาย การล่วงละเมิด และการแสวงหาประโยชน์ที่นำไปสู่อันตรายและการไม่เห็นถึงความสำคัญของปัญหา
- นิยามและความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ การล่วงละเมิดการแสวงหาประโยชน์ (รวมถึงการล่วงละเมิดและการแสวงหาประโยชน์ทางออนไลน์) - และการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ
- บรรทัดฐานทางเพศและอิทธิพลต่อเด็กชาย ครอบครัวยุติธรรมชุมชนและสังคมในวงกว้าง
- พัฒนาการทางสังคมและชีววิทยาของเด็กผู้ชาย
- (เชื่อมโยงกับความเปราะบางและความเสี่ยง พฤติกรรมขอความช่วยเหลือ ความต้องการ การมีส่วนร่วมของเด็กผู้ชายและแนวทางแก้ไขในทางปฏิบัติที่ทำได้จริง)
- ทำความเข้าใจและระบุปัจจัยเปราะบางและปัจจัยเสี่ยงตลอดจนสัญญาณที่เด็กถูกแสวงหาประโยชน์
- โครงการการป้องกัน การคุ้มครองและการสนับสนุนบนพื้นฐานของหลักฐาน
- ผลกระทบและการตอบสนองต่อการแสวงหาประโยชน์และการละเมิด
- กลยุทธ์ที่เป็นมิตรกับผู้ชายและเน้นการมีส่วนร่วมของเด็กชายที่ได้รับผลกระทบจากการแสวงหาประโยชน์และการล่วงละเมิดทางเพศ
- สร้างความสัมพันธ์และสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้างและปลอดภัยสำหรับการทำงานกับเด็กผู้ชาย

- สนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลอย่างปลอดภัย
- ทำงานกับครอบครัวของเด็กชาย (การป้องกันการคุ้มครอง และการสนับสนุน)
- ความพิการ ปัจจัยเปราะบาง และความเสี่ยง
- ทำงานร่วมกับเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลายและครอบครัวของพวกเขา

ข้อเสนอแนะที่ก่อกำเนิดขึ้นจากกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ

- ปรับปรุงการเข้าถึงบริการสวัสดิการทั่วไปสำหรับเด็กทุกคน
- (เด็กชาย เด็กหญิง และเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ) โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เยาวชนส่วนใหญ่ที่ให้สัมภาษณ์มีพื้นเพมาจากพื้นที่ในชนบทไปยังจนถึงเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาแลกเปลี่ยนบริการทางเพศ บริการในพื้นที่ชนบทมีความจำเป็นอย่างต่อเนื่องต่อการป้องกันหรือบรรเทาปัจจัยความเปราะบางที่สำคัญที่ระบุไว้ในรายงานนี้
- เพิ่มการกำกับดูแล ตรวจสอบข้อเท็จจริงและปิดศูนย์พักพิงที่ไม่ได้จดทะเบียนสำหรับเด็ก
- ผู้ตอบ: ใช่ บางคนไม่เคยพยายามทำอะไรแบบนี้มาก่อน (การแลกเปลี่ยนบริการทางเพศเพื่อเงินหรือสิ่งของ) แต่ในที่สุดก็ทำสำเร็จ พวกเขายังคงทำมันอยู่จริง ๆ แล้วฉันเคยทำตอนอยู่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าด้วยซ้ำ ฉันไม่มีรถจึงไม่ได้ทำอย่างสม่ำเสมอ บางครั้งฉันก็นั่งรถเมล์หรือไปกับเพื่อน ไม่มีใครบังคับกันให้ทำ มันเป็นทางเลือกของแต่ละคน

ผู้สัมภาษณ์: เพื่อนที่คุณพูดถึงเป็นเพื่อนจากสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าใช่ไหม?

ผู้ตอบ: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: คุณกลับมาที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าหลังจากที่ไปกับลูกค้าหรือไม่?

ผู้ตอบ: ใช่

ผู้สัมภาษณ์: ฉันเข้าใจ เจ้าหน้าที่ที่สถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าหรือไม่ว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่?

ผู้ตอบ: ฉันคิดว่าพวกเขาไม่รู้ แต่พวกเขาไม่พูดอะไรเลย บางครั้งฉันก็บอกพวกเขาว่าฉันไปที่ร้านอินเทอร์เน็ตในเมืองเชียงใหม่

พวกเขาบอกว่าฉันไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปตอนกลางวัน เพราะมันอันตราย อย่างไรก็ตามฉันสามารถหลบหนีและออกไปได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 18)

- ปรับปรุงการปฏิบัติต่อบุคคลเพศที่สามในเรือนจำ

ผู้สัมภาษณ์: มีอะไรดี ๆ เกิดขึ้นกับคุณไหมตอนที่คุณอยู่ที่นั่น (ในเรือนจำ)

ผู้ตอบ: ตั้งแต่วันแรกที่ฉันไปถึงที่นั่นมันไม่ใช่เรื่องดีสำหรับฉันมันแย่มาก เมื่อคุณเข้าไปข้างในคุณต้องถอดเสื้อผ้าทั้งหมดเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจร่างกายและนั่นคือสิ่งที่ทำให้ฉันเสียใจเพราะฉันเป็นสาวประเภทสอง ทำไมจึงไม่แยกฉันออกจากผู้ชายคนอื่นแม้แต่นิดเดียวหรือแค่มีอะไรมาบงให้ฉัน

สัมภาษณ์: พวกเขาไม่ได้คุ้มกันให้คุณเหรอ

ผู้ตอบ: ไม่ ไม่มีอะไรจะปกปิดอะไรให้เลย

ผู้สัมภาษณ์: รูปร่างของคุณเป็นอย่างไรบ้างในตอนนั้นคุณดูเหมือนผู้หญิงไหม

ผู้ตอบ: ใช่ เหมือนกับผู้หญิงเพราะฉันกินฮอร์โมนมาตั้งแต่เด็ก ๆ รูปร่างของฉันจึงดูเหมือนผู้หญิงและฉันก็ไม่พร้อมที่จะให้พวกเขาเห็นร่างกายของฉันแบบนั้น

ผู้สัมภาษณ์: มีอะไรอยากแบ่งปันเพิ่มเติมไหม?

ผู้ตอบ: มันยากเหมือนกันสำหรับสาวประเภทสอง เมื่อคุณต้องเข้าคุกไม่มีพื้นที่แยกคุณออก พวกเขาขังคุณไว้ในคุกของผู้ชาย

ผู้สัมภาษณ์: คุณรู้สึกอย่างไรกับเรื่องนี้

ผู้ตอบ: ฉันไม่ชอบและไม่ต้องการอะไรแบบนี้

ผู้สัมภาษณ์: คุณต้องการอะไร? คุณต้องการบออะไรพวกเขา [ผู้บังคับใช้กฎหมาย] พวกเขาควรทำอย่างไร?

ผู้ตอบ: ฉันอยากให้พวกเขาแยกกักสาวประเภทสองไว้คนละห้อง

ผู้สัมภาษณ์: ทำไม?

ผู้ตอบ: สำหรับสาวประเภทสองบางคนได้รับการผ่าตัดทรวงอกแล้วและมีหน้าอกเหมือนผู้หญิงอยู่แล้ว จึงต้องแยกสาวประเภทสองที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศเพราะหากมีสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น มีอะไรเกิดขึ้นและที่เจ้าหน้าที่จำเป็นต้องตรวจสอบคุณ คุณต้องถอดเสื้อผ้าทั้งหมดอีกครั้ง (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 15 สาวประเภทสอง จังหวัดนครราชสีมา)

- ทบทวนกฎหมายที่ควบคุมการกระทำผิดทางเพศเพื่อให้มีความเป็นไปได้ของการบังคับใช้กฎหมาย ผู้ให้บริการส่วนหน้าและผู้ให้บริการทางเพศที่เป็นผู้ใหญ่สามารถมีส่วนร่วมและร่วมมือกันได้ดีขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กถูกเอาเปรียบในบริบทของการค้าประเวณี ผู้เข้าร่วมบางคนเสนอว่า การยกเลิกโทษค้าบริการทางเพศสำหรับผู้ใหญ่ อาจส่งผลในเชิงบวกที่ทำให้การแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กลดลง

ผู้ตอบ: ฉันคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะจับกุมผู้ชายบริการทางเพศทุกคนเพื่อกำจัดการค้าประเวณี การค้าบริการทางเพศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามความเจริญของเมือง ตัวอย่างเช่น จังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองใหญ่และมีความเจริญมาก ผู้คนมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น มีเงินหมุนเวียนที่ดีขึ้น ฉันคิดว่าตำรวจควรร่วมมือกับองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรเช่นนี้ เพื่อสนับสนุนงานด้านการบริการทางเพศ ซึ่งสามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้คนเข้ารับการตรวจเลือด สามารถช่วยการลดอันตรายและป้องกันความเสี่ยง [เกี่ยวข้องกัน] ด้านงานบริการทางเพศ ผู้คนมักจะกลัวการเข้าใกล้ตำรวจ หากตำรวจทำงานร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนประชาชนคงจะทำให้ลดความกลัวลงได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 10 คนรักร่วมเพศชายอายุ 26 ปี จังหวัดน่าน)

ผู้ตอบ: ฉันอยากจะทำเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศ ถ้าเป็นไปได้ฉันอยากให้เป็นการที่ถูกกฎหมาย เพื่อที่เราจะได้มีรายได้ ฉันคิดว่ามันจะเป็นช่องทางที่ดี

ในการสร้างรายได้ให้กับประเทศของเราเช่นกัน ดังนั้นแค่ทำให้ถูกกฎหมาย เพราะบางคนไม่มีทางเลือก จึงทำงานประเภทนี้ มันสามารถทำเงินได้ดีและเป็นวิธีที่ง่ายในการทำเงิน

ถ้าพวกเขาไม่ได้ทำงานเช่นนี้ พวกเขาก็ไม่รู้ว่าพวกเขาสามารถทำอะไรได้อีก ถ้าไปทำงานอื่นก็จะได้เงินเดือนน้อย หากคุณต้องการเห็นการค่าบริการทางเพศเป็นงานที่ถูกต้องทั้งหมด มันก็เป็นไปได้และหากคุณต้องการทำให้ถูกต้องตามกฎหมายก็ให้ระบุอายุให้ชัดเจน เช่นอายุเท่าใดสามารถทำได้และให้พวกเขาเซ็นสัญญาเพื่อหยุดการค้าประเวณีที่ผิดกฎหมาย ถ้างานนี้กลายเป็นงานที่ถูกกฎหมาย เราก็คงจะได้รับความคุ้มครองด้านสุขภาพตามกฎหมาย (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 16 สาวประเภทสองจากอุบลราชธานี)

- มีโอกาสมากขึ้นในการฝึกอาชีพและการทำงาน โดยเฉพาะสำหรับบุคคลเพศที่สาม
- ควรให้แน่ใจว่ากฎหมายการจ้างงานนั้นคำนึงถึงมิติทางเพศและอนุญาตให้บุคคลเพศที่สามเปลี่ยนเพศได้บนบัตรประจำตัวที่ออกให้โดยรัฐบาล

องค์กรหรือมูลนิธิใด ๆ ที่สามารถช่วยสร้างรายได้และโอกาสในการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประชากร LGBTQ การจ้างงานมีจำนวนจำกัดเนื่องจากเพศของเรา โฆษณาหางานจำนวนมากถึงกับระบุว่าต้องการรับเฉพาะชายและหญิงและมีจำนวนน้อยมากที่เปิดกว้างสำหรับกลุ่ม LGBTQ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

- เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำในประเทศ **ถ้ารัฐบาลสามารถเพิ่มมาตรฐานเงินเดือนได้ก็คงจะดีมาก เพราะเงินเดือนของผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือมหาวิทยาลัยนั้นต่ำมาก แต่ค่าครองชีพกลับสูงมาก ไม่ว่าจะเป็นค่าขนส่ง ค่าเดินทาง ค่าอาหาร และค่าไฟฟ้าก็เกือบครึ่งหนึ่งของเงินเดือนของเราแล้ว ซึ่งเป็นสาเหตุที่ผู้คนที่ทำงานแบบนี้ [งานขายบริการทางเพศ] เพื่อหาเงินให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ถ้ารัฐบาลสามารถช่วยสนับสนุนในด้านนี้ได้ก็จะช่วยเราได้มากและฉันเชื่อว่า 50% ของคนที่ทำงานแบบนี้จะเปลี่ยนงานและได้งานที่ดีขึ้นและพวกเขาก็เลิกทำงานลักษณะนี้ได้ (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 3 เพศทางเลือก อายุ 21 ปี จังหวัดกำแพงเพชร)**

- เพิ่มจำนวนผู้ให้บริการสำหรับเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลาย ทั้งในชนบทและในเมืองทั่วประเทศไทย **ฉันอยากจะขอความช่วยเหลือสำหรับพี่น้อง LGBTQ ในชุมชนของฉัน โดยเฉพาะสำหรับคนรักร่วมเพศและสาวประเภทสอง [ผู้ให้บริการ] จำเป็นต้องเข้าถึงบุคคลเหล่านี้เพื่อช่วยเหลือพวกเขา การให้การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่เป็นสิ่งจำเป็น สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจภูมิหลังและธรรมชาติของพวกเขา เพื่อที่จะให้การให้บริการที่เหมาะสม**

ไม่จำเป็นต้องเป็นทางการมากเกินไป ควรทำให้ผู้คนรู้สึกสบายใจ เพื่อที่จะได้พูดคุยและถามคำถาม พวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นนักวิชาการ พวกเขาควรเป็นเหมือนเพื่อนที่เต็มใจรับฟังและให้การแบ่งปันมากกว่า กิจกรรมต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้คนทำความคุ้นเคยและได้ทำความรู้จักกัน (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 7 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 23 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

ปัญหาเกิดขึ้นกับสาวประเภทสองทุกวัน หากมีอะไรเกิดขึ้นกับเรา ฉันหวังว่าเราจะสามารถร้องเรียนปัญหาของเราไปยังองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับองค์กรเพื่อเด็กและสตรี (ผู้ให้ข้อมูลลำดับที่ 9 ผู้หญิงข้ามเพศ อายุ 21 ปี จังหวัดเชียงใหม่)

- ส่วนหนึ่งของโครงการนี้ เป็นการศึกษาจากบริบทของการศึกษาแรกเริ่มที่นิวยอร์ก โดยมีกลุ่มตัวอย่างเล็ก ๆ ที่เป็นเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลาย จำนวน 20 คน ที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์ วิธีการศึกษานี้ประสบความสำเร็จในการให้ข้อมูลที่สมบูรณ์และจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจำลองงานวิจัยนี้ไปทั่วประเทศไทย โดยอาจขยายกลุ่มตัวอย่างเพื่อรวมกลุ่มเด็กผู้ชายอื่น ๆ ที่อาจมีการแลกเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์ในวงกว้าง (รวมถึงเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลาย และชายหญิงรักต่างเพศ)

ข้อเสนอแนะจากการวิเคราะห์ กรอบกฎหมายไทย

- ดำเนินการคุ้มครองเด็กที่เป็นผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์ในการค้าประเวณี ซึ่งอาจถูกปล่อยให้เสี่ยงต่อการถูกระบุว่าเป็นผู้กระทำความผิด โดยการกำหนดให้ทุกคนที่มีส่วนร่วมในการกระทำเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับค้าประเวณีเป็นผู้กระทำความผิด
 - แก้ไขนิยามของภาพ/สื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กให้รวมไปถึงภาพที่แสดงภาพบุคคลที่ทำให้ดูว่าเป็นเด็ก
 - กำหนดโทษการเข้าร่วมการแสดงลามกอนาจาร ไม่ว่าจะกระทำโดยเจตนาหรือไม่มีเจตนาก็ตาม และการเข้าถึงสื่อการล่วงละเมิดทางเพศเด็กโดยเจตนา
 - แก้ไขและรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์และกำหนดโทษทางอาญาทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการล่อลวงเพื่อผลประโยชน์ทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์และการถ่ายทอดสดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก
 - จัดทำขั้นตอนการเก็บและรักษาข้อมูล ตามหลักการเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก เพื่อให้สามารถเก็บรักษาหลักฐานทางดิจิทัลและร่วมมือกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายซึ่งบังคับใช้กับ ISP บริษัทโทรศัพท์มือถือ บริษัทโซเชียลมีเดีย บริษัทจัดเก็บข้อมูลบนพื้นที่เก็บข้อมูลออนไลน์ (Cloud Storage) และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีโดยรวม
 - นำบทบัญญัติทางกฎหมายที่เฉพาะเจาะจงมาปรับใช้ เพื่อให้เกิดความผิดทางอาญาต่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในรูปแบบการเดินทางและการท่องเที่ยวและบังคับใช้นโยบายหรือกฎหมายซึ่งจะสร้างภาระผูกพันทางกฎหมายในการป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กแก่บริษัทต่าง ๆ ในภาคการเดินทางและการท่องเที่ยว
 - ควบคุมและตรวจสอบผู้ที่จะมาเป็นอาสาสมัครนานาชาติ ('volun-tourism') ในศูนย์ดูแลเด็กและในกิจกรรมที่มีการติดต่อกับเด็กโดยตรง
 - ตรวจสอบให้แน่ใจว่าขอบเขตอำนาจของศาลใช้กับความผิดทั้งหมดของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
- แก้ไขกฎหมายแพ่งเพื่อกำหนดอายุขั้นต่ำของการสมรสที่ 18 ปี สำหรับเด็กทุกคนโดยไม่มีข้อยกเว้น
 - ยกเลิกอายุความสำหรับความผิดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก
 - ให้แนวทางและการฝึกอบรมแก่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการช่วยเหลือผู้เสียหายที่เป็นเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ
 - จัดทำข้อบัญญัติกฎหมายและนโยบายเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศทุกคนมีสิทธิได้รับการฟื้นฟูและเยียวยาอย่างเต็มที่
 - ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กผู้เสียหายของการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศทุกคน มีความสามารถในการเรียกร้องค่าชดเชยและได้รับแจ้งเกี่ยวกับสิทธิที่ตนพึงได้อย่างเหมาะสม

การเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยและข้อเสนอแนะโดยรวม

การสร้างความตระหนักและบริการในชุมชนสำหรับพ่อแม่ ผู้ดูแล และครอบครัว

ผลการสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้าและการสัมภาษณ์เยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลาย แสดงให้เห็นว่าปัจจัยหลายประการที่ทำให้เยาวชนเสี่ยงต่อการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศเริ่มต้นที่บ้านหรือในชุมชน เยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์เพื่อการศึกษา นี้ เกิดและเติบโตในชนบทของประเทศไทยและผู้ที่ให้บริการส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเมือง

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้พบกับบริการที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายจนกว่าพวกเขาจะตกเป็นผู้เสียหายที่บ้านและในชุมชนของพวกเขา จากนั้นจึงอพยพไปยังเมืองใหญ่ ซึ่งมักเกิดจากการไม่มีที่อยู่อาศัยและเพื่อหางานทำ

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะมีผู้ให้บริการด้านสวัสดิการทั่วไป ซึ่งเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย และเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ สามารถเข้าถึงการบริการได้ในพื้นที่ชนบท เพื่อช่วยป้องกันหรือลดปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญและป้องกันการตกเป็นผู้เสียหายได้ตั้งแต่เนิ่น ๆ

จากการสำรวจและการสัมภาษณ์ บริการสวัสดิการที่มีความจำเป็นที่สุด ได้แก่

- การสนับสนุนเพื่อให้เกิดการยอมรับจากครอบครัว
- ความตระหนักของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศและการสร้างศักยภาพ
- การสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกในครอบครัว
- การแก้ไขความขัดแย้งและการจัดการกับความรุนแรง

ปัญหาเหล่านี้จำนวนมากถูกระบุว่าเป็นช่องว่างของการบริการ โดยเป็นการระบุจากผู้ให้บริการส่วนหน้าในการวิจัย แม้จะได้รับการยอมรับแล้วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่เกี่ยวข้องในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก

ประการสุดท้าย จำเป็นจะต้องมีกิจกรรมการวิจัยและการเรียนรู้ เพื่อที่จะกำหนดเป้าหมายและสนับสนุนพวกเขาเหล่านี้โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท กิจกรรมเหล่านี้ควรมีความร่วมมือกันระหว่างผู้นำชุมชนและผู้ให้บริการสวัสดิการในพื้นที่ เพื่อสร้างฐานงานสำหรับกรมมีส่วนร่วมที่สำคัญและใช้ได้จริงกับประเด็นการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ และในวงกว้างมากขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาความเปราะบางของเพศชายผ่านมุมมองในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศที่สำคัญ (ในขณะที่มักใช้มุมมองในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศเพื่อทำความเข้าใจความเปราะบางของเพศหญิง แต่ยังสามารถใช้เพื่อทำความเข้าใจอุปสรรคของเพศชายในการเปิดเผยการถูกล่วงละเมิดหรือขอความช่วยเหลือได้อย่างไร และป้องกันไม่ให้ผู้ให้บริการระบุถึงความเปราะบางด้วยซ้ำ) จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อของชุมชนอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติและขจัดปัจจัยผลักดัน/ปัจจัยดึงดูดต่อเด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศเข้ามาแลกเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์

การออกแบบความช่วยเหลือเฉพาะของเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลายที่นอกเหนือไปจากสุขภาพทางเพศและการลดอันตราย

เยาวชนที่ให้แลกเปลี่ยนบริการทางเพศส่วนใหญ่รายงานว่า มีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยและมีการใช้ยาเสพติดน้อยมาก แม้ว่าบางรายจะติดต่อกับผู้ให้บริการในจังหวัดเชียงใหม่และกรุงเทพมหานคร แต่บางรายก็ไม่ว่ามีความช่วยเหลือเหล่านี้ หรือรู้แต่ไม่มีข้อมูลการติดต่อ

ในความเป็นจริงแทนที่จะสนับสนุนเรื่องสุขภาพทางเพศและการลดอันตราย ประเด็นสำคัญที่เยาวชนรายงานคือ ความยากลำบากทางเศรษฐกิจและรายได้ที่ยั่งยืน เยาวชนเกือบทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์สำหรับการศึกษานี้ ระบุว่าพวกเขาไม่ได้ต้องการแลกเปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์เป็นเงินและสิ่งของอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการละทิ้งแหล่งรายได้นี้โดยสิ้นเชิงเป็นไปได้ จนกว่าพวกเขาจะมีการจ้างงานและได้รับค่าจ้างเลี้ยงชีพ การเข้าถึงการศึกษาที่เหมาะสมและสถานที่ที่ปลอดภัยที่พวกเขาสามารถไปได้เมื่อพวกเขาต้องการ และการสนับสนุนในประเด็นต่าง ๆ รวมถึงกฎหมาย การแพทย์ และการเงิน

ความจำเป็นในการออกแบบความช่วยเหลือแบบองค์รวมสำหรับเด็กผู้ชายและเยาวชนที่มีการแสดงออกทางเพศหลากหลายนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องไม่เพียงแต่ช่วยพวกเขาในการออกจากการค้าบริการทางเพศ แต่ยังคงช่วยป้องกันไม่让他们เข้ามาตั้งแต่แรก

นอกจากนี้ ควรมีการออกแบบความช่วยเหลือสำหรับเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ที่อยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความเปราะบางของเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งอาจรวมถึงการออกแบบความช่วยเหลือเชิงบวกแบบองค์รวม รวมถึงการให้คำปรึกษาระหว่างเพื่อน การช่วยเหลือทางเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตและการริเริ่มอื่น ๆ ที่ยืนยันอัตลักษณ์ภายนอกทั้งเรื่องเพศและสุขภาพทางเพศ (อาจนอกเหนือจากการริเริ่มด้านสุขภาพทางเพศที่มีอยู่แล้ว)

การมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการส่วนหน้าที่ดี ขึ้น ในปัจจัยผลักดัน / ปัจจัยดึงดูด สำหรับ เยาวชนที่แลกเปลี่ยนทางเพศ

ปัจจัยหลักที่ผลักดันและดึงดูดสำหรับเยาวชนที่เข้าสู่การค้าบริการทางเพศที่ระบุไว้ในแบบสำรวจผู้ให้บริการส่วนหน้าไม่สอดคล้องกับปัจจัยหลักที่ผลักดันและดึงดูดที่ระบุโดยเยาวชนในการให้สัมภาษณ์ ยกเว้นความยากจน ความยากจนเป็นตัวขับเคลื่อนหลักที่ระบุโดยทั้งผู้ให้บริการและกลุ่มเยาวชน เพราะเหตุใดเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ จึงให้บริการแลกเปลี่ยนเพศเพื่อสิ่งที่มีค่า

อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการระบุว่า การเข้าถึงและการเปิดรับสื่อลามก

การสัมผัสส่ววัยเพศของเด็กผู้ชายเพื่อแสดงความรัก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้ยาเสพติด การเข้าถึงเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยหลักอื่น ๆ ที่ผลักดันให้เยาวชนเข้าสู่การค้าทางเพศ อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์เยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศ บอกถึงเรื่องราวที่แตกต่างออกไป เยาวชนส่วนใหญ่เปิดเผยว่า เติบโตมาจากความรุนแรงและการล่วงละเมิดในครอบครัวและความจำเป็นที่จะต้องหนีออกจากบ้าน เพื่อหนีความรุนแรง

นอกจากนี้ พวกเขาอ้างถึงประสบการณ์การถูกปฏิบัติจากครอบครัวด้วยเหตุจากรสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์ และการแสดงออกทางเพศของพวกเขา เป็นผลให้พวกเขาใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ๆ มากกว่าที่บ้าน ซึ่งบางครั้งก็นำไปสู่การละทิ้งหน้าที่ การใช้ยาเสพติด การหนีออกจากบ้าน และความจำเป็นโดยรวมในการแสวงหาความเป็นอิสระทางการเงินจากครอบครัว

จำเป็นต้องมีการสร้างความตระหนักและการฝึกอบรมกับผู้ให้บริการสำหรับการปรับปรุงความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเหล่านี้ หากต้องการให้บริการต่าง ๆ ประสบความสำเร็จในการป้องกันปัญหาเหล่านี้หรือสนับสนุนให้เยาวชนก้าวข้ามสถานการณ์ในปัจจุบัน การออกแบบความช่วยเหลือที่อำนวยความสะดวกให้คนที่ทำงานสามารถจัดการกับปัญหาเชิงโครงสร้างเหล่านี้ก็จะต้องมีความสำคัญเช่นกัน

328/1 Phaya Thai Road, Ratchathewi, Bangkok, 10400 THAILAND
Tel: +662 215 3388 | Email: info@ecpat.org
Website: www.ecpat.org